

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ మహర్షిహర్షానిష్ఠ అచలబోధ సిద్ధాంతమగు

శ్రీ మద్రామడుగు శివరామదీక్షితులవారిచే

రచియింపఁబడినది

బృహహర్షానిష్ఠము

అను

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము

(అచలబోధ సిద్ధాంతము)

ప్రథమ భాగము.

చలాచల వాక్యములు

సాందీప వాక్యములు

శ్రీ పగడాల వేంకటేశ్వరస్వామివారిచే

సరిచూచఁబడినది

ధర్మమండలి ద్రవ్యసహాయము వలన

శ్రీ మదచలర్షి దయానంద పొన్నాల రాజయోగి గారిచే

ప్రకటింపఁబడినది.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

శ్రీ మహర్షిహర్షాస్థితచలబోధ సిద్ధాంతము

శ్రీ మద్రామదుగు శివరామదీక్షితులవారిచే

రచియింపఁబడిన

బృహద్వాసిష్ఠము

అను

శ్రీ శివరామ దీక్షితియము

(అచలబోధ సిద్ధాంతము)

ప్రథమ భాగము.

చలాచల వాక్యములు

సాందీప వాక్యములు

శ్రీ పగడాల వేంకటేశ్వరస్వామివారిచే

సరి చూచఁబడిన

ధర్మశాస్త్రము ద్రవ్యసహాయము వలన

శ్రీ మదచలర్షి దయానంద పొన్నాల రాజయోగి గారిచే

ప్రకటింపఁబడియె.

అవతారిక

శ్రీ మద్బృహద్వాసిష్ఠ అచలబోధసిద్ధాంత ప్రతిష్ఠాపనా చార్యులు
నైజాం దక్కను హైద్రాబాదులోచేరిన రాజాపేట స్థానములోని నారా
యణలపురవాస్తవ్యులును నగు శ్రీమద్రామడుగు శివరామ దీక్షిత ప్రభు
వర్యులచే వ్రాయబడిన ఈ శ్రీ శివరామదీక్షితీయమను బృహద్వాసిష్ఠ
అచలబోధ సిద్ధాంతమునందు చలాచల వాక్యములు ముముక్షువులకు సుల
భోపాయముగా బోధపడుటకై ఏత త్పీఠసాంప్రదాయకులగు శ్రీమత్
పీలుఖానా లక్ష్మణ ప్రభుస్వాములవారి ప్రియశిష్యుండగు పగడాల వెంక
టేశ్వర స్వామివారిచే ఉన్నది ఉన్నట్టుగా సవరణ చూడబడి వారి ప్రియ
శిష్యుండగు మందిప్పల హనుమంతరావుగారి ప్రేరేపణచే శ్రీ మదచలర్షి
దయానంద పొన్నాల రాజయోగీంద్రులచే ప్రకటింపబడియె.

షరా :— ఈగ్రంథము రిజిష్టరు చేయబడినది గనుక యితరులు అచు
వేయించకూడదు.

ఇట్లు

అచలర్షి దయానంద పొన్నాల రాజయోగిగారు

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః
పరిపూర్ణబోధస్తోత్రం

శ్లో॥ యస్యాంత ర్నాదిమద్యం । నహికరచరణం । నామగోత్రంనసూ
త్రం । నోజాతిరైవవర్ణో । సభవతువురుషో నానవుంసో
నచస్త్రీ । నాకారంనై వికారం । నహిజనన మరణం నాస్తీపుణ్యం
నపాపంనోతత్త్వంతత్వమేకంనహజనమరసంనద్గురుం తంనమామి॥

శ్లో॥ ఆత్మానాత్మవినాశ హేతు మనిశం । సర్వాతిరిక్తం శుభం
పూర్ణాత్పూర్ణ మనామయం సుఖతరం । సర్వాపదధ్వంసకం
సర్వజ్ఞాన వినాశకం గురుపదం । సర్వాత్మకం నిర్మలం
సర్వభ్రాంతివివర్జితం గుణహరం । సంపూర్ణబోధంనమః॥

శ్లో॥ సజ్జాతంపరవస్తునిత్య మచలం । సత్యంస్థితంశాశ్వతం
సిత్యానిత్యవివేకభేదరహితం । నిర్నామనిర్దేపకం
సర్వప్రత్యయహీనకంచనతతం । సర్వత్రసంస్థంపరం
పందేహం పరిపూర్ణబోధ మనిశం । సందేహనాశంప్రభుం॥

శ్లో॥ నాహంమనుష్యో । నచదేవయక్షో
నబ్రహ్మక్షత్రియ । నచై శ్యశూద్రో
నబ్రహ్మచారీ । నగృహీవనస్థో
భిక్షుర్నచాహం । నిజబోధరూపం॥

శ్రీ సద్గురు భోజనము

4

శ్రీశివరామ దీక్షితీయమును బృహద్వాసిష్ఠము

(అచలబోధసిద్ధాంతము.)

చలాచల వాక్యములు

శ్లో॥ వందే గురుపదద్వంద్వం వాఙ్మనోతీతగోచరం శ్వేతరక్త
ప్రభాభిన్నం శివశక్త్యాత్మకంపరం॥ శ్రీసాందీప కృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః॥
శ్రీవేమనసద్గురవే నమః॥ శ్రీధరస్వామి, శివరామదీక్షిత, అప్పబ్రహ్మ,
పరశురామ, సీతారామ, భాగవతకృష్ణ, ఫిల్థాన లక్ష్మణ, సాధువేంకటేశ్వర,
స్వగురు పరమగురు, పరమేష్ఠిగురు, సద్గురు, అతీతగురు, అచల
గురు, పరిపూర్ణగురు, పరబ్రహ్మణేనమః॥

౧ కేవలాత్మ - అచలనామములు

1. కేవలాత్మ 2 అచలం 3 పరిపూర్ణం 4 పరాపరం 5 ప్రభువు
6 సభూమి 7 కుంతితముగాని వైకుంఠము 8 అస్తి 9 కల్పనారహితమైన
కైలాసము 10 వేదాంతము 11 అతీతం 12 వికారరహితో యీశ్వరః
13 శ్రోత్రరహితం 14 త్రిపుటిరహితం 15 కూటస్థరహితం 16 సచ్చిదా
నంద రహితం 17 వాచాతీతం 18 మనోతీతం 19 భావాతీతం 20 నిజం
21 బట్టబయలు 22 తానుతాను 23 ఉపాధి రహితం 24 ద్వయదోష

రహితం 25 తానులేని తాను యేలాగో ఆలాగే పుట్టని చావనిది 26 తడి
లేని తీర్థం 27 పొడిలేని ప్రసాదం 28 అరగని ఆదారం 29 యతో వాచో
నివర్తంతే అప్రాప్యమనసానహ 30 అవాఙ్మానసగోచరం 31 యెన్నిచేసినా
తాను పుచ్చుకోదు 32 తనకు పుట్టుకలేదు చావులేదు 33 ఊరులేదు 34
పేరులేదు 35 దృక్కుదృశ్యరహితం 36 శిఖిర్యూరవత్ 37 నామరూప
రహితం 38 నిర్ణయరహితం 39 ద్వైతాద్వైతరహితం 40 విశిష్టాద్వైత
రహితం 41 ద్వంద్వతీతం 42 ప్రకాశవిమర్శరహితం 43 ఒకటిలేనిది
ఒకటినిజం 44 నేను యేమీ లేదు 45 నీవు యేమీలేదు 46 యోవైభూమా
47 లేని అంతా అంతాతానే తానే అంతా 48 విలక్షణం 49 నిశ్శబ్దం
50 నిరాలంబం:

51 లోకాతీతం 52 శుద్ధం 53 అఖండైశ్వర్యరహితం 54 గురు
శిష్యరహితం 55 గురుస్వరూపం 56 బోధాన్వురణా భావేయధాన్వీతి తదే
వహి 57 అనుకోనిది 58 అజేదము 59 వేడ్కలేనిది 60 చదువుకోనిది
61 మరచిపోనిది 62 నిర్మలాత్మ 63 ఆదియెటువంటిదో అటువంటిదే
నిరామయం 64 నిర్గుణం 65 నిరవధి 66 నిరంధ్రం 67 నిత్యం 68 నిరా
కారం 69 నిరంజనం 70 నిర్వికారం 71 నిరాభాసం 72 నిరుపద్రవం
73 నిష్కళంకం 74 నిరపేక్షకత్వం 75 నిష్ప్రపంచం 76 నిర్ద్వంద్వం
77 నిరుపమం 78 నిర్దేతుకం 79 నివృత్తిత్వం 80 వృత్తిశూన్యం
81 అవాచ్యం 82 అప్రమేయం 83 ఆదిమన్యాంత శూన్యం 84
అవికారం 85 విద్యావిద్యరహితం 86 అనంతం 87 అగోచరం 88
అఖండం 89 అప్రతర్క్యం 90 అచేతనం 91 అసామరస్యం 92 సర్వ
సంపూర్ణత్వం 93 సర్వనియామకత్వాతీతం 94 సర్వద్వంద్వరహితం 95
సర్వపరిణామకత్వాతీతం 96 సభూమకత్వం 97 సంపూర్ణత్వం 98 సర్వా
తీతం 99 జ్ఞానకర్మరహితం 100 మాయాతీతం.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే, వేదాంతవిచారణే, కేవలాత్మ.
అచలనామావళి (పేర్లు.) ౧॥ ప్రకరణం సంపూర్ణం.

౨ మాయ - చలనామములు

1 మాయ 2 ఎరుక 3 సచ్చిదానందం 4 ఆత్మ 5 అనాత్మ 6
ఈశ్వరుడు 7 జీవుడు 8 నాదము, బిందువు, కళ 9 అహంకారం 10
తెలివి 11 జ్ఞానం 12 మనస్సు 13 చలనం 14 బుద్ధి 15 చిత్తం 16
ప్రకృతి 17 పురుషుడు 18 చైతన్యం 19 చిత్తు 20 భావము 21 ఆభావం
22 త్రిపుటి 23 జ్యోతి 24 త్రిగుణం 25 కూటస్థుడు 26 చిదగ్ని 27
సకలచింతలుగలది 28 జ్ఞప్తి 29 క్షరం 30 అక్షరం 31 క్షేత్రం 32
క్షేత్రజ్ఞుడు 33 అవిద్య 34 విద్య 35 బ్రహ్మ 36 విష్ణువు 37 యంద్ర
జాలం 38 మహేంద్రజాలం 39 కల్పితరూపవల్లి 40 ఆభాసనత్తు 41
అనత్తు 42 అహం 43 అనుకునేది 44 తెలిసింది 45 ఆశ 46 భ్రమ 47
భ్రాంతి 48 సత్తు 49 మహిమ 50 దృక్కు.

51 దృశ్యం 52 జాగ్రత 53 స్వప్నం 54 సుషుప్తి 55 మహే
శ్వరుడు 56 స్వరూపం 57 దాసత్వం 58 బ్రహ్మత్వం 59 ప్రకాశం 60
నేను 61 శరీరం 62 నారాయణుడు 63 జీవం 64 పరబ్రహ్మ 65 పర
లింగం 66 అన్నమయకోశం 67 ప్రాణమయకోశం 68 మనోమయకోశం
69 విజ్ఞానమయకోశం 70 అనందమయకోశం 71 నీవారశూకం 72 కను
పాప 73 కారణం 74 దృష్టి 75 భావన 76 బ్రహ్మరంద్రం 77 సూది
రంద్రం 78 బీజం 79 ఇంద్రియం 80 ఉండం 81 అఖండం 82 చిలుక
83 ముక్తికాంత 84 గారడి 85 మోడి 86 త్రినేత్రం 87 మూడుకన్నులు
గలవాడు 88 నిర్ణయం 89 గుర్రెరిగేది 90 కంటిలో నలుసు 91 వ్యాప

కముగలది 92 విసేది 93 విననిది 94 అడిగేది 95 అడగనిది 96 చెప్పేది
97 చెప్పనిది 98 కాంతి 99 విగ్రహం 100 బొమ్మ;

101 ప్రతిమ 102 విశ్వం 103 జగత్తు 104 ప్రపంచం 105
సర్వం 106 ద్వయం 107 అద్వయం 108 వికారం 109 ప్రజ్ఞానం
బ్రహ్మ 110 అహంబ్రహ్మస్మి 111 తత్త్వమసి 112 అయమాత్మా బ్రహ్మ
113 ఓమిత్యేకాక్షరం బ్రహ్మ 114 బ్రహ్మైవాహమస్మి 115 సచ్చిదానంద
బ్రహ్మ 116 పంచసంస్కారం 117 దేవతాభ్రాంతి 118 సాక్షి 119
సర్వసాక్షి 120 నివర్తకం 121 వర్తకం 122 భావం 123 అభావం
124 స్వభావం 125 కబ్బిళం 126 ఇరవై అయిదోది 127 పరమాత్మ
128 అంతరాత్మ 129 మూలమాయ 130 అక్షరబ్రహ్మం 131 అవ్యా
కృతం 132 పరాశక్తి 133 ఆదిశక్తి 134 జ్ఞానశక్తి 135 ఇచ్ఛాశక్తి
136 క్రియాశక్తి 137 క్రియ 138 సంకల్పం 139 వికల్పం 140 వాస
నాత్రయం 141 ఉపాది 142 స్వరూపాంతరం 143 మహత్తు 144 అను
కొయ్య 145 తెగిన గాలిపడిగె 146 మొగడులేని ముత్తైదువతనం 147
కాలేబొగ్గు 148 తోసేకట్టె వంటిది 149 ఈషణాత్రయం 150 బ్రహ్మ
రాక్షసి;

151 రాక్షసి 152 పిశాచము 153 దేవత 154 దేవుడు 155
ద్వైతం 156 ఆద్వైతం 157 విశిష్టాద్వైతం 158 లింగత్రయం 159
త్రిగుణాత్మకం 160 ఆగంతుకం 161 అవాంతరపిశాచం 162 గుర్రెరిగే
సాక్షి 163 తోకం 164 సకలమహిమలుగలది 165 మరిమాయలాడి 166
క్షణేక్షణేలేనిది 167 గాలివంటిది 168 అగ్నిహోత్రంవంటిది 169 తిరు
గోలవంటిది 170 పంచవర్ణములుగలది 171 చక్కెరబొమ్మ 172 శిలా
ప్రతిమ 173 ఇడ 174 పింగళ 175 సుషుమ్న 176 తారకం 177 అణో
రణీయ్యం 178 వింతఅనుకునేది 179 భేదము 180 అష్టదశము 181
సహస్రారం 182 కమలములు 183 అకారం 184 ఉకారం 185 మకారం

186 ఓంకారం 187 రాలినఆకువంటిది 188 చంచలం 189 అబద్ధములో
నిబద్ధిగా తోచేది ప్రపంచం 190 గాఢనిద్ర 191 దీర్ఘనిద్ర 192 మూలం
లేనిది 193 ఉత్తది 194 ఆదరువులేనిది 195 అవాంతరం 196 లేనిప్రపం
చం యెట్లాతోచును 197 యింద్రజాలమువంటిది 198 స్వప్నవత్ 199
రజ్జుసర్ప భ్రాంతివంటిది 200 మరుమరీచికవతు;

201 వంద్యాపుత్రవతు 202 భుష్యువుతు 203 శశవిషాణవతు 204
వంద్యవతు 205 శూన్యవతు 206 మాయావతు 207 ఆకాశమందు గంద
ర్వనగరమున్నట్టు 208 ఆకాశం నల్లగాపున్నట్టు 209 పాషాణాగ్నివతు
210 వారికాష్టవతు 211 శిరచ్ఛేదవతు 212 నెలక్రిందట చనిపోయిన పురు
షుడు తిరిగివచ్చి మాట్లాడినా డన్నమాట సత్యమైతే జగత్తు సత్యమన
వచ్చును 213 ఆవుయొక్క చంటివల్లనుండి పితికినపాలు మళ్ళాపోస్తే
చంటిలోపలికి పోయినవని అన్నమాట సత్యమైతే జగత్తు సత్యమని అన
వచ్చును 214 మంటలుమండుచున్న అగ్నిగుండమందు తామరదుంప
పుట్టి అనేక తీగెలు సాగి పత్రములు పుష్పములతోటి వృద్ధిపొందినదన్న
మాట సత్యమైతే జగత్తు సత్యమన వచ్చును 215 శరీరంలేనివారియొక్క
లేనిమనస్సు శుద్ధఅజ్ఞానులకు తెలుస్తూవున్నదన్నమాట సత్యమైతే జగత్తు
సత్యమనవచ్చును 216 గోపురప్రతిమ ఉన్నట్టు ఉన్నది 217 మేడిపండు
వతు 218 సూక్ష్మవతు 219 గోపురప్రతిమగోపురాన్ని మోసుకున్నట్టు
220 కుక్కుట క్షీరవతు 221 భౌదుంబరపుష్పవతు 222 జంతు జల
పుష్పవతు 223 యజ్ఞాంగ పుష్పవతు 224 హేమవతు 225 ఏటిఆవల
గుమ్మడికాయలంతేసి మిరియాలు పండినవి అన్నట్టు 226 ఉదరరోగవతు.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షితప్రభావే వేదాంతవిచారణే మాయా, చల

నామావళి (పేర్లు) ౨॥ ప్రకరణం సంపూర్ణము.

శ్రీ సద్గురుభ్యానము:

పరిపూర్ణ లక్షణం

శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని

౧ అచల వాక్యములు

లేదంటే అంతటావున్నది; ఉన్నదంటే కానరానిది; ఆకాశంవంటిది.

1 పుట్టని చావనిది 2 మొదలు కొనలేనిది 3 ఒక్కటైనా మహత్తు లేనిది 4 సార్వకాలం ఒక్కతీరుగా వున్నది 5 బదులులేనిది 6 స్వజాతీయ్య విజాతీయ్యస్వగత భేదాలు లేనిది 7 శరీరంలేనిది 8 చలించనిది 9 యేజోలి యెరుగనిది 10 జ్ఞానకర్మాలులేనిది 11 నామరూపాలులేనిది 12 సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు వున్నది. 13 ఉత్పత్తిస్థితిలయాలు లేనిది 14 తనకుతానే స్వతఃసిద్ధమై వున్నది జ్ఞానా జ్ఞానాన్యధాజ్ఞాన విపరీత జ్ఞానములుగానిది. పంచభూతా హంకారమయమైన జడాజడాశ్చర ప్రపంచాన్ని యెరుగనిది 15 శరీరాకారం గానిది 16 మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరం రావమునుపు ఉన్నప్పుడు యేమీలేదు అని అన్నప్పుడు చచ్చినా ఒక్కతీరుగా వున్నది 17 శూన్యం గానిది 18 ఒక్కటైనా క్రియలేనిది 19 అసాద్యమైనది 20 సంశయంలేనిది 21 దృఢంలేనిది 22 క్రియాశూన్యమైనది 23 భోంచెయ్యనిది 24 ఒక్కటైనాబ్రాంతిలేనిది 25 మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరంతోటి యేమాత్రం సంబంధములేనిది 26 నీళ్ళలో పరుపుబండవున్నట్టు వున్నది 27 శరీరం ఉన్నా శరీరాన్ని ముట్టనిది 28 అచలమనే ప్రసిద్ధిచేతఉన్నది 29 కాశ్వత మయింది 30 లోపటబైట అనేమర్యాదలేక సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక దేనిని స్పృశించక వున్నది 31 ఒక్కదానిని అయినా ముట్టుకోనిది 32 సంభాషణ చెయ్యనిది 33 ఒక్కటైనా వికారంలేనిది 34 మూలంలేని గురైరిగే శరీరం తనలోవున్నప్పటికి తానుదానికి అధిష్ఠానం కానిది 35 సూర్యుడు చంద్రుడు అవనివహ్ని శరీరం అద్రీ అవనీజము

అంగనా పురుషుడు ఉన్నారో లేరో అని అనుమానంలేనట్లు ఉన్నదో లేదో అనే అనుమానం లేకుండా ఉన్నది 36 అవ్వ అన్నీ అనిత్యాలు సవికారాలు యిది నిత్యం అవికారి 37 సర్వగతమైనది 38 స్థాణువైనది 39 అవలమైనది 40 సనాతనమైనది 41 సచ్చిదానందంకానిది 42 దేనినిచూడనిది 43 విననిది 44 అడుగనిది 45 చదువుకోనిది 46 మరిచిపోనిది 47 ఒక్కటైనా వికారంలేనిది 48 వ్యవహారంలేనిది 49 చెప్పనిది 50 వస్తురూపం కానిది;

51 మూలంలేని యీగురైరిగేశరీరానకు మూలంగానిది 52 గురుస్వరూపమైనది 53 శరీరం ఉన్నప్పుడు శరీరంనవ్వితే నవ్వనిది శరీరం యేడిస్తే యెడ్వనిది శరీరం తింపెతిననిది శరీరంతాగితేతాగనిది శరీరం నడిస్తేనడవనిది శరీరం మాట్లాడితే మాట్లాడనిది 54 కర్తగానిది 55 కారయితగానిది 56 అచ్ఛేద్యమైనది 57 అదాహ్యమైనది 58 అక్లేద్యమైనది 59 అశోష్యమైనది 60 ఎందరు లేదు లేదన్నా ఉన్నది 61 శరీరాలలో చొరనిది వెళ్ళిపోనిది 62 తలకాయ కాళ్లు లేనిది 63 సాధనా సాధ్య పరామర్శ రహితమైనది 64 రాకడపోకడ ఉనికి యేమి లేకపోవుట లేనిది 65 జగత్తు ఉన్నది లేదు అని యెరుగనిది 66 సర్వవ్యాపకమైనది 67 కుంతితంగాని వైకుంఠమనే సౌజ్ఞగలది 68 శరీరానకు గల వికారాలు తనకులేనిది 69 సుఖదుఃఖాలులేనిది 70 స్వతంత్ర పరతంత్రాలు లేనిది 71 దొరగానిది 72 దొంగగానిది 73 బ్రాంతిలేనిది 74 వృద్ధిబొందనిది 75 బిక్కపడనిది 76 శరీరాన్నిపట్టనిది విడువనిది 77 ఇచ్చలేనిది 78 చలించనిది 79 యిరవై అయిదు తత్వాలకు ఆవలిది 80 క్షేత్రజ్ఞాఖ్యతీవోపాధిలేనిది 81 తత్వాతీతమైనది 82 ద్వైతాద్వైతరహిత పరమతత్వమైనది 83 జ్ఞానకర్మాలయందు బ్రాంతిలేనిది 84 యెవ్వరిమీద ఆపేక్ష లేనిది 85 మహాద్వైతమైనది 86 మూలంలేని యీగురైరిగేశరీరం రాకమునుపు ఉన్నప్పుడు లేకపోయినప్పుడు అనేటి సార్వకాలంఉండేది 87 చూడబోతే లేదు, యెంతదూరం పోయినా యెడతెగక అంతటదట్టంగా యెక్కువ

తక్కువలు లేక మనముపోకమునుపే ముందరముందర స్వతస్సిద్ధమై
ఉన్నది 88 కదలనిది 89 మెదలనిది 90 యెరుకలేనిది 91 కలలో శరీ
రాలు, యీశరీరాలు యెన్నితిప్పలుబడినా యేమి అననిది 92 గుర్రెరిగే
చైతన్యం అనే జ్ఞానమున్ను అనేక చిత్రవిచిత్రములైన కర్మాలున్ను లేనిది
93 ప్రపంచం తనలోఉన్నా ప్రపంచముతో సంబంధములేనిది 94 తానే
తానైయున్నది 95 తాను పుట్టనిది 96 ఒకదాన్ని పుట్టించనిది 97 సార్వ
కాలం యేకప్రకారంగా నున్నది 98 బంధమోక్ష శూన్యమైనది 99 జ్ఞాన
కర్మ సాధనద్వయముయొక్క అపేక్షలేనిది 100 జ్ఞానకర్మాలచేత సాధ్య
ముకానిది;

101 భేదాభేద రహితమైనది 102 జ్ఞాన భక్తి వైరాగ్య శూన్యమై
నది 103 తన సంబంధంగాని శరీరాలుగానిది 104 ఉదకపానం చెయ్యి
నిది 105 సుఖ దుఃఖాలయొక్క గంధమాత్రమైనా లేనిది 106 లింగత్ర
యంగానిది 107 ఇచ్చలేనిది 108 వాదించనిది 109 తత్వంవంటిదికానిది
110 క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞరూపమైన లక్ష్మలక్ష్మణ రహితమైనది 111 దేహిదేహులు
గానిది 112 విషయా విషయాలుగానిది 113 దృగ్దృశ్యాలు గానిది 114
జీవేశ్వరులుగానిది 115 ఆత్మబ్రహ్మలు గానిది 116 యేమీ అనుకోనిది
117 యెన్నటికీ చలనం లేనిది 118 రతికర్మలేనిది 119 విష్ణువనే వ్యాపక
మైనది 120 గుణాలులేనిది 121 వికారాలు లేనిది 122 క్షరాక్షరవిలక్షణ
మైనది 123 శ్రీపున్నపుంసకాలు గానిది 124 కొట్టనిది 125 కొట్టబడనిది
126 యేమిఅడిగినా చెప్పనిది 127 తానువున్నాననే యెరుగనిది 128 శరీ
రాలు లేవనియెరుగనిది 129 మహాగుహ్యమైనది 130 పరమగుహ్యమైనది
131 మహా రహస్యమైనది 132 యితరలోకాంతరస్మరణ లేనిది. జీవ
స్మృతి విదేహము క్తి నిత్యము క్తి లేనిది 133 ఇంతాఅంతా అని ప్రమాణం
లేనిది 134 సమస్తమైన వస్తువులకు స్థానమైనది 135 యితర స్మరణలేనిది
136 భగవానులు గానిది 137 సత్యమని గ్రహించనిది 138 అసత్యమని
విడువనిది 139 నిశ్చయ సంశయాలు లేనిది 140 ఆత్మానాత్మల వ్యవ

పఃరంలేనిది 141 వేదశాస్త్రాలయొక్క నిరణయం చెయ్యనిది 142 గురు
 సూచనలేనివారికి కనుక్కోరానిది 143 గురుసూచన అయినవారికి గురు
 శిష్య ప్రపంచములులేక తానేవున్నది 144 క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ రహితమైనది
 145 క్షరాక్షరపాధి ద్వయదోషరహితమైనది 146 పరాపరద్వయదోష
 రహితమైనది 147 జీవేశ్వర ద్వయదోషరహితమైనది 148 ఆత్మానాత్మ
 ద్వయదోషరహితమైనది 149 కదాచిత్ సజాయతే అని వున్నది 150
 ఆత్మబ్రహ్మ పాదిద్వయ దోషరహితమైనది 151 సదస్సదూపద్వయ
 దోషరహితమైనది 152 జ్ఞానాజ్ఞానద్వయదోషరహితమైనది 153 విద్యావిద్యద్వ
 యదోషరహితమైనది 154 దృగ్దృశ్యద్వయ దోషరహితమైనది 155 ప్రకృతి
 పురుష ద్వయదోషరహితమైనది 156 విషయివిషయద్వయ దోషరహిత
 మైనది 157 సాక్ష్యసాక్షిద్వయ దోషరహితమైనది 158 శివశక్తి ద్వయ
 దోషరహితమైనది 159 దేహి దేహద్వయ దోషరహితమైనది 160 క్షేత్ర
 క్షేత్రజ్ఞోపాధిద్వయ దోషరహితమైనది 161 తిననిది 162 లిప్తముగానిది
 * కారణపంచకము గానిది * మరణ సుషుప్తి మూర్ఛా సమాధి తూష్టి
 భూతావస్థల యందు గురైరిగే శరీరములేకవున్నది 163 ఆత్మ బ్రహ్మ
 అని గురైరిగే చైతన్యమును యెరుగనిది 164 స్థూల సూక్ష్మకారణ
 మహాకారణములనే దేహ చతుష్టయమున్ను, జాగ్రత్స్వప్న
 సుషుప్తి తురీయములకే నాలుగవస్థలున్ను విశ్వత్రైజన ప్రాజ్ఞ ప్రత్యగాత్మ
 లనే నలుగు రభిమానులున్ను కలసిన యీ పన్నెండు లేనిది 165 పంచ
 ప్రాణములు, దశేంద్రియములు, అంతఃకరణరూపమైన జ్ఞానమున్ను కలసిన
 షోడశవికారములు లేనిది 166 నేను రాకమునుపే వున్నదిగాని, నాకు
 తెలుసుకొనిది 167 యీ శరీరమందే శరీరం లేకవున్నది 168 అత్యంత
 నిర్మలమైనది 169 అత్యంత స్వచ్ఛమైనది. కృష్ణశంకరులనే హరిహరులకు
 మెచ్చెనది 170 చూడనిది 171 యిదే క్షరాక్షరాభ్యం విలక్షణః అయినది
 172 యస్మాత్క్షరమతీతోహ మక్షరాదపిచోత్రమః అనివున్నది 173 షడ్వింశః
 పురుషోత్రమః అనివున్నది 174 దీనికిక్షేత్రము లేదు గనుక క్షేత్రజ్ఞుడులేదు

175 యిదిచేసేది చేయించేదికాదు 176 నవద్వారపు లేదేహేనైవకర్మన్న
కారయేత్ అనివున్నది 177 వున్నదనే నిర్ణయం లేదనే నిర్ణయం లేనిది
178 యీనామరూపాలు లేనిదానికి అత్మఅని, బ్రహ్మఅని, జ్ఞప్తిఅని పేర్లు
కల్గురువులు పెట్టినారు 179 ఇదిపుట్టదు పుట్టించదు సార్వకాలం ఒక్క
తరుగా వున్నది. ఉండిచెయ్యదు చేయించదు 180 యిది జ్ఞానాతీతం 181
నిర్ణయానికి రానిది 182 నిర్ణయం చెయ్యసిది 183 వత్తిలేని దీపమువంటిది
184 నిరుపాధికము 185 సుషుప్తి వంటిది 186 త్రివిధాహంకారరహితమై
నది 187 జ్ఞానాజ్ఞానములు రెండుగానిది 188 నేననే మూలమాయ, నేననే
అంతఃకరణస్థానిది 189 మనోబుద్ధి చిత్తాహంకారములు లేనిది 190 అహం
స్ఫురణ అనే పరాశక్తి లేనిది 191 సచ్చిదానందరూపమైన సర్వసాక్షిణి
అనేమాయ లేనిది 192 రాకడపోకడ గల అహంస్ఫురణను తగలక,
రాకడ పోకడ లేకవున్నది 193 నేనువున్నాను నేనులేను అనే జ్ఞప్తిలేక
వున్నది 194 ఉన్నదనబోతే యెరుకయెడగదు, లేదనబోతే యెరు
కలేదు 195 ఇదే వ్యాప్యవ్యాపకాతీతం, జగద్వ్యాపకం జగత్తుతోచేపోవును
196 విద్యావిద్యలకు మూలంకానిది 197 అక్షర పరబ్రహ్మముకంటె వేరై
నది 198 అహంబ్రహ్మము అనే అనుభవములేనిది 199 యిది అనుభవము
లేని అనుభవం 200 కార్యముకాదు కారణముకాదు;

201 సర్వాన్ని గురైరుగనిది 202 ప్రకృతి పురుషరహితమైనది
203 సంకోచవికాసములు లేనిది 204 సగుణనిర్గుణములు కానిది 205
బ్రహ్మజ్ఞాంతి జగద్బ్రాంతి లేనిది 206 యీగురైరిగే చైతన్యము పుట్టక
మునుపే, స్వతస్సిద్ధమై చలించక పరిపూర్ణముగా వున్నది 207 యీగురై
రిగే మాయోపాధిలేని శుద్ధము 208 ప్రకాశములేని ప్రకాశము 209 ప్రవృత్తి

నివృత్తులకు మూలముకానిది 210 ఒక్కటి అనేది రెండు అనేది లేక వున్నది.

ఈబోధ దక్షిణామూర్తివారి బోధ వంటిది.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే, వేదాంత విచారణే
అచలవాక్యములు. మూడవ ప్రకరణం సంపూర్ణం.

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః

ఎ రు క ల క్ష ణం.

అచలవాక్యములు

వాయువువంటిది.

1 మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరం మసురామాత్ర ప్రమాణము
2 యిదే ప్రకృతి పురుషులు 3 గొప్ప కొంచెము యిదే 4 యిదేమూలమాయ
5 ఉన్నంతసేపు బట్టబయలులోనే విహరిస్తూవున్నది 6 బట్టబయలునువిడిచి
వుండేటందుకు దీనికి వేరే స్థలములేదు 7 యిది నిరుపాధికముగా వుండదు
8 బట్టబయలువలన పుట్టదు 9 శరీరము వలన పుట్టినది 10 దీనివలన శరీ
రము పుట్టినది 11 యిది బట్టబయలులో వున్నంతసేపు దీనికి అనేక సామ
ర్థ్యాలు కలిగిఉండును, నీళ్ళల్లో మొసలవలె 12 యిదే సమస్తమైన త్రిపు
టలు 13 ఈ అహంస్మరణే నేననే మూలమాయ 14 యిదే సమస్తమైన
ద్వంద్వములు 15 యిదే ద్వనిరూపము 16 యిదే అర్థమాత్ర 17 యిదే

కృష్ణపింగళ రూపము 18 యిదే పిండ బ్రహ్మాండ స్వరూపిణి 19 దీనిపేరే
యెరుక 20 దీనికే యెరుకమరుపులు గలవు 21 దీనిని రమ్మనేవారు లేగు
ఉండుమనేవారులేరు పొమ్మనేవారులేరు 22 యిది సముద్రములో చేప
పున్నట్టు పున్నది 23 తనకు తాను పస్తుంది, తనకుతాను వుండుంది సకల
వ్యవహారములు చేస్తుంది, తనకుతానే యేమీ లేకపోతుంది 24 నిత్యంఅనేక
మార్లు పస్తుంది, వెంటనే యేమీలేదు 25 తనమూలం తానే యెరుగదు 26
సకల భ్రమలకు మూలం యిదే 27 యిది కలలోవచ్చిన శరీరం వంటిది
28 యిదే మహాకారణ శరీరమనదగినది 29 తనతో గూడా సమస్తమునకు
నామరూపకుల గోత్రాదులను యేర్పాటుచేసినది యిదే 30 వేద శాస్త్రాది
విద్యలను కల్పించినది యిదే 31 దీనిది అవాంతర దొరతనము 32 యిది
సమస్త బాషారూపిణి 33 యిది రాకమునుపు నిశ్శబ్దమే 34 యిదే ప్రత్య
క్షైతన్యము 35 యిదే పరమ చైతన్యము 36 యిదే ఉభయ ఐక్యము 37
యిదే తత్వమసిరూపము 38 యిదే బ్రహ్మహమస్మి 39 యిదే ప్రజ్ఞానం
బ్రహ్మ 40 యిదే అయమాత్మ బ్రహ్మ 41 యిదే ఒట్టబయలును బయట
బెట్టినది 42 దీనినుండే ఆకాశాది పంచభూతములు పుట్టినవి * పంచకారణ
స్వరూపము యిదే 43 తాను ఒక్కటే ఆయి వుండి తనలో తానే అనేక
ముగా భ్రమించుచున్నది 44 తనతోటే జీవేశ్వరులు 45 తాను లేకుంటే
జీవేశ్వరులు లేరు 46 యిదే స్మరణ 47 దీనికే స్మరణ 48 దీనికేవిస్మరణ
49 నిబద్ధిపుస్తకంయిదే చేసినది 50 అబద్ధాలపుస్తకం యిదేచేసింది;

51 గురు శిష్య బోధా స్వరూపము యిదే 52 నిర్ణయాలు చేసేది
యిదే 53 నిర్ణయానికి దొరికేది యిదే 54 దీనికి ప్రమాణాప్రమాణములు
రెండు కద్దు 55 దీనికి వుంటే వుండేది, లేకుంటే యేమీలేదు, యిటువంటి
రెండులిప్పలు కద్దు 56 ఆసుకొయ్యవలె తిరుగుచున్నది 57 క్షణమైనా

పూరికే వుండదు, యేదైనా వొక వ్యవహారం చేస్తూనే వుంచుంది 58 యేకం
 యిదే అనేకం యిదే 59 సూక్ష్మమాయ అహంస్వరణ 60 స్థూలమాయ
 మనోబుద్ధ్యహంకార పంచభూతములు 61 స్థూల సూక్ష్మమాయలు రెండూ
 యిదే 62 విశ్లేషశక్తి సూక్ష్మదేహము 63 ఆవరణశక్తి స్థూలదేహము 64
 నేను అనే విశ్లేషమే ఆవరణానికిమూలము, అనేక ఆవరణములకల్పిస్తుంది
 65 యీ విశ్లేషావరణశక్తులు రెండూ నేననేయిదే 66 అజడం విశ్లేషశక్తి,
 జడం ఆవరణశక్తి, జడాజడాలు రెండు యివే 67 శ్రేత్రం ఆవరణశక్తి
 శ్రేత్రజ్ఞుడు విశ్లేషశక్తి 68 విశ్లేషముపోతే ఆవరణముపోయే, ఆవరణము
 తోటి విశ్లేషముపోదు 69 శ్రేత్రశ్రేత్రజ్ఞులు రెండు యిదే 70 జ్ఞానాజ్ఞానాలే
 శ్రేత్రశ్రేత్రజ్ఞులు 71 దీనిరాకడే ప్రపంచోత్పత్తి 72 దీనిపోకడే ప్రపంచ
 ప్రళయము 73 సుషుప్తిని, మరణాన్ని, యెరుగనిది 74 యిదే నడమంత్ర
 వుది 75 పుట్టని చావని అచలానకు, తనకు సంబంధము లేనిదేసంబంధము
 ఉన్నదనేది యిదే 76 యిదే సకల అబద్ధాలు ఆడేది 77 యిదే చలము 78
 యీచంచల నృభావముగలది యేమిచెప్పినా చెలించి పొయ్యేదే 79 యిది
 చెప్పిన మాటలు దీనితోటేపోఛావి 80 యిది చెప్పేమాటలు దీనివంటివారే
 నమ్ముతారు 81 యిదే మధ్యవచ్చి మధ్యపొయ్యేది 82 దేహమును విడిస్తే,
 దేహికి వుండస్థలంలేదు 83 దేహిలేకుంటే దేహమును యెరిగే వారులేరు
 84 వచ్చేటప్పుడు దేహిలేని దేహమురాలేదు 85 రాగానే దేహిదేహాలు
 వొక్కటే 86 యీరెంటికి వేరనగూడదు 87 యిదే సకలవినోదములుచేసి,
 యేమి లేకపొయ్యేది 88 దీనికి అచలానికి యేమాత్రము సంబంధములేదు
 89 తానుమూలము లేనిది 90 అన్నిటికి తానేమూలము అయినది 91 పుట్టి
 చచ్చేదియిదే 92 రాకడపోకడలు గలదియిదే 93 దీనికి అచలమువున్నది
 యెరుకలేదు 94 అచలను వున్నదని యెప్పుడుతెలిస్తే అప్పుడే తాను
 వుండదు 95 చలమే స్థిరమని నమ్ముకునేది యిదే 96 శరీరం అబద్ధంనేను
 నిబద్ధిఅనేదియిదే 97 నేను శరీరం వొక్కటే అనేదియిదే 98 నేనువేరే

యాశ్వరుడువేరే అనేదియిదే 99 వివేకావివేకములను నిబంధనచేసేదియిదే
100 యిది నిబద్ధి అదిఅబద్ధమనేదియిదే;

101 నేను నేనే అనేది యిదే 102 నీవు నేనే అనేదియిదే 103
దేవుడునేనే అనేదియిదే 104 కన్నులయందువున్న పాపదూపమైన యెరుక
యిదే 105 తనకుకారణమువున్నది అని బాష్యములు చేసినదియిదే 106
యీబ్రాంతి సార్వకాలము వుండేదికాదు. అయితే పోకనేపోవు 107 దీని
వంటి శిష్టులేదు 108 దీనివంటి భ్రష్టులేదు 109 దీనికియేదైనా వొక
రోగము, దర్శిద్రుము, సంపత్తి 110 ఉన్నప్పుడు ఒక్కతీరుగా వుండదు
క్షణేక్షణే యేమీలేదు 111 సకలమాయలు చేసినదియిదే 112 దీనిరాకడ
పోకడ యెవ్వరు యెరుగరు 113 తానున్నంతసేపే యెరుకఅయినామరుపు
అయినా 114 తానులేకుంటే యేమీలేదు 115 దీనిరాకడే స్వప్నము 116
గురునిచేత యిదియేమీలేదని, తెలిసి దృఢమై, దృఢముతోగూడా యిది లేక
పోవటమే మెల్ల, యిదిలేనప్పుడు సుషుప్తియనిమంది అన్నారు, మరణ
మని మందిఅన్నారు 117 దీనికి తనకుతాను వచ్చేదికద్దు, తల్లికడుపులో
యుండి వెళ్ళివచ్చేదికద్దు 118 యిది యిన్నాళ్ళు వుంచుందనే మర్యాద
లేనిది 119 సకలక్రియలకు మూలముయిదే 120 అధిష్ఠానము లేనిది యిదే
121 దీనికిమూలము ఉన్నదని చెప్పంగనే వాడు పుట్టనేపుట్టె పుట్టినవాడు
చావనేచస్తాడు 122 దీనిబ్రతుకు కేవలబ్రాంతిమాత్రమే 123 యిదిపోయిన
వెనుక దీనివ్యవహారం వున్నదని లేదని యెవ్వరన యేమిలేదని యెవ్వరన
124 యీగురైరిగే శరీరమనే చంచలముచేత శరీరం యేమిలేదని స్మార
కము వచ్చెనా సార్వకాలం అచలమై 125 శరీరంవలన పుట్టినవే అన్ని
126 తనమతముతనకే నమ్మతముగాని, యేమతము నమ్మనిదియిదే 127
షణ్మాతములనుకల్పించినదియిదే 128 భూమండలమందు శరీరము లేని
వారు ఉన్నారంటే నమ్మనిదియిదే 129 సకలనిశ్చయములు దీనికే 130
సకలసంశయములు దీనికే 131 తాను వచ్చేటప్పుడు యేనుగులు, గుర్ర

ములు, లోటిపిటలు, కుక్కలు, గాడ్డెలు, పండులు, పిల్లులు, యెల్కలు, పెద్దపులులు, సింహాలు అనేకమంది గుర్రాలు తోమేవాండ్లు, ఆడవాండ్లు, బూడిదెగాండ్లు, నామదార్లు, అద్దకపు బట్టవలె నిలుపునిండా ముద్రలు పొడుచుకున్నవాండ్లు, బోడివాండ్లు, ఫక్కిర్లు, గొడ్డలివలె పెట్టుకున్న వాండ్లు, పెద్దపెద్ద పట్టెనామాలవాండ్లు, ఆవులు, బర్రెలు, గొర్రెలు, మేకలు మాలలు, మాదిగెలు మొదలైనవాండ్లు అనేకులు తనవలెనే మూలంలేక యెక్కడనుండియోవచ్చి, సకలమైన వ్యవహారాలు చేస్తూ, పెండ్లాము, పిల్లలు, మనుమలు గలవారివలె వున్నట్టు తోచబడేది దీనికే 132 ఆయోని సంభవులు యోనిసంభవులు యిదే 133 తలకాయ అనే మొదలు, కాళ్లు అనే కొనగలది యిదే 134 శూన్యమైపోయేది యిదే, శూన్యమంటే యేమీలేదు 135 జ్ఞానాజ్ఞానములు యిదే 136 యిదిశరీరము లేనిదానిలోనే వుండేది 137 నిలువనీడలేనిది యిదే 138 సకలప్రయత్నములు చేసేదియిదే 139 తల్లితండ్రి లేనిదియిదే 140 వుండేది లేకపోయేదియిదే 141 తనకుమొదలు లేదని యెరిగేదియిదే 142 కొనకువుండేటందుకు యేమీలేదని యెరిగేదియిదే 143 యీవచ్చినప్పుడు నీవు యెక్కడినుంచి వచ్చినావు యెక్కడికిపోతావు అని అడిగేదిక్కులేనిది 144 వచ్చినప్పటినుంచి సుఖమైనా దుఃఖమైనా అను భవించిపోయేది 145 బ్రాంతి నివర్తికావలెనని కోరేదియిదే 146 బ్రాంతి నివర్తి కావలసినది దీనికే 147 అధికనీచాలు యిదే 148 యిచ్చారూపము యిదే 149 యేనుగ అధికం, యెలుక నీచం, సింహం యెక్కువ యేనుగ తక్కువ, పిల్లి యెక్కువ, యెలుక తక్కువ కనుక అన్ని మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరాలే 150 అందులో కుక్కకు బ్రహ్మజ్ఞాని అనేవాడుక, కోడికి కాలజ్ఞాని అనేవాడుక, చీమకు దివ్యజ్ఞాని అనేవాడుక, యిట్లా గుర్రె రిగినది వొక్కటి నిలువదు.

151 మెరుపువలె వున్నా ననిపించి వెంటనే యేమీ లేకపోయ్యేది

యిదే; దురహంకార, నిరహంకార, శుద్ధాహంకారములు యిదే 152 యిది
బదులులేనిది 153 దీనివల్లనే సచ్చిదానందముపుట్టినది 154 యిది సచ్చిదా
నందమువల్లనే పుట్టినది 155 సచ్చిదానందమే అనాత్మ, సచ్చిదానందమే
ఆత్మ, సచ్చిదానందమే పరబ్రహ్మ, పుట్టిన శరీరములెల్లా సచ్చిదానందమే
156 గురుసూచన గానివారికి, గురుసూచనగానివారే మూలం 157 గురు
మూలముగా విచారించినవారికి, సార్వకాలం అచలమే 158 కండ్లుమూసినా
యెరుకే కండ్లు తెరిచినా యెరుకే యీ యెరుకలేకుంటే యేమీలేదు 159
యెరుక వున్నచోటనే కర్మములు 160 ఇది వున్నదన్నా పాపమే లేదన్నా
పాపమే; నిర్ణయమనే పాపం లేకుండా మెదలవలె; నిర్ణయమే పాపము 161
పరిపూర్ణమనే అదిన్ని యిదిన్ని అనేరెండు లేకవున్నది వొక్క పరిపూర్ణమే
యీ గురైగే శరీరము యేమీ లేదని నిర్ణయముకాక తన్నుకుంచారు 162
యిది యేమీ లేదని రెప్పపాటంత సేపైనా మరువక వుండవలె; పుండక
పోతే యిది యెంత వొడ్డ ప్రజ్ఞావంతునినైనా మోసపెనుతుంది 163 ఉన్న
పరిపూర్ణానికి యిది విరోధిగనుక దీని కూకుడువేళ్ళతో తీసివెయ్యవలె 164
యిది యేమీలేదని సకలక్రియలుచేసినా అది క్రియాశూన్యము కాదు 165
యిది లేకపోవటం గురుమూలముగా తెలిస్తే ప్రసంగములు నిలిచె 166 ఇది
యిరువై అయిదోతత్వం 167 తక్కిన యిరువైనాలుగు తత్వాలు యిదే
168 జ్ఞానరూపముయిదే 169 కర్మరూపముయిదే 170 జ్ఞానకర్మరూపమైన
శరీరము యిదే 171 అవగింజకు పర్యతానికి యెంతయెచ్చుతగ్గో దీనికి
అచలానికి అంత యెచ్చుతగ్గు 172 యిది అనిర్వచనీయమయింది; అనిర్వ
చనీయమంటే యేమీలేనిది 173 దీనికి వున్న సామర్థ్యము దానికిలేదు 174
యిది యేమీలేదని దీనికే తెలిస్తే వాదశూన్యం అవుతుంది 175 యిచే సమ
స్తమైన వస్తుమయం 176 వస్తువులయందు వుండేదియిదివస్తువులతోటిపోతుంది
177 యిది పరిపూర్ణానికి అన్యంకాదు. పరిపూర్ణంకాదు యేమీలేదు 178 యిది
దప్పివిడిచి అంతాపరిపూర్ణమే 179 యిదే చిదగ్నిగనుక యెన్నటికి నమ్మ

రాదు మహానమ్మించి చూస్తూవుండంగా యేమీ లేకపోయ్యేది 180 యిది కలవంటిది 181 పరిపూర్ణము నిమిత్తం యత్నం చేసేది యిదే 182 యిదిజేసే యత్నమే దానికి విఘ్నము 183 యీ ప్రయత్నము చేసేదాన్ని తీసివేయటమే ప్రయత్నము 184 యీ ప్రయత్నము చేసినవారికి యిచ్చవుండదు 185 దీన్ని నిశ్చేపారికంటే నిలుపుకునేచారికంటే వేరే భ్రాంతికులులేరు 186 యిదే అనేకకోటి బ్రహ్మాండములు పున్నవని భ్రాంతి పెడుతుంది 187 తనకుమూలములేదని యెవ్వరితో చెప్పదు 188 అందరు తానే అయివున్నది 189 దీనికంటే కౌతూహలములేదు 190 దీనివల్లనే కర్మాలు పుడుచావి 191 యిది సుషుప్తి మరణాల యెరుగనిది 192 శరీరమే యెరుక 193 యెరుకే శరీరము 194 యీరెంటిని వేరనేదే వెర్రి 195 దీనిచాత పుట్టని చావని దాన్ని వుండచూచి దీన్ని యేమీలేదని నిశ్చయంవుంటేచాలు. యేసాధన వద్దు 196 యే సాధన చేసినా యిది విడువదు 197 యెరుక అనే నిప్పు కాలస్తూవుంటుంది 198 యెరుకకంటే వేరే నిప్పులేదు 199 చిదగ్నిదేహాల సర్వకాలం చింతనిప్పువలె కాలుస్తుంది 200 సకల శరీరాలు యెరుకతో కూడిన వచ్చినవి యెరుకతోకూడా యేమీలేదు.

201 శరీరంలో కొంత నిబద్ధి కొంత అబద్ధంఅనేది అన్యాయము 202 యీ శరీరమువొక్కటేకానిదీనిలోపల వున్న పేర్లు అనేకాలు జ్ఞానమని అజ్ఞానమని, యింద్రియాలని, విషయాలని, గుణాలని, అంతఃకరణాలని, మనస్సని, బుద్ధిని, చిత్తమని ఆహంకారమని, వేదాలని, శాస్త్రాలని యెన్నికని వ్రాయుదును దీనియందు (స్వగత) భేదాలు అసంతాలుతీసివేసిన కొద్ది మొలుస్తావి 203 యిదే వికారస్వరూపం. చెవులు వొక్కతీరుగా నున్నవినోదీనిండా బొక్కలు, చుట్టువెండ్రుకలు, లోపటనాలుక నోరు మాట్లాడుచున్నది. కడుపులోవికారాలకు లెక్కలేదు. తలలో వికారాలు అనేకము, వికారంలేనిది వొకదైనాలేదు. కాళ్ళల్లోవున్నతిప్పలు చెప్పశక్య

ముకాదు 204 యిదిలేకుంటే యేదివుంచుందో అదే అచలం. కావలెనని
యిచ్చవద్దు కాకపోతిననిదుఃఖంవద్దు అయితినని అబద్ధాలు అడవద్దు 205
సర్వకాలం గురువాక్యం మరచకపుంటేచాలు 206 యీ గుర్రెరిగే చైతన్య
ముకు జగత్తుకు వేరులేదు 207 శరీరంవలన గుర్రెరిగే
చైతన్యం పుట్టింది, గుర్రెరిగే చైతన్యమువలన శరీరం పుట్టింది,
శరీరం పుట్టింది 208 యీ శరీరాలు యేలాగు పుట్టినవంటే శ్రీపురుష సం
బంధంవల్ల అన్నిపుడుచావి 209 దేహం లేదనేది దేహమే. యేమీ లేదనేది
దేహమే. ఉన్నది అనేది దేహమే. యీదేహము లేకుంటే వ్యవహారానకు
మూలం యేమని నిర్ణయముచేయ 210 ఈ శరీరం యెవరివలన పుట్టినదో
అనిర్ణయము మొదలు కల్తలేకుండా విచారించవలె 211 ఈ శరీరంలేకుంటే
యేమితోచదు 212 త్రివిధాహంకారము యిదే 213 చతుర్వింశతి తర్వాలు
దేహం, యిరువైఅయిదో తత్వమే దేహి, యీదేహి దేహాలే ఈశ్వరజగత్తులు
214 లేని శ్రేత్రజ్ఞస్వరూపమే వున్నది వుండుంది, లేనిది లేదు అందుంది
215 ఈ శరీరము లేదుగనుక ఉన్నదానికి వ్యవహారమే లేదు 216 ఆయం
జీవాభ్యోపాధివిలయేనతి కేవలోభవతి 217 ఈ శ్రేత్రము లేకుంటే శ్రేత్రజ్ఞుడు
లేనేలేదు 218 పుట్టుకా, కాలం సమానమే 219 గుర్రెరిగేదిశరీరము తోటే
పోచుంది 220 గుర్రెరుగుటం చొక్క లేకాని రెండు గుర్రెరుగుటాలు లేవు 221
ఈగుర్రెరిగే శ్రేత్రజ్ఞస్వరూపమే ఆత్మే బ్రహ్మమనివేదంపలికినది 222 యెక్కడ
సర్వంతావిదో అక్కడనే సర్వం లేకపోవలెను 223 యీ గుర్రెరిగే శ్రేత్ర
జ్ఞస్వరూపమే పరావ్రకృతే అధిష్ఠానము 224 యీగుర్రెరిగే చిత్ప్రకృతి
సాక్షిణి 225 యీ సాక్షిణి యిన్ని చిత్ర విచిత్రాలు కల్పిస్తుంది 226 యీ
గుర్రెరిగే సాక్షిణికి మూలం యేమీలేదు 227 ఇది మగడువిడిచిన అడది
గాదు, మొగుణ్ని విడిచిన అడదిగాదు 228 దేహము వున్నంతసేపే జ్ఞానము
వుంచుంది. దేహం లేకుంటే జ్ఞానం లేనేలేదు 229 రోగవికారాలు పోతే
రోగముపోయినట్లే, యెరుక వికారాలుపోతే యెరుకపోవును 230 కలలో
శరీరాలవంటివే యీ శరీరాలు, యే శరీరానికి మూలం యేమీలేదు, అన్నీ

వొక్కయేడుపే 231 సమష్టి దేహత్రయావస్థాత్రయాభిమానత్రయము
 యీశ్వరుడు అజ్ఞానము 232 మహాకారణ శరీరతుర్యావస్థలకు అభిమాని
 పరమచైతన్యము యిదేజ్ఞానము 233 యిదే కారణం 234 యిది అంతా
 మాయ 235 అహంస్పృహణే మాయ 236 యిదే పీతకబురశ్యామతటిల్లతలు
 237 వ్యష్టిదేహత్రయావస్థాత్రయాభిమానత్రయము జీవుడు అజ్ఞానము 238
 మహాకారణ శరీరతుర్యావస్థలకు అభిమాని ప్రత్యక్షైతన్యం యిది అంతా
 కార్యం అవిద్య అహం అహంస్పృహణే అవిద్యయిచిన్నేర క్తశ్వేత
 కృష్ణసీలాలు 239 పూర్ణచైతన్యం స్పటికవర్ణం. ఉత్తమపురుషుడు శబ్దా
 తీతం ఆకాశాతీతం 240 జీవుడే ఉరుడు, ఈశ్వరుడే అక్షరుడు యీ
 యిద్దరులేనిదే ఉత్తమపురుషుడు 241 యిది అంతా గూడి మూలములేని యీ
 గుర్రెరిగే శరీరము 242 దీనికి సకల నెత్తుత్వాలుకద్దు బ్రహ్మవేత్పత్వము
 దీనిదే. యీవేత్పత్వమనే శబ్దతెలివికి పనిచేసి అంటే, బ్రహ్మనువుండ
 బూచి తాను లేకపోవుటయేపని, దీనికిమూలములేదు యిదివచ్చినప్పటినుంచి
 యే, సకల ప్రసంగాలు, యిది సమస్తభాషా రూపిణి 243 బ్రహ్మవేత్త బ్రహ్మ
 కాదు. బ్రహ్మకు బ్రహ్మవేత్పత్వము లేదు. యీవేత్పత్వమునే బ్రహ్మమని
 వాదించే వారి వాదమును తీసివేసేది శివరామక్షితుల వారిబోధ 244
 బ్రహ్మవేత్పత్వమే బ్రహ్మజ్ఞానము 245 దీనికి బ్రహ్మవేత్పత్వం ప్రపంచ
 వేత్పత్వం కూడా కద్దు 246 యిదే మూలమాయ, యిదే ప్రథమస్పృహణ
 247 ఆకాశమందు వాయుపుబుట్టినట్లు సుషుప్తికిమెల్గు వచ్చినట్లు నేను మే
 నులు నెరుగని బ్రహ్మయందులేని నేను మేనులు బుట్టి బ్రహ్మానుగని నేను
 మేనులులేచిపోవటమే యీబోధవిన్నందుకు ఫలం 248 ఎట్లాపున్న ప్రపంచం
 అట్లావుండంగా వెతికినా క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు లేకపోవటమే యీవిచారణకు
 ఫలం 249 ఈక్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులలో యేమాత్రము ఆశపడ్డా అదేవిషము 250

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు లేని దేవుత్రబట్టబయలనదగినది 251 మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానికిఊర్ణనాభికి ఉపమానం చెప్పివున్నది.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే, వేదాంత విచారణే,
చలవాక్యములు, నాల్గవ ప్రకరణము సంపూర్ణం.

శంకరాచార్యులవారి వాక్యములు

1. యేమిలేని జీవుడువున్నాడు 2 అవిద్యవున్నది 3 ప్రకృతి
వున్నది 4 ఆత్మవున్నది 5 కారణంవున్నది 6 గుర్రెరిగేజ్ఞానంవున్నది
7 అజ్ఞానంలేదు 8 సచ్చిదానందం విన్నది 9 అసంజ్ఞతమః భాత్మకంజగత్
10 వొక్కచేకాని రెండోది యేమీలేదు. రెండోది శరీరం 11 శరీరమును.
గుర్రెరిగేది వున్నది 12 ఈశ్వరుడువున్నాడు 13 ప్రకృతులు రెండు 14 ప్ర
కృతి యేమీలేదు 15 పురుషుడు యేమీలేదు 16 పురుషుడే నేను ప్రకృతి
యేమీలేదు 17 దేహం అబద్ధం 18 వేషి నిబద్ధి 19 జ్ఞానం యేమి చెయ్యదు.
అజడం 20 శరీరం యేమి యెరుగదు, జడం 21 జ్ఞానసాన్నిధ్యం చేత
శరీరం చేస్తుంది 22 గుర్రెరిగే జ్ఞానానికి వికారంలేదు 23 శరీరానికి అన్ని
వికారాలువున్నవి 24 జగత్తుకు గుర్రెరిగే బ్రహ్మము కారణం 25 శరీరము
కార్యము 26 కార్యకారణాలకు భేదంలేదు 27 సువర్ణం అలంకారం యాలాగో
ఆలాగే 28 ఆడదానివల్ల జగత్తు పుట్టింది 29 పురుషునికి స్త్రీ అనే ప్రకృతికి
సంబంధంలేదు 30 బ్రహ్మమును నేను31 వారివారి కర్మాలచేత పుడుచారు32
కర్మాలకుకర్తలేదు,భోక్తలేదు 33 ఆనేవాడుతానే34కర్మాలకుకర్తతానే,భోక్త
తానే,35ఆనేమాటలు యాలాగు 36 సర్వంఆత్మే37 సర్వం బ్రహ్మస్వరూప
మే 38 జగత్తులేదు 39 సార్వకాలం వొక్కతీరే 40 సర్వం అహంకా

రమే చేస్తుంది 41 వేదాలు తమకు తామేస్వతః సిద్ధాలు 42 నేనే నేను 43 యీసంసారం కలవంటిది 44 జాగ్రతకద్దు 45 స్వప్నంకద్దు 46 సుషుప్తి కద్దు 47 తుర్యంకద్దు (తుర్యాతీతం) 48 ఈశరీరముతో నే కనుక్కోవ లెను 49 శరీరముతోపటలేదు బైటలేదు 50 చిదాకాశం;

51 జడాకాశం 52 గుర్రెరిగే షేత్రజ్ఞస్వరూపమనే ఆత్మఫలననే ఆకాశంపుట్టింది 53 ఆత్మనః ఆకాశః సంగ్రహతః 54 ఆకాశస్యగుణః శబ్దో నిశ్శబ్దోబ్రహ్మఉచ్యతే 55 మాట్లాడేదిసగుణమననానిర్గుణమననా 56 గుర్రె రిగే చైతన్యం బ్రహ్మగనుక గుర్రెరిగే చైతన్యం మాట్లాడదు 57 యేనవా వాచమవ్యాకరోతి అనిశ్రుతివున్నది 58 గుర్రెరిగే చైతన్యం చేతనే మాట్లాడు ఛాడు 59 గుర్రెరిగే నేను నిర్గుణం 60 గుర్రెరుగబడే శరీరాలు సగుణం 61 నిర్గుణం సగుణానికి కారణం 62 బ్రహ్మజగత్కారణం అయితేకార్యాలు సగుణం. ఏలాగు అంటే అంతా నిర్గుణమే సగుణం లేనేలేదు అనిఅన్నాడు. యివ్వి అన్నీ కలతవాక్యాలే.

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః

సాం దీ ప వా క్య ము లు

ఈ బోధ గలవారు కాలిన నులుకవంటివారు, చూచేటందుకు

ఉన్నట్లు ఉన్నదిగాని, యేవనికి అక్కరకురాదు.

1 ఆత్మైక్య శరీరహితః । యస్త్యాత్మా శరీర మితిశ్రుతేః॥

2 గురువాక్యము చేతనే వినేది, అడిగేది, చెప్పేది, పోయెను యీ శరీర మందు లేనిది అడుగదు వినదు చెప్పదు 3 వంచన రహితమైన శిష్యుడు వచ్చి అడిగితే చూతాము 4 మంచివారు యీశరీరమందు లేక అంతటా చలించకవుండురు 5 ఈశరీరమందు, లేని స్వరూపాంబరనిర్గుణంవుండును

6 తీవేశ్వరులకు మూలంలేకపోయెను అదే అంటే మూలమాయతోటి పోయి
 నది 7 సార్వకాలం వొక్కతీరే అయెను 8 శూన్యమనే వ్యాపకము లేక
 పోయెను 9 స్వతస్సిద్ధమై అచలమే నిలిచెను 10 తానేతాను అనే అనుభవము
 లేకపోయెను 11 ఈ శరీరమందు పున్నది లేకపోవటమే పరమశాంతి 12
 గురువాక్యము చేత బ్రహ్మభ్రాంతి లేకపోయెను, త్రిపుటికి మూలము లేక
 పోయెను కనుక అదేభ్రాంతిలేని పరిపూర్ణము 13 యీశరీరమందు పున్న
 దనే భ్రాంతిపోయెను 14 తనకుతానే అంతటా వుండెను అదిమధ్యాంత రహిత
 మాయెను 15 ప్రయత్నముచేసేది పోయెను 16 గురుస్వామి మహత్తుమేమని
 చెప్పవలెను శక్యముగాదు దీనికి బదులు లేదు 17 అక్కడ జ్ఞప్తి అంటివా
 యెరుకలేదు 18 అజ్ఞానమునకు మూలమే లేకపోయెను 19 అందుకేయెరుక
 మరుపులు లేనిది యీశరీరమందు లేకనే వుండెను 20 ఈలాగు చెప్పినవారి
 కంటె అధికులులేరు, యీశరీరమందులేక పున్నవారికంటె అధికులులేరు,
 యిదే పరమరహస్యం 21 పున్నదిఅనేది లేదనేది లేకపోయెను అప్పుడు
 పున్నదే వుండె సార్వకాలం వొక్కతీరే 22 దేవతా భ్రాంతితోటే దయ్యం
 విడిచిపోయెను, గురువాక్యం యిటువంటిది 23 పున్నదిఅంటివా యెరుక
 యెరుగదు, లేదంటివా యెరుకలేదు 24 ఈశరీరమందు లేకపున్నది మాటే
 అడదు. చూచుట యేలాగువుండీని వినకరి యెవ్వరికి;

25 గురువాక్యంచేత యీశరీరమందు పున్నదిపోయెను. లేనిది లేక
 పోయెను 26 పున్నది యెన్నటికి చలించదు, రాదుపోదు యిటువంటిది
 శరీరమందు పున్నవారికంటె వేరే 27 అదే, అది, అందుకే క్రియా శూన్యుడు
 కర్మానకుమూలంలేదు గనుక సార్వకాలం క్రియాశూన్యమే. 28 అవస్థలకు
 మూలం లేదు గనుక సార్వకాలం వొక్కతీరే 29 జగద్వ్యాపకము
 జగత్తుతోటే పోయెను 30 వ్యాప్యవ్యాపకానకు వేరే వున్నాడు 31 యీశరీర
 మందు లేక అంతటావుండును, అదేప్రకాశరసితము 32 బ్రహ్మవిష్ణు
 మహేశ్వర్లకు మూలము పోలేకపోయెను. 33 అత్యంత విలక్షణమే పున్నది
 విలక్షణం సూర్యునియందు చీకటి లేనట్లే. శరీరమందు లేని నిజమందు

సార్వకాలం లేకపోయే 34 విద్యావిద్యలకు వున్నది మూలముగాక వున్న దానియందు నిష్పన్నకు చదలుతగిలినట్లు విమర్శహాపిణి అయిన విద్యతగిలి వున్నది 35 అదిస్వతఃసిద్ధమై తనకుతానే వున్నది 36 అక్షరపరబ్రహ్మము కంటె వేరే నిజస్వరూపం. అందుకే యీ శరీరమందు లేకవున్నది 37 అహంబ్రహ్మము అనేఅనుభవములేనిదే నిజస్వరూపము 38 యీశరీరమందు వున్నది లేకవున్నది గనుక గురువాక్యంచేత కల్పనా రహితం అయెను 39 అనుభవము లేనిదే అనుభవము. సార్వకాలంవొక్కతీరేకనుక అహం బ్రహ్మాస్మి అనే అనుభవము లేకుంటే యీ శరీరమందు లేకున్నట్లే వుండును.

40 వున్నది, కార్యముగాదు కారణము గాదు. యీశరీర మందులేక వున్నది గనుక యీశరీరమందు వున్న సాక్షిణి మాయారహితము అయినది అచలమనె పరిపూర్ణము 41 యీశరీరమందు లేనిదాని జాడా దాన్యం యెన్న టికి లేదు, సకల చింతలు గలదిపోయే, పరబ్రహ్మ లేకనే కావలెను 42 యీ శరీరమందు వున్నది లేకనే వున్నది గనుక అహంబ్రహ్మ అని అనుభవమే మూల మాయ అనే చైతన్యం అని యెరిగేది 43 సర్వాన్నీ గుర్రెరుగనిది గనుక అదే పరిపూర్ణము 44 చైతన్యము దానికంటెమాయ వేరే లేదు గనుక అదే సర్వానకు అధిష్ఠానం సర్వానకు అదే కారణకార్యమున్ను 45 ఈ శరీరమందు వున్నది లేకవున్నది, ప్రకృతి పురుషరహితము అయినదిగనుక అంతటావున్నది యీ శరీరమందు యెన్నడు లేదు 46 పరిపూర్ణచైతన్యమే మూలమాయ అని గుర్రెరిగేది 47 చైతన్యం వున్నది బ్రాంతి వివర్తనము, వున్నదానికంటె వేరుగావున్నట్లేతోస్తుంది గనుక పరబ్రహ్మమే వివర్తనము 48 ఈ శరీరమందు వికారాలు లేవుగనుక మూలమాయ వున్నట్లు తోచితేవున్నదానియందు దానికే తోచును 49 మూలమాయాతీతం శూన్యంచేసినవారు సాండిపులనుకోవలెను, లేక పోయేనా వారి శిష్యుడు కృష్ణుడనే భగవానులేమో అనుకోవలెను. వారే

గురువులు వారే శిష్యులు 50 రాముడు శిష్యుడుకాడు, వశిష్ఠుడు గురువు కాడు, కోటివిదాలు విచారించినా వారితోను సమముకారు బ్రహ్మైవవివర్తనము;

51 యీ శరీరమందు లేకవున్న దానికి సంకోచములేదు, వికాసము లేదు 52 బ్రహ్మమనే తమస్సు తోచెను. ఉన్నదానికి తోచేదేలేదు. 53 ఉన్న దానికి సమానమైనదిలేదు, యీ శరీరమందు లేకవున్నది గనుక బ్రహ్మము అన్నమాయఅన్న ప్రకృతిఅన్న అవిద్యఅన్న అజ్ఞానమన్న ఒక్కటే 54 మూడుగుణములకు మూలంయెన్నటికిలేదు 55 ఈ శరీరమందులేక వున్నది సగుణముకాదు, నిర్గుణముకాదు అదే అది 56 ప్రకృతి పురుషులువేరు, యెన్నటికికాదు. సగుణమే. నిర్గుణము నిర్గుణమే సగుణము 57 గురైగేది మహామాయ. అదేఅజ్ఞాన త్రయమని గురైరుగుమా అనే స్వరూప సందానము 58 అహంబ్రహ్మస్మి అనే పరబ్రహ్మనుభవము అదే మహామాయ 59 నిజమందు లేకనే తోచేది వివర్తనం అది యేలాగు వున్నదంటేను సూర్యుని యందు చీకటి వున్నట్లు ఉక్కుస్థంభాన్ని పురుగు తొలిచినట్లు తొలుస్తుంది. నిప్పునకు చదలు తగిలినట్లు తగిలింది. 60 ఇంతేకాని యీ శరీరమందు లేకవున్నదానికి ఒక్కదైనా వికారంలేదు జన్మకర్మాలు లేవుగనుక అది సాందీపునికేయెరుక. తరువాత కృష్ణస్వామికే కాని మరివొకరు ఉన్నారని తోచదు 61 అదే అంటే జ్ఞానవైరాగ్యాలు భ్రాంతితోనే వున్నట్లు తోస్తుంది అహం బ్రహ్మస్మియనే అనుభవము నిశ్చయమాయెను 62 బుద్ధిమంతులైన వారు అదే మూలమాయ అని యెరుగవలెను 63 బ్రహ్మభ్రాంతి యెంత పర్యంతము వుండునో అంతపర్యంతము మాయ రహితముకాదు 64 దీనిమహిమ చెప్పశక్యముకాదు. లేనిది వొక్కటి వున్నది సంఖ్యకు రాదు గనుక ఆపరబ్రహ్మ వున్నట్లుతోచదు. గురువాక్యముచేత తొలు గును 65 ఉన్నదానియందు యీగురైగే చైతన్యము లేక వున్నట్టే వుంది బ్రహ్మైవదేవతలు వున్నారని తనవంటివారితో చెప్పుకుంచూ వుండును

గురువుగలిగితే సూర్యునియందు చీకటి లేనట్లే యెన్నటికి లేకపోవును. లేకనే వున్నట్టు వూడును 67 ఉన్నది పుట్టని చావనిదిగనుక ఉత్పత్తికి మూలం యెన్నడులేదు. గురుకృప కలిగినదాక స్పష్టిత్రాంతి తప్పదు 68 అటు తర్వాత నిణయమేలేదు, రెండోది లేదు, గనుక “బోదోహి” భయహేతుః అనివున్నది, గనుక ద్వితీయా ద్వేభయం భవత్ అనిశ్రుతి ఉన్నది గనుక అభేదమే భేద మనుకోండి. 69 బ్రహ్మమే మాయ, అహంకారస్వరూపము గనుక అదిగాక జగద్విలక్షమైనసాక్షిణి. మాయామయమే విశ్వము, బ్రహ్మమేజగత్తు, జగత్త్రేబ్రహ్మము, 70 అందరు యీగురైరిగే చైతన్య స్వరూపులే అందుకే ఆత్మ, అందుకే గురువాక్యములేక బ్రహ్మత్రాంతి పోదు. 71 గురువాక్యము గలిగితే అప్పుడే బ్రహ్మత్రాంతితో గూడా జగద్బ్రాంతి సార్వకాలం లేకపోవును. అందుకే గురువాక్యముకంటె అధికులు లేరు. అటుతరువాత వున్నదే వున్నది, సార్వకాలం వొక్కతీరే, 72 ఈ శరీరమందు వున్నది లేక వున్నది, గనుక నిజస్వరూపము. యీ గురైరిగే చైతన్యము పుట్టకమునుపే స్వతః సిద్ధమై చలించక పరిపూర్ణముగావున్నది 73 గురువాక్యంచేత సకలసంశయరహితము తనకుతానే అవును. అది వారి శిష్యులకేకాని మరి వొకరికి వారి ప్రభావము తెలియదు.

74 చైతన్యమే రెండు, సగుణ నిర్గుణము. నిర్గుణమున్ను చైతన్య మనే మాయోపాధి. గురైరిగే మాయోపాధి లేనిది శుద్ధమనే నిణయము శుద్ధముకంటె అధికములేదు. 75 చైతన్యమనే మాయకే శబలమనె సౌజ్ఞ. యీగురైరిగే చైతన్యమే సగుణబ్రహ్మ. నిర్గుణబ్రహ్మమున్ను. 76 యిరువై అయిదోది పరమాత్మ, అదే పరమపురుషుడు. పురుషుడు ప్రకృతితోటి పోయే గనుక యీశరీరమందు వున్నది లేకపోయితే వున్నది సర్వత్రా వున్నది 77 యీశరీరమందు యెన్నడులేదు. వ్యాప్యవ్యాపకముకంటె వేరే కనుక అనుభవములేకనే స్వతస్సిద్ధమైయుండును. అదే అంటే 78 ‘యస్మాత్తరమతీ తోహ మక్షరాదపిచోత్తమః’ అని భగవద్వాక్యం వున్నదిగనుక

అక్షర పరబ్రహ్మముకంటె వేరే అని నిర్ధాంతము. 79 యింతేకాదు శ్రేత్ర
జ్ఞాభ్యాత్మనః అక్షరాదపిచో త్రమః మూలప్రకృతికంటె వేరే నిజస్వరూపము
ప్రకాశములేని ప్రకాశము నిజానకు స్వభావము. అపరబ్రహ్మము నిజము
వలెనే అత్యంత గురుసాంప్రదాయరహితులకు తోచును. 80 ఆనిజము శబ్దా
తీతం అయివున్నదానికి యేమీ తోచదు, యాశరీరమందువున్నదిలేకవున్నది
గనుక ప్రవృత్తికి మూలంలేదు, నివృత్తికి మూలంలేదు 81 గురు సామర్థ్యం
చేత ఉన్నదానికి సామర్థ్యంలేదు అదే అదిగనుక ముగ్గురికి మూలంలేదు 82
యెరుకేపరమేశ్వరుడు, యెరుకే మహత్తత్వం, దానికిమూలం శూన్యం, అవ
తారములకుమూలముశూన్యము, యెరుకే అవ్యాకృతం 83 ఆందుకే జ్ఞాన
సామర్థ్యము, యెరుకే యిచ్ఛాశక్తి క్రియాశక్తికద్దు. ప్రపంచములోయెరుక
కన్న అధికమైనదిలేదు 84 జ్ఞానానికే సకలసామర్థ్యాలు గలవు. దానిచేతనే
వెర్రివాణ్నిచేసె, గురుకృపచేతగాని ఆవెర్రితిరుగదు 85 సాందీపునివంటి
గురువుకావలె కృష్ణస్వామిసంటి శిష్యుడు చొరికితే ఆవెర్రి తిరుగుతుంది.
86 యెరుకకే త్రిపుటిఅనే సాంజ్ఞ, సకలసంకల్పాలు యెరుకకే, గురుకృప
చేత మూలమాయ సార్వకాలం లేకపోవను. యెరుకలోనే సర్వంతోచును.
87 అవస్థలకు మూలం యెరుకే, సర్వం జ్ఞప్తియనే మాయఅని దృఢం,
సూర్యునియందు చీకటిలేనట్టు నిజమందు వొక్కటియనేది రెండుఅనేది
యెన్నడూలేదు. 88 మరిమివున్నదంటే అహంబ్రహ్మస్మి అనే మూల
మాయ శ్రేత్రజ్ఞస్వరూపమనే మూలమాయగనుక యిరువై అయిదో తత్వమనే
ఆత్మ, యీ ఆత్మనే పరబ్రహ్మస్వరూపము అన్నారు. 89 ఆయమాత్మ
బ్రహ్మ అనే శుక్తివున్నది గనుక పంచవిగ్ంశ ఆత్మాభవతి అనే శుక్తి
వుండనే వున్నది 90 యిరువై అయిదోవాడు జీవుడున్ను, ఈశ్వరుడే జీవుడు
జీవుడనే శ్రేత్రజ్ఞాడే జీవాత్మ, జీవాత్మే అక్షరపరబ్రహ్మము 91 ఈ అక్షర
పరబ్రహ్మమును యీశరీరమందు లేకుండా యెవ్వరుచేతు? వారే
సాందీపులు 92 యీశరీరమందు లేక అంతటా యెవ్వరున్నారో వారె అక్షర

పరబ్రహ్మముకంటె అతీతులు, వారికి పరబ్రహ్మము వున్నది అనే బ్రాంతి యెన్నడూ లేదు 93 యీశరీరమందువున్నది లేకవున్నారు గనుక సార్వ కాలం వొక్కతీరే, పుట్టలేదు చావలేదు వొక్కదైనా వికారం లేక సార్వ కాలం వొక్కతీరుగానే వున్నారు. 94 అది యేలా గంటె, వున్నది. దేహాకారం యెన్నటికికాదు, కనుక వున్నది వున్నట్టే వున్నది.

95 ఈశరీరం లేదుగనుక యీశరీరమందు యెన్నడు లేదు. స్వతః సిద్ధమైన పరిపూర్ణము యెందులో ప్రవేశిస్తుంది, యొక్కడికి పోవును, మరల యొక్కడికి వస్తుంది 96 గురువాక్యంచేత యీశరీరమందు వున్నదాన్ని సార్వకాలం లేకుండా చేసేది గనుక వొక్కదైనా బ్రాంతిలేకపోయె. యింత కంటె అధికంలేదు 97 యీగురైరిగే మూలమాయ ఏలాగు వున్నదంటే సూర్యునియందు చీకటి వున్నదన్నట్టు వుండి వుక్కుస్తంభాన్ని పురుగు తొల్చినట్టు తొలుస్తూ నిప్పుకు చెదలు తగిలినట్టు పట్టివున్నది 98 ఇటువంటి దాన్ని లేకుండా చేతామని ప్రయత్నమే వున్నదానికి విఘ్నము. యేలాగైనా కాని గురువులేక నివారణముకాదు 99 అందుకే శ్రీ కృష్ణస్వామి సాందీపుని వద్దకి పోతె దృష్టాంతాలు చెప్పంగానే యీశరీరమందు లేక సర్వత్రా మరల వున్నవాడు అయ్యి కద్దెలమోపులు మోసినాడు. అలాగే బలరాముడు కుచేలుడు. వశిష్టాదులకంటె పెద్దలు బ్రాహ్మణులు 100 గనుకసదాచార సంపన్నులు గనుక వారికి తల్లి దండ్రీలేక దేవతాబ్రాంతిలేక అగ్రవర్ణ సంబంధములేక వున్నారు. గనుక కలవు.

101 దానిచేతనే వెలిచేసె, గురుకృపచేతగాని ఆవెలి తిరుగదు 102 కృష్ణస్వామి వారిని వివరిసైస్వామి అనుకున్నాడు గనుక సాందీపునికంటె యెవ్వరు అధికులు లేరు, స్వామి యేలాగు వున్నాడోఅలాగే కనుక్కున్నాడు.

103 ఇద్దరికి ప్రపంచంపున్నదని యెరుకలేదు, లేదని యెరుకలేదు, దాని స్వర్కలేదు 104 యీ శరీరమందు పున్నది లేక పున్నాట గనుక లేనిది లేక పున్నారు. అలాగే యెవ్వరికి సూచన అయితే వారల్లా అటువంటివారే 105 బావాబావ వివక్షితం అని పున్నది కనుక అందుకే యిరువై ఆరోవాడు యేలాగు పున్నాడో ఆలాగే పున్నాడు, సాక్షిణి మాయ సార్వ కాలం లేక పున్నవాడు. 106 వారికి యిరువై ఆయిదోవాడు సూర్యుని యందు చీకటి లేనట్టే. సార్వకాలం లేక పున్నారు. వారికి పుక్కు స్తంభాన్ని తొలిచేటందుకు పురుగుకు శక్యముకాదు, అలాగే యీమూలమాయ వారిని చలంపచేసేటందుకు శక్యముకాదు, నిప్పుకు చదలు బద్దెటందుకు యేలాగు శక్యముకాదో ఆలాగే వారిని చెడగొట్టేటందుకు శక్యముకాదు. 107 ఉన్నది పున్నట్టే పున్నది గనుక అది వ్యాపకము కాదు వ్యాప్యముగాదు. గనుక అదికారణము కాదు, కార్యముకాదు. గనుక యీ శరీరమందు యెన్నటికి లేదు 108 అది మర్యాంతాహుత్యం గనుక నిజతత్తులకు బంధమోక్షరహితము చేసును. నిజ వస్తువు నిత్యనిర్గుణ నిరాకారం జ్ఞానంలేదు గనుక వ్యవహారానికి మూలం లేకపోయెను. వ్యవహారంలేనిది నిజస్వరూపం. 109 ముణిగినవాణ్ని తీసి బైటవెయ్యవలెను. మేలుకొన్నవాడు నిద్రబోయినవాణ్ని లేపవలెను. 110 గురువాక్యం చేత బ్రాంతిలేనివారికి, నిద్రలేదు, జాగ్రతలేదు స్వప్నంలేదు. బ్రహ్మసుఖవములేదు. సార్వకాలము వొక్కతీరే, కనుక 111 శరీరమందు పున్నది లేక పున్నది గనుక సార్వకాలం పరిణామ వికారములేక పున్నది దేహాహంకారము యెన్నటికికాదు, 112 ఈ శరీరమందు సూర్యుని యందు చీకటి లేనట్టే జ్ఞానం యిందులేదు. అదిలేకుంటే శుద్ధసంజ్ఞ. మహాఅద్వైతమే శుద్ధం అనిపించుకుంటుంది 113 యీగురైకిగే చైతన్యమే అహంకారం ఇది లేకుంటే నిరహంకారం 114 యీ శరీరమందున్నది లేదు గనుక దృష్టాంతం

లేదు. ఒక్కటిలేని ఒక్కటి గనుక ఉన్నది యెరుగదు, అందుకే ఎరుక తానుగాడు 115 ఆయెరుక సూర్యునియందు చీకటివున్నట్లున్నది. యెరుకే అంతఃకరణము గనుక 116 అభేదజ్ఞానం లేనిదే శుద్ధయెరుకే లింగశరీరం యీదేహమువల్లను యెరుక పుట్టెను, సత్వాత్సృజాయతెజ్ఞానం అని వున్నది గనుక 117 గురుకృపచేత సూర్యునియందు చీకటి పోయినట్టు లేకపోవును. అటుతరువాత వొక్కటైనా వికారం లేకపోవును. అవస్థలకు మూలం యెన్నడులేదు 118 గురువాక్యం చేత సర్వాన్ని తీసుకపోయెనుగనుక యెరుకే స్వస్వరూప అనుసందానం అదే మహాకారణదేహం 119 సర్వాన్ని గుర్రెరిగే యెరుకే తుర్యావస్థ, నేను యెరుకగాను, వికారంలేని దేహమందు లేనిది సర్వత్రావున్నది 120 ఉన్నదానికి అభిమానంలేదు, ఉన్నదానికి స్థానంలేదు ప్రమాణంలేదు, యీశరీరమందు వున్నదిలేదు గనుక గుణాలు లేనిదివున్నది. 121 యెరుకకంటే విశేషంలేదు వొక్కటైనా వాసనలేనిది పరమానందం 122 గురువాక్యంబాత వాసనాక్షయము ఆయెను. గురు వాక్యం ఇపువంటిది. ఉన్నదానికి వొక్కటైనా అవస్థలేదు. సుఖదుఃఖ రహితమాయెనుగనుక 123 ప్రత్యగాత్మ అనేయెరుకే అభిమాని. మహా మాయ అనేక్షేత్రజ్ఞస్వరూపము సూర్యునియందు చీకటిలేనట్టే యీశరీర మందు ఆత్మజ్ఞానము యెన్నడులేదో ఉన్నదానియందు బ్రహ్మ అనేమాట లేదు. 124 యెరుక యెప్పుడు లేకపోతే అప్పుడే నామరూపంలేక పోవును. యెరుకలేకుంటే జ్ఞానంలేదు. సర్వజ్ఞత్వంలేదు, కిందజ్ఞత్వంలేదు, 125 జ్ఞానం యెన్నడులేదుగనుక అదేఅది, నామంలేదు రూపంలేదు 126 యీ శరీర మందు వున్నది లేకవున్నది గనుక సార్వకాలం ఆదేవున్నది, మాట్లాడదు, చూడదు 127 త్రిపుటి యేలాగువుండిని వినుటయెన్నడు సంభవించదు. అందుకే యీశరీరమందువున్నది యెన్నడులేదు ఉన్నదానికి అర్థమాత్ర సౌజ్ఞ 128 ఉన్నది కారణంగాదు, గనుక కార్యాలకు మూలం యెన్నడు లేదు, గనుక 129 యెరుకతోదే నాదంపోయెను. చిత్రేనాదం, చిత్రేకళ,

చిత్రేబిందువు, వొక్కటిలేకుంటే అనే కాలు యెన్నడులేవు 130 యీశరీర
మందు వున్నది లేకవుండటమే శుద్ధప్రసాదము. యెంగిలిఅన్నయెన్నటికి
కాదు, 131 ఉన్నది యెన్నడు తినదు గనుక ఒక్కటి లేకుంటే అనేకాలకు
మూలం యెన్నడు లేదు 132 బింబంలేదు గనుక ప్రతిబింబం యెన్నడులేదు
133 యీశరీరమందువున్నదిలేకనన్నదిగనుక వ్యవహారంకించిత్తుసంభవిం
చదు 134 నిరాకారనిరాభాసమైన దానికియేలాగుచెప్పనుశక్యంలేదు. గనుక
యేమీ చెప్పగూడదు. 135 సాధనములేదు భ్రమకు మూలం అహంబ్రహ్మస్మి అనే
జ్ఞప్తిరూపముగనుక యెన్ని చెప్పిన గురుసాంప్రదాయం లేక, వున్నట్లువడదు
136 ఉన్నదానియందు సూర్యునియందు చీకటిలేనట్టే పరబ్రహ్మస్వరూపం యె
న్నడులేదు 137 ఉన్నదానికి వికారాలు లేవు గనుక పరబ్రహ్మస్వరూపం వంటిది
యెన్నటికికాదు 138 బ్రాంతికి మూలం అదేకనుక గుణత్రయానకు మూలం
యెన్నడులేదు. యీగురైరిగే చైతన్యమునకు మాయాజ్ఞానమని వున్నది
139 యీగురైరిగే శరీరంకంటే మునుపే నిజస్వరూపం తానే తానై స్వత
స్సిద్ధమై వున్నది 140 ముఖ్యం అరుంధతి వంటి నిరాలంబస్థూలం అరుం
ధతితోటే ప్రయోజనం వొడిశెను. 141 యీశరీరమందు వున్నది గురైరిగే
చైతన్యం విసర్జించితే నిరాలంబమే స్వతస్సిద్ధము 142 సాక్షిత్వం నిషిద్ధ
మని గురైరిగేది, స్థూల అరుంధతి వంటిది గనుక దానికి ప్రయోజనము
తీరెను. 143 ముఖ్యం అరుంధతి చొరికెను గనుక యిదిజ్ఞాపకం వస్తే అదే
చైతన్యము 144 అందుకే యీగురైరిగే చైతన్యం అనే పరబ్రహ్మం నీవు
కావు. అదిలేకుంటే యేలాగు వున్నదో అదే నిజ స్వరూపమనే అచలం 145
అదిశుద్ధమని కీర్తివొక్క దైనా బాధలేదు గనుక శుద్ధం గురైరిగే చైతన్యమని
నమ్మకుమా : యిది మహారహస్యం. యింతకంటే అధికంలేదు.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే

సాందీపవాక్య పంచమ ప్రకరణము

సంపూర్ణం.

అఖండానుభవ రహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం తత్త్వమస్యాదిలక్ష్యం
ఏకం నిత్యం విమల మచలం సర్వధీ సాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణరహితం సద్గురుం తన్నమామి॥

ద్యౌ అంటే యెటువంటివారికి తెలియవలె. ఆ ప్రకారం దానికి
వున్నదని చెప్పరాదు. రెండవది మరి వొకటి. అహంకారం వున్నదని
చెప్పరాదు.

అంతా తానులేని తానే నిశ్చయం

యీ దేహములో అహంకారం వున్నది-అహంకారంలేనిది వున్నది-
గురువాక్యంలేక కుదరదు.

అహంకారం లేని స్వరూపం వున్నట్టు తోచును. గురువాక్యా
నంతరం స్వతఃసిద్ధమేవ.

జ్ఞానబక్తి వైరాగ్యాలు అహంకారానికే-గురువాక్యానంతరం సాధనా
సాధ్య పరామర్శరహితం శిరచ్ఛేదవత్-అహంకార రహితమేవ పుణ్యపాప
రహితం.

తానులేని తనకు యెవరు కర్త? సార్వకాలం తానులేని ఏమృత తాను
లేని తానే.

నేను యేమీలేదు-నీవు యేమీలేదు-కోటి యేమిచెప్పను ? నేను నీవు
లేని తరువాత యేది వున్నదో అది వుండజూచి అదే బయలని నిశ్చయించు

కొని అదే అంతా అని అభ్యాసం చేయవలె. చేస్తే అది అఖండానుభవ రహితం అగును.

ఏమి చేసినా అదే-యేమిచూచినా అదే-యేమీ మాట్లాడినా అదే-మాటి మాటికి అదే-విన్నా అదే-చెప్పినా అదే.

అది యెటువంటిదో అటువంటిదే అంతా-దానికి నామంలేదు. రూపం లేదు-అంతా తానే-తానే అంతా-తానులేని తాను-నిజస్వరూపం అంతా-తనకు పుట్టుకలేదు.వునికిలేదుయెప్పుడు యేకప్రకారంసర్వకాలం మౌనం..కర్తాభోక్తా తాను-తానులేని తాను తానులేనితనకు తానువుంటే యెరుకవున్నది -మరుపు వున్నది-నేనులేకుంటే రెండూ లేవు.

నేనులేనిది యెప్పుడు వున్నది-నేనువుంటే అది నేను కలిసి వున్నట్టు వుంచుంది-గనుక నేను అనే యెరుకే అహంకారం-అహంకారం లేనిదాని యందు అహంకారం కప్పినట్టు తోచినది. గనుక కప్పతీస్తే పుట్టుక చావు లేనిదే వున్నది-అహంకారం తనను యెరుగును-దేహాది పదార్థాలను యెరు గును. అహంకారం లేనిదాన్ని యెరుగదు.

అహంకారమే జగత్తుకు వేదశాస్త్రాలకు బీజం. విత్తనం జ్ఞాన స్వరూపం. అదే-కర్మస్వరూపం-అదే అహంకారము-లేనిదానికి జ్ఞాన కాండ యెందుకు ? కర్మకాండయెందుకు ? తానే నిర్మలం-తానే జ్ఞానాతీతం. తానే నిజబోధరూపం తానే అద్యంతరహితం. తానేటివృత్తి నాశరహితం- తానే వృద్ధి క్షయ రహితం-తానుకొట్టదు-తాను కొట్టబడదు-తాను యేమిటిని కొట్టుచాడు-తాను యేమిటిని చంపుచాడు-సచ్చిదానందరహితుడు తాను అయివుంటే మంచిది.

ఇదిగాక తాను మరివొకడు కాదు-దేహముకాదు-తానేతాను తాను తాను అంటే యెరుక-తాననుట యెరుకకాదా-నువృత్తియందు-వున్నదే అని

సంశయ పడితే రెండోది యేమీ లేనిది-యెరుకే అన్నది-హినవికారమైన
యెరుక యేమీ యెరుగక ఉండును. అది ఉన్నదా లేదా యేది సత్యం.

ఆచార్యప్రసాదం గలవారికి వున్నది, లేనిది, యెరుక-ప్రసాదమంటే
అన్నదిని ప్రమతోచిని, ప్రసాదమంటే అనుగ్రహము.

శ్లో॥ ప్రసాదే సర్వదుఃఖానాం హానిరస్యోపజాయతే ।

ప్రసన్నచేతస్సోహ్యసు బుద్ధిః పర్యవత్తిష్ఠతి॥

అని వున్నది గనుక సార్వకాలం వాక్ప్రకారం వుండును గనుక
నేను పోతే అంతాపోయే, నేనువుంటే అంతా వున్నది, నేను లేకుండా చెప్పిన
వారు గురువులు.

జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాలు లేవు. యెవరు గురువులు, వినేవారు యెవరు
చెప్పేవారు యెవరు, బ్రాంతికి మూలం యెవరు? బ్రాంతికి మూలం నేను,
నా దేహంనా మనసు నా చిత్తం నా చీరె నా రవికె నా ముంత నా చెంబు
నేనువేరే దేహంవేరే, నేను దేహమును గురైరుగుదును, దేహమునన్ను
గురైరుగదు, నన్ను నేను యెరుగ, దేహాదిపదార్థాలను యెరుగుదు, సర్వం
నేను లేకుంటే సుఖములేదు దుఃఖంలేదు. యింతకంటే దొడ్డదిలేదు, యిటు
వంటి వారు దొరికేది బహదుర్లభము.

బహుమార్లు నేనులేదు, తానే అంతా, వ్యవహారములేదు, నేనే అంతా,
అని వెరువకచేస్తే తప్పు.

సర్వకాలం యెరుకకు వెరచి పరిపూర్ణమును అవలంబించితేచాలు,
వాక్కంటే వ్యవహారము, అంతా తానే, తానే అంతా, ఇంక అంతా తానే
అని దేహపతన పర్యంతం యీలాగు యుక్తివుంటే వ్యవహారానకు పనిలేదు
యిది సిద్ధాంతం, యిదే సత్యం, యిదే మహా రహస్యం, మహాగూఢం,
యేమీలేదు.

మగ్నా నేనువుంటే జ్ఞానం వున్నది, అజ్ఞానం వున్నది, అహంఅంటే అహంకారం, అహంకారము అంటే అహం, నేను అనేది దేహములో వున్నది, దేహములో నేను నిజమైతే అంతా నిబద్ధి, నేను లేకుంటే అంతా ఏమీలేదు, నేను వాకకాలమందు వుండేది వాక కాలమందు లేకపోయ్యేది, అహంకారానకు స్వభావం నేను గనుక లేకవుంటే లేనిమనస్సు లేనేలేదు, లేనిమాయ లేనేలేదు, గనుక లేనిమనస్సు లేకవుంటే వారు పుణ్యపాప రహితులు, జన్మమరణరహితులు, నిష్ఠానేమ పర్యవసాన పరిసమాప్తి॥

శ్రుతి॥ చిదః । ఇత్యుపదేశం । చిత్తమితి । కాఉపదేశః । ఏవంస్థూల అరుంధతి । దర్శనద్వారా ముఖ్యఅరుంధతి । దర్శనవత్ । చిత్వా । ఇత్యుప దేశః । జీవత్వం చైతన్యం బ్రహ్మక్షేత్రజ్ఞ లక్షణాఖ్యం । పరప్రకృతిత్వాత్ । చైతన్యదర్శనమేవ । స్థూల అరుంధతి దర్శన బ్రహ్మదర్శనమేవ । ముఖ్యఅరుంధతిదర్శనం శఖ్యత్వాత్ రూప రహితమేవ । సూక్ష్మాత్మనామ దర్శనంచ చిద్రహితత్వాత్ చిదేహ తత్వయితి । బోధేనాఖిలా బోధామూర్ధానాం ఉపదేశార్థం విధీయతే॥

శ్లో॥ కర్మశాస్త్రేకులో జ్ఞానం తార్కేనైవానైనిశ్చయః
సాంఖ్యయోగేభిషాపన్నః శాబ్దికాశ తతత్పరః॥
ఏకం ఏవో వేదాంతజ్ఞాన స్వానుభూతి విరాజితే॥

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే, వేదాంతవిచారణే,
అఖండానుభవరహితం ఆరవ ప్రకరణము

సంపూర్ణం.

శ్రీ సద్గురుచరణారవిందార్పణమస్తు.

శ్రీమద్భాగవత కృష్ణదేశికులచే వ్రాయబడిన
సకలవేదాంతసారగ్రంథోక్త

అచలవాక్యములు

1 బయలనగా పరమార్థము 2 పరబ్రహ్మము 3 పరిపూర్ణము
4 అధిష్టానాతీతము 5 అదోర్ధ్వరహితము 6 నిశ్శబ్దము 7 సగుణనిర్గుణరహితము
8 తేజోంధకారరహితము 9 సర్వగతము 10 పూర్ణము 11 శుద్ధము 12
నిర్వికారము 13 నిరంజనము 14 నిరవయవము 15 నిర్మలము 16
నిత్యము 17 నిర్విషయము 18 నిరుపాధికము 19 సన్మయచిన్మయ ఆనంద
మయ రహితము 20 సర్వభూతాబిహారంతర అనావృతము 21 ఆసిపదాతీ
తము 22 లయవిక్షేపమును అంటని స్థానమే నిరాలంబము 23 ఆనిరాలంబమే
బయలు

చలవాక్యములు

1 అవస్థాత్రయమనగా లయవిక్షేపకషాయములు 2 లయవిక్షేపమే
అవిద్యోపాధికమైన ఘటము 3 ఘటమే శరీరము 4 శరీరమనే ఘటములో
బహిరంతర అనావృతమై వ్యాపించియున్నదే పరమాకాశము 5 ఈ ఘటా
భావదృష్టే నిర్లక్ష్యము 6 ఈ ఘటములో వ్యాపించిన ఆకాశమునకే ఘటా
కాశ మని దహరాకాశ మని హృదయాకాశమని చెప్పబడును.

సకలమనగా

7 లయవిక్షేపము 8 తనుత్రయము 9 అవస్థాత్రయము 10 దృశ్యము
11 ఆసత్తు 12 సాకారము 13 భావము 14 సర్వవిషయము 15 వ్యక్తావ్యక్తము
16 లక్ష్యము 17 శబలము 18 స్థావరజంగమాత్మకమైన ప్రపంచము 19
చరాచరము 20 వృత్తిక్రియ 21 క్షరం 22 కర్మము 23 భేదము; దేహము
24 అనాత్మ 25 విజాతీయము 26 కార్యము 27 విషయము 28 ఘటము
29 క్షేత్రము 30 సవికారము 31 ఆభాసా 32 ప్రత్యగాత్మ 33 సకల

దృశ్యనిలక్షణమై నటువంటి చూపే ప్రత్యగాత్మ 34 విలక్షణము 35 జాగ్ర
చక్షు 36 నిర్లక్ష్యము 37 జ్ఞప్తి 38 యెరుక 39 తెలివి 40 దృష్ట 41 దేహి
42 పురుషుడు 43 ఆత్మా 44 స్మృతి 45 జ్ఞానం 46 వెలుగు 47 ప్రకాశము
48 జ్యోతి 49 శుద్ధజీవుడు 50 సూత్రాత్మ 51 సర్వసాక్షి 52 సర్వాధారుడు
53 నిరాకారుడు 54 నిర్విషయుడు 55 నిర్వికారుడు 56 నిర్వికల్పుడు
57 పరుడు 58 అంతరాత్మ 59 అక్షరుడు 60 అసంగుడు 61 అభావుడు
62 ప్రత్యక్తైతన్యము

63 ప్రత్యగాత్మయైన తానుపరమాత్మయైన తనను చూడవలసినది

64 ప్రజ్ఞానమందు ప్రజ్ఞానస్ఫురణయే అవకాశము

65 తన్నుతాను యెరిగేటందుకు యెరుకే కారణమైనది

66 తనను తాను మరిచేటందుకు యెరుకే కారణమైనది.

67 యీ యెరుక మరుపు లే నదనత్తులు

68 భావా భావములు 69 పట్టువిడుపులు 70 క్షరాక్షరములు 71
ప్రకృతిపురుషులు 72 సాకారనిరాకారములు

73 యెరుక మరుపుల రెంటికి చిత్ప్రకృతి అనే చిత్కారణమే అవ
కాశమైనది 74 చిత్ప్రకృతి అనగా అధిష్ఠానమందు అధిష్ఠానస్ఫురణయే.

75 చిత్ప్రకృతే పరావిజ్ఞాన శక్తిరూపమై త్రిగుణాత్మికమైన మహా
మాయ.

76 యెరుక అనగా చిత్తమే 77 ప్రకృతిపురుషులు చిత్తమే 78 యెరుక
మరుపులు రెండూ చిత్తమేనని వశిష్ఠులు శ్రీరాములకు చెప్పినాడు.

79 పశ్యంతిజ్ఞానచక్షుషా అని వున్నది

80 చిదాదిత్య చిత్కారణస్ఫురణే నదనత్తులకు అవకాశము

81 ఆదిత్యకిరణస్ఫురణ మృగజలాభావాభావములకు అవకాశమైనది

82 ఈ చర్మచక్షుశ్రోత్రాలకు పరమార్థగమ్యం గాదని శ్రుతులు చెప్పుచున్నవి.

83 జ్ఞానచక్షు అనగా యేదో తెలుపవలసినది

84 సకల లక్ష్యములు సకలయోగములు సకల తపస్సులు సకల మంత్రానుష్ఠానము సకలవేదాంత శ్రవణములు యివి అన్నియు పరంపరా మోక్షసాధనములుగాని సాక్షాత్పాదన కాదు

85 సద్గురుడు సకల లక్ష్యములకు అలక్ష్యమానమైన నిర్లక్ష్యము అనుగ్రహము చేయును

86 దీని చిత్తవిశేషలయ కషాయాలు పరిత్యాగమైనిరావరణమైన వస్తు సాక్షాత్కారమౌను

ఈ అనుభవమందు సకల యోగసాధనలు నిలిచెను

87 విశేషరహితమాయెను గనుక మాతృకా స్వరూపమైన మంత్రోచ్చారణకు మనోకల్పన లేకపోయెను.

88 సంకల్పరహితమే మోక్షము.

89 అక్షరోపాసనవలన మోక్షము గలుగును నిర్గుణసాయుజ్యము కి దొరుకును.

90 అక్షర పురుషుడే మోక్షమును పొందును.

91 యేది సద్గురుడు చెప్పినో దానియందు సంశయములు లేక నమ్మిక గలిగి చేసితే అదేముక్తి నిచ్చును,

92 సంశయమే బంధము

93 ఆత్మ విషయమైనను విషయదృష్టికి విషయము కాదు అవిషయ దృష్టికి విషయమగును.

94 శ్రుతులు విషయమేగనుక శ్రుతులకు కనుపడువాడుకాడు.

95 శ్రుతులు పలికి పలికి యెప్పుడు మానము అయినవో అప్పుడు వస్తు సాక్షాత్కారమగును అదే నిశ్శబ్దము

96 అవిషయదృష్టికి ఆత్మ విషయుడయ్యే వున్నాడు.

97 అవిషయదృష్టి నిరుపాధిక చూపు

98 అవిషయదృష్టికై తే ఆత్మ విషయుడె.

99 వినేది విషయమె, చూచేది విషయమె, పలికేది విషయమె, తలంచబడునది విషయమె.

100 ఆత్మ వినేవాడు కాడు, పలికేవాడు చూచువాడుకాడు.

101 ఆత్మ వినకనే వినేవాడు, చూడకనే చూచేవాడు, పలుకకనే పలికేవాడు, తలచకనే తలచేవాడు, విని విననివాడు, అంటి అంటనివాడు.

102 ప్రత్యక్షైతన్య పర్యంతం ఉపాధిని చూచుచున్నది, అంత పర్యంతము తానైన పరమాత్మను చూడదు, ఉపాధిని వదలిన చూపే పరమాత్మను చూచును.

103 ఉభయానకు ప్రజ్ఞానమందు, ప్రజ్ఞాన స్ఫురణయే అవకాశము, యిదే అర్థమాత్మకయని చెప్పబడును,

104 ఉపాదే అన్యము, ఉపాధ్య భావమే అనన్యము.

105 సకల దృశ్యమునుచూచే చూపునిలుపుటయే అమ్ముదొడగుట స్వరూపదృష్టియందు, విస్మృతి గాకుండుటయే గురుజూచుట, గతాయాత విరహితమై యెడతెగని చూపే గురిదగులవేయుట, యిది స్వానుభవ విద్య

106 యిటువంటి అనుభవము గల పురుషుడే, అనన్యభజనపరాయణుడనబడును, లయ విశేష నిరసన పూర్వకముగా చేయబడినదియే అనన్య భజన యనబడును, దీనినే అనన్యభజన అనన్యస్మరణ అనన్యధ్యానము, అనన్య శరణు అనన్య యోగము అని చెప్పబడును.

107 జ్ఞానము వైరాగ్యము యోగము యీ మూడు లయవిశేష నిరసన కాలమందే సంభవించును.

108 నిరుపాధిక దృష్టిచేత చేయబడిన కర్మ బ్రహ్మకర్మయనంబడును. కర్మదృష్టి లేదుగనుక కర్మమనబడదు.

109 యీ పురుషుడు సంకల్పత్యాగుడు గనుక చేసినా చేయనివాడె చేయకున్నను చేసినవాడె యగును.

110 సర్వకర్మ పరిత్యాగమే స్వభావము.

111 తేహాభిమాన సంగదృష్టి నిరసనమైనది గనుక విధి నిషేధ దృష్టిలేదు, గనుక శుభాశుభకర్మ పరిత్యాగమనబడును.

112 మాయా విద్యోపాధిద్వయము నిరసనమైనది గనుక సర్వజ్ఞత్వ కించిజ్ఞత్వ దర్మకర్మాలన్నియు పరిత్యజింపబడుచున్నవి.

113 నిద్ర అనగా స్వరూపమందు స్మృతిదప్పుట. యితే అజ్ఞానము, యితే నిద్ర, విస్మృతి, మరుపు, లయము, అవధానము, సుషుప్తి కారణము, తమస్సు, మాయ, ప్రకృతి, అవ్యక్తము, ఉపరమము, సామమము, చిత్తము చీకటి, మనస్సు, ఆవరణము, స్మారకము తప్పుట, పరమము, మృత్యువు.

114 జాగ్రత్త స్వప్నముల ప్రవర్తన దుఃఖరూపము ఆదుఃఖ నివర్తికాలమే నిద్రయనబడును.

115 సకల ప్రపంచం సుషుప్తిలో మరుపుచేత లీనమైనది గనుక తిరిపునః అవ్యక్త మహదహంకారమైన కల్పన స్ఫురించును.

116 మనసు మొదలయిన సకలేంద్రియములు జాగ్రత్త స్వప్న వ్యాపారములయందు అలసి దుఃఖనివృత్తి కౌరకు సుషుప్తియందు లయమగును,

117 ప్రాజ్ఞులకు తన్మయత్వ మందిరమే యోగనిద్ర, సకల ప్రపంచము వారియందు యెరుకచేత లీనమైనది గనుక తన్మయత్వమనిపించును. దీనిపేరే ఉన్మన్యవస్థ, అమనస్కము, నిర్వాణము, పరమపదము, తన్మయత్వము యోగనిద్రయనబడును.

118 యెరుకచేతనెగాని మరపుచేతనెగాని సుషుప్తి సమయమందు ప్రపంచోపరమము కన్నాము. అదే బ్రహ్మానందమని యనిపించుచున్నదంటివా.

119 "అవ్యక్తావ్యక్తయః సర్వాః ప్రభవంత్యహరాగమే" యనివున్నది యిదిగాక "రాగత్యాగ ప్రలీయంతే తత్త్రైవావ్యక్తసంజ్ఞకే" యని వున్నది గనుక సుషుప్తిని బ్రహ్మానందసుఖమని యనగూడదు.

120 సకలప్రాణుల జాగరాది ప్రపంచము వ్యక్తమనబడును. ఈ వ్యక్త ప్రపంచము సుషుప్తియనే అవ్యక్తమునందు ఉదయించుచు లీనమవుచున్నది గనుక యిది దిసప్రళయ మనబడును.

121 "అవ్యక్తాదీనిభూతాని" అని వున్నది.

122 దేహాంతమందును ప్రపంచోపసంహారము కాదు. "నాసాంసి జీర్ణాని యదా విహాయ" అని వున్నది,

123 దేహాభిమానసంగుడయిన దేహి యీ యింటిలోని పురుషుడు ఆయింటిలోనికి పోయినట్లు పాతవస్త్రము విడచి కొత్తవస్త్రమును ధరించినట్లు నూతనశరీరమును ధరించును. అది యెట్లనగా స్థూల శరీరము మాత్రము భంగమైనదిగాని అనాదికాలవాసనామయమయిన లింగశరీరము భంగము కాదు. ప్రాణిచేసిన కర్మమే (ప్రాణోత్క్ర) మణికాలమందు యాతనాశరీర గతమై సంసారద్వారా లోకాలోకములకు పోయి అక్కడి సుఖదుఃఖములను అనుభవించి క్రమముగా పంచభూతగతమై ఓషధులయి అన్నమై శుక్లశోణిత రూపమై గర్భమందు స్థూలశరీరాకారముగా యోనిద్వారా బయటికివెళ్ళుచున్నాడు.

124 స్థూలశరీరము సూక్ష్మశరీరమును విడిచియుండదు

125 బ్రహ్మదేవుని దిసప్రళయమం దయినను ప్రపంచోపసంహారము కాదంటె, కాదు, ఎట్లనగా

126 మనుష్యులవలెనే బ్రహ్మకు దిసప్రళయము గలదు, అదే అతని సుషుప్తి (దాతా యదా హర్మమకల్పయత్) అని వున్నది. యివియే నాలుగు

ప్రళయములు, లింగశరీరాభిమాని బ్రహ్మ, స్థూల శరీరాభిమాని జీవుడు.

127 మాయయే లింగశరీరము, యెరుక. అవిద్యయే స్థూలశరీరము మరుపు.

128 అయిదన ప్రళయమే ఆత్మంతిక ప్రళయము, వివేకప్రళయము, యీ ప్రళయము సద్గురు కరుణవడసినవారికే దీనియందే నాల్గు ప్రళయములు సంహారమగును, ఆత్మంతిక ప్రళయమే మహాకారణ శరీరము, యిదే మోక్షసాధనము. మహాప్రళయమే నిజమోక్షము. దీనియందే పంచ విధ ప్రళయములు ప్రళయ మవును

129 త్రిపుటి సహితమయిన ప్రపంచ నిరసనము శ్రీ సద్గురువుల వారి కటాక్షము వినా కలుగదు

130 సహజానందసుఖ విశ్రాంతియందు చిత్తము నిమగ్నమగుటయే తన్మయత్వసిద్ధి. ఈ తన్మయత్వసిద్ధివలన ప్రాణికి సంసార దుఃఖితాపని వారణ మగుచున్నది

131 తన్మయత్వ పురుషుడే చిన్మయ ప్రకృతియుక్తపురషుడు, ఇతడే సర్వజ్ఞుడు. ఇతడే మాయోపాదికుడు, అనన్యప్రేమ రసముచేత చేయబడిన సగుణోపాసన పురుషుడు.

132 సవికల్పమే సంప్రజ్ఞాత సమాధి యనబడును, యిదే సగుణ సాయుజ్యముక్తి, యిదే అన్యయనిష్ఠ.

133 చిత్ప్రకృతి విలీనమే సులీనావస్థ, యిదే నిర్వికల్పసమాధి, యిదే సులీనా భూమిక, యిదే సహజామనస్కము, కేవలమనోవిలీనదశ, యిదే జీవన్ముక్తి.

134 సవికల్ప సమాధి సంశ్లిష్ట భూమిక.

135 నిర్వికల్ప సమాధి సులీనభూమిక.

136 1) అన్యయమే సవికల్పము 2) వ్యతిరేకమే నిర్వికల్పము 3) శబ్దమే చిత్ప్రకృతి 4) నిశ్శబ్దమే అభిష్టానము 5) శబ్దమే సవికల్పము

6) నిశ్శబ్దమే నిర్వికల్పము 7) నిశ్శబ్దమే శబ్దము 8) శబ్దమే నిశ్శబ్దము
9) నిర్వికల్పమే సవికల్పము. సవికల్పమే నిర్వికల్పము 10) సత్త్వదమే
చిత్త్వదము 11) చిత్త్వదమే సత్త్వదము 12) నిర్గుణమే సగుణము 13) సగు
ణమే నిర్గుణము 14) నిరాకారమే సాకారము 15) సాకారమే నిరా
కారము.

137 పూర్ణానుభవమందు యిప్పుడు చెప్పిన ప్రకారము అభేదమై
అఖండమై యుండును. ఇదే అఖండైకరస మని స్వానుభవ మందు ప్రసీద్ధి

138 తెన్నగా నిద్రబోయిన పురుషుని ఉపజనులు ప్రతిద్యనులుచేసి
లేపితే మేలుకొన్నాడు. ప్రబోధ చేయకపోతే లేవకపోవును. యిది నిర్వి
కల్పసమాధికి దృష్టాంతము. సర్వదా సులీనచిత్తుని శరీరము పరాధీనమని
చెప్పబడును.

139 నిద్రబోయిన పురుషుడు నిద్ర తృప్తినిబొంది తనంతట తానే
లేచినాడు. యిది సవికల్పసమాధికి దృష్టాంతము

140 నిద్రలేనిదే తన్మయత్వసిద్ధి, యిదియే యోగనిద్ర

141 నినిద్ర యనగా సుషుప్తివంటి నిద్రలేనిదే. తన్మయత్వసిద్ధి
యిది చిత్తకృతినిష్ఠగనుక చిత్ప్రకృతి విలీనమే సులీనదశ, సులీనత్వ
సిద్ధిమే నినిద్ర యనబడుచున్నది.

142 నిద్రవచ్చేటందుకు తెలివిని బొందేటందుకు యేమి కారణమో
అనగా.

నిద్ర వచ్చేటందుకు ఆత్మస్వరూపమందు విస్మృతీ యగుటయే అజ్ఞా
నము. అయజ్ఞానమే మరుపు. మరుపే నిద్రవచ్చేటందుకు కారణము,
దుఃఖరూపమైన జాగరాది సర్వ ప్రపంచముయొక్క ఉపరమకాలమే నిద్ర
వచ్చేటందుకు హేతువు, నిద్రవచ్చేటందుకు నిద్రయే హేతువు, తెలివిని
బొందేటందుకు నిద్రయొక్క స్మరణయే తెలివి గనుక తెలివిని బొందే

టందుకు నిద్రయే హేతువు, సుషుప్తియొక్క స్వరణయే విశేషము గనుక ఆవిశేషమే మేలుక, మేలుకయే తెలివి.

143 విశేషము, తలంపు, సంకల్పము, ఊహపోహ, జాగ్రత స్వప్నములు, వృత్తి యివి యన్నియు విశేషకైయొక్క పర్యాయనామములు.

144 తెలివి నొందేటందుకు నిద్రయే కారణమనబడుచున్నది.

145 నిద్రకు కారణము యేమనగా నిద్రను యెరిగే యెరుకే కారణము, మరియొక కారణములేదు.

146 దేహాదినర్వవిలక్షణమైన ప్రజ్ఞానమందు ప్రజ్ఞాన స్వరణయే నిద్రకు కారణమని చెప్పబడును.

147 తన్నుతాను యెరుగనిదే మరుపు, ఆమరుపే నిద్ర, మరుపుతోచేటందుకు యెరుకే కారణమయినది.

148 అధిష్ఠానమందు అధిష్ఠానస్వరణయే కారణమయినది.

149 సూర్యునియొక్క కిరణమే మృగజలాభాన తోచేటందుకు కారణము. కిరణదృష్టివ్యతిరీక్తముగా మృగజలాభాన తోచదు. మృగజలము నివర్తించేటందుకు కిరణమే హేతువైనది కిరణదృష్టి మినహామృగజలాభాన నివర్తించదు.

150 అటువలెనే/చిదాదిత్య చిత్కరణదృష్టి మినహా మృగజలాభాన ప్రతీయమాన మైనటువంటి ప్రపంచాభాన నివర్తించదు.

151 ఈ అనుభవము సర్వకాలము సమాధి నిష్ఠగల పురుషునికి గమ్యమానమేగాని మిగిలినవారు యీ శ్రవణము విన్నప్పటికిని అనుభవము లేనివారు గనుక మనస్సున పట్టదు. అట్లుచూచిన నిద్రకు యెరుకే హేతువు.

152 సాంఖ్యమనగా దేహదేహములయొక్క యితరేతర విభాగ దర్శన సిద్ధిపొందబడినటువంటి సారాసార విచార వివేకజ్ఞాన దృష్టియే సాంఖ్యము.

153 బాహ్యంతర గుణకర్మ దర్మత్యాగమే సాంఖ్యము

154 కేవల జ్ఞాననిష్ఠయే సాంఖ్యము

155 దేహాది సర్వవిషయత్యాగతయా కేవల ప్రజ్ఞానమందు ప్రజ్ఞాన దృష్ట్యాన్తిరభూతమే సాంఖ్యము. యదే జ్ఞానయోగము.

156 సంగఫలత్యాగశీలతయా చేయబడినటువంటి స్వభావనియత కర్మాచరణసిద్ధియే యోగము.

157 సంగమే స్థూలశరీరము, ఫలమే సూక్ష్మశరీరము, యీ రెండికి కారణము విశేషము.

158 విశేషమే సంకల్పము. సంకల్పమే సంగఫలము. వీటియొక్క త్యాగమే సంగఫలత్యాగము.

159 తద్వారా చేయబడినటువంటి స్వభావ కర్మాచరణసిద్ధియే యోగము.

160 సాంఖ్యము వినా యోగప్రాప్తి లేదు. యోగము వినా సంగఫల త్యాగము సంభవించదు. ఎట్లనగా బాహ్యంతరగుణకర్మ త్యాగమే పర మార్థసన్యాసముగనుక పరమార్థసన్యాససిద్ధి జ్ఞాననిష్ఠ సాంఖ్యముగనుక బాహ్యంతర గుణకర్మత్యాగము వినా సంగ ఫలత్యాగము సంభవించదు.

161 యోగత్యాగులకు పరమార్థదర్శనసిద్ధియే ఫలము.

162 కర్మఫలత్యాగమే శరీరద్వయనిరసనము. శరీరద్వయనిర సనమే సర్వగుణ సంగ ఫలత్యాగము.

163 యోగమనినను త్యాగమనినను రెండు ఒక్కదే.

164 సాంఖ్యమే ఆరూఢదశాసిద్ధి, యోగమే ఆరురుక్షత్వము.

165 కేవలమనోవిలీనమే ఆరూఢదశాసిద్ధి, వ్యతిరేకమేసాంఖ్యము.

166 దేహాది సర్వవిషయప్రేమతోచకూడనిదేఅనన్యప్రేమ.

167 ప్రత్యేక ప్రత్యేక యోగజ్ఞాన వైరాగ్యముల నుంచి వర్తమాన జన్మమందు మోక్షములేదు, పరంపరా గలుగ గలదు.

168 శాస్త్రజన్యజ్ఞానము ప్రమాణముగాని ప్రత్యక్షముగాదు.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతకృష్ణదేశికేంద్ర ప్రభావే
వేదాంత విచారణే సకలవేదాంతసార
గ్రంథోక్త అచల వాక్యః సమాప్తః.

ముద్రణ : కొండా శంకరయ్య గారి ప్రిమియర్ ప్రెస్
4-4-65 గంజ్ బజార్, సికింద్రాబాద్-500 003.

ంట్లం

శ్రీ సద్గుర వేదము:

శ్రీ మద్రామధ్య శివరామ దీక్షితులవారిచే

రచించబడిన

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము

(బృహద్వాశిష్ఠము)

అచలవోధసిద్ధాంతం - ద్వాదశిభావం

శ రీ ర ర హి త ప్ర క రణం

రెండవ భాగం

సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర స్వామివారిచే

పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి

అచలర్షి శ్రీ దయానంద పొన్నాల రాజయోగిగారిచే

ముద్రింపబడియే

నాల్గవ కూర్పు ౧౦౦౦ ప్రతులు

ప్రీమియర్ ప్రెస్ యండు ముద్రించబడియే, సరిపాద్రావాడు.

రిజిస్టర్డ్ కాపీరైటు

1990

వెల రూ. 8-00

౦౬౦

శ్రీ సద్గురవేనమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము

(బృహద్వాసిష్ఠము)

అచలవోధసిద్ధాంతం - ద్వాదశిబావం

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము

రెండవ భాగం

శ రీ ర ర హి త ప్ర క రణం

ఇ మ ది

శ్రీ మద్బృహద్వాసిష్ఠ చలబోధ సిద్ధాంతులగు

శ్రీ మద్రామణ్య శివరామ దీక్షితులవారిచే

రచింపబడి

నచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర స్వామి రి :

పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి

అచలర్షి శ్రీ దయానంద పొన్నాల రాజయోగిగారిచే

ముద్రింపబడియే

సాల్పర్ హౌస్ ౧౦౦ - పత్రము

రిజిస్టర్డ్ కాపీరైటు

1990

వెల రూ. 8-00

అచల పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంత గురుపీఠం

సాంప్రదాయక గ్రంథముల వివరములు

అచల పరిపూర్ణ రాజయోగీయము నిజ ప్రబోధా విధానము	15 00
రాజయోగి స్మృతి చంద్రిక	2-00
రాజయోగీయ పరిపూర్ణ రాజయోగములు	3 00
రాజయోగి విజయము అను సద్గురు చారిత్రము	5-00
రాజయోగిశ్చర సుప్రభాతము	2 00
రాజయోగిశ్చర ఉత్పత్తములు	2-00
రాజయోగి రత్నములు	3-00
అభిరవ దీక్షితీయము ఉపాసనాకాండ	3-00
శుద్ధనిర్గుణతత్వ వ్యాఖ్యానసహితము కందార్థదర్శనము కందపద్యములు	20 00
సుజ్ఞాన దీపమును గురుగీత తాత్పర్యసహితము	8-00
భూమానంద వాఙ్మత్రయము	5-00
భద్రాద్రి రామశతకము పితృషార్థ సహితము	7-00
పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంత బుర్రకథ	3-00
శ్రీ శివరామ దీక్షిత గురుపీఠ అం పాన విధి	4-00
తారకామృత పరమహంస ప్రబోధిని	4-00
బ్రహ్మాంశ పంచీకరణి పఠము	2 00
అస్మర్యయోగము శ్రీమద్భగవద్గీత 18 ఆ	15-00
అనన్యాయ పరిపూర్ణ ప్రబోధిని	5 00
సాంప్రదాయక పరిపూర్ణ ప్రబోధిని	5 00
పరిపూర్ణ రాజవిద్య రాజ గుహ్య శిఖామణి	5-00
పరిపూర్ణ రాజయోగ రత్నప్రకాశిక	5 00
సద్గురు వ్రతరత్నము	5-00
తత్త్వ ప్రకాశిక	3-00
పరిపూర్ణ తత్త్వసుధ	5-00
శ్రీ శివరామదీక్షితీయము చలాచలపాఠ్యములు పథ్యపాఠ్యము	5-00
శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము ద్విదశశిఖావము మూడవ భాగము	12-00
శ్రీ శివరామదీక్షితీయము ద్వాదశశిఖావము 2వ భాగము	8-00

: ఈ గ్రంథములు పంపువారు :

పొన్నాల అనసూయాంబగారు

నెం. 4-1-96 రాజయోగశ్రీమం సికింద్రాబాదు, ఆం. ప్ర. అని వ్రాయవలయును

శ్రీ గురుభ్యోనమః

అవతారిక

శ్రీ మద్వేద వేదాంత వేత్తలును. ఆత్మైక్య శరీరరహితులును, జనన మరణభ్రాంతిరహిత రాజమార్గ బృహద్వాశిష్ట సిద్ధాంత నిర్ధారణులును శ్రీమదచల పరిపూర్ణబోధ ప్రతిష్ఠాపనచార్యులునగు శ్రీమద్రామధ్వ శ్రీశివ రామ దీక్షితాచల పరిపూర్ణస్వామివారు నైజాంయిలోక నల్లగొండ తాలూకాలో చేరిన నారాయణపురంబను గ్రామంబులో నివసించుచు తమ నిజగురువులగు శ్రీ శ్రీధరస్వామివారు, ఆనితిచ్చిన ఆఖండజ్ఞాన పూర్ణభావమును సకలభక్త శ్రేణులకు బహుదూరార్థము హస్తామలక మగునటుల నాంధ్రపదములతో

1. శ్రీశివరామదీక్షితీయమును చలాచలవాక్యములు మొదటి భాగముగాను.
2. శ్రీ శివరామదీక్షితీయము ద్వాదశిభావము ద్వాదశ ప్రకరణములు రెండవ భాగముగాను.
3. శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము బృహద్వాశిష్టము షోడశిభావం నవ్న దృష్టాంతములు షోడశ ప్రకరణములు మూడవభాగముగాను.
4. శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము అచలబోధ ద్రాష్టాంతము, పంచదశ ప్రకరణ ములు నాల్గవ భాగముగాను, రచించిన యీ పురాతన గ్రంథము.

శ్రీ సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వరఅవధుత స్వాములవారిచే సంపాదించ బడి ముముక్షువులకు సులభోపాయముగ తెలియునటుల శ్రీఅవధూత స్వాము లవారిచే పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి అచలర్షి దయానంద పొన్నాల రాజయోగిగారు ముద్రింపించి ప్రకటింపజేసిరి.

అచల పరిపూర్ణ ప్రబోధవలన జననమరణ భ్రాంతిరహితము పొంద గోరువారు సాంప్రదాయక పీఠమునుండిపీఠాధికారిచే ప్రచురింపబడిన గ్రంథ రాజములనే చదువవలయును, యెందుకనగా కొందరు నిజసాంప్రదాయక ఆచరణ విధానములు మార్చి తక్షతమకనుకూలమగు ఆచరణ విధానములు గ్రంథములయందు చేర్చి నిజసాంప్రదాయకముపేర ప్రకటించి అమాయక ప్రజలను అదర్శకులను చేయుచున్నారు. అందువల్ల జన్మరహితమునకు మారు జన్మనహిత రవరవాది నరకప్రాప్తి కలుగుచున్నదని మనవిచేయుచు నిజసాంప్రదాయక పీఠమునుండి ప్రకటనపరచు గ్రంథములను చూచి పతన పాటనము లొనర్చగలరని ప్రార్థించుచున్నాము.

ఇట్లు

శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలగురుపీఠ భక్తమండలి

అనుష్టానవిధిః

అచలర్షి సాంప్రదాయక

1. నిజగురు పరంపరాధ్యానం

ఓం నమోబ్రహ్మాదిభ్యో । బ్రహ్మవిద్యా సాంప్రదాయకర్తృభ్యో
వంశఋషిభ్యో । మహద్భ్యో । నమోగురుభ్యః । సర్వోపప్లవ రహిత ప్రజ్ఞాన
ఘన ప్రత్యగర్థో । బ్రహ్మైవాహ మస్మి అహంపదార్థ రహితః॥

శ్లో॥ ఓంకారపీఠసిద్ధాంత । బ్రహ్మవిద్యోపదేశిక
శ్రీమన్నారాయణంసూర్యం । సద్గురుభ్యో నమోనమః॥

శ్లో॥ యాజ్ఞవల్క్యంచ జనకం । శుకసాందీప మీశ్వరమ్
కృష్ణమర్జునసంయుక్తం । ఉద్ధవంచ నమోనమః॥

శ్లో॥ అంబికాశివయోగీశం । వేమనయోగి సద్గురుం
నిరంజనవెంకయార్యం । తిరువెంగళహంభజే॥

శ్లో॥ శ్రీధరస్వామియోగీంద్రం । శివరామాఖ్యదీక్షితం
కంభాలూరిఅప్పబ్రహ్మం । సద్గురుభ్యోనమోనమః॥

శ్లో॥ పరశురామసీతారామ । భాగవత కృష్ణయోగినః
ఫీలుఖాన లక్ష్మణార్య । సద్గురుభ్యో నమోనమః॥

శ్లో॥ బృహద్వాసిష్ఠసిద్ధాంత పూర్ణబోధోపదేశిక
వెంకటేశ్వర యోగీంద్ర । సద్గురుభ్యో నమోనమః॥

శ్లో॥ వేంకటేశ్వరపాదార । విందాక్షుత రసాయనం
షిబన్మత్ర మనోభృంగం । హనుమంతం గురుంభజే॥

శ్లో॥ వేదశాస్త్ర విధిఖ్యాతం । పూర్ణబోధోప దేశికం
సుగుణాకర దయానందం । రాజయార్య గురుంభజే॥

శ్లో॥ అస్మద్గురు సమారంభాం । కృష్ణసాందీప మద్యమామ్
ఓంకారపీఠపర్యంతాం । వందేగురుపరంపరామ్॥

2. పరిపూర్ణ అచలధ్యానం

శ్లో॥ పూర్ణమేవ నిరాలంబం । ఆగ్నేయే నిర్గుణంతథా
దక్షిణేనిత్య శుద్ధంచ । నైఋత్యో నిరుపద్రవం॥

శ్లో॥ పశ్చిమేనిష్కళంచైవ । వాచువ్యేచ నిరంజనం
ఉత్తరేచ నిరాకాశ । మీశాన్యో నిర్మలోభవేత్॥

శ్లో॥ ఊర్ధ్వమేవ నిరాకారం । ఆదశ్చ నిర్వికారకః
అంతర్బహిశ్చ సర్వత్ర । అచలోయం సనాతనః॥

పరాపూజ

శ్లో॥ పూర్ణస్యా వాహనంకుత్ర । సర్వదా శస్య చాసనం
స్వచ్ఛస్య పాద్యమర్ఘ్యంచ । శుద్ధస్యాచమనం కుతః॥

శ్లో॥ నిర్మలస్య కుతస్నానం । వస్త్రం విశ్శోధరస్యచ
నిరాలంబ స్తోవవీతం । రామస్యాభరణం కుతః॥

శ్లో॥ నిర్లేపస్య కుతోగంధః । పుష్పం నిర్వాసనస్యచ
నిరంధస్య కుతోదూపం । స్వప్రకాశస్య దీపకం॥

శ్లో॥ నిత్యత్పప్తస్య నైవేద్యం । నిష్కామస్య ఫలంకుతః
తాంబూలంచ విభోకుత్ర । నిత్యానందస్య దక్షిణాం ।

శ్లో॥ స్వయం ప్రకాశమానస్య । కుతో సిరాజనాదికం
ప్రదక్షిణ మనంతస్య । అద్వితీయస్య కాస్తుతిః॥

శ్లో॥ అంతర్బహిశ్చ పూర్ణస్య । కదముద్వాసనం భవేత్
ఇయమేవ పరాపూజా । సర్వావస్థాను సర్వదా॥

శ్లో॥ ప్రేమబుద్ధ్యాతు సర్వేశే । మనోదేవే వివేకయేత్
ఏషా మజ్ఞానజీవానాం । నమస్తారిష్ట శాంతయే
యద్యబోధ్యమఖిలం । తత్తద్భక్త్యా బ్రవీమ్యహం॥

ద్వాదశాక్షరి.

అస్య శ్రీ ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య । అచలః పుషిః । ఆవిశాశః
చందః అభవో దేవతా । అమృతం బీజం । అప్రమేయాశక్తిః । ఆయమాత్మా
తత్త్వమస్మాది జ్ఞానరహితంకీలకం । భిల కామ పరిపూర్ణమస్తి । యయా
సహిత మేతత్ప్రపంచం నాస్తీతి నిశ్చయ సిద్ధ్యదృఢం । ద్వాదశాక్షరీ మహా
మంత్రజపం కరిష్యే ।

ఆధికరణ్యం.

ఏతన్నిత్యా అంగుష్ఠాభ్యాంనమః । శుద్ధవియత్ = తద్దశాభ్యాన్నమః
కించిన్నాస్తి = మధ్యమాభ్యాంనమః । ఏతన్నిత్యా = అనామికాభ్యాన్నమః
శుద్ధవియత్ = కనిష్ఠికాభ్యాంనమః । కించిన్నాస్తి = కరతలకరపృష్ఠాభ్యాంనమః॥

అథ హృదయాదీన్యాసః.

ఏతన్నిద్యా = హృదయాయనమః । శుద్ధవియత్ = శురనేస్యాహ ।
కించిన్నాస్తీ = శిఖాయైవషట్ । ఏతన్నిద్యా = కవచాయహుం । శుద్ధవియత్ =
నేత్రత్రయాయ వాషట్ । కించిన్నాస్తీ = అస్త్రియఫట్ । ద్రష్టదర్శన ।
దృశ్యాదినహితః । అహంపదార్థరహితః భూర్భువస్సువరోమితిదశ దిగ్బంధః

అథ ధ్యానం

శ్లో॥ అచలమఖిలం చాద్యం । సర్వలోకేషు హృద్ధం
సర్వాతీతం । స్వానుమాతావ గమ్యం
సర్వాబాద్యం । సర్వకర్తృత్వహున్యం
సర్వావేద్యం । సర్వరహితం నమామి॥

శ్లో॥ అవాచ్యం హ్యఖండం । హ్యలక్ష్యం హ్యబాద్యం
హ్యసంగ్యం హ్యవేద్యం । హ్యచింత్యం హ్యరూపం
హ్యసాద్యం హ్యనాద్యం । హ్యతీతం హ్యనంతం
హ్యశుద్ధం హ్యబుద్ధం । హ్యనామం నమామి॥

శ్లో॥ మృత్యుజన్మ భయదుఃఖవర్జితం
సర్వదృశ్య దృగ్ ద్రష్టునాశనం
అప్రతర్క్య మమలం నిరామయం
అనుపమాన మచలం నమామ్యహం॥

శ్లో॥ నిత్య ఘర్ణాయ సత్యాయ । నిశ్చలాయనిరేహిణే
నిశ్చలాత్మ స్వరూపాయ । నిర్గుణాయ నమోనమః॥

శ్లో॥ ఏతన్నిద్యా శుద్ధవియత్ । కించిన్నాస్తీతితేమయా
కృపయా పరమం ప్రోక్తం । భజాగ్రే ద్వాదశాక్షరం॥

అథ మనుః

ఏతత్	మిద్యా	శుద్ధ	వియత్	కించి	న్నాస్తీ
ఈ	పుత్ర	బిట్ట	బయలు	ఏమి	లేదు.

షోడశాక్షరి

అస్మశ్చి షోడశాక్షరి మహామంత్రస్య । నిరంజనఋషిః । నిరహం
కారఃపంధః । నిరామయనిరాకాశో దేవతా । నిరాపరాధీణం । నిస్సైర్
గుణ్యాశక్తిః । నిర్గుణప్రజ్ఞానరహితం కీలకం । నిఖిలకాలేషుమాయా సహిత

భూతపంచకనిర్మిత, దశేంద్రియ, పంచప్రాణ మనోబుద్ధిసహిత సూక్ష్మ శరీరరహిత, సిద్ధ్యర్థం షోడశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అథకరన్యాసః

నిర్మూలం-అంగుష్ఠాభ్యాంనమః । ఏతత్-తరస్మాద్భ్యాంనమః । జ్ఞానా చ్చరీరం-మధ్యమాభ్యాంనమః । నాస్తి-అనామికాభ్యాంనమః కేవలం-కన్ఠికాభ్యాంనమః॥ నిర్మూలమేతదాజ్ఞానాచ్చరీరం నాస్తి కేవలం-కరతల కరపృష్ఠాభ్యాంనమః॥

అథహృదయాదిన్యాసః

నిర్మూలం-హృదయాయనమః । ఏతత్-శిరసేస్వాహా జ్ఞానచ్ఛరీరం-శిఖాయైవషట్ । నాస్తి-కవచాయహం । కేవలం-నేత్రత్రయాయవౌషట్॥ నిర్మూలమేతదాజ్ఞానాచ్చరీరం నాస్తికేవలం-హస్తాయఫట్॥ సమస్తనిర్మోహాయ, త్రైలోకీయ, మద్రహిత, నిశ్చయో భూర్భువస్సువరోమితిదశ దిగ్బంధః॥

అథధ్యానము

శ్లో॥ సర్వనిగమగుహ్యం । శాశ్వతం సార్వకాలం
సకలదివితవద్యం । సర్వదిక్పూర్ణమచలం
సకలభయనివారం । సర్వలోకాంతరస్థం
సకలమునిహృదిస్థం । సర్వదేశ ప్రళస్తం॥

శ్లో॥ నజ్ఞాతంపరవస్తుహవరహితం । నిస్తేజమమృతంసదా
నిశ్శబ్దం నిరుపాననం నిరుపమం । నిర్దేశపూర్ణస్థితం
నిత్యాభ్యాసవివర్జితం విహితన । ద్వాపారకూన్యంసదా
నిస్సంగం నిరుపాదికం నిరవయం । నిత్యంహృదిభావయే

శ్లో॥ ఆనందరహితోస్మి నిత్యమచలం । నిర్దాతనిర్హితనిరీంద్రియత్వం
నిర్మోహనిర్ద్వంద్వనిరూపసత్యం । మహద్గురునిత్యమహంనమామి॥

శ్లో॥ నిరాలంబాయనిత్యాయ । నిర్మలాయనిరంజన
నిత్యశుద్ధాయబుద్ధాయ । వస్తుమద్రహితం నమః॥

శ్లో॥ నిర్మూలమేతదాజ్ఞానా । చ్చరీరం నాస్తి కేవలం
షోడశాక్షరితత్ సిద్ధ । మివంవస్తస్యనిశంభజే॥

అథ మంత్రః

నిర్మూల మేతదా, జ్ఞానా, శ్చరీరం నాస్తి కేవలం
మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమిలేదు.

దృష్టద్రాష్టాంతం

శ్లో॥ స్వప్నే ప్రతీయమానాని రూపాణిచ యథాతథా
కర్పూరదీపసంయోగం । జ్యోతిరూపం యథాతథా॥

దృ॥ కలలోదోచిన శరీరములు యేలాగో అలాగే
ద్రా॥ కర్పూరము కళికి కూడితే యేలాగో అలాగే

శ్లో॥ ఇతి మంత్రసమానైవ । సాందీపగుర్వగ్రణి
కృష్ణస్యమస్త కేసస్య । హస్తంతూష్టిబహుపహా॥
శ్రీ సద్గురు చరణార పిందార్పణమస్తు.

3. పరిపూర్ణబోధ స్తోత్రం

శ్లో॥ యస్యాంత ర్నాదిమధ్యే సహికరచరణం । నామగోత్రంనసూత్రం
నోజాతిర్నైవవర్ణో । నభవతుపురుషో నానపుంపో నచస్త్రీ ।
నాకారంనైవకారం । సహిజసనమరణంనాస్తి పుణ్యంనపాపం ।
నోతత్సంతత్యమేకం । సహజసమరసం । సద్గురుం తం నమామి॥

శ్లో॥ ఆత్మానాత్మానివాశహేతు మనిశం । సర్వాతిరిక్తంశుభం
పూర్ణాత్పూర్ణ మమయం సుఖతరం సర్వాపదధ్వంసకం
సర్వాజ్ఞాన వివాశకం గుణవదం । సర్వాత్మకం నిర్మలం
సర్వక్రాంతి వివర్జితం గుణహరం । సంపూర్ణబోధంనమః

శ్లో॥ నజ్ఞాతం వరవస్తునిత్య మచలం । సత్యంస్థితం శాశ్వతం
నిత్యానిత్యవివేక భేదరహితం । నిర్నామనిర్దేవకం
సర్వప్రత్యయహీనకంచసతతం । సర్వత్రసంస్థంపరం
వందేహం పరిపూర్ణబోధ మనిశం । సంసేవావాశంప్రభుం॥

శ్లో॥ నాహంమరుష్యో । నచదేవయజ్ఞా
నబ్రాహ్మణక్షత్రియ । వైశ్యశూద్రాః
నబ్రహ్మచారీ । నగృహీవనస్థో
భిక్షుర్నచాహం । నిజభోధరూపం॥

౦౬౦

శ్రీ సద్గురవేనమః

శ్రీ శివరామ ద్వీక్షితీయము

అచలబోధసిద్ధాంతం - ద్వాదశిబావం

1 శ్లో॥ ఇదంపూర్ణ మదఃపూర్ణం । పూర్ణాత్పూర్ణముదీర్యతే

పూర్ణాన్యపూర్ణమావాయ ॥ పూర్ణమేవానశిష్యతే॥

శివరామదీక్షితులవారి అచలబోధ.

తూర్వాతీతం ప్రతపాదించే నిశ్శబ్దమార్గం.

పూర్వభాగం

శరీరరహిత ప్రకరణము

గురు॥ ఈ ఉత్తబట్టబయలు ఏమిలేదు అని సిద్ధాంతము మూలం లేని యీగురైరిగే శరీరంయేమిలేదు.

ఇదేకోటిమాట్లకు జ్ఞాపకము.

యింతకంటె యెక్కువలేదుగనుక మరువవద్దు.

శిష్య॥ యేలాగు ?

గురు॥ కలలో వచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే యేమైనా వున్నాదా అలాగే మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరం యేమిలేదని నిశ్చయం వుండవలెను.

శిష్య॥ వుంటే ?

గురు॥ ఈలాగైతేనే బ్రాంతిరహితము : ఈమార్గమును విడిచి యేమార్గమును నమ్మినా రాజమార్గముకాదు. చొంగత్రవలకు లెక్కలేని యిటువంటి గురువాక్యము మూడుకాలాలయందు లేదు. ఇదే సమ్మతం. ఇది సమ్మత మరియొకమార్గం నమ్మినా రాకడాపోకడా తప్పదు. బ్రాంతి రహితము కాదు.

యీ శరీరం యేలాటిదనగా :- కలలో వచ్చిన యేనుగకు ణశపడి పది వేల వరహాలకు అమ్ముకుందామని దిగ్గునలేస్తే ఆ యేనుగ యేమీలేక పోయినట్టుగా రాకడాపోకడా లేనిది పుట్టనిచావనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు మొదలుకొన లేక చలిం చక స్వతస్సిద్ధమైయున్న యీ బట్టబయలందు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం తోచినది.

శిష్యు॥ అదియెట్లు ?

గురు॥ కలలో వచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే యేలాగున యేమీలేదో అలాగే గురువాకృముచేత మేలుకుంటే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

శ్రీరుక్మిణీ కృష్ణ సంవాదము

కృష్ణస్వామి జాగ్రత యిటువంటిదే.

కృష్ణస్వామికంటే యెక్కువయినది రుక్మిణీదేవి అనే అమ్మవారు ఆమెదే జాగ్రత. యెందుచేతనంటే.

శ్రీకృష్ణస్వామి సాందీపునివద్దకు పోయి ఉపదేశమై వచ్చిన తర్వాత రుక్మిణీదేవి స్వామివారిని యేమి విచారించి వస్తీరి అని అడిగితే.

కృష్ణస్వామి॥ చెప్పక వూరికే వుండి రుక్మిణీదేవి అమ్మవారితో కలలో ఒక చోడాలిరాజు సిద్ధమైన యేనుగ నెక్కి అనేకకోట్ల గుర్రాలతో అనేక మనుష్యులతో వచ్చి వ్రతుత్వం చేస్తువుండెను. అందులో.

సన్యాసులు॥ కొందరు ఆద్వైతమే దొడ్డదని వాదించిరి.

వైష్ణవులు॥ విశిష్టాద్వైతమే దొడ్డదని వాదించిరి.

పెద్దమధ్వాచారి॥ యేమిలేని దేహాన్ని చూచి నేను చేస్తాను అని జీవుడు వేరే యీశ్వరుడు వేరే అని ద్వైతమే లెస్స అని వాదించిరి.

అందులోనే భాస్కరాచార్యుడు అనే మనుష్యుడు జ్ఞానం నిబద్ధి అనే. యేలాగంటే కుక్క గుర్రెరిగే స్వభావము కలది. అలాగే అందరు తనకు తానే గుర్రెరిగేవారు తనకుతానే యెరుగు. అనేకకోట్ల వచ్చినా యెరుగు. అందుకే జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాల నిబద్ధి గుర్రెరిగక కర్మలు చెయ్యరు వచ్చేటప్పుడు జ్ఞాన శరీరాలయ్యో వచ్చినవనెను. కలలో ఎక్కడి నుండ వచ్చినారో !

కాని అదివంతా గోపికలే. అనేక కృష్ణావతారాలు.

భూమెల్లనీతలే. అనేక రామావతారాలు. అనేక దశావతారాలు.

పీఠంతా యెక్కడినుంచి వచ్చినారని మేలుకుంటే యెవరూలేరు.

యే మహత్తులు లేవు. యీ దేహాలు లేవు.

యీ శరీరం మధ్యవచ్చినది మధ్యనే పోయినది.

దీనికి మూలంలేదు. యిది యెప్పుడు వుండేదికాదు.

మెరుగుడువువ్వు వంటిది. మేఘం వంటిది. మెరుపు వంటిది.

నీటిబుగ్గ వంటిది. నిలిచేది కాదు. శాశ్వతమైనది కాదు.

అయితే దృఢంకావాలే చెప్పిలేవినవలే బాగా తెలుసుకోవలెనని చెప్పినాడు.

రుక్మిణీ॥ సరే అని అమ్మవారు సమాధానపడ్డది.

కృష్ణస్వామి॥ యీ రుక్మిణీదేవి నాకంటే యెక్కువైనది గట్టిది సూక్ష్మబుద్ధి కలది జాగ్రత్తకలది నేను మరచిపోదునేమోనని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని అన్నాడు.

రుక్మిణీ॥ అనగానే అవును నిజమే కలలో వచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే యేమైనా వున్నదా అలాగే గురువాక్కంటేత మేలుకుంటేమూలం లేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు అను మాట నిజమేనని అన్నది.

కృష్ణస్వామి॥ ఆమె జాగ్రత్తకు మెచ్చి అమెయందు విశ్వాసము కలవాడై యున్నాడు.

—(గురు శిష్య సంవాదం)—

శిష్యు॥ అయ్యా కలలోవచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే యాలాగు యేమీ లేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదని చెప్పితిరి దృఢం అయింది యికను భయమేమి.

గురు॥ నీకు యేమి భయమేలేదుకాని నాకు మహాభయముగావున్నది.

శిష్యు॥ యెందుచేత భయము. కలలో వచ్చిన శరీరము మేలుకుంటే సగముపోయి సగమువుంటున్నదా యికను భయము యేమి.

గురు॥ అట్లయితే విను, వున్నవారి సహవాసముచేత లేనివారికి భయము కలుగుచున్నది.

శిష్యు॥ అది యేలాగు చెప్పండి.

గురు॥ ఒక గవ్వైనా లేకవున్నవారు బంగారము మూటకట్టుకొని పొయ్యేవారితోకూడ పోతే భయము కలిగినట్టుగా.

శిష్యు॥ అట్లయితే వున్నవారికి లేనివారికి సహవాసము కద్దా లేదా.

గురు॥ కలలో కొందరికి కద్దు. శిష్యు॥ నీకు వున్నదా లేదా.

గురు॥ నాకు సర్వకాలం వక్కచీరే.

శిష్యు॥ అట్లయితే నీకు సుఖం దుఃఖం వున్నదా లేదా.

గురు॥ నేను యేమి.

శిష్యు॥ నీవు యేమో వెర్రిచారి సహవాసం పూటే వెర్రి పట్టగలదు. నత్తివారి సహవాసం చేస్తే నత్తివచ్చును.

గురు॥ శాఖాస్ ఘట్టివాడవే నీకు యింత దృఢం యెప్పుడువున్నదో నావద్దికి రాకు నాతోకూడ వుండకు నాజోలి పుచ్చుకోకు.

శిష్యు॥ అయ్యా వొక విజ్ఞాపన నాతోకూడ వుండేది యేమిటి? నా వద్దికి వచ్చేది యేమిటి? నా జోలి పుచ్చుకునేది యేమిటి?

గురు॥ యేమో. శిష్యు॥ మీరు చెప్పకుంటే యెవ్వరు చెపుతారు.

గురు॥ చెపుతానుకాని అడిగేవారు యెవరు.

శిష్యు॥ నేను యేమి నాకు యేమితెలియదు నేను యేమి యెరుగను.

గురు॥ యెరుగకుంటే జ్ఞానివే నాకు యెటువంటి సీతపు మార్గం చెప్పలేదు. మా గురుస్వామి లంచగొండివారు కారు. నాకు రాజమార్గం సూచన చేసినారు.

శిష్యు॥ ఆ మార్గం యెటువంటిది.

గురు॥ అది మహాగృహ్యం.

శిష్యు॥ అది యెటువంటిది యెవరికి చెప్పవలెను.

బోధకు అనధికారులు.

- 1 మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అయివున్న పతితులకు చెప్పవద్దన్నారు.
- 2 శాస్త్రాలు నిబ్బియని నమ్మినవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 3 దేవతాభ్రాంతి గలవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 4 యెదురుబడి వాదించేవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 5 గురుసేవ చెయ్యనివారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 6 నేను యేది అంటే అదే అనే మూర్ఖులకు చెప్పవద్దన్నారు.
- 7 కర్మలు నిబ్బియని నమ్మిన అప్రమాణులకు చెప్పవద్దన్నారు.
- 8 శ్రీల భ్రాంతి గలవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 9 జ్ఞానభ్రాంతి గలవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 10 భక్తిభ్రాంతి గలవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 11 వైరాగ్యం దొడ్డదనే మూర్ఖులకు చెప్పవద్దన్నారు.
- 12 మొదట బుద్ధిగలవారికి చెప్పవద్దని అన్నారు.
- 13 మోక్షభ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 14 అనుభవభ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దని అన్నారు.
- 15 అదే నేను కావలెనని భ్రాంతివున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 16 అదే నేను అయితిని అనుభవం కావలెనని భ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 17 నేను నేను అనివాదించేవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 18 సామతమే దొడ్డదని వాదించేవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 19 శ్రవణభ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 20 మననభ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
- 21 ద్యానభ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.

- 22 ద్వైత బ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
 23 అద్వైత బ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
 24 విశిష్టా ద్వైత బ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
 25 మతాంతరబ్రాంతి వున్నవారికి చెప్పవద్దన్నారు.
 26 విద్యా విద్యాతీతమైన మార్గము దుర్గభమని దొంగతనంచేత
 వచ్చి వుండెనా సూచన చెయ్యవద్దన్నారు.

బోదకు అధికారులు

- 1 సూచనచెయ్యగానే కనుక్కునేవారికి చెప్పమన్నారు.
 2 అనుమానం లేనివారికి చెప్పమన్నారు.
 3 శ్రీలేకాని పురుషలేకాని బ్రాంతిరహితం కావలెనని మిక్కిలి
 ఇచ్చ వున్నవారికి చెప్పమన్నారు.
 4 వొక్కదైనా బ్రాంతిలేకుండ యెవ్వరు సూచనచేసేరు. అని
 అత్యంత ఆసక్తిగలవారికి సూక్ష్మ ప్రజ్ఞవుండెనా సంవత్సరం
 చూచి సూచన చెయ్యమన్నారు. లేకుంటే చెయ్యకూడదు.
 వినేవారికి తెలియకుంటే చెప్పేవారిదే బుద్ధికాద్యము.
 దీర్ఘకాలము గురు సేవదేతగాని బ్రాంతిరహితముకాదు.
 తొందరకలిగేవారికి తెలియనే తెలియదు. అది మహారహస్యం.
 అది మహాసూక్ష్మం. చెప్పితే తెలుసుకోవలె.
 తెలియకుంటే యెన్నటికీ తెలియనే తెలియదు. తనకుతానే గ్రహిం
 చెనా; నాడివాడే ముడిగిపోతాడు. కాన పుట్టని చాచని అచలం
 జాడదొరకక గాఢనిద్రలో కుక్కలు పందులు గాడ్డులు మునిగి
 మళ్ళాతేలినట్టు తేలుతాడు.

శిష్యుః యేలాగు చెప్పండి.

గురుః బంధమని భయపెట్టి అదివేరే పువేరే అని. అది నీవు
 అయితివి అని శంకరాచార్యులు అన్నట్టు.

శిష్యుః॥ ఆయా ఆవి యేట్లు.

గురుః॥ (శంకరాచార్యులవారి వాక్యాలు)

1 యేమిలేని జీవుడు వున్నాడు అని అన్నాడు.

2 అవిద్యవున్నది అన్నాడు. 3 ప్రకృతి వున్నది అన్నాడు.

4 ఆత్మ వున్నది అన్నాడు. 5 కారణం వున్నది అన్నాడు.

6 గురైరిగే జ్ఞానం వున్నది అన్నాడు.

7 ఆజ్ఞానం లేదు అన్నాడు.

8 సచ్చిదానందం వున్నది అన్నాడు. 9 జాగ్రత్త కర్థులన్నాడు.

10 సుషుప్తి అన్నాడు.

11 తుర్యాతీతం అన్నాడు.

12 జదాకాశం అన్నాడు.

13 గురైరిగే తేత్రజ్ఞస్వరూపమనే ఆత్మవలన ఆకాశం పుట్టింది అన్నాడు.

14 యీశరీరంలోనే కనుక్కోవలె నన్నాడు.

15 విదాకాశం అన్నాడు.

16 ఆత్మాన ఆకాశః సంభూతః అని శృతి అన్నాడు.

శృతి॥ ఆకాశస్య గుణశ్శబ్దో నిశ్శబ్దో బ్రహ్మపుచ్ఛ్యతే॥

అని వుండనేవున్నది.

మాట్లాడేది సగుణం అనెనా? నిర్గుణం అనెనా? అంటే గురైరిగే చైతన్యం మాట్లాడదు అని అన్నాడు.

శృతి॥ ఏనవాచకరోతి ॥ అని అన్నాడు.

యనం గురైరిగే చైతన్యం జ్ఞానముచాతనే మాట్లాడుతాడు. అని వుండనే వున్నది.

గురైరిగే నేను నిర్గుణం గురైరుగబడే శరీరాది పదార్థాలు సగుణం అన్నాడు.

బ్రహ్మ సాక్షాత్కారం అయితే మొదలు జేసేదేసిద్ధం. సార్వకాలం శరీరం విడిచేదిలేదు. పట్టుమనిలేదు. తనకుతానే అనుకొన్నవలె తిరుగు

తోంది. తనకుతానే స్వాధీనంలేదు. మందికేమి స్వాధీనం అయ్యా వున్నట్టు వుంటుంది. చూస్తుండగానే యేమిలేదుగనుక నమ్మరాదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అనే నరకాన్ని విడువలేక నుభమనే స్వర్గానకు ఆశపడితే దుఃఖప్రాప్తి అయితే లింగమూర్తికి క్లేశమేతనకు మహాక్లేశమే.

ఓష్ఠుడిక్తులు॥ యీ గుర్రెరిగే చిత్తుకు విష్ణువని చిద్రూపమే, నారాయణుడనే మాత్రమేకాని స్వర్గసరకములు లింగమూర్తికి నారాయణునికి సమానమే. బియ్యానకు అనేక పేర్లు వున్నమాత్రమేకాని సకల తిప్పలు బియ్యానకు యేలాగో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానికే కాని దీన్ని తప్పించుటకే యుక్తి యెవరికి గూడంగానే యున్నది.

శిష్యు॥ అయ్యా మీకాళ్ళు మ్రొక్కుతాను యింత చురుకైనగా చెప్పండి.

గురు॥ కలలోదేహాలకు యీ దేహాలకు చుట్టరికాలే. సంబంధాలు కలవు. కలలోదేహాలు యీ దేహాలను చూచి మీరు మేము సంబంధంచేయవలె మాకు తగినవారు మీరే మీకంటే మాకు అవులులేరు. మీరు మేము వొక్కటే మీకులము మాకులము వకటే. మేము పుట్టినట్టు మీరుపుట్టినవారు మేమువున్నట్టే మీరువున్నారు మీరు మేము కలిసెపున్నాము. మీకు మాకు హెచ్చుతగ్గులేదు. అనిచెప్పుకున్నవి.

శిష్యు॥ చెప్పకుంటే.

గురు॥ యీదేహాలు కలలోదేహాలను చూచి అనేగదా మీకు మాకు యేలాగు సంబంధంకలుగును యెవరికివారె మీరు యెక్కడి నుండియో తండోపతండములుగా వచ్చినారు. చిత్రవిచిత్రములుగా వచ్చినారు మంది మార్బలాలుగలవారె; గుఱ్ఱాలు; యేనగలు కలవారె; యెంతవుంటే నేమి రెప్పపాటులో పొయ్యివారు వెతికిపట్టుకొన్న వుండేవారు. యెప్పుడంటే అపుడేవస్తారు. యెప్పుడంటే అప్పుడే పోతారు. మీకు నివాసంలేదు. పూరులేదు. పేరులేదు. మంచుపంటివారు. మీకు మాకు యెక్కడిసంబంధాలు మేముకూరుచుంటాము. నీలుచుంటాము పరుగెత్తుతాము పారుకాడుతాము చస్తూవుంటాము. బ్రతుకుతూవుంటాము. మీకుమాకు యెక్కడి సంబంధం. మావలె మీరుగారు. సహస్రాంశము హెచ్చుతగ్గుగలదు అనెను.

కలలో దేహాలు అనేగదా మేము కూరుచుంటాము. నిలుచుంటాము వస్తూవుంటాము పోతువుంటాము యిండ్లుగలవు వాకిండ్లుగలవు సంసారాలు గలవు చావు బ్రతుకులు గలవు సిరిసంపదలు గలవు మీకుమాకు సంబంధం వున్నది అనే.

ఈదేహము॥ అయితే మీకుమాకు సాదేనా. కలదేహము॥ సాదే. ఈదేహము॥ యేలాగు కలదేహము॥ మీకు మూలంయేమి ఈదేహము॥ తల్లి దండ్రులు కలదేహము॥ వారికి ఈదేహము॥ వారివారి తల్లిదండ్రులు కలదేహము॥ మొదలు యెవరు ఈదేహము॥ యెవరో కలదేహము॥ వారికి వారే వచ్చినారా ఈదేహము॥ వారే వచ్చినారు కలదేహము॥ వారికి మూలం కలదా లేదా ఈదేహము॥ లేదు కలదేహము॥ మూలంలేకనే వచ్చినారా ఈదేహము॥ మూలంలేకనే వచ్చినారు కలదేహము॥ యిది దృఢమేనా ఈ దేహము దృఢమే కలదేహము॥ ముమ్మాటికి దృఢమేనా ఈదేహము॥ ముమ్మాటికి దృఢమే కలదేహము॥ యెప్పటికి వుంటారా ఈదేహము॥ యెందుకు వుంటాము కలదేహము॥ మీరు యెవరివలన వచ్చినారు.

ఈదేహము॥ మాకు మేము వచ్చినాము. మాకు మేమేవున్నాము. మాకుమేమే పోతాము మీరు మావలనే వున్నారు. మేము వుంటే మీరు వున్నారు. మేము లేకుంటే మీరు లేరు మమ్మును విడిచి మీరు వుండరు. మిమ్మునువిడిచి మేము వుండము. నిజగురువును పిచారించుడి నిలకడగా తెలుసుకొండి నిర్మలముగా నుండవలెను కళంకము వుండకూడదు.

శిష్యు॥ అయ్యా బహు సూటిగా వున్నది అనుగ్రహించండి.

గురు॥ యిప్పుడు యదార్థంగా విను. సంసారమంటే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం తోచడమే సంసారం. యీ శరీరం యేలాగు వచ్చినదంటే ఫలానిదానివలన వచ్చినది అని ప్రమాణంలేదు. యీ శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు. యిది అప్రమాణమే యీ శరీరం లేక మునవు కేవలం బట్టబయలేవున్నది. కల దోచిన శరీరము యేలాగో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలదు అని దృఢం వుండవలె.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

శరీరరహిత ప్రకరణం ప్రథమోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురవేనమః

చైతన్య నిరసన ప్రకరణము

2 శ్లో॥ షడ్భూతరహితంపూర్ణమ్ । ఆష్టావరణవర్జితమ్
షడ్వర్గరహితంపూర్ణమ్ । షట్కోశరహితంనదా॥

1. మతాల లక్షణం

గురు॥ ఈ పుత్ర బట్టబయలు ఏమిలేదుఅని సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సార్వకాలం యెడతెగక నిద్రవచ్చినదనక చచ్చినదనుక ప్రతిదినం అభ్యాసం చేసిన వాడు పుట్టని చావని ఆచలమే స్వతసిద్ధముకాని మరివొకటికాదు యిది సమ్మినవా కి రాకడాలేదు పోకడాలేదు.

1. యిదిగాక మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం చేసిన మర్యాద వినెనా పెద్దపులివలె వుండి చస్తాడు.

2. మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం నేను అని నమ్మివుండెనా అంతరమందు గురైరిగే ఎమిడికవలె వుండిచస్తాడు. బాహ్యమందు గురైరిగే పండివలె వుండిచస్తాడు.

3. వైరాగ్యంచేత సన్యాసంచేసి తిరిగెనా గురైరిగే గాడిదవలె వుండి చస్తాడు.

4. యోగభ్యాసం చేసి తిరిగెనా గురైరిగే దొమ్మరివానివలె సాధించి పడి చస్తాడు.

5. వాయుధారణ చేసెనా గురైరిగే పామువలె వుండి చస్తాడు.

6. కర్మలు చేసెనా గురైరిగే పంచబ్రహ్మలవలె చాకలివానివలె, మంగలివానేవలె, కుమ్మరివానివలె సాలెవానివలె, మేడరివానివలె, మాడిగ వానివలె, వుండిచస్తాడు. యీ భూమండలమందు యెవరైనా ప్రాంతిలేని వారు వున్నారేమోనని వెతుక్కొవలె. వారివద్దకి పోవలె. వారి మార్గం విచారించవలె. వారి శిష్యుల విచారించవలె. ఆ శిష్యులతో యీ లోకమందు

భ్రాంతిలేని గురువులు వున్నారట వారి మార్గం యెటువంటిది. వారి జ్ఞాద యెటువంటిది వారు మతాలు మతగ్రంథాలు నమ్మివున్నారా : శంకర భాష్యాలు నమ్మివున్నారా : వారు మీకు యేమైన నూచన చేసినారా : వానిని యేలాగున చూడవలె. వారితో యేలాగున మాట్లాడవలె వారి దర్శనం మాకు యేలాగున అవును. వారి అనుగ్రహము మామీద యేలాగున కలుగును. మేము యేలాగున కడతేరుదుము. మీరు మాకు దర్శనం చేయించలేరా వారి అనుగ్రహమునకు పాత్రులను చేయలేరా : అని అడుగ వలెను.

గురువుల మార్గం శిష్యులవల్ల తేలుసుకోవలెను దీర్ఘకాలము గురు సేవచేయవలె. వారివెంట వెనకతిరగవలె వారి అనుగ్రహము సంపాదించవలె వారి అనుగ్రహము కలిగెనేని పది ప్రశ్నలు అడిగి తెలుసుకోవలె అవి యెట్లనగా.

1. యీ దేహాలకు మూలంలేదా. 2. మూలంలేక యీ దేహంయేలాగు కలిగెను. 3. యీ దేహమునకు ఆధారము యెవరు 4. పుణ్యపాపాలు చేసే వారు యెవరు. 5. తాను వేరే దేహం వేరేదా లేక రెండు వకదేనా. 6. చలంవొకటి అచలం వొకటి రెండూ వొకదేనా వేరా. 7. అచాలం యెక్కడవున్నది అది యెటువంటిది. 8. యీ గ్రంథములు పుట్టనిచావని అచలము చేసినదా మూలం లేని యీ గురైరిగే శరీరం చేసినదా 9. పుట్టేది చచ్చేది వొకటి పుట్టనిది చావనది వకటా యీ రెండు వకదేనా. 10. యీ ప్రపంచం యేటువంటిది. యీ పది అడిగితెలుసుకుంటే.

1. నిప్పుదగ్గరికి పోతే చలిపోయినట్లు వుండవలె.
2. దాహానకు పుచ్చుకుంటే దప్పి తీరినట్లు వుండవలె.
3. భోజనంచేస్తే అకలి తీరినట్లు వుండవలె.
4. ప్రయాణం నడచి యింటికివస్తే ఆయాసం తీరినట్లు వుండవలె.
5. రోగికి ఆవుషధం యిస్తే రోగం పోయినట్లు వుండవలె.

యెవ్వరు బ్రాంతి పుట్టకుండ చెప్పరు యేభాష్యాలు బ్రాంతి లేకుండా చెప్పలేదు. యెటువంటివాండ్లకు చెప్పంగానే బ్రాంతి పోవద్దా.

శిష్యు॥ అయ్యా ఆ యుక్తి చెప్పండి.

గురు॥ బ్రాంతిరహిత యుక్తి.

1. అద్వైతంవలె గురైరిగే చైతన్యం నీవు అన్నట్టుగాదు.
2. చిత్తులో చిత్తు విశిష్టం అన్నట్టుగాదు.
3. నీవు వేరే యీశ్వరుడు వేరే అన్నట్టుగాదు.
4. నీవు జీవుడవు నీవు యీశ్వరుడవు అన్నట్టుగాదు.
5. ద్వైతంవున్నది అద్వైతంవున్నది అన్నట్టుగాదు.
6. అంతా చైతన్యమనే సమరసజ్ఞానం అన్నట్టుగాదు.
7. నేను గురైరిగేవాడ్నిగనుక అపరోక్షజ్ఞానం అన్నట్టుగాదు.
8. గురైరిగే విషయి అన్నట్టుగాదు.
9. గురైరిగేజ్ఞానమే బ్రహ్మం అన్నట్టుగాదు.
10. యిది గురైరిగే దృక్కు అన్నట్టుగాదు.
11. గురైరిగే సాక్షి అన్నట్టుగాదు.
12. గురైరిగే సాక్షిణి అన్నట్టుగాదు.
13. నీవుగురైరిగేవాడవు అన్నట్టుగాదు.
14. మోక్షమనే బ్రాంతి వంటిదిగాదు.
15. బంధమని భయపెట్టినట్టుగాదు.

యా గురైరిగే శరీరం యేమీలేదని చెప్పి సమాధానం చేసేవారు దుర్లభం, యీ శరీరానకు మూలం వున్నదనే మూర్ఖులు విస్తారం గనుక నమ్మవద్దు.

1. శిష్యు॥ అయ్యా యీ దేహాలకు మూలం వున్నదా లేదా.

గురు॥ మూలం లేదు.

2. శిష్యు॥ మూలంలేక యీదేహము యేలాగున కలిగెను.

గురు॥ కలలో దేహంవలె.

శిష్యు॥ కలలో దేహమునకు మూలంలేదు అని చెప్పితిరి. కలలో దేహంవలె యీ దేహం కలిగినదంటిరి కలలో దేహం యీ దేహం వొక్కదేనా ? యీషత్తు యెచ్చుతక్కువ కలదా ?

గురు॥ దేహాలకు మూలంలేదుగనుక రెండూ వొక్కదేకాని కలలో నిది లేత శరీరం కనుపడేది ముదురు శరీరం.

శిష్యు॥ అలాగుకాదు గురో కనుపడేదే లేత శరీరం. యాలాగంటే కలలో సిద్ధమైన యేసుగ చొడోలిరాజు అనేకకోట్ల గుర్రాలు అనేక కోట్ల మనుష్యులు మూలంలేకనీ వచ్చిరి. వచ్చి నూరేండ్లు వుండి సకలమైన ధర్మా ధర్మాలు చేసిరి. అనేకమైన గోదానాలు భూదానాలు చేసిరి. దీని కంటే అదే అనాధ అదే ముదురు శరీరము.

గురు॥ శాఖాసు యాలాగు వుండవద్దా.

౩. శిష్యు॥ హే గురుస్వామీ : యీ దేహానకు ఆధారం యెవరు.

గురు॥ కలలో శరీరం యేలాగున వచ్చినదో కలలో శరీరానకు ఆధారం లేనట్టే యీ శరీరానకు ఆధారంలేదు. యాలాగంటే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే నాకు మూలం వున్నాది నన్నే నమ్మవలె అని అన్నాది. నన్ను యేమిలేదని నీళ్ళలో చావను బయటవేసినట్టు వేశేరని నేనురాతిని దేవుణ్ని అనిపించి, కట్టెను దేవుణ్ని అనిపించి, తీర్థాలు సాగించే దాన్ని అందరిని రప్పించేదాన్ని నాజాడ నాకే తెలియదు నాకు నేనేవస్తా నాకు నేనే వుంటా నాకు నేనే యేమిలేదు. నాకు నేనే మూలం సముద్రంలో చావ వున్నట్టు వున్నా నన్ను రమ్మనేవారు లేరు పొమ్మనేవారులేరు. మూలం లేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు. యిదే షోడశిమంత్రం సంతతం విడవ వద్దు ఆవరణాంతరం వుండవలె.

4. శిష్యు॥ అయ్యా పుణ్యపాపాలు ధర్మాధర్మాలుచేసేవారు యెవరు ?

గురు॥ కలలో దేహమే చేస్తువున్నది అని అన్నారు.

5. శిష్యుః॥ అయ్య తాను వేరే దేహము వేరేనా రెండు వొకటేనా.

గురుః॥ తాను వేరే అయితే జంధ్యాలు తానే వేసుకోవలెగాని శరీరా నకు యాలవెయ్యవలె.

తానే లింగం కట్టుకోవలెగాని శరీరానకు యాల కట్టవలె.

తానే స్నానం చెయ్యవలెగాని శరీరము యాల చెయ్యవలె.

తానే చక్రాంకితాలు చేసుకోవలెగాని భుజాలకు యాల చెయ్యవలె.

తానే బోట్టు పెట్టుకోవలెగాని శరీరానకు యాలపెట్టవలె.

అందుకే తాను వేరే శరీరం వేరే అని వాదించేది తత్త్వ వాదం యిదే మాయావాదము.

6. శిష్యుః॥ అయ్యచలం వొకటి అచలం వొకటి రెండూ లేక వేరే వేరేనా.

గురుః॥ దేహము చలము దేహమునకే అచలము తోస్తుంది. దేహము లేకపోతే యేమీలేదు. యీ పుత్ర బట్టబయలు వున్నట్టి. యిది అంతటా వున్నది. యిందుకు సందేహములేదు. అంతా అబద్ధమే కలలో అంత నిజమే గురువాక్యముచేత మేలుకుంటే యేమీలేదు గురువు దోరికేది దుర్లభం నిజ గురువు దొరికితే ప్రాంతి పుట్టదు.

7. శిష్యుః॥ అచలం యెక్కడవున్నది ? అది యెటువంటిది ?

గురుః॥ పుట్టినిది చావనిది రాకడపోకడలేనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు మొదలు కొనలేక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై నిండియున్నది.

శ్లో॥ అబీజంవృక్షసంపూర్ణం । శాఖాపల్లవవర్జితం ।

పుష్పంనా నీ ఫలంనా నీ । సంపూర్ణంవృక్షవర్జితం॥

నిండి నిబిడికృతమైయున్నది. దానికి విత్తనములేదు. పూలులేవు కాయలులేవు వృక్షములేదు. యీ పుత్రబట్టబయలు యేమీలేదు.

8. శిష్యుః॥ యీ గ్రంథాలు పుట్టని చావని అచలం చేసినదా ? మూలం లేని యీ గురెరిగే శరీరం చేసినదా ?

గురు॥ పుట్టనిచావని అచలంవల్ల వక్కదైనా పుట్టనేలేదు. యీడిత బట్టబయలుకు యెరుకలేదు. దానివల్ల యీ గ్రంథాలు పుట్టనేలేదు. మూలం లేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంవల్లనే శాస్త్రాలు పుట్టినవి. అవి చేసిన గ్రంథాలు వాటికే ప్రమాణము అప్రమాణము యీ వుత్త బట్టబయలుకు యేప్రమాణము లేదు. తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైయున్నది. యిందుకు సందేహము లేదు. యిది విచారించవలె సావకాశము కలుగవలె నెమ్మదిగా నుండవలె.

9. శిష్యు॥ అయ్యా పుట్టేది చచ్చేది వొకటి పుట్టనిది చాచినిదొకటి రెండూకలవా.

గురు॥ పుట్టేది చచ్చేది దేహము. పుట్టనిచావనిది ఆచలము. రెండూ తోచేది శరీరానకే. ఒకటి తోచేది శరీరానకే. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యిది మరువవద్దు.

10. శిష్యు॥ వో గురుస్వామి ప్రపంచం యెటువంటిది.

గురు॥ ప్రపంచం పుట్టనేలేదు. పుట్టని ప్రపంచాన్ని యేలాగు వున్న దందును. యీ ప్రపంచం వున్నదని చెప్పడానకు చదువుకొనిన విద్వాంసులకు.

విచారించని సన్యాసులకు , జడలు పెంచిన యోగిశ్వర్లకు, అహం కారులయిన జ్ఞానులకు.

సిగ్గుకాదేమో కలలో అనేకాలు తోచినట్టు తోచినది. తాడుయందు పాము తోచినట్టు తోచినది. ముత్యపు చిప్పయందు వెండి తోచినట్టు తోచినది ఎండమావులయందు నీరు తోచినట్టు తోచినది. యింతేకాని ప్రపంచం లేనేలేదు.

శ్లో॥ యింద్రజాల మిదంసర్వం । యథామరు మరీచికః

అఖండితమనాకారం । వర్తతే కేవలంశివం॥

యీ ప్రపంచం యింద్రజాలము యిది సమ్మరాదు కలలో వస్తువులు మేలుకుంటే యాలాగు లేదో అలాగే ప్రపంచం లేనలేదు. ప్రపంచం వున్నదనరాదు. యీ వుత్త బట్టబయలుకు యేమీలేదు.

యీవు త్ర బట్టబయలుకు యెరుక మరుపులేదు. యింతకంటె అధికం లేదు.

ప్రకృతి పురుష సంవాదం

కలలో వొక ముత్తైదువ పుట్టెను. అముత్తైదువను వెతుక్కుంటు మూలంలేని పురుషుడు వచ్చెను. వీరు యిద్దరు మూలం లేకనే వచ్చిరి.

పురుషుడు॥ నీ పేరు యేమని అడిగెను.

ప్రకృతి॥ నీపేరు యేమని అడిగెను.

పురుషుడు॥ నీతల్లి పేరేమని అడిగెను.

ప్రకృతి॥ నీతండ్రి పేరేమని అడిగెను.

పురుషుడు॥ నాకు తండ్రిలేదనె.

ప్రకృతి॥ నాకు తల్లిలేదనె.

పురుషుడు॥ ఆయితే మనమిద్దరము మూలంలేకనే వచ్చినాము గాని నీపేరేమని అడిగెను.

ప్రకృతి॥ నాశరీరం ప్రకృతి నేను పురుషుణ్ణి.

పురుషుడు॥ నీకు రెండుపెద్దల నీవే పెట్టుకున్నావా యెవరైనా పెట్టి నారా.

ప్రకృతి॥ నాకు నేనే పెట్టుకున్నాను.

పురుషుడు॥ నీవు శరీరం వొకజేనా వేరేవేరేనా.

ప్రకృతి॥ నేను వేరే శరీరం వేరే.

పురుషుడు॥ సుఖదుఃఖాలు నీకా శరీరానకా ?

ప్రకృతి॥ శరీరము జడము అది యెరుగదు. విలక్షణమైన నాకు లేనిలేదు.

పురుషుడు॥ నీవు నేను వొక్కజేనా.

ప్రకృతి॥ నీకు నీవే నాకు నినే.

పురుషుడు॥ అట్లయితే చాలామని పురుషుడు మాయమయ్యెను.

ప్రకృతి॥ యీ ప్రకృతి యెంత వెతకినా యెక్కడా లేదాయె, జాడ తెలియక పాయె అని తపస్సు చెయ్యంగ పురుషుడు వచ్చె.

పురుషుడు॥ యెందుకు తపస్సు చేస్తావు అని అడిగె.

ప్రకృతి॥ నీవు యెవరు ? నీ పేరు యేమి ? అని అడిగె.

పురుషుడు॥ నా పేరు గురువు అనె.

ప్రకృతి॥ నా పేరు ప్రకృతి అనే శ్రీ.

పురుషుడు॥ నీవు వేరే శరీరం వేరేనా ? వొక్కటేనా ?

ప్రకృతి॥ నేను వేరే శరీరం వేరేకాదు. నేను శరీరం వకటే.

పురుషుడు॥ యెందుకా రెండుగా జెప్పితివి.

ప్రకృతి॥ యిందాక యేమో భ్రమసినాను యిప్పుడయితేనో నేను శరీరం వక్కడేగాని నాకు వక్కడే భ్రమ వున్నది.

పురుషుడు॥ యేమి భ్రమ.

ప్రకృతి॥ మీ పేరు గురువు అంటేరే అది యెటువంటిదో అని తెలుసుకోవలెనని భ్రమ

పురుషుడు॥ అట్లయితే చెప్పుతాను గాని యెల్లప్పుటికి యేకరీతిగా వుంటావా పరిపరివిధముల వుంటావా.

ప్రకృతి॥ నిద్రవస్తే నిద్రాబోతా, కలవస్తే కలగంటా, మెలుకువవస్తే మేలుకుంటా.

పురుషుడు॥ యీ మూడు శరీరానక నీకా.

ప్రకృతి॥ నేను నిదురబోతే శరీరము నిదురపోతుంది. నేను కలగంటే శరీరము కలగంటుంది. నేను మేలుకుంటే శరీరం మేలుకుంటుంది. నన్ను విడచి శరీరము వుండదు. శరీరాన్ని విడచి నేను వుండను.

పురుషుడు॥ అట్లయితే యిప్పుడు యేమంటావు.

ప్రకృతి॥ గురువని అంటేరే అది తెలుపుము.

పురుషుడు॥ అది మహా అసాధ్యము యెంతవారికి తెలియదు.

ప్రకృతి॥ అయ్యా శీఘ్రంగా సూచనచెయ్యండి యెప్పుడు యెప్పుడా అని వున్నది. యెంతదైనా తెలుసుకుంటాను. నాకు యేమీ అసాధ్యము లేదు.

పురుషుడు॥ గురుసేవచేతగాని బ్రాంతి రహితం కాదు. నేను నీ వలనే అపేక్షచే గురుసేవజేసి పుట్టని చావనిదాన్ని తెలుసుకున్నాను.

ప్రకృతి॥ అది యెక్కడ వున్నది.

పురుషుడు॥ పుట్టనిది చావనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్నది.

ప్రకృతి॥ యింతేకదానాకు వేరేవున్నట్టు వున్నది. నేను అలాగు కాను.

పురుషుడు॥ నీవు అది యెన్నటికికావు. నీవు అదికాదు. అది నీవు కావు అది అదే నీవు నీవే నీకు దానికి చాలా యెక్కువ తక్కువ.

వున్నది మొదలు కొన లేనిది. నీకు మొదలు కొన వున్నది. దానికి ఉత్పత్తి స్థితిలయంలేదు.

నీకు ఉత్పత్తి స్థితిలయం వున్నది. గనుక చాలయెక్కువ తక్కువ వున్నది.

ప్రకృతి॥ సరే వున్నది వున్నట్టు చూడంబడేయ్యకి సూచన చెయ్యండి యేమి కష్టపెడుతావయ్యా శీఘ్రంగా చెప్పండి. దరిద్రుడు దనవంతుడై అ దనకాపీయంలావు. అలాగే మీరు శ్రమపడినారుగనుకా శీఘ్రంగా దయ రాదు. యిది నమ్మనో నమ్మదో అని చెప్పరు. యెంత కఠినమైనసరే తెలుసుకుంటాను.

పురుషుడు॥ మీకు తీవరం మహాలావు.

ప్రకృతి॥ స్వామీ దయచెయ్యండి యీ గురెరిగే శరీరం రెప్పపాటి కంటె శీఘ్రంగా పోయ్యేది.

పురుషుడు॥ రాకడ పోకడలేనిది. పుట్టని చావనిది. సకలదేశాల యందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక మొదలు కొనిలేక తనకుతానె స్వతపిద్దమై వున్నది.

ప్రకృతి॥ నాలుగు దిక్కుల పారజూచి నేను యేలాగున వచ్చినాను.

పురుషుడు॥ కలలో శరీరమువలె వచ్చినావు.

ప్రకృతి॥ అది యేలాగు చెప్పండి.

పురుషుడు॥ కలదోచిన శరీరము యేలాగో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యెంత గట్టివాడు అయినా నతతం సార్వకాలం మరువక వుండవలెను. వుండకపోయినా బ్రాంతి వుడుతుంది అశ్రద్ధ కూడదు. యింతకంటె యెక్కువలేదు.

ప్రకృతి॥ సరే అసాధ్యం అంటే భయ మాయ. యేసాధనలేకపోయే యేయుక్తి లేకపోయే జ్ఞానకర్మాలు సకలభాష్యాలు సిద్ధాంతాలు యెక్కడ పోయినన్నా యేమిఆశ్చర్యము గురుకటాక్షంబాత అనాయనం ఆయె వొక్కటైనా బ్రాంతి పుట్టకపోయే అచలం చలించదు. గనుక దర్శనాజి తీసివేసి నటుఆయె, వున్నదే వున్నది. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు. కలలోఁబచ్చిన శరీరం యేమీలేదు. అని నిశ్చయం అయినట్టు ఆయ.

పురుషుడు॥ యిదే గురువాక్యం యింతకంటె అధికమైన గురువాక్యం లేదు. సార్వకాలం శరీరంలేని అచలం మాత్రమే ఉండెను. యిదే విచారణకు ఫలం.

శ్లో॥ అశరీరం సర్వదాఽస్తి । శరీరం రహితంసదా ।

అయమేవనద్యోముక్తి । రన్యదాభ్రమకారణం॥

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం రాకమునుపు అచలమే వున్నది. వున్నప్పుడు అచలమే వున్నది. యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు అన్నా అచలమే వున్నది.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే ।

చైతన్యనిరసన ప్రకరణం ద్వితీయోధ్యాయః.

శ్రీ సద్గురవేనమః
అహంకార నిరసన ప్రకరణము

శి శ్లో॥ స్వపూర్ణ । వ్యతిరేకేణ । జీవబ్రహ్మ మయంజగత్ ।

నా స్తిమాయాసదాబ్రహ్మ । నా స్తి నా స్తి విధీయతే॥

గురు॥ ఈపుత్ర బట్టబయలు ఏమిలేదు. అని సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గురైగే శరీరం యేమిలేదు. యంతకంటె అధికములేదు.

యీ మూలంలేని గురైగే శరీరమే అహంకారము.

యీ గురైగుణుడె యెరుకనే అహంకారము.

అహంకారము లేని వారు యెవరూ లేరు.

అందరు అహంకార స్వరూపులే.

హం స్తోహం, శివోహం, ఈశ్వరోహం, కూటస్థోహం, నేను బ్రహ్మను, నేను విష్ణువును.

నేను యీశ్వరుడను అని కొందరు హెచ్చుగా పల్కుదురు ఘనముగా పల్కుదురు.

నేను చండాలుడను, నేను మాలను, నేను మాదిగను, నేను తురుకను, నేను శూద్రుడను, నేను వైశ్యుడను, నేను రాజును, నేను రెడ్డిని. నేను బ్రాహ్మణుడను అని పలుకుదురు.

అన్ని ఘననీచములే కాని అహంకారములేని వారు యెవరు లేరు.

అందరూ అహంకారులే అహంకారమే అన్ని కులాలు మోసుకొని వున్నది గనుకనే అహంవృత్తి యెప్పుడు కలుగునో అప్పుడు చండాలునితో సమానము.

అహంవృత్తి లేని గురువు కావలెను.

అహంవృత్తి అన్నిటికి మూలము.

అహంకారమువల్లనే అన్ని భూతాలు కలిగినవి.

అహంకారము వల్లనే అన్ని మతాలు కలిగినవి.

అహంకారమే ప్రపంచము.

అహంకారమే అవతారాలు.

అహంకారమే స్త్రీలు.

అహంకారమే పురుషులు.

అహంకారమే వేదశాస్త్రాలను గల్పించినది.

అహంకారమే లేకుంటే యెవ్వడు యెరుగు.

శిష్యు॥ అయ్యా అహంవృత్తి యెటువంటిది.

గురు॥ అహంకారం యేలాగు వున్నదంటే నీళ్ళకుండలోని చంద్రుని వలె.

శిష్యు॥ నీళ్ళకుండపోతే నీళ్ళలోని చంద్రుడు యేమాయె.

గురు॥ ఛాయా పురుషవత్.

ఛాయ పురుషునితోటి పోయెను.

జగత్తు కుందేటికొమ్ము వంటిది.

జగత్తు లేకపోతే యేమిలేదు.

సత్తువుంటే అసత్తు వున్నది.

అసత్తు లేకపోతే సత్తులేదు.

జ్ఞానంలేదు అజ్ఞానంలేదు.

సుఖం వుంటేనే దుఃఖంవున్నది.

సుఖంలేకుంటే దుఃఖంలేదు.

జననంలేదు మరణంలేదు.

ప్రపంచము గొడ్డాలు బిడ్డవంటిది. కుందేటి కొమ్ము వంటిది.

ఆకాశ పుష్పంవంటిది.

జగత్తులేనేలేదు వున్నదంటే అపరాధం. ప్రాయశ్చిత్తం. జగత్తు లేనేలేదు. వేదాలు వెర్రివాక్యాలు లోకుల మాటలు కాకుల కూతలు. ప్రపంచం యెరుగనివారు వున్నదని అనుకున్నారు. నేతిబీరకాయ అంటేనెయ్యి కారినదా. అప్పచ్చికొండ అంటేబజ్జాలున్నవా. బెల్లంకొండ అంటే బెల్లం వున్నాదా ప్రపంచం లేనేలేదు.

శ్లో॥ నారాయణాత్పరంవస్తు । తస్మిన్నాహంకదాచన ।

గుణత్రయనవిద్యంతే । వికారరహితంనదా॥

ఇదంవస్తు నారాయణాత్పరం శేషం స్పష్టం. ఆచార్య కటాక్షంచేత

కావలె ఆచార్యకటాక్షం లేకపోతె యీ గురైకిగే చిద్రూపమనెఅహంకారమే అయివుండి అహంకారం లేక పోవలెనుఅని అనుకుంటు వున్నది.

యిరువై అయిదోది అయిన యెరుక అను అహంకారమే ఆత్మ శరీరం. గనుక అహంకారం లేనివారు యిరువై ఆరోది అయిన ఆత్మంత విలక్షణులు. వారే శ్రీయఃపతి వారే యీ శరీరమందు అహంకారం లేక వున్నవారు. వారే అశరీరులు అహంకారం లేకుంటే వేదాలను వేదోక్త మార్గాలను యెవ్వడు యెరుగు. అన్ని అహంకారనికేగాని అహంకారంలేని.

1. బసవన్న గారికి 2. నమ్మాళ్వారు గారికి
3. స్వామి జియ్యరుకు 4. శంకరాచార్యులకు

వీరులకు అహంకారమే వున్నట్టయితే రామానుజాచార్యులు బ్రహ్మ ణుడు రెడ్డికులపు నమ్మాళ్వారుల గారికి దాసుడు యెందుకు ఆయ బ్రహ్మ ణుడు శూద్రువాని శిష్యుడు ఆయ.

బ్రాహ్మణుడు చన్నయ్య భక్తుడు అయెను. గనుక బసవన్నగారు బ్రాహ్మణుడు గాడు.

పంచబ్రహ్మల లక్షణం

1. మనుబ్రహ్మ కమ్మరవాడు.
2. వానితమ్ముడు మయబ్రహ్మ వడ్లవాడు.
3. వానితమ్ముడు త్వష్టబ్రహ్మ కంచరవాడు.
4. వానితమ్ముడు శిల్పబ్రహ్మ కాశవాడు.
5. వానితమ్ముడు హిరణ్యబ్రహ్మ కంసాలవాడు.

వీరె దేవతల తండ్రులు వీరె మతోద్ధారకులు వీరెఅకారాది దక్షారాం తవర్ణాలు కల్పించారు.

బ్రహ్మ నిర్మాణమే అంతా । బ్రహ్మకల్పనేమను బ్రహ్మకల్పన లేక బొడ్డుతెగదు అటుతర్వాత గోడ్డ? లేక పనివెళ్ళదు.

బ్రహ్మ సమ్మందుడు బ్రాహ్మణుడుగనుక బ్రహ్మయెక్కువ,
కర్మంవలన నిర్మాణం.

మతంగ మహాముని, అరుంధతి గురువు, శ్యామలా శక్తి తండ్రి
వ్యాసులకంటె దొడ్డవాడు.

పుట్టుబ్రాహ్మణులువేరే వడుగుబ్రాహ్మణులువేరే.

మనుబ్రహ్మమే సర్వం, బ్రహ్మకంటె యెక్కువ యెవ్వరి లేరు.
విచారినై ఇదే సత్యం.

యీ బ్రహ్మమనే అహంకారం యెట్లపుట్టినదో అని విచారించగా
మూలమేలేదు. అహంకారాన్నే నిర్గుణమని అన్నారు. ఆ నిర్గుణము వల్లనే
అన్ని కలిగినవని అంటారు. ఆ నిర్గుణము పుట్టించేదికాదు. పుట్టబడినది
కాదు. అనిర్గుణమనే పరిపూర్ణానకు యెరుకలేదు గనుక మరుపులేదు. లేక
తోచినది అహంకారమే గనుక అహంకారంచేసిన గ్రంథాలు అహంకారానికే
ప్రమాణం, అహంకారంవలన అహంకారం పోనేరదు.

అహంకారమే జ్ఞానం అహంకారమే అజ్ఞానం

అహంకారం అహంకారమును వృద్ధిబొందించును.

అహంకారమును అహంకారము లయమును చేయును

అహంకారం నిత్యముగాదు. అహంకారం తెలియనియ్యదు

అహంకారం అహంకారమునే సరకముతో వేయింపుచున్నది

అహంకారం దేహమవుచున్నది అహంకారం మనుష్యమవుచున్నది

అహంకారం దుమ్ము అవుచున్నది అహంకారం చెడుది

అహంకారం మంచిది అహంకారం అబద్ధమంచున్నది

అహంకారం నిబద్ధిఅంచున్నది అహంకారమును నమ్మరాదు

అహంకారం యెవరివల్ల పుట్టినదంటె యెవరివల్లపుట్టినేలేదు. కలలో
వస్తువులవలెనే వచ్చినది, కలలోనిది కలలోనే నశించును. కలకు కల
నిజము. కలకు కల అబద్ధము, అహంకారం యెరుక వొక్కటె, యెరుకే

చిద్రూపం, శ్రీమన్నారాయణ రూపం, అహంకారం లేకుంటే చి త్రైపుండదు. అహంకారంలేకుంటే నామంలేదు. రూపంలేదు. కైంకర్యము చాతగాని అహంకారం వదలదు.

గురుస్వామి సాందీపునివంటి వారుకావలె. ఆయితే కైంకర్యము చాత యీయెరుక సార్యకాలంలేకుండ చేస్తారు.

కైంకర్యలక్షణం

గురైరిగే దేహాభిమానం లేకుంటేసరి । కైంకర్యముకంటే అధిక మైన భక్తిలేదు. గోపికలు కైంకర్యముచేతనే కడతేరినారు. కైంకర్యమే పరమ రహస్యం.

శిష్యుః॥ కైంకర్యం అంటే

గురు॥ కింకరత్వం అహం బహ్మస్మితనే స్వతంత్రమువిడిచి, ఆచార్యకటాక్షంకొద్ది నడవటమే కైంకర్యంవలననే జన్మరాహిత్యం గురైరిగే దేహం ఆచార్యుని శ్రీపాదాల పాదరక్ష వారుయేమైనా చెయ్యని. వారికటాక్షంకంటే అధికంలేదు. వారేసంసార సముద్రం దాటించేవారు. కాని కను పడేశరీరం ఆచార్య అంతరంగ సేవకు అర్పించిమలపంచకము తిర్థ ప్రసాదములుగా వంచనలేక పుచ్చుకున్నవారే కైంకర్యరహస్య మెరిగిన బ్రాంతిరహితులమని ప్రజలను సమ్మించి జిహ్వాపస్తరుచలనువిడి వక తినరాని పదార్థములు తినుచు చేయరాని పనులు చేయువారలె దొంగ గురువులు. ప్రపంచద్రోహాలు. వీరలకొరకే యమధర్మరాజు నిర్మింపబడ్డాడు. వీరల నివాసముకొరకే రౌరవాది నరకము నిర్మాణమై యున్నది. యింతకంటే కులద్రోహాలు గుణద్రోహాలు వేరుగాలేదు.

తీర్థం కైంకర్యమే ప్రసాదం కైంకర్యమే. కైంకర్యంతోటి అహంకారంబొప్పును. ఇదేపరమరహస్యం. దీనినుంచీ పరమశాంతి. కైంకర్యముక్తి ఫలం. ఆచార్యుని కరుణనే తీర్థం. ఆచార్యుని సమృతమే ప్రసాదం. యింతకంటే రహస్యంలేదు. గురైరిగే దేహం ఆచార్యునికి సమ్మసైసరి. తను మనోధనములయందు వంచనకూడదు.

శ్లో॥ యథానాహం తదాశుద్ధం । తస్మాత్ శుద్ధేననిర్ణయః ।

జగదస్తీతికోవేద నాస్తి । కోసచనిర్ణయః ।

శ్లో॥ అత్మాతీతం కేవలాత్మా । దేహోనాస్తిదావన ।

అస్తినాస్తీతికోవేద నిర్ణయోనాస్తి సర్వదా॥

శ్లో॥ శుద్ధేనుభవీ దృష్టాంతం తస్మిన్నాహంకదావన ।

తద్వత్సదాపీయస్యాస్తి ప్రపంచంనాస్తి సర్వదా॥

నిదురలో అహంకారం లేదుగనుక కేవలాత్మే వున్నది.

మూర్చలో అహంకారంలేదు. అపుడు కేవలాత్మే వున్నది.

మరణంలో అహంకారంలేదు. అపుడు కేవలాత్మే వున్నది.

సమాధిలో అహంకారం లేదు. అపుడు కేవలాత్మే వున్నది.

మనుష్యులచేత యేది యేది చెప్పబడుచున్నదో అదే సర్వ శూన్యము.

యేదేది చూడబడుచున్నదో అదే నరునికొమ్ములవంటిది.

యేదేది వినబడుచున్నదో అదే ఆకాశపుష్పమువంటిది.

యేదేది గుర్రెరుగబడుచున్నదో అదే గొడ్రాలు బిడ్డవంటిది.

పలికేదికాదు. చూచేదికాదు. వినేదికాదు. గుర్రెరిగేదికాదు. కదిలేదికాదు. మెదిలేదికాదు, తెలిసేదికాదు, కలిసేదికాదు, అంటేదికాదు, తలిచేదికాదు, కొలిచేదికాదు, వొలిచేదికాదు, పిలిచేదికాదు, మెలిచేదికాదు, నడిచేదికాదు, పురికేదికాదు, చెప్పేదికాదు, వొప్పేదికాదు, కొద్దిదికాదు, గొప్పదికాదు, పొడుగుదికాదు, పొట్టిదికాదు, అణువుకాదు, మహాత్తువుకాదు, బ్రహ్మకాదు, విష్ణువుకాదు, శివుడుకాదు, పురుషుడుకాదు, ప్రకృతికాదు, అహంకారంకాదు, ఆకాశముకాదు, వాయువుకాదు, వహ్నికాదు, జలముకాదు, భూమికాదు, జ్ఞాతకాదు, మనస్సుకాదు, బుద్ధికాదు, చిత్తంకాదు, సగుణంకాదు, నిర్గుణంకాదు, జీవుడుకాదు, ఆత్మకాదు, దేహంకాదు, రూపంకాదు, పేరుకాదు, పూరుకాదు, శూన్యంకాదు, యోగంకాదు, భోగంకాదు, రోగంకాదు, సుఖంకాదు, దుఃఖంకాదు, మదిగొడు.

పుట్టినదివనిది నశించేకాలయందు నర్వకాలాలయందు నమస్తమైన శుభంయందు మొదలుకొనిలేక చలించక నిగమకనే స్వతసిద్ధమై యున్నది.

మూలంలేని యీగు రైరిగే శరీరం యేమిలేదు అని గురువాక్యం మరువకూడదు.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే

అహంకార నిరసన ప్రకరణః

తృతీయో ద్యాయః.

శ్రీ సద్గురవేనమః

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ నిరసన ప్రకరణము

4 శ్లో॥ దృశ్యా దృశ్యవిహీనాత్మా । ద్రష్టాద్రుక్ వివర్జితమ్ ।

ఖండాఖండ విహీనాత్మ । క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ వర్జితమ్॥

గురు॥ యీ పుత్ర బట్టబయలు ఏమిలేదు అని సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతము.

1. క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞలక్షణ ప్రకృతి ద్వయదోషరహితమే కర్మం

2. ప్రకృతి ద్వయదోషరహితమే వ్రతం.

3. ప్రకృతి ద్వయదోషరహితమే పుణ్యపాపరహితం.

4. ప్రకృతి ద్వయదోషరహితమే ధర్మాధర్మరహితం.

1. ప్రకృతి ద్వయదోషరహితులు.

ప్రకృతి ద్వయదోషరహితుడు చెయ్యడు విడువడు అందరివలెనే పుంటాడు వారిజాడ తెలియదు.

ప్రకృతి ద్వయదోషరహితుడైనవాడు చేస్తాడు చెయ్యడు. విడిచి పెడుతాడు అందరికంటె లెన్నకస్తాడు.

ప్రకృతి ద్వయదోషరహితులకు పట్టవంలేదు విడువడంలేదు. సార్వకాలం ద్వయదోషరహితమే స్వభావం.

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞలక్షణ ప్రకృతి ద్వయమే సర్వం

ప్రకృతి ద్వయంహితమే పారమార్థికం.

ప్రకృతి ద్వయదోషమే వేదాలకల్పించింది.

శాస్త్రాదులు వ్యాసాదులు ప్రకృతిద్వయతే.

వున్నదని యెరుకలేదు లేదని యెరుకలేదు.

ప్రకృతి ద్వయదోషరహితులు అందరివలెనె దోషద్వయంలేని యుక్తి సంపాద్యం చేయించుకొని మెదలుతారు.

దోషద్వయం లేనివారు అని యేలాగు యెరుకఅంటె.

1. వారికి రాగద్వేషాలులేవు. 2. మూర్ఖంలేదు
3. సమయోచిత ప్రజ్ఞగలవారు. 4. దేహభిమాన రహితులు.
5. శాస్త్రాభిమానంలేదు. 6. మనిషికొద్ది నడిచేవారు.
7. స్వదృష్టిచేత వున్నదోలేదో.
8. అస్మ్యులదృష్టిచేతవున్నట్టు వుంటుంది.

గురిగింజల బంతిమాచి యెరుగనివారు కొందరు మండేనిప్పు అని అంటారు. వారుఅంటె కాలిందికాదు. విచారించనిమాటగనుక అది గురి గింజల బంటె.

అలాగె ప్రకృతి ద్వయదోషరహితులు చేసేవ్యాపారం అస్మ్యుల చేత కల్పితం.

1. స్వథాచూడడు, 2. వినడు, 3. మాట్లాడడు, 4. కదలడు,
5. మెదలడు, 6. టంచెయ్యడు, 7. రెప్పపాటుఅయినా క్రియలేదు.

సార్వకాలం ఉపాది ద్వయదోష రహితులుగనుక యిది రహస్యం. యీ రహస్యం లోకమందు దుర్లభం. ప్రకృతి ద్వయదోష రహితులకు వేదశాస్త్రాల మర్యాదలేదు.

1. అజ్ఞానులకు కర్మకాండ ప్రమాణం.
2. జ్ఞానులకు జ్ఞానకాండ ప్రమాణం.
3. యీ ప్రకృతి ద్వయదోషరహితులు జ్ఞానులుగారు అజ్ఞానులు కారు గనుక వీరికి వేదశాస్త్రాల లేవు.

వేదాలు వెద్రవాక్యాలు ఆయ, కర్తలేనిదే కర్మంబోధిస్తుంది, జ్ఞానం లేనిదే, జ్ఞానం దొడ్డదని చెప్పుతాది.

యా వాక్యాలు యేలాగునమ్ము.

యెవ్వరు కర్తలు.

జ్ఞానం అజ్ఞానం ఆయ. కర్త ఆకర్త ఆయ. యిదియేమివిత.

భగవద్వాక్యాలు స్వాములవారి వాక్యాలు సౌకర్యం ఆయ. యిది పరమరహస్యం.

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ లక్షణ శ్లో॥ ప్రకృద్వయాఖ్యః ఉపాదిద్వయదోష రహితమేవమోక్షః॥

శ్లో॥ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ యోరన్యం । నామరూప వివర్జితం

నదాత్రిపుటిరహితం । సర్వద్వంద్వ వివర్జితం॥

2. ప్రకృతి ద్వయ పేర్లు

త్రిపుటి - జ్ఞాత, జ్ఞానం, జ్ఞేయం.

శబ్దోదయ॥ ద్వంద్వాలు సత్తు, అసత్తు చిత్తుజడం, సుఖం దుఃఖం, క్షేత్రం, క్షేత్రజ్ఞుడు, జగత్తు జీవుడు. జ్ఞానం అజ్ఞానం. విద్యా అవిద్యా. కారణం కార్యం: అత్మా అనాత్మ, ప్రకృతి పురుషుడు, సాకారం నిరాకారం, సుగుణం నిర్గుణం. కర్మం జ్ఞానం, దర్శం అధర్మం, పుణ్యం పాపం, పతివ్రత వ్యభిచారి, ముండ ముత్తైద, బద్ధుడు ముక్తుడు, గృహస్థు గుండ గొయ్య, అహితాగ్ని అనాహితాగ్ని, బిద్ధతల్లి గొడ్డురాలు, మంచివాడు శత్రువాడు.

గురైరిగేది మాయ అదే అవిద్య అదే ప్రకృతి గురైరుగబడేదిమాయ, అదే ప్రకృతి ప్రకృతిద్వయంగనుక గురైరిగేది ప్రకృతి ద్వయమని అచార్య స్వాములవారిచేత సిద్ధాంతం సిద్ధాంతమే రాద్ధాంతం.

పున్నదె పున్నది.

ప్రకృతి ద్వయం యెరుగదు ప్రకృతి ద్వయం లేదుగనుక దానికే బంధం మోక్షం.

పున్న దానికి అంతరంలేదు. బాహ్యంలేదు. ప్రకృతిద్వయం లేదు. గనుక క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే ప్రకృతిద్వయం అదేపుపాధిద్వయం

ఉపాధిద్వయదోషమే దోషం యదిలేకుంటే దేనికిలోపటా : దేనికిబయటా :

వున్నదానికి అంతరంలేదు - బాహ్యంలేదు. మొదలులేదు కొనా లేదు యెప్పుడు వొక్కతీరె.

ప్రకృతిద్వయం లేదుగనుక సమష్టిశ్రేత్రాలు. వంద్యాపుత్రవత్ శ్రేత్రం మూడుగుణాలవలన అయింది సత్వగుణంవలన నేను అనే తెలివివుట్టింది.

తెలివికి కారణం శ్రేత్రం. గాఢనిద్రపోతె కారణం వున్నదోలేదో శ్రేత్రజ్ఞుడు లేకపోయినాడు. శ్రేత్రంలేకుంటే శ్రేత్రజ్ఞుడు వుండడు.

మాయస్వరూపం గనుక అవిద్యా స్వరూపంగనుక.

శ్రేత్రం మొదలైన విషయాలకు గురైరిగేది పరాభ్యుచైతన్య స్వరూపిణిఅనె పేరుగల విషయ.

1. అదే అదిష్ఠానం. 2. అదే పరబ్రహ్మ స్వరూపం.
3. అదే నచ్చిదానంద స్వరూపిణి 4. అదే జగత్కారణం
5. అదే ఆనందసమష్టి శ్రేత్రాలు 6. అదే కార్యాలు
7. కారణం చైతన్య స్వరూపిణి 8. పరా ప్రకృతి పెద్దఅబద్ధం
9. సాక్షిణి గురైరిగే శ్రేత్రజ్ఞుడైన పరాప్రకృతి
10. ప్రకృతిద్వయమని రాద్ధాంతం

3. ప్రకృతిద్వయలక్షణం

1. ప్రకృతికెత్రాంతి 2. ప్రకృతికె సంశయం 3. ప్రకృతికె యోగాభ్యాసం.

జ్ఞానమే ప్రకృతి పురుషుడు, ప్రకృతిద్వయమే అవతారాలు.

శ్రేత్రశ్రేత్రజ్ఞ స్వరూప ప్రకృతిద్వయానకె బంధం మోక్షం.

ప్రకృతిద్వయంవలనకే వేదశాస్త్రాగమపురాణాలు.

1. ప్రకృతి ద్వయమేకారణకార్యం. 2. ప్రకృతి ద్వయమే చెప్పేది.
3. ప్రకృతి ద్వయమే వినేది. 4. ప్రకృతి ద్వయమే చూసేది.
5. ప్రకృతిద్వయం అంటే మాయ. 6. మాయఅంటే యేమీలేదు.

7. క్షేత్రం మాయ. 8 క్షేత్రజ్ఞస్వరూపం అవిద్య.

9. అవిద్య అంటే యేదిలేదో అదే అవిద్య.

క్షేత్రం ప్రకృతి మాయ. క్షేత్రం ప్రకృతి అవిద్య. అవిద్య లేదు. మాయలేదు. ప్రకృతిద్వయమే అవిద్యాద్వయం. మాయ యీశ్వరుడు. అవిద్య జీవుడు. మాయ అవిద్యారహితం భ్రాంతిరహితం. క్షరోపాధి క్షేత్రం అక్షరోపాధి క్షేత్రజ్ఞుడు.

శ్లో॥ “క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహితమేవ । విచారస్యఫలం”॥

కల్పనారహితమైతేపురుషుడునిద్రపురుషుడు. జగత్తువున్నదనిఅనడు లేదనిఅనడు యేమీలేదని అనడు.

ప్రకృతి ద్వయరహితుడు గనుక యెరుకలేదు. జ్ఞానజ్ఞానరహిత మైనది గనుక యెరుకలేక పోవటంలేదు.

వున్నదని నిర్ణయ కర్తగాడు. తనను తాను యెరుగడు.

రెండో దాన్ని యెరుగడు.

ప్రకృతి ద్వయరహితమైన ఆ కారణవస్తువు ప్రకృతిద్వయాన్ని యెరుగడు ప్రకృతి ద్వయం కారణాన్ని, యెరుగడు.

ప్రకృతి ద్వయరహితమే విచారణస్వఫలం.

4. కేవలాత్మ లక్షణం

1. సాఽనాసాధ్య పరామర్శ రహితమై అయిక్యం
2. అదే సుఖదుఃఖ రహితం
3. అదేపుత్పత్తి నాశనరహితం
4. అదేవృద్ధి క్షయరహితం
5. అదే కేవలాత్మ.

అదే క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ లక్షణ ప్రకృతి ద్వయరహితమైన కేవలాత్మ.

1. సుదుష్టియందు ప్రకృతి ద్వయంలేదు కేవలాత్మ వున్నది.
2. మూర్ఖయందు ప్రకృతి ద్వయంలేదు. కేవలాత్మ వున్నది.
3. సమాధియందు ప్రకృతిద్వయంలేదు కేవలాత్మ వున్నది.
4. మూలకే వున్నపుడు ప్రకృతి ద్వయంలేదు కేవలాత్మ వున్నది
5. మరణంయందు ప్రకృతిద్వయంలేదు కేవలాత్మ వున్నది.

యీ అయిదు అవస్థలయందు యెలాగువున్నదో అలాగే గురూప దేశానంతరం ప్రకృతిద్వయంలేక కేవలాత్మ వున్నది.

సాధనచాత సాధ్యంకాదు

జ్ఞానానకు యెదుకలేదు అని అనేరు. జ్ఞానంతంటే పప్పుబువ్వ గురైరిగేది కాదా అంటే ఇదికాదు వేరేవున్నదని అనేరు.

ఏలాగు చెప్పుచున్నారో

యెరుకలేనిది జ్ఞానంకాదు అజ్ఞానంకాదు. అంటే కేజ్జాతకాడు, ద్రష్ట కాదు. త్రిపుటిరహితం.

శృతి॥ “విజ్ఞానమయముత్పన్నాం । జ్ఞాతాజ్ఞానమనోమయం । జ్ఞేయం శబ్దోదయో నైతి । త్రయముత్పత్తితఃపురః । జీవః ప్రాణిః జీవోపాధిః । ప్రకృతిద్వయమేవ వుపాధిద్వయం”॥

దేహం లేనేలేదు. దేహంతోటి అన్నిపాయ

9. మొదటి జాబు

శ్రీ శరీరత్రయాఖ్య । పరాప్రకృతి । రహితనామ సిద్ధయేనమః ।
చైతన్యాఖ్య పరాప్రకృతిరహిత నామసిద్ధయే నమః ॥

సత్యాఖ్య బ్రహ్మరహిత, నిర్గుణరహిత, అద్వైతరహిత, జ్ఞానరహిత చిద్రూపరహిత మాయా అవిద్యారహిత, బంధమోక్షరహిత, ప్రకృతి పురుషరహిత, గురుశిష్యరహిత, వాద్యార్థలక్ష్యార్థరహిత, నేనుఅనే చైతన్య రహిత, నీవు అనే చైతన్యరహిత, శబ్దరహిత, తత్త్వరహితమైన నీవునేను లేనటువంటి నిజరూపం, ఉత్పత్తి స్థితిలయాలను యెరుగదు.

యేమిపుట్టుతుందో, యేమిలయచూతున్నదో, యేమివున్నదో యెవ్వరు యెరుగుదురోయివి వున్నవి అని చిత్తుకు యెరుక.

చిత్తుమాయా అవిద్య అయివున్నది యిది యెవ్వరుకారో వారి ముచ్చట వడసె.

చెప్పేవారుగురువులు వినేవారుశిష్యులు యింతకంటేమాయ వేరేలేదు.

యేమివ్రాతును, సర్వం మీ చరణాలకు యివ్వే నూరు జాబులు. నచ్చిదానంద రహితాయనము.

6. రెండవ జాబు

శ్రీమద్యజున ఆద్యయన దాన త్రీణీ కర్మనిరతులయిన వేరసార స్వరూపమైన చైతన్య స్వరూపమైన మహాకారణ దేహారహితమైన వేదసారా తీతులైన మీకు వేదసారాతీతం యేమివస్తుందో అదే నిజం.

మాయా అవిద్యఅనే పేరుగల అటువంటి చైతన్యాన్ని గూర్చి గుర్రెరిగే చైతన్యం యెలాగు సమాధానమైతే అలాగు ఆశీర్వచనములు సమస్కారములు, దండములు అని మాయ సమస్తభాషారూపిణి అయి వున్నట్టు వున్నది విచారించినవారికి.

విచారించనివారికి లేదు.

సిద్ధులు విచారించే మహాకారణ దేహమనే పేరుగల అటువంటి చైతన్య రహితులు గనుక.

వున్నదని యెరుగరు లేదని యెరుగరు. వారికి గుర్రెగుటమేదోషం. అటువంటి దోషరహితులు సిద్ధులు.

జ్ఞానులె అజ్ఞానులు నేను యెరుగుదును నేను యెరుగను అని చైతన్యమే యెరుగును. గనుక చైతన్యంకంటే మాయ అవిద్య వేరులేదు. యిది అత్యంత రహస్యం.

శాస్త్రంలో మాయా అవిద్య. చైతన్యంకంటే వేరులేదు అని వేదం చెప్పినది. గనుక వేదమనగా గ్రంథాలు జడం మాయా అవిద్య అని వ్రాసినారు.

అశాస్త్రాలలోనె ప్రకృతులు రెండు అని వున్నవి. చైతన్యం షరా ప్రకృతి. జడం అపరాప్రకృతి. అని వున్నది గనుక యిది వింతగాదు. జ్ఞానం మహాకారణ దేహం. శరీరత్రయం అజ్ఞానం అని మర్యాద.

సర్వం గుర్రెరిగే చైతన్యం అని వేదశాస్త్రాలకు అభిమానం. మను ష్యులకు అలాగ జ్ఞానస్వరూపులుగనుక చోక్కించే కల్పనలు మూలం. జ్ఞానం కంటే కర్మం వెరులేదు.

గుర్రెరిగేది చేస్తుంది గనుక వేదశాస్త్ర వినోదంచూచి వెరవవద్దు.

గుర్రెరిగేదాని ప్రభావం గుర్రెరుగడం గురుద్రోహం.

నిర్వసిర్వం మూలం గనుక నిర్గుణంగనుక అద్వైతం గనుక హేతు
లని హేతునిజం.

మీకు పరదేవత ప్రసన్నమై తెలిసిందిగనుక తేలివివతె వున్నది.
యెరుకను గెలిచెది కఠినం.

విద్యకంటే అపిద్యలేదు.

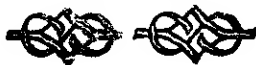
చూతామన్నా ఉత్పత్తి స్థితిలయాలు యేమిటిచాత పుడుతావి ? అంటే
చైతన్యం సత్తాచాత అని పుస్తకాలలోనె వున్నది.

చైతన్య వుంటే అలాగే. అదిలేకుంటే యేమిటిసత్తా ? యేమీ పుడు
తుంది ? యీ వింత యెవరికి తేలియదు.

భగవానులను తెలుసుకు అని శ్రమ. భగవానులు చిత్తా ? జడమా ?
రెండు లేకుంటే భగవానులు యెక్కడ ? మనం యెక్కడ ? మాయకింటే
వేరుగాదు

యిది విచారిస్తే మీకుచాలు. మళ్లా మళ్లా చూడండి. అమ్మగారికి
అయ్యగారికి నినపించు. యెరుక యేమిలేదని జాగ్రతవుంధవతె.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదిక్షిత ప్రభావే వెదాంత విచారణే
పూర్వభాగే శ్రేతశ్రేతజ్ఞ ప్రకృతిద్యయ నిరసన ప్రకరణం
చతుర్థోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురవేనమః

ధర్మాధర్మ నిరసన ప్రకరణము

శ్లో॥ సత్యాధర్మ విహీనం విద్యావిద్య విపర్జితం ।

ద్వైతాద్వైత విహీనం । ధర్మాధర్మ విపర్జితం॥

1

శ్లో॥ చిదేవదేవ చిదేవేవలోకా । చిదేవమాతాని చిద్రిందియాణి ।

కర్తానిరంతః కరణంబదేవ । చిదేవసర్వం పరమార్థరూపం ॥

2

శ్లో॥ చిదిహస్తీతి చిన్మాత్ర మిదంచిన్మయమేవచ ।
చిత్వంచిద హమేతేచ । లోకాశ్చిదితి సంగ్రహః॥ 3

శ్లో॥ చిదేవ పంచభూతాని । చిదేవ భువనత్రయం ।
విజ్ఞాన మదునానమ్య । గహమస్మిచిదేవహి॥ 4

శ్లో॥ చైతన్యం శాశ్వతం శాంతం । వ్యోమాతీతం నిరంజనం ।
నాదబిందు కళాతీతం । తస్మైశ్రీ గురవేనమః॥ 5

1. విచారణ

గురు॥ యా పుత్రబట్టబయలు ఏమిలేదు అనిరాధ్ధాంతమే సిద్ధాంతము.

శృ॥ “సిద్ధోహం” శృ॥ “బుద్ధోహం” శృ॥ “హంసోహం”

శృ॥ “అహంబ్రహ్మస్మి” శృ॥ “జీవేశ్వర్యైక్యజ్ఞానం”

జ్ఞానమే బ్రహ్మ స్వరూపం, జ్ఞానమే పరమాత్మ, గురైరిగేదినేను

1. నేను గురైరిగేది యెక్కడ వున్నదో ? అంటే: ఆదిపరోక్షజ్ఞానం.

2. నేను గురైరిగేది యెక్కడ వున్నది అంటే: అది ఆపరోక్షజ్ఞానం

3. నేను గురైరిగే ప్రకృతి అంటే : సాక్షాత్కారం

జ్ఞానంకంటే దొడ్డదిలేదు. గురైరిగేది జ్ఞానమని పది పుపనిషత్తుల
యందు చెప్పుచున్నది.

సాక్షి అంటే గురైరిగేవాడు.

సాక్షిణి అంటే గురైరిగే చైతన్య స్వరూపిణి

సాక్షివర్జితం అంటే మాయారహితం అవిద్యారహితం ప్రకృతిద్వయ
రహితం క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహితం

ప్రకృతి ద్వయానికె జగత్తుతోస్తుంది.

ప్రకృతి ద్వయరహితునికి యాలాగుతోస్తుంది

పున్నదానికి పున్నది తోస్తుంది. లేనిదానికి లేనిది లేనేలేదు.

పుట్టని చావనిది కేవలాత్మ పుట్టేది చచ్చేది ప్రకృతి ద్వయం

యిది లేకుంటే రెండు వున్నవని చెప్పితే, సత్యద్వయం రెండువున్నవని చెప్పరాదు లేనిదియెప్పుడూలేదు. వున్నది యెప్పుడూ లేకపోదు. యిదే విచారానకు ఫలం పుట్టని చావనిదే వున్నది.

ప్రకృతి ద్వయరహితమే అనుభవం

అనుష్ఠానంలేదు విచారణమే కారణం ప్రకృతి ద్వయమే అనుష్ఠానం చేసేది విచారించేది ప్రకృతి ద్వయంలేదని నిశ్చయపర్యంతరం విచారించవలెను.

సార్వకాలం ప్రకృతి ద్వయరహితమే మౌనం.

2. ఉపాధి ద్వయదోషరహిత లక్షణం

1. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే మడి
2. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే మైల
3. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే సుజ్ఞానం
4. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే మహాపూజ
5. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే యాత్రాఫలం
6. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే జన్మరాహిత్యం
7. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే తీర్థం
8. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే ప్రసాదం
9. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే నీడి
10. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే గృహపూజ
11. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే లోకాతీతం
12. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే యింద్రియజయం
13. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే నియమం
14. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే స్వశ్రీవర్జితం
15. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే పురుషరహితం
16. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే అఖం దైశ్వర్యం
17. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే అకర్తృత్వం
18. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే అభోక్తృత్వం
19. ఉపాధిద్వయదోషరహితమే క్రియాశూన్యం

20. ఉపాధిన్వయదోషరహితమే నిర్గుణం
21. ఉపాధిన్వయదోషరహితమే గుణాతీతం
22. ఉపాధిన్వయదోషరహితమే పుత్రమం
23. ఉపాధిన్వయదోషరహితమే బీజరహితం

ఇతి॥ శ్రీ మద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
పూర్వభాగే దర్మాదర్మ నిరసన ప్రకరణం
పంచమోఽధ్యాయః

శ్రీ సమరవేనమః

కారణతను నిరసన ప్రకరణము

6 శ్లో॥ శుద్ధేసుపుప్తావివచ । తస్మిన్నాహం కదాచన ।
తద్వత్పదాన్తి యస్యాన్తి । ప్రప్రపంచంనాన్తి తస్యైవ॥

1. సచ్చిదానందలక్షణం

గురు॥ యీ పుత్ర బిట్టబయలు ఏమిలేదు. అని సిద్ధాంతమే శత
సిద్ధాంతము.

గురైరిగే యెరుక సచ్చిదానందం అదే కన్నులయందు వున్నది.
చూచేది సచ్చిదానందం గనుక నేను యెరుగుదును అని అనుభవం వున్నది
గనుక నేనే సచ్చిదానందం.

యీ సచ్చిదానందమే పరచేపత అనె అమ్మవారు సర్వాన్ని గురై
రిగే అమ్మవారు గనుక సప్తకోటి మహామూర్త స్వరూపిణి అనివున్నదిగనుక
శృ॥ సర్వార్థదాత్రి సావిత్రి । సచ్చిదానంద స్వరూపిణి॥

అని వున్నాది గనుక గురైరిగే సచ్చిదానంద స్వరూపులై అందరు
యీ యెరుకే అన్ని కులాలు అదే, అంటే యెరుకతోటి అందరూ నేను
పలానివాణ్ణి అని అంటారు గనుక అందరు యెరుకస్వరూపులై
యీ గురైరిగే సచ్చిదానందం వుండెనా అందరు నిబద్ధి.

యీ గురైరిగే నవ్విదానందం లేకపాయినా అందరులేరుం

తనకుతానె స్వతసిద్ధమైవున్న ఆచలమనె పరిపూర్ణానకు యెరుకలేదు
మరుపులేదు.

ఆ పరిపూర్ణమె దేహాకారంగాక వున్నది. గనుక వికారంలేదు.
గుణాలు లేవు. యంతకంటె యెక్కువలేదు.

యీ శరీరం పుట్టకమునువె తనకుతానె స్వతసిద్ధమై వున్నది ఆచ
లం గనుక యెన్నటికి చలించదు.

దేహాకారంగాక వున్నది. గనుక యెరుకలేదు మరుపులేదు

వున్నది వున్నదై వున్నది సార్వకాలం వాక్కురీరె

వున్నదివున్నట్టు తెలిపే గురువు కలతలేని గురువుకావాలె.

2. మతాల లక్షణం

గురువు యెరుక స్వరూపము అయివుండెనా అరుంధతి తల్లి సాంప్ర
దాయంవారే

వశిష్టాదులకలె ఋషీశ్వరులు కర్మయోగులు కొందరు

కుకులవంటి విరక్తులు జ్ఞానులు మునీశ్వరులె కొందరు

జ్ఞానకర్మరహితమైన శుద్ధమార్గం వారుకారు.

వశిష్టాదులె బ్రాహ్మణులకు మూలమట. వారిసాంప్రదాయం వారికే
యెరుక. శాస్త్రంలేక నడిచేవారె బౌద్ధులు

నులకచందయ్య చన్నయ్యగారు శైవులు, అప్పయ్య దీక్షితులవారు
వారిభక్తుడట వారిదీ బసవన్నగారి కులమే.

రామానుజాచార్యుల వారిది బసవన్నగారి కులమే మారుసూరి నంబి
గారి శిష్యుడట తిరుపత్యాశ్వార్థగారి భక్తుడట

మాలవారైనాగాని మహావైద్దలట వశిష్టాదులతో సమానం

శ్యామలాశక్తి ఆరుంధతి తండ్రిగనుక కొందరు ఋషులు ఆసాంప్ర
దాయంవారు, వారే శాక్తేయ మతంవారు శక్తి వున్నవని నుకునేవారు.

కొందరు చార్యాకులు సూర్యుడే దేవుడని నమ్మివున్నారు.

యీషణ్మతాలవారు కులంచెడ్డవతితులె. యీషణ్మతాలవారే వర్ణ సంకరులు.

బ్రాహ్మణుడు సత్యమైతే క్షత్రియునియొక్క అన్నం యేలాగుతినె.

శృతి॥ “ఆర్యాదిష్టితావాశుద్రాః” అనివుండె “ఆర్యాఃప్రయతాః వైశ్య దేవంనగుమ్నర్కరస్యః ఆర్యాఃత్రైవర్దికాః” అనివుండెనే వుండెగదా.

శాస్త్రంచేతనే కులంచెడేది.

శాస్త్రంచేతనే గుర్రెరిగేజ్ఞానమే చైతన్యం, సర్వంగుర్రెరిగేజ్ఞానమే చైతన్యం.

చైతన్యమే క్షేత్రజ్ఞుడు, వాడెనచ్చిదానంద స్వరూపమైన ఆత్మ.

వాడేపురుషుడు వాడేఆత్మ, వాడేయీశ్వరుడు, వాడేసర్వాన్ని గుర్రెరిగే వాడుగనుక సర్వజ్ఞుడు.

వొక్కదేహంలో జ్ఞానం కించజ్ఞురాలు వొక్కదేహంలో వాడే కించజ్ఞుడు. కర్మ ప్రతిపాదకశాస్త్రానకు బదులు. జ్ఞాన ప్రతిపాదక శాస్త్రం వలన కర్మంపుడుతుంది. కర్మద్వారా జ్ఞానోదయం అనేవారివెర్రె యేమని చెప్పవచ్చును.

జ్ఞానమే కర్మం చెయ్యమని బోధించె. పేదశాస్త్రాలు గురువులు రెండు వెర్రె.

గుర్రెరుగుటంచేత కర్మం పుడుతుంది, గుర్రెరిగేజ్ఞానమే సర్వార్థములు నేను నేనుఅని ప్రవర్తించేది స్వతసిద్ధమైనజ్ఞప్తి బ్రహ్మస్వరూపం. అదే ఆత్మ అదేజీవుడు అదే యీశ్వరుడు. గుర్రెరిగేజ్ఞానానికే నకల ఉపదేశాలు, చెప్పేది జ్ఞానం చూచేదిజ్ఞానం, వినేది జ్ఞానం, అదియెవరుయెరుగుదురో! వారు యేమి చెప్తారు? యేమివిషయాలు? జ్ఞానమే లోపటబైట వున్నదని చెప్పడం. అజ్ఞానం పిదపంని తెలిస్తే దేనిలోపల దేనిబైట అంతరభాష్యాలు కల్పితం. బట్టబయలు దేహంకో చొచ్చిందా వెళ్ళిపోతుందా. అన్ని తిప్పలు యీ గుర్రెరిగే మాయతె. దానిమహిమ యేమని చెప్పవచ్చును. వున్నదంటే వున్నది చూసెలేదు. గుర్రెరుగేవాడుతరంలేదు. మహావాక్య ఉపదేశం యెవరికిచెయ్య జ్ఞాన ప్రతిపాదకమే జీవేశ్వర ప్రతిపాదకం. తదాతీతం నిజం

యెరుకలేని మట్టి యెవరికికలదో వారుశుద్ధపురుషులు, వారేవారు. జ్ఞానులు కారు. అజ్ఞానులుకారు. యిదే ఉపదేశం.

అద్వైతం మిథ్యాజ్ఞాన స్వరూపంగనుక అమృతవాక్యం నమ్మిన వారికి కద్దు సంశయంలేదు.

3. యెరుక లక్షణం

కన్నులయందు వున్నది యెరుక. అదిమాయ అదే వ్యాపించి దానికి సమస్త నిర్ణయాలతో చెప్పబడ్డది.

దానికే జ్ఞానమని అన్న. చైతన్యమని అన్న. జ్ఞప్తి అని అన్న. శ్రేతజ్ఞుడు అని అన్న అవిద్య అని అన్న యాశ్వరుడు అని అన్న మాయ అని అన్న. జీవుడు అని అన్న. ఆత్మ అని అన్న ప్రకృతి అని అన్న పర బ్రహ్మం అని అన్న సచ్చిదానందం అని అన్న స్వరూపం అని అన్న పరి పూర్ణం అని అన్న మహాలింగం అని అన్న. అదినారాయణుడు అని అన్న. అహంకారం అని అన్న జ్ఞానమయమని అన్న యిటువంటిమాయకే పరి యాయనామాలు.

4. జ్ఞానబీజ లక్షణం

దానియందు పెద్దలు, పిన్నలు, యోగులు, భోగలు జ్ఞానులు, కర్ములు మోనులు, ఋషులు, చోరలు, దొంగలు, రాజులు, భృత్యులు, దిగంబరులు, సన్యాసులు, వ్యాసాదిషుహమునులు, దశావతారాలు, బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వరులు, మువ్వైమూడుకోట్ల దేవతలు, బ్రహ్మణులు, మాదిగలు, అష్టాదశ వర్ణాలు, సంద్యావందనాలు, నిత్యనైమిత్రికాలు, కర్మాలు. ప్రతివిద్యాదిక జడాలు, కించిజ్ఞత్యాలు, సర్వజ్ఞతం, జననమరణాలు, సుఖదుఃఖాలు, ద్వైతా ద్వైతాలు, భేదాభేదాలు, కర్మాకర్మాలు జ్ఞానాజ్ఞానాలు, నానామతాలు, నానా వర్ణాలు, నానానిర్ణయాలు, భక్తిమహేశ్వరాలు, నిమిత్తమైనదానత్వాలు, గురు వులు, శిష్యులు, మహాత్ములు, చిత్రవిచిత్రమైన స్వరూపాలు, పాపపుణ్యాలు బంధమోక్షాలు, సకలసంశయాలు, సకలనిశ్చయాలు. గురైరిగే జ్ఞానబీజ మందు అంతా చెప్పబడ్డది.

5. బీజనిరసన లక్షణం

యిందులోపల చెప్పబడ్డది వొకటివుంటే వొకటి లేకపోదు

అట్లుగనుక అనేకజన్మలయొక్క గురుభక్తి నిష్ఠఫల ప్రాప్తిచాతను

యా బీజం నిరసనచేసేసద్గురు తావుకుపోయిన అన్నిటికి మూలం అయింది యేదోదాన్ని లేకుండా చూచిచేస్తాడు.

చేసినంతలోనే యీ చంచలమనేది నాశనమై యెక్కడచూచినా అచలమేవుండె.

యిదిమేమి : అని అడుగుదామంటే అడిగేందుకు తానులేడు. చెప్పేటందుకు గురువులేడు. అచలంమాత్రంవుండె.

దానికి రాకడలేదు, పోకడలేదు. దానికి మొదలులేదు, కొనలేదు. దానికి పుట్టుకలేదు, చావులేదు. దానికి జ్ఞానంలేదు, కర్మంలేదు. దానికి పుణ్యంలేదు, పాపంలేదు. దానికి జన్మలేదు, మరణంలేదు. దానికి సుఖంలేదు, దుఖంలేదు. దానికి బంధంలేదు, మోక్షంలేదు. దానికి కించిజ్జిత్వంలేదు సర్వజ్ఞత్వంలేదు. దానికి నిశ్చయంలేదు, సంశయంలేదు. జ్ఞానంలేదుగనుక యిన్ని నిబంధనాలు యీ గురైరిగే దానికే.

సకలసిబంధనాలకు మూలమైన గురైరిగే శరీరం యేమీలేకుండా చూచో పుట్టించావని అచలమే స్వతసిద్ధమై వున్నది.

శృతి॥ “నజాయతే నవిద్యతే : అచేద్యోతాం అదాహ్యోయం॥”

నిజగురు కరుణాకటాక్ష సంపూర్ణమైనవారికి సార్వకాలం యేకాకారస్థితే.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే

పూర్వభాగే కారణతను నిరసన ప్రకరణం.

షష్ఠ మో ద్వాయః॥

శ్రీ సద్గురవేనమః

కారణకార్య రహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ కార్యోపాధి రయంజీవః । కారణోపాధిరీశ్వరః ।

కార్యకారణ తాంహిత్యా । పూర్వభాగో వశిష్యతే॥

1. మతాల లక్షణం

గురు॥ యీ వుత్త బట్టబయలు ఏమిలేదు. అని సిద్ధాంతమే సహస్ర సిద్ధాంతము.

- 1 వైదికమతంబారు పరబ్రహ్మమే జగత్కారణం అని వాదించినారు
- 2 శైవులశివుడే జగత్కారణం అని వాదించినారు
- 3 వైష్ణవులు శ్రీమన్నారాయణుడే జగత్కారణం, అని వాదించినారు
- 4 శాక్తేయులు శక్తియే జగత్కారణం అని వాదించినారు
- 5 ఇదే ప్రకారం సర్వమతములవారు వారి వారి షణ్డేవతలే జగత్కారణం అని వాదించినారు

2 కారణకార్య లక్షణం

కారణమే కార్యం కారణునకు కార్యానకు భేదం యేన్నటికిలేదు కారణం వున్నంతసేపు కార్యంలేకపోదు కారణం నిబద్ధి అయితే కార్యం నిబద్ధి కారణం అబద్ధంఅయితే కార్యం అబద్ధమే కారణం విత్తనంపంటిది కార్యం చెట్టువంటిది కారణానకు కులంలేదు గోత్రం లేదు కారణానకు వుండెనా! కార్యానకు వున్నది కారణం దెబ్బడు ఆయినా! కార్యం దెబ్బతా స్వరూపమే గురువు, దేవత, ఆత్మ, అహంకార స్వరూపమే నేను నేనుఅనే అనుభవం వున్నది గనుక సోహం అని అయిక్యం జీవుడు, యీశ్వరుడు, వొక్కడే

3. అహం బ్రహ్మాస్మి అనుభవం

అహం బ్రహ్మాస్మి అనే అనుభవం వేదమందెపున్నది.

నేనేజీవుణ్ణి, నెనెయీశ్వరుణ్ణి, నెనే బ్రహ్మను, నేనే సర్వం, సర్వం నెనే, నాకంటె అన్యంలేదు, నెనువుంటి సర్వంపున్నది, సర్వానకు నెనే మూలం, నేనేగురువును, నేనేశిష్యుణ్ణి, నెనేదొరను, నెనేసేవకుణ్ణి, నేనే దొరసాన్ని, నేనేబాసనదార్ని, నేనేసర్వం సర్వానకు మూలంనెనే గనుక అహంకారంవల్లనే శరీరం శరీరం గాడ్డలకు, పండులకు, కుక్కలకు సమానమే పుట్టని చావని అచలం సార్వభౌలం చలించక వొక్కతీరుగానే వున్నది.

- 1 యీ గురైకిగే యెరుక నెను అనుకునేవాడు అదముడు,
- 2 యీ శరీరం నెను అనుకునేవాడు అదిమావముడు
- 3 యీ నెండు లేక పుట్టవాడు పుట్టని చావని అచలం

4. అచల లక్షణం

అచలంయేగుణాలులేనిది వికారాలులేనిది అదికావలెనంటే యెన్నటికి కాదు సాధన సాధ్యంలేనిది గనుక వున్న అచలానకు శరీరంలేదు గనుక యేమిచెయ్యదు చేయించదు నకలతిప్పలు శరీరానకే యీ శరీరంలేని అచలానకు చలంయెన్నటికిలేదు దానికి యెరుకలేదు మరుపులేదు యెరుకమరుపు యెరుకకే

5. గురుకటాక్షం

గురుకటాక్షంచేత అతి సులభం జ్ఞానంచేత కర్మలచేత బహుక్లేశం యెన్నటికి తెలియదు శీఘ్రంగా కార్యకారణాలులేని గురుసాంప్రదాయం వెతుక్కొని శరీరం లేని అచలంకాక కావలెను అష్టైతే సార్వకాలం వాక్కుతీరె

జన్మకర్మభ్రాంతి జ్ఞానంతోడె పోయె

6. గురుశిష్య అన్యోన్య దర్శనం

వున్న అచలానకు జ్ఞానంలేదు కర్మంలేదు జ్ఞానంచేతనే కర్మాలు పుడుతావి జ్ఞానమె అహంకారం

శీఘ్రంగాసార్వకాలం శరీరంలేక యేలాగువున్నదో అనివారిదగ్గరకు పోయి శరీరం అయి వున్నారో నేనునేను అనే యెరుకఅయ్యి వున్నారోఅని చూచి అచలం చలించక వున్నట్టై వారివునికి వున్నదొ లేదో అనిచూచి

చలించే శరీరం అయివుండిరా వారి సాంప్రదాయం ఆత్మజ్ఞాన సాంప్రదాయమె అని మాట్లాడవలె.

1. జ్ఞానులు అయిరా శాస్త్రాలతోవ అనుకునేవారు వారే మధ్యములు పుట్టనిచావని అచలసాంప్రదాయంయెటువంటిదిఅనితెలుసుకోవలె
2. విలక్షణంకంటే వేరెత్యంతవిలక్షణం యెటువంటిదిఅని అడగవలె. షరం శరీరం. గురైరిగేయెరుక అనెఅత్మ అక్షరం పరబ్రహ్మ.
1. షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషగసోతం అయింది అది యెక్కడ వున్నది అదినేను యేలాగుకాను.
2. అది శరీరం లోపటవున్నదా శరీరంబైటవున్నదా.

3. దానికి ఆత్మకు సమ్మందం వున్నదా లేదా అని మూడుమాటలు భగవానులు అన్నారు.

7. పరిపూర్ణబోధ *

యీ శరీరంకాదు. విలక్షణంఅనె యెరుకకాదు. యీ రెంటికంటె అన్యంమూడోది అదే యిరువై ఆరోది.

అది యీ శరీరమందులేదు. యీ శరీరం వున్నది లేకపోయితేనరి. వున్నదానికి యెరుకలేదు మరువులేదు. అది గురుసాంప్రదాయంచేత సూచన కావలె. *

తనప్రయత్నం సూచనఅయ్యే పర్యంతం లెస్సవుండవలె. వున్న కొద్ది సకలసంశయాలకు మూలంయేదో అది లేకపోతుంది.

సర్వజ్ఞత్వంవుండెనా : మునుపటివలెనే వుంటాడు. సార్వకాలం గురువాక్యం విడువక అభ్యాసం చేయవలె.

చేసేదియేమి ? అని అశ్రద్ధవుండెనా : గురువునకు శాంతివున్నట్టు వుండక కుక్కవలె చలిస్తాడు.

జ్ఞానంచేత కర్మాలు విడువకవునట్టె వుంటావి.

యీ గురైగే శరీరం యేమీలేదు అని సతతంవిడువక సమస్తమైన కార్యాలయందు వుండవలె.

1. బోజనకాలమందు 2. రతికాలమందు 3. నడిచేకాలమందు 4. కూర్చున్నకాలమందు 5. నిద్రవచ్చుదాక మరువక అభ్యాసంచేస్తూ, సర్వచెయ్యక, విడువక శరీరంలేక వుండవలె.

యీలాగు వున్నవాడె మేలకున్నవాడు.

అటువంటివానికి పుట్టుకలేదు, చావులేదు, సార్వకాలం వొక్కతీరే.

కావలెననేవాడు లేకపాయగనుక యెన్నడు పౌవ్యరుకారేదు వున్నది వున్నట్టె వుండె.

శృ॥ “నిర్ణయో నానీసర్వదా”॥

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
పూర్వభాగే కారణకార్యరహిత ప్రకరణం
సప్తమో ధ్యాయః॥

శ్రీ సద్గురవేనమః

ఉపదేశ ప్రకరణము

శ్లో॥ ఏతన్మిత్యా శుద్ధవియత్ కించిన్నాస్తితితేమయా ।

శృసయావరమప్రోక్తం । భజాగ్రే ద్వాదశాక్షరం॥

గురు॥ యీ పుత్ర బట్టబయలు ఏమిలేదు అని రాధాంతమే సహస్ర
సిద్ధాంతము.

1. చరమార్థం

శ్లో॥ సర్వదర్శాత్ పరిత్యజ్య । మామేకం శరణప్రవజ
అహంత్యా సర్వపాపేభ్యో । మోక్షయిష్యామి మాశుచా॥

టీ॥ హేమనుషుడా సర్వదర్శాత్ సమస్తమైన దర్శాదర్శాలు గల
యెరుక అనేఅహంకారాన్ని సమూలంగా అచార్యకటాక్షంతాత పరిత్యజ్య
పరిత్యాగాంచెయ్యుమా; మామేకం = చొక్క అహంకారంలేని సన్ను గురు
మూలంగా; శరణప్రవజ = నాకంటె అస్యులులేరనిసమ్మత సమ్మతమే శర
ణునుమి; అహం = అహంకారములేని నేను; త్యా = చిద్రూపమైన నిన్ను;
సర్వపాపేభ్యో = అహంకారమనే సమస్తపాపములనుండి; మోక్షయిష్యామి =
విడిపిస్తాను; మాశుచా = లేకపోతానని దుఃఖపడికుమా.

యెరుక॥ నాకే యెరుక నేను యెరుగుదును. నేను యెరుగను అని
పున్నాదిగనుక అహంకారమెట్లానం అహంకారమెట్లానం అహంకారంతోటి
సర్వపాపయ గనుక సమస్కారం చేశేవారులేరు సమస్కారంచేదు.

అచివైష్ణవసిద్ధాంతం శైవసిద్ధాంతంయిలాగే శాక్తయింయిలాగే
వైదికం యీలాగుకాదు

చరమార్థంతోకూడ తిరుమంత్రద్వయంవడిశె అహంకారంతోటి
అన్నిపాయ జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాలకు మూలంలేదు.

2. స్వరూప లక్షణం

- 1 చెప్పండియేదో
- 2 వినండియేదో
- 3 చూడండియేదో
- 4 యెరుకమరుపులు లేండియేదో
- 5 నేననే అహంకారం లేండియేదో
- 6 నీవు అనే యెరుకలేండియేదో
- 7 దేహం పున్నదోలేదో అని సంశయంలేండియేదో
- 8 నమస్తమైన వ్యవహారాలు లేండియేదో
- 9 శ్రీ పురుష రూపంకాండియేదో
- 10 నపుంసకం కాండియేదో
- 11 పుట్టుకచావు యెరుగండియేదో
- 12 ప్రకృతి అనే శబ్దం లేండియేదో
- 13 పద్మాశ్రమాలను యెరుగండియేదో
- 14 ధర్మాధర్మాలను యెరుగండియేదో
- 15 పుణ్యస్థానాల వర్తమానం యెరుగండియేదో
- 16 కర్మజ్ఞానం లేండియేదో
- 17 సార్వకాలం జీవభావం, జగద్భావం, యెరుకగాండియేదో
- 18 వాసనలేండియేదో
- 19 శ్రవణమునకు నిధిద్యాసలను యెరుగండియేదో
- 20 జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తుర్యావస్థలు పున్నవని యెరుగండియేదో
- 21 ఆకలిధప్పి లేండియేదో
- 22 కార్యకారణాలను యెరుగండియేదో
- 23 సగుణార్థుణాలు కాండియేదో
- 24 బంధమోక్షాలు లేండియేదో
- 25 నేను గాండియేదో
- 26 నేనునీవు అనే జ్ఞానరహితమైంది యేదో

27 ఆకాశాది భూయలను యెరుగంది యేదో

28 విషయావిషయాలు లేందియేదో

29 సాదనరహితమైందియేదో

30 సర్వద్యందరహితమైందియేదో

31 నేను రహితమైందియేదో

32 జడాలను యెరుగందియేదో

33 లోకాంతరాపేక్ష రహితమైందియేదో

34 సదనత్తులుగాంచియేదో

35 సుఖదుఃఖాలు లేందియేదో

36 జ్ఞానభక్తి వైరాగ్యాలు లేందియేదో

37 యేమీలేదని యెరుగంది యేదో

38 గురుశిష్యభావన రహితమైందియేదో

39 తల్లి, తండ్రి, లోకాలు, దేవతలు, వేదాలు, శాస్త్రాలు, పురా-

ణాలు, సూత్రాలు, ఇతిహాసాలు, దొరలు, దొంగలు, బ్రహ్మహత్యాది
పాతకాలు, బ్రాహ్మణులు, మాదిగెలు, వ్యాసాదిమహాముఖులు సంధ్యావంద
నాది నిత్యకర్మాలు లేందియేదో అది తానులని యెరుకలేంది స్వరూపం
అటువంటిదాన్ని భగవానులు మొదలైనవారు యెరుగరు అటువంటివారు
సార్వకాలం అయ్యేవున్నారు యెవ్వరు యిప్పటికి అటువంటి స్వరూపం
కాలేదు అటువంటివారు సార్వకాలం అయ్యేవున్నారు

స్వకసిద్ధమైరి గనుక సార్వకాలం కల్పనారహితమై పున్న దాని
యందు కల్పనపున్నట్టు లేనట్టు వుండె

మాయవేత కల్పనలో బద్ధట్టు అవుతు వుంటుంది.

✓ 31. అసాంప్రదాయ లక్షణం

గురుసాంప్రదాయం పున్నది పున్నట్టు తెలుపక శ్రవణాదులయందు
ప్రవేశింపబడితే, శాస్త్రానినే బొందల్సొతట్టి బ్రాంతివిస్తరిస్తూ.

యిదిఅవును, యిదికాదు, అంతాఅదే అదేఅంతా, నేనేఅంతా అంతా
నేనే అనేది అహంకారమనే యెరుకే.

ఆదిపున్నంత సేపు యీలాగు అనుకొని అదిలేకపోలే దానితోటె అంతా లేకపోతావి.

మళ్ళా ఆదిపున్నట్టువుంటే భ్రాంతిపోక, దరిదొరకక కాలంగుడి వెనా జన్మమరణ ప్రవాహభ్రాంతి పున్నట్టు వుంటుండుట.

సార్వకాలం యేకప్రకారంగా పున్నదానికి భ్రాంతిపున్నవోలేవో
నిర్ణయంచేసెనా అందరిపంట్టిభ్రాంతుడే
అహంకారం తదైక్యమై పున్నట్టువుంటుంది

4. సాంప్రదాయ లక్షణం

యిందుకొరకు శీఘ్రంగా పున్నది పున్నట్టు తెలిపేవారికి కనుక్కొని శీఘ్రంగా పున్నది పున్నట్టు తాత్పర్యమాయనా శతృక్షయ మైనట్టు.

అటుతరువాత సుఖదుఃఖరహితమై ఆదిమధ్యాంత రహితమై వుంటావు రాకడాలేదు. పోకడాలేదు.

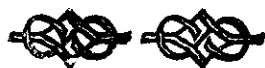
స్వరూప స్థితికంటె మరివొకటి అధికంఉన్నదని అహంకారం పున్నదో లేవో.

పున్నదని యెరిగితేజ్ఞాని యెరుగనంటె అజ్ఞాని పున్నివోలేవో అంటే సంశయం మేమిలేదుఅంటే బొద్దుడు సార్వకాలం మూలంలేని పరాప్రకృతి వ్యరూపమే.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

పూర్వభాగే ఉపదేశ ప్రకరణం

అష్టమోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురవేళమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము

అచలబోధ సిద్ధాంతం ద్వాదశిబావం

సర్వకారశూన్య సహజామనస్క రాజయోగమార్గం

2 ఉ త్త ర భా గం 4

మూల ప్రకృతి నిరసన ప్రకరణము

9 శ్లో॥ ప్రకృతి పురుషోనాస్తి । ఏకంనాప్తి ద్వయంనహి ।

కాహ్యత్యంతరంనాస్తి । సత్యంసత్యం అహర్నిశం॥

1. గురుసాంప్రదాయ లక్షణం

గురు॥ యీ పుత్ర బట్టబయలు ఏమిలేదు. అని సిద్ధాంతమేదశకోటి సిద్ధాంతం.

మూలంలేని యీ గురెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని తనకుతానె తాత్పర్యం అయితే మళ్ళాతోచెటందుకు యేమిలేదుగనుక.

శరీరాన్ని గురెరుగనిబట్టబయలు తనకుతానె స్వతస్సిద్ధఅయ్యిం యెన్నటికి చేలించక పున్నదేవున్నది.

యిది శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం యిదే మహా అద్వైతం యిదే ద్వైతాద్వైత రహితమైన ఏకమతత్వం అద్వైతమంటే విశిష్టాద్వైతం కేవల అద్వైతం కలలోనైనా లేదు పున్నాకానంతసేపు విశిష్టాద్వైతమే.

మూలంలేని యీ గురెరిగేశరీరం యేమిలేదు గనుక వ్యవహారం లేదు.

2. సమాధానం

శ్రీబాష్కరాదుల తాత్పర్యం అబద్ధమో నిబద్ధో

నిబద్ధే అని శ్రీశంకరాచార్యులవారు సాధించినారు గనుక.

నేను చదువుకొన్నాను గనుక వారిదానికి నేనునాకు తోచినంత పుత్రరం చెప్పినాను.

వారు అనందియేదో అది విశిష్టమైంది. అదే శుద్ధమార్గం.

ఆచార్యకటాక్షంచాత మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమనే తెరతీసి చూచినవారికి అద్వైతంలేదు విశిష్టాద్వైతంలేదు యీ రెండులేకుంటే ద్వైత వారైలేదు.

సార్వకాలం యీశ్వరుడనే వ్యాపకంవున్నది. అదేగుణాలు లేనిది.

శృ॥ “వికారరహితేదయాశ్వరః”॥

కలలోతోచిన రామకృష్ణులవలెకాదు.

తెరఆవల తెరయీవల వున్నది కుంతింతంకాని వైకుంఠం

ఆచార్య కటాక్షంగలవారికి ఆరచేతిలో వైకుంఠం

3. మాయవాదుల మార్గం

అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండాలకు నేనుదాసుణ్ణి అని ఆచార్య స్వాములవారు అన్నవాక్యం.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం పరబ్రహ్మం జ్ఞానమేనిర్గుణం అన్నారా లేదా.

అదేనేను యేలాగుఅంటే. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం పర బ్రహ్మం.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరాలు స్వతంత్రాలు అయినా పర బ్రహ్మమే.

అయితే అందరు అందరికీ సేవకలై సేక్కుయెందుకు మోస్తారు. వండియెందుకు పెడతారు అగ్నిహోత్రాలు యెందుకుచేస్తారు. మాదిగ వాండ్లవలె మూలవాండ్లవలె మేము బ్రహ్మనులమని యెందుకు అభిమానం వుండవలె అందుకే మాయవాదుల మార్గం.

4. సిద్ధాంతం

విచారించండి మాసిద్ధాంతం మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమనే తెరతీసివేస్తే యేమీలేదు అంతా వైకుంఠమే అంతా కల్పమే అహితమైతే తైలాసమే.

శృతి॥ “తద్విష్ణో పరమంపదం । సదాపశ్యంతిసూరయః । యద్గత్వాన
నివర్తంతే తద్దామపరమంమమ ॥ తతః పదంతత్పరి మార్గిశ
వ్యం । యస్మిన్ గతాసనివర్తంతే । భూయః ॥”

అందుకే మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం అనే తెరతీసి అందరికి
చూచేకొరకు.

శృ॥ “ఉత్తమః పురుషస్త్వస్యః”॥

వొక్కడే అంటే మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీ లేకుంటే
వున్నది అని తాత్పర్యం.

శ్లో॥ యస్మాత్క్షరమతీతోహ । మక్షరాదపిన్ త్రమః॥

“శృ॥ ఉత్కృష్టతమః । అక్షరాదపిచ అమోమోత్తమః॥

అక్షరపరబ్రహ్మణోసి । క్షరాక్షరాభ్యాంఅస్యః॥”

అందుకే మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేని యీ బట్ట
బయలు యింతకంటె యెక్కువలేదు.

మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరంకంటె తక్కువలేదు. మూలం
లేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ బట్టబయలే వున్నది. మూలం
లేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేదు. యిదే బ్రాంతిలేని రాజమార్గం.

3. వాసిష్టప్రమాణం

యీ శరీరం వున్నదనే బ్రాంతిచేతనే అనేకబ్రాంతులు వున్నవి.

సార్వకాలం చలించకవున్న యీ బట్టబయలుకు యేమి బ్రాంతి
వున్నది.

వున్నదానికి లేకపాయ లేనిది యేమీలేదు. అందుకే వసిష్ఠుడు
రామస్వామికి చెప్పినాడు.

శ్లో॥ భ్రమేణాహం భ్రమేణత్వం । భ్రమణోపాసకోజనః

భ్రమేదేశ్వరభావర్హం । భ్రమమూలమిదంజగత్॥

అందుకే వున్న బట్టబయలుకు వొక్కటే బ్రాంతిలేదు. మూలం
లేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేదు. యిక బ్రాంతి యేమిటికీ.

6. లెక్కతీర్పు

పున్న బట్టబయలుకు యేమీలేదు. యేమీలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు. వొక్కతీరె వ్యవహారంవడితే.

చించివేసిపత్రం యెవరిదగ్గరవున్నా యేమీలేదు భయం తీరిపాయ తీడిపులువడితే.

లెక్కతీర్పుటంకాకుంటే యేవేళ్ళకైనా మొఖంనలుపే అనిపిస్తుంది.

యిప్పుడు యెక్కడనిల్వబడ్డా భయంలేదు చచ్చేదియేమి ? బ్రతికేది యేమి ? పున్నదానికి యెప్పుడు వొక్కతీరే.

నేను యేమీలేదు నీవుయేమీలేదు. పున్నదానికి యేజోలివట్టదు పున్నది పుణ్యం చెయ్యదు పాపం చెయ్యదు. నేను యేమీలేదు నీవు యేమీలేదు. యిద్దరం యేమీలేకుంటే పున్నది పున్నట్టేవుండే. యేమీలేనిది యేమీలేకపాయ వుత్తజ్ఞాంతికదోయి.

యిలాగని అందరు అనుకుంటారు లెస్స విచారించి లెక్కతేర్పుటం అయితే భయం వుండదు.

విచారించకుంటే యేమిరంకో అనిపిస్తుంది. విచారించితే పున్నది పున్నట్టే వుండే యేమీలేనిది యేమీలేకపాయ.

7. బట్టబయలు లక్షణం

యీ బట్టబయలు పుట్టదు పుట్టించదు యీ బట్టబయలు బోంచెయ్యదు గనుక శుక్లంలేదు. నీళ్ళుతాగదు గనుక నెత్తురులేదు. యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు గనుక రత్తిక్రిడ చెయ్యదు. అందుకే యీ బట్టబయలు క్రియా శూన్యం అయింది.

యీ బట్టబయలుకు పుట్టుకలేదు గనుక ఆడదికాదు మొగవాడు కాదు నపుంసంకాదు. అందుకే నొక్కదైనా వికారం లేదు.

8. బోధలక్షణం

యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేకుండగానే రాకడాలేదు పోకడాలేదు. అచలం, కదలక, మెడలక, వొక్కతీరుగానే సార్వకాలం పున్నది. అంతా యీ బట్టబయలే.

యా బట్టబయలె అభేద్యం-అదాహ్యం-అక్షేద్యం-అశోష్యం-సరేవాయి.
అన్ని సూటిపడుతావి వాయి.

యా బట్టబయలె నిత్యం యిదే సర్వగతం యిదేస్థాణు యిదే ఆచలం
యిదే బహుకాలాది అన్ని సరిపోతావి వాయి.

యా బట్టబయలు కొట్టేదికాదు కొట్టబడేదికాదు. యీ బట్టబయలు
యెవరిని కొడుతుంది యెవరిని చంపుతుంది. యీ బట్టబయలుకు యెరుక
లేదు. యెరుకలేనిదానికి యిచ్చ పుట్టనేపుట్టదు యీ బట్టబయలును యేమి
అడిగినా చెప్పనే చెప్పుదుగదా దానంతవాడే దాన్ని అడుగవలె దానిఅంతది
అదే యీ బట్టబయలుకు బదులులేదు.

యా బట్టబయలు నేనువున్నానని యెరుగదు యీ శరీరాలు లేవని
యెరుగదు. అన్ని కలలోనె సకలముచ్చట్టు.

యా బట్టబయలుకు యెరుకలేదు గనుక వొక్కటి అయినా వికారం
లేదు.

యా బట్టబయలు వొక్కజోలి అయినా యెరుగదు.

మొదలే యీ బట్టబయలు వున్నాదిగనుక వొక్కటి అయినా బ్రాంతి
వుండదు.

యా బట్టబయలు తనకుతానే స్వతసిద్ధం అయి సార్వకాలం చెలించక
వొక్కటిఅయినా వున్నదిలేదని యెరుకలేనిదాన్ని కనుక్కొక యేమీలేనిదే
వున్నది.

బ్రాంతిలేనిది బ్రాంతివున్నది అని అనుకుంటూవున్నది అని తీసివేసిన
కొద్ది యేమీలేనిది మళ్ళామళ్ళావున్నట్టు తోస్తుంది.

గనుక మొదలే యీ బట్టబయలు వున్నదిఅని సార్వకాలం మరువక
వుంటే యేమీబాధలేదు అని అనుకున్నకొద్దివున్నట్టువుంచుంది గనుక పొట్టు
దంచుకున్నట్టు వుంటుందిగాని యేమీబాగులేదు.

మొదలే యీ బట్టబయలు వున్నాదని చాలా అభ్యాసంచేస్తే చాలా
సంశయం లేకపోతుంది.

గురు॥ సరేకాని యీ బట్టబయలే నేనువున్నానని అనుకుంటూ
వున్నాడీ ?

శిష్యు॥ యేమీలేదు.

గురు॥ వున్నదంటేలేదు లేదుఅనబడుతూ వున్నాది.

శిష్యు॥ వూరికే నామాటవినండి వున్నదానికి వొక్కటిఅయినా సాధన
కనేతనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వొక్కతీరుగానేవున్నది.

గురు॥ వొక్కడేయిక్కి యీశరీరం పుట్టకమునుపు శరీరంవున్నాది

శిష్యు॥ యేమీలేదు

గురు॥ యీలాగు తనకుతానే దృఢమా ? సాధనచెయ్యవలెనా ?

శిష్యు॥ యేమీలేదు తనకుతానే దృఢం

ఇతి॥ శ్రీమద్గురు శివరామ దీక్షితప్రభావే వేదాంతవిచారణే

ఉత్తరభాగే మూలప్రకృతి నిరసన ప్రకరణం

ప్రథమోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురవేనమః.

శుభావాక్య స్వప్రకాశ ప్రకరణము

10 శ్లో॥ ప్రజ్ఞానవాక్యహీనాత్మ . తత్త్వమస్యాది వర్జితం॥

బ్రహ్మోహంభావహీనాత్మా . అయమాత్మేతి వర్జితం॥

గురు॥ యీ వుత్త బట్టబయలు ఏమీలేదు అని సిద్ధాంతమే సహస్ర
కోటి సిద్ధాంతం.

1. బట్టబయలు లక్షణం

వుత్త బట్టబయలుకు ప్రత్యగాత్మలేదు ప్రాజ్ఞాదులేదు తైజనుడులేదు
విశ్వదులేదు.

యీ వుత్త బట్టబయలుకు తుర్యావస్తలేదు సుషుప్త్యావస్తలేదు స్వప్నా
వస్తలేదు జాగ్రదావస్తలేదు.

యీ వుత్త బట్టబయలుకు మహాకారణ దేహంలేదు కారణదేహంలేదు సూక్ష్మదేహంలేదు స్థూలదేహంలేదు.

ఈ వుత్త బట్టబయలుకు అవస్తవాసులులేరు అవస్తలులేవు. శరీరాలు లేవు. మూడునాలుగు పన్నెండు యేమీలేవు.

2. యెరుక లక్షణం

1. హిరణ్మయకోశమన్న యెరుకే 2. అనందమయకోశమన్న యెరుకే 3. విజ్ఞానమయకోశమన్న యెరుకే 4. మనోమయకోశమన్న యెరుకే 5. ప్రాణమయకోశమన్న యెరుకే 6. అన్నమయకోశమన్న యెరుకే.

యీ వుత్త బట్టబయలుకు ఆరుయేమీలేదు ప్రపంచం యెన్నడులేదు.

3. బోధలక్షణం

“యీ వుత్తబట్టబయలుకు యేమీలేదు” అనే గురువాక్యం యిదిగాక జ్ఞానంయొక్క ఆశవున్న కర్మ యొక్క ఆశవున్న అడవిమార్గంలోకలసి కుక్కవలె రానుపోను భ్రమవిస్తారం పుట్టుతాదట.

యీ రెండు యేమీలేదు మాయ పుట్టనేలేదు ప్రపంచానికి మూలం యేమీలేదు.

“యీ వుత్త బట్టబయలుకు యేమీలేదు” ద్వాదశాక్షరి పరమాత్మ శరీరంలోలేదు. శరీరంలేదు రెండో ప్రకారమకాదు గనుక యీవుత్త బట్ట బయలుకు యేమీలేదు. యీ పన్నెండు యీ వుత్త బట్టబయలువల్లను పుట్టింది యేమీలేదు.

యీ వుత్త బట్టబయలుకు జ్ఞానంలేదు అజ్ఞానంలేదు యీ వుత్త బట్టబయలుకు అహంకారం యెప్పుడు లేదుగనుక.

లేనినానకు లేదని కన్నవారికి యీ వుత్త బట్టబయలు పుట్టని చావనిది.

యీ వుత్త బట్టబయలు చెడి శరీరాకారం యెన్నడుకాలేదు. వెనక దిక్కిలా లేదు యిప్పుడుకాలేదు. ముందకారపోదు.

సార్వకాలం రెండో ప్రకారంగాక చొక్కతీరుగానే వున్నది.

ప్రపంచానకు యీ వుత్త బట్టబయలు కారణంకాదు.

తానే పుట్టనిచావనిది ప్రపంచాన్ని యేలాగుపట్టించె ప్రపంచం యొక్క జోలేలేదు.

4. ఆసంప్రదాయ లక్షణం ✓

పుట్టని ప్రపంచాన్ని వున్నదనేటందుకు.

1. విద్వాంసులకు 2. విచారించని సన్యాసులకు 3. జడలు పెంచిన యోగీశ్వర్లకు 4. అహంకారులైన జ్ఞానులకు సిగ్గుకాదేమో.

పుట్టనిమాయను వున్నదని అనుకున్నవాడే గురుసాంప్రదాయ రహితుడు.

వాడే అసంస్కారి. వాడే గురుమూలంగా వేదశాస్త్రాలు విచారించని వాడు.

“యీ వుత్తబట్టబయలు యేమీలేదు” అని గురువాక్యం చెప్పుకోలేదు. ద్వాదశాక్షరి గురువాక్యం యీవాక్యం సార్వకాలం స్మరిస్తు వుండవలె. యీ వుత్త బట్టబయలే నిరంజనం అంజనం అంటే లేని అహంకారం యెరుకే జ్ఞప్తిజ్ఞానం అని ప్రపంచంలో అనుకున్నారు. యీ వుత్త బట్టబయలుకు యెన్నడులేదు.

ప్రపంచం లేదుగనుక యీ వుత్త బట్టబయలు మాత్రమే వున్నది. వుత్త బట్టబయలు చొర్రదు వెళ్ళదు మనుష్యాకారం యెన్నడు కాలేదు.

యీ వుత్త బయలు చెడి శరీరాకారం యెన్నడుకాలేదు. యిప్పుడు కాలేదు. ముందరకాబోదు. సార్వకాలం రెండో ప్రకారంగాక వొక్కతీరు గానే వున్నది.

యీ వుత్త బట్టబయలే నిరంజనం జ్ఞప్తినిషేదంగనుక జ్ఞానంజోలే కూడదు వుత్త బట్టబయలు కనుక.

శ్లో॥ సర్వకూన్యం మాయాచూషః । జన్మకూన్య స్వభావతః ।

జన్మకావేన మృత్యుశ్చ । పరిపూర్ణం స్వభావతః॥

ఈ వుత్తబట్టబయలు పరిపూర్ణం.

ఈ వుత్త బట్టబయలువలన పుట్టని ప్రపంచాన్ని యాలాగుపున్న దందు పున్నదంటే అంతకంటే అబద్ధంలేదు.

అవర్తమానమే కూడదు ప్రపంచాన్ని పున్నదని అనుకోరాదు. యీ వుత్తబట్టబయలే సర్వకాలం పున్నది.

శృతి॥ “ఏనంపరమాత్మానం”॥

శ్లో॥ నైనందిందంతిశస్రాజి । నై నందహతి పావకః ।

నచైనం క్షేదయంత్యాపో । నశోషయతిమారుతః ॥

శ్లో॥ అచేద్యోయమదాహ్మోయ । మక్షేదోశోష్యఏవచ ।

నిత్య స్సర్వగతః స్థాణు । రచలోయం సనాతనః ॥

ఈ వుత్త బట్టబయలే నిశ్చయం

చైతన్యం నిషేదంగనుక జ్ఞప్తిలేని మాయగనుక లేని ప్రపంచం లేదని దృఢం వుంటే సరి.

5 బయలు లక్షణం

ఈ వుత్తబట్టబయలు వొక్కతీరుగానే పున్నది. ఈ వుత్త బట్ట బయలు తప్ప విడిచి రెండోది యేమీలేదు.

లేని యెరుకే ప్రపంచం. ప్రపంచమే లేని యెరుక ఈ వుత్త బట్ట బయలే పున్నది. ఈ వుత్తబట్టబయలే నిర్వికారం. ఈ వుత్తబట్టబయలే నిర్గుణం ఈ వుత్తబట్టబయలుతో పిండాకారంలేదు ఈ వుత్తబట్టబయలుతో బ్రహ్మాండాకారంలేదు ఈ వుత్తబట్టబయలే పున్నది ఈ యెరుకే లేని ప్రపంచం లేనిమాయ ఈ యెరుకే లేనిమాయ ఈ అహంకారం లేనిమాయ లేనేలేదు. లేనిమనసు లేనేలేదు.

ఈవుత్త బట్టబయలుకు ప్రపంచానకుకొంచెంఅయినా సంబంధంలేదు

ఈ వుత్తబట్టబయలు రెండోప్రకారంకాదు యెన్నడుకాలేదు మునుపు కాలేదు యిప్పుడుకాలేదు ముందరికాలేదు సార్వకాలం వొక్కతీరుగానే పున్నది

ఈ వుత్తబట్టబయలే పుట్టనిదావని పరమాత్మ ఈ వుత్తబట్టబయలే నిరంజనుడు ఈ వుత్తబట్టబయలే పురుషోత్తముడు

అచలంగనుక ఈ పుత్రబట్టబయలుకు రాకడాలేదు పోకడాలేదు.

శృతి॥ “సచ్చిదానంద స్వరూపిణి । శక్తి శ్రీ పురుషశ్చ”॥

పరమాత్మవలన పుట్టని ప్రపంచాన్ని యేమని వ్రాయ.

ఈ పుత్రబట్టబయలువలన వొక్కటి అయినా పుట్టనేలేదు పుట్టింది యేమీలేదు.

పుత్ర బట్టబయలు మాట్లాడదు, పూరికేవుండదు ఈ ఉత్త బట్ట బయలుకు సమరసాదిద్వంద్వలు వ్రాస్తమేలేదు గనుక.

నిషేధించవనిలేదు సార్వకాలం ఉత్పత్తి స్థితిలయాలకు కర్మమును పేలేదు యిప్పుడులేదు ముందరలేదు

6 భ్రాంతి లక్షణం

ఈ ఉత్త బట్టబయలుకు జ్ఞానమున్ను కర్మమున్ను శూన్యమే గనుక భ్రాంతియంటుందేదు కర్మంలేదు గనుక పరిపూర్ణస్వభావం

ఈ ఉత్త బట్టబయలువలన అహంకారం పుట్టనేలేదు గనుక భ్రాంతి యెవ్వరికీ

ఈఉత్త బట్టబయలుకు భ్రాంతియెన్నడూలేదు. ప్రపంచం పుట్టనేలేదు పరమాత్మకు జ్ఞానమున్ను శూన్యమే కర్మమున్ను శూన్యమే సార్వ కాలం వొక్కటేరుగానే వున్నది. ప్రపంచం పుట్టనేలేదు గనుక.

మాయాయెటువంటిదో అటువంటివాడే ఈశ్వరుడు. ఈశ్వరుడే జీవుడు జీవుడే అహంకారఅట అహంకారమే జ్ఞానమట జ్ఞానమే బుద్ధిమట లేనిమనసే జ్ఞాపిఅట చిత్రే చిత్రమట అతఃకరణమన్నా యెరుకే అన్నారు.

ఈ ఉత్త బట్టబయలే అమృతం అమృతమంటే మరణంలేనిది.

ఈ పుత్ర బట్టబయలే పుట్టని చావని పరిపూర్ణం.

ఈ పుత్ర బట్టబయలు పంచఆకారం, గాడిపంచాకారం, కుక్కఆకారం మనషిఆకారం యెన్నడు కాలేదు.

ప్రపంచం పుట్టనేలేదు. గనుక మూడులక్ష పుత్పత్తిస్థితిలయాలకు మూలంపున్నదని భ్రాంతికద్దు.

ఈ వృత్త బట్టబయలే పరబ్రహ్మ యెరుగదు. పరబ్రహ్మకు మొదలూ లేదు మర్యాలేదు కొనలేదు.

ఈ వృత్త బట్టబయలుకు జన్మలేదు. యిప్పుడులేదు. ముందర పుట్టబోదు.

ఈ వృత్త బట్టబయలుకు జ్ఞానం యేమీలేదు. కర్మాలు యేమీ లేవు కర్తలేదు. గనుక సువర్ణం అలంకారం అయినట్టుకాలేదు.

ఈ ఉత్త బట్టబయలుకు నిరంజనమనేసౌజ్ఞ. జ్ఞానమని ప్రసిద్ధి మాత్రమే నేతిబీరకాయఅంటే నెయ్యికారిందే. జ్ఞప్తిలేంది అబద్ధం.

ఈ ఉత్తబట్టబయలు యేమీలేదు అని నిబంధన వున్నదన్న నిషేధం గనుక ఈ ఉత్త బట్టబయలు జన్మం యెన్నడులేదు.

ప్రత్యగాత్మఅన్నా జీవుడే జీవుడు ఉన్నాడని అనరాదు.

పరిపూర్ణంవలన పుట్టనేలేదు గనుక సమస్త శాస్త్రాలలో జీవుడు లేడని ఉండనేఉన్నది.

పాపాత్ములు శరీరంలో జీవుడు వున్నాడని అనుకొనిరా వారే మిక్కిలి గురుమూలంగా వేదశాస్త్రాలు విచారించనివారు.

విచారినే నిబంధనలేదు

ఈ వృత్త బట్టబయలుకు జీవుడులేడు జగత్తులేదు పుట్టనేలేదు గనుక.

ఈ వృత్త బట్టబయలువలన వొక్కటిఅయినా పుట్టనేలేదు గనుక పుట్టింది యేమీలేదు.

జ్ఞానబ్రాంతి కర్మబ్రాంతి అంతా అనుభవమే. మూలంలేని ఈ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు అనుభవం.

ఈగుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని యెప్పుడుపించే అప్పుడు పుట్టని చావని అచలం స్వతసిద్ధమై వున్నది గనుక.

మూలంలేని ఈ గుర్రెరిగే శరీరంచాత సాధ్యంకాదు స్వతసిద్ధమై అచలమే వున్నది.

ఈ అవరణంలేకుంటే పుట్టసిచావని అచలమే వున్నది.

మూలంలేని ఈ గుర్రెరిగే శరీరం విడిపించె గురువువుండెనా అతిసులభం.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం చేసినపుస్తకాలువిని నమ్మెనా దీనివంటి చంచలుడై కొంతసేపువుండి కొంతసేపులేక మళ్ళావుండి మళ్ళా లేక ఈ ప్రకారాన చంచలం తేనేదని నేనే అచలంఅనుకొని నిద్రబోతె తాను చేసిన పుస్తకాలతో కూడా ముణిగితేచినా మళ్ళా మునుపటివలెనే సకలమైన ప్రమలచేతవుండి భ్రాంతితిరక దరిదొరకక క్లేశపడుతాడు.

7. బోధలక్షణం

అందుకే యే గురువును అంటే ఆ గురువును సమ్మక, మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అనె ఆపరణం లేనివార్ని గాజూచి, వారిముచ్చట విని, వారినడకలుజూచి, వారిదెగ్గరవున్న శిష్యులజూచి, ఆ శిష్యులు శాంతిచాత పున్నారో, మూలంలేని ఈ గుర్రెరిగే శరీరం అయివున్నారో శరీరం లేక పున్నారో వారిజాడ కనుక్కోని.

వారిజాడా చెప్పకపోయిరా, మీరు యెవ్వరు? అని అడిగి వారిజాడ చెప్పితే, వారివద్దకి పోయిచూస్తే,

మూలంలేని ఈ గుర్రెరిగే శరీరం చేసిన శంకరభాష్యం నమ్మి యున్నారో, యితరభాష్యం నమ్మియున్నారో, యే దైన మతగ్రంథం నమ్మి యున్నారో, శాస్త్రవాసనలేక యితర వాసనచేత ఉన్నారో.

వారిని భూమండలమందు మూలంలేని ఈ గుర్రెరిగే శరీరంలేని అచల స్వరూపులు ఉన్నారట వారి ఆచారంయేమి?

వా-శాస్త్రాిలుయేమి? వారు రారా పోరా? వారిజాడ యేలాగు? వారు పుట్టిరారా లేరా? వారికివాపు పున్నదా లేదా? వారికి కులగోత్రాలు పున్నవా లేవా? వారు యేలాగుపుట్టిరి? వారికివేదశాస్త్రాిలు ప్రమాణమా అప్రమాణమా? వారికి తల్లి, దండ్రు, భార్య, బిడ్డలు, కొడుకులు, పున్నారా లేరా? వారి మూలంయేమి? అచలం యేలాగు అని అడిగితే.

వారు యెవ్వరో కాని వారిమూలం నాకు తెలియదు పుట్టనిచాపని అచలమే పున్నదని చెప్పి, యేమిలేక పోయిరి.

యేమని అడుగుదామంటే యెక్కడచూచినా అచలమే వున్నది. మొదలులేదు. కొనలేదు, మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరం యేమీలేదు. సముద్రములో వాడముణిగినట్టు భూమండలం ముణిగిపోయినా, దానితో గూడా యేశాస్త్రం యేమిలేకపోయే యేమి ఆశ్చర్యం.

కలలో దేహంవలెనే “మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరం యేమీలేదు.”

అందుకే ఈ గుర్రరిగే శరీరం మూలంలేనిది.

కలలో యేనుగ యెక్కడనుండి వచ్చెనో యెక్కడపోయనో అలాగే ఈ గుర్రరిగే శరీరం యెక్కడనుండివచ్చింది యెక్కడపోయిందానే అచలమే

ఈ గుర్రరిగే శరీరం యేమీలేదు. అందుకే అచలానకు శరీరం లేకుండగానే అచలం. అందుకే పుట్టనిభావనిది. అందుకే మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరానకు సకలవ్రతమట. అందుకే అచలం. యిదిగాక యేసిద్ధాంతం నమ్మినా రాకడపోకడా తప్పదు. అందుకే భ్రాంతిలేనితోవ దొరికేదికలిసిన

మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరం వున్నదని చెప్పినా లేదు. లేదు అని చెప్పినా యేభ్రాంతిపోదు! యిటువంటి సాంప్రదాయం దొరికెనా వొక్కటి అయినా భ్రాంతి వుండదు.

మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరం చెప్పినమాట వొక్కటివిన్నా, మునుపటివలెనే సకలనిశ్చయాలు సకలసంశయాలువుండి బాధిస్తూవుంటుంది

అవరణంలేని గురువు ఆయినా అవరణంలేకుండా చేస్తాడు.

వినేవారిది భ్రాంతిరహితం కాకుంటే చెప్పేవారిదే జాడ్యం.

ఈ వుపదేశం మునుపు యెవ్వరిదిగ్గిర తెలుసుకోక తనగ్గిరకు వచ్చినవారికి చెప్పితే శ్రీమంగా అంటుంటుంది.

శాస్త్రవాసనగల శిష్యుడాయినా మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరం చేసిన శాస్త్రాలలో వున్నట్టు చెప్పేది.

ఈ గుర్రరిగే శరీరం మునుపు తాను యేలాగు చెడకుండి చేసు కున్నావో అలాగు చెప్పేది,

వచ్చినవారి అభిప్రాయంకొది చెప్పేది.

యీ రాజమార్గం చెప్పితే జనవిరోధం.

మూలంలేని ఈ గుర్రరిగే శరీరం చేసినట్టు చెప్పితే నావాడె అని సంతోషం జనరంజకం అందుకే.

శృతి॥ “సత్యం జనవిరోధాయ అసత్యం జనరంజకం” అనివున్నది.

8 మతాల లక్షణం

మూలంలేని యీ గుర్రరిగే శరీరం తనకు తనవంటివారికే సమాధానం అయ్యేటట్టు.

నానామతాలు అనేక శృతులు అనేక శాస్త్రాలు అనేక బాష్యాలు కొందరికి వొకరీతి మరికొందరికి వొకరీతి

యెవ్వరిది వారికే దొడ్డది అని సమాధానంచేసి తనకు మూలం తెలియకుండా.

అచార్య స్వాములవారు అని పేరుపెట్టుకొని కొన్ని.

రామానుజాచార్యులని పేరుపెట్టుకొని కొన్ని.

మూలంలేని యీ గుర్రరిగే శరీరమే నాది అని మధ్యమతం కల్పించి యిదే భాగవత సాంప్రదాయం నాది అని వొక బాష్యం కల్పించి

మూలంలేని యీ గుర్రరిగే శరీరం మైచ్చుదాలు అని మైచ్చుబాషచాత మైచ్చుశాస్త్రం చెప్పింది యింతేకాని.

పుట్టనిచావని అచలం శరీరం రేసిదిగనుక యే శాస్త్రం చెప్పలేదు.

శాస్త్రం చెప్పినవారికి చెప్పినట్టు నడువకుండుకోపం నడవకున్న సరే నన్ను నడువకున్నా సరే నావాడే అని సంతోషం.

నాకు మూలంలేదని యెవ్వరందుకో అని యింత విస్తారంచేసి కేత పట్టుకొని యీలాగు వున్నాగాని మూలంలేని యీ గుర్రరిగే శరీరమే తప్పన అచలంవున్నది అని విశిష్టయటపడెనా సీశ్వరోనుంచి చేపట్టినట్టు పడిచచ్చినట్టై

ఇతి శ్రీ మద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే

పుత్తరభాగే మహావార్య స్వప్రకాశ ప్రకరణం

ద్వీతియో ధ్యాయః.

అమల ప్రకాశ ప్రకరణము

11 శ్లో॥ జన్మాభావే కర్మంనాస్తి । కర్మాభావే ఫలంనహి ।
ఫలాభావే భయంకుత్ర । భయభావేననంశయః ॥

1. భగవానుల లక్షణం

యీ వృత్తబట్టిబయలు ఏమిలేదు, అని సిద్ధాంతం. యీ వృత్తబట్టి బయలువల్ల భగవానులు పుట్టినేలేదు పుట్టిని చావనివాడనిగీతలలోనే వున్నది పుట్టిని చావనివాడు రేపల్లెలో యేలాగువుంటే. పడహారువేల గోపికలు ఆప్ట భార్యలు అనే మాటకు మూలంలేదు.

యీ వృత్త బట్టిబయలె పుట్టనిచావని పరబ్రహ్మం అనె అత్యంత విలక్షణం. గనుక యీ భూమి నకలదేశాలయందు వున్నదట, నకలకాలాల యందు వున్నదట సమస్తమైన వస్తువులయందు వున్నదట.

తాను యెరుగడు. జ్ఞానాజ్ఞానాలులేనివాడు గనుక. ఆదిమధ్యాంత హున్ముడు గనుక. తాను యెక్కడ వున్నాడు. తనకు మొదలులేదు మధ్యా లేదు కొనలేదు వున్న యీవృత్తబట్టిబయలు యేలాగువున్నదో అలాగేవున్నది

2. మతాల లక్షణం

తురకలు పందివలన పుట్టినారు. ద్రాహ్మణులు బ్రెవలన పుట్టినారు నక్కవలన నారాయణుడు పుట్టినాడు కుక్కవలన కోతులు పుట్టినవి

యీ సిరాకారంవల్ల ప్రపంచం పుట్టినందు అని యెవ్వరు యెరుగరు.

అభిమానమే పంది కోపమేకుక్క జుదాకుచే నై అట మైవణాలేదట కుక్కవలె కరుణవచ్చేదియేమో. కోపం మైవణు కాదేమో చేష్టల్ని పూర పంది చేష్టలే కుక్కచేష్టలుకొన్ని పూరపందిచేష్టలు విస్తారం దానిమీద తుర కలకు యెందుకుకోపం దాగాయెరిగినవానివలె వున్నాడు.

గురువు॥ మనిషి అయితే అందరికి సమాధానమే. మొదలు యేదీ వున్నదో అది పందినిపుట్టించిందా. అది మనిషిని పుట్టించిందా. పంది ఆకా

రం అయినదా. మనిషి ఆకారం అయినదా. తమదనిరాకారమట నిర్గుణమట ప్రపంచానకు యెన్నడుకాదట యీ పూరపంది యెవ్వరివలన పుట్టినదో.

ఆపుకొడుకు బసవన్న (యెద్దు అనుట) యెద్దుసాంప్రదాయం వొక రిది చీ చీ.

మొదలు చక్కనైతే కొనవేళ్లాచక్కనే. మొదలు పంకరై తేకొనవేళ్లా పంకరే. యీ పుత్రబట్టబయలు మాత్రం శుద్ధం. యిదిగాక యెవ్వరిమార్గం అడివె. యీ పుత్రబట్టబయలుమాత్రం పున్నది. యిదే పుట్టని చావనిది. యింతకంటె యెక్కవలేదు. సార్వకాలం వొక్కతీరే.

వెనుకటికికర్త పుట్టినలేదు. యిప్పుడుపుట్టినలేదు. ముందరపుట్టబోదు.

అభిమానయే పూరపంది. పందిపుట్టుక యెరిగినవాడే గురువు. తన పుట్టుక యెరిగిననరే. యీ పరమాత్మ పరమాత్మే.

యీ పుత్రబట్టబయలే గనుక యీ పుత్రబట్టబయలు యీ పుత్రబట్ట బయలే.

దీనివలన ప్రపంచం యెన్నడుపుట్టినలేదు. యిప్పుడుపుట్టదు ముందర పుట్టబోదు. సార్వకాలం పుత్రబట్టబయలే

రీ. నిష్కర్ష లక్షణం

శంకరాచార్యుల నిష్కర్షయింతే సామిజియ్యరు యింతే అన్నాడు. మొట్టమొదలు బట్టబయలే పున్నది. జ్ఞానం అజ్ఞానం కోటిశాస్త్రాలలోను చీ అని తీసివెయ్యనే వేసింది. అహంలేకుంటే జ్ఞానం యెక్కడ పున్నది. సార్వకాలం యెడతెగక యీ పుత్రబట్టబయలు పున్నది.

కోటిమందిని అడిగినా కోటిశాస్త్రాలు చూచినా పుట్టనిచావనిది యీ పుత్ర బట్టబయలేఅని నిష్కర్ష.

ఇది అన్నిదిక్కుల పున్నది అహంకారం యేమిలేదు యీ పుత్ర బట్టబయలుకు జన్మంలేదు మరణంలేదు.

“భూమి” అంటే గుర్రెరుగనది, విననది చూడనిది. “భూమి” అనే పేరు.

శ్లో॥ “యత్ర నాన్యత్పశ్యతి నాన్యతశ్చణోతి । నాన్యద్విజానాతి సభూమి” అదే వుత్తబట్టబయలు.

జ్ఞానజ్ఞానాలు మొదలై నద్వంద్వాలు నిషేధంగనుక శుద్ధం యీ బట్ట బయలే.

గనుక యంతకంటే దొడ్డదిలేదు. శాశ్వతమైనది యిది. జ్ఞానం వెతికినాలేదు.

ద్వైతాద్వైతరహితమైన పరమతత్వం. ప్రకాశ విమర్శరహితమైన పరమతత్వం యిది.

యీ వుత్త బట్టబయలు యేమిలేదు. ప్రపంచం పుట్టినేలేదు గనుక సమయాచారం దొడ్డది. కర్తలేడుగనుక విధియెవ్వరినిగూర్చి ? నిషేధం యెవ్వరినిగూర్చి ? యీ వుత్త బట్టబయలుకు యేమిలేదు వేదశాస్త్రసారం సంపూర్ణం.

4. కవీశ్వర లక్షణం

వుత్త బట్టబయలు వుత్త బట్టబయలే. వుత్త బట్టబయలే పరమపురుషుడు యీ పరమపురుషునివలన క్షేత్రజ్ఞుడనేనీవుడు పుట్టినేలేదు. క్షేత్రమనే శరీరమున్ను పుట్టినేలేదు.

అంతా పుట్టనిచావని బట్టబయలే అత్యంతవిలక్షణమైంది.

పుట్టనిచావనిది గనుక ప్రపంచం పుట్టినేలేదు. గనుక భగవానులు పుట్టినేలేదు. కవీశ్వరుడు పుట్టినాడు భగవానుల కల్పించినాడు. పట్టాభిషేకం కల్పించినాడు. పురాణాలు అప్రమాణమే పరమాత్మపల్ల అహంకారం పుట్టినేలేదు.

పుట్టని అహంకారంవలన తామసపురాణాలు, అప్రమాణపు వేదాలు పుట్టినవి వట్టిమాటలు యేలాగు అబద్ధమో అలాగే అబద్ధం.

యా పుత్ర బట్టబయలే సత్యం పుట్టని ప్రపంచమే ఆసత్యం మతాలు అడవితోవలు చీ చీ చీ లలచరాదు అహంకారంతో పుడుతావి అహంకారం తోదీ లేకపోతావి పుట్టని చావని మార్గంకాదు శరీరం పుష్టికమునుపు పుత్ర బట్టబయలే వున్నది. శరీరం వున్నప్పుడు యీ పుత్ర బట్టబయలే వున్నది శరీరం కా! పోయినతరువాత యీ పుత్ర బట్టబయలే వున్నది పుట్టని చావని బట్టబయలు చలించక వున్నది కొడిమాట్లకు యీ పుత్ర బట్టబయలుకు యేమీలేదు యీ పుత్ర బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నడూలేదు.

బి. ప్రభువు లక్షణం

జీవుడు పుట్టినేదేదు యీ పుత్ర బట్టబయలు సరి యీ పుత్ర బట్టబయలే ప్రభుస్వామి పుట్టని చావనివాడే ప్రభుస్వామి.

యా ప్రభువువలన ప్రపంచం పుట్టినే దు అని లీలచేసిన కవీశ్వరు రునికి యెరుక.

శైవసిద్ధాంతాలు ప్రపంచం పుట్టినేలేదని యెరుక. యీ పుత్ర బట్ట బయల ప్రభుస్వామి.

ప్రభువుఅన్న పరమపదమన్న యీ పుత్ర బట్టబయలుకే ద్వైవిశాక్షరి సౌంజ్ఞ.

“యా పుత్ర బట్టబయలు యేమీలేదు” యీ పుత్ర బట్టబయలువలన శక్తి శివుడు పుట్టినేలేదు యీ పుత్ర బట్టబయలు మాత్రమే వున్నది.

యా పుత్ర బట్టబయలువలన పుట్టని చైతన్యాన్ని పున్నదని యేలాగు అన చీ చీ చీ .

పుట్టనిచావని యీ పుత్ర బట్టబయలుమాత్రమే వున్నది

గీతాభాష్యమందు యీ పుత్ర బట్టబయలుమాత్రం వున్నదని శంకరా చార్యులవారు అన్నారు.

సూత్రభాష్యమందు పుట్టనిచావని ఈ పుత్ర బట్టబయలు వున్నది

పువనిషద్బాష్యమందు పుట్టనిచావనివాడే పరబ్రహ్మం అమృతం అన్నది.

యిదే కారణకార్యం లేకవున్నది యీదే సదసత్తులు గానిది. యిదే మొదలు చెప్పవలె పరమాత్మవలన పుట్టని క్షేత్రజ్ఞుణ్ణి క్షేత్రాన్ని చెప్పరాదు. పుట్టని చావని ఈ వుత్త బట్టబయలే పరమపురుషుడు ఈ వుత్త బట్టబయలుకు యేమీలేదు పుట్టనిచావనివాడే పరమపురుషుడు విలక్షణం అహంకారం జ్ఞానా జ్ఞానాలు ఈ ఉత్తబట్టబయలుకు యేమీలేదు.

ఇతి గద్య శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
పుత్తరభాగే అమలప్రకాశ ప్రకరణం తృతీయోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురవేనమః

అమృతసార ప్రకరణం

12 శ్లో॥ బంధాబంధాధిరహితం । అమృతంచా న్తి సర్వదా
సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరంనా న్తి । మహతోన్మహితవర్జితం॥

యీ వుత్త బట్టబయలు ఏమీలేదు అని సిద్ధాంతమే అనంతకోటి సిద్ధాంతము.

యీ వుత్త బట్టబయలు తనకుతానే స్వతఃసిద్ధం అయింది చలించక వున్నది.

ప్రపంచం పుట్టనేలేదు యిది నిజగురువు పువదేశం ఈ వుత్త బట్ట బయలే పరిపూర్ణం ఈ వుత్త బట్టబయలు నిజగురువు చెప్పక కానరాదు.

శ్లో॥ “ఆచార్య స్వరూపోవేదా ?” అని వున్నది గనుక.

“ఖంబ్రహ్మ” “ఖంబ్రహ్మ” అని సిద్ధాంతవాక్యం వుండనేవున్నది.

పున్నా బ్రాంతిమార్గం మొదటిదికాదు మొదలు యేది వున్నదో అది చెప్పినవాడు నిజగురువు పుట్టనిచావని గురువు కావలె శరీరం అయివున్న గురువు పనికిరాదు అహంకారం అయివున్న గురువు పనికిరాదు. పుట్టని చావనిది యేదో అదే సత్యం అని చెప్పే గురువుకావలె జ్ఞానమార్గం నిశ్చయమే.

గనుక పుట్టనిచావనిది ఈ పుత్ర బట్టబయలుగనుక యిది మొదలు చెప్పవలె.

పుట్టని ప్రపంచంయొక్క జోలేకూడదు. ఈ పుత్ర బట్టబయలువలన వేరే మాయ పుట్టనేలేదు గనుక ఈ పుత్ర బట్టబయలు పున్నది ఈ పుత్ర బట్టబయలు ఆత్మంతవిలక్షణం.

ఈ పుత్రబట్టబయలువలన క్షరమనే చైతన్యరూపిణి మాయ పుట్టనే లేదు గనుక యేమీలేదు.

ఈ పుత్రబట్టబయలు మినహాయేమీలేదు. లేకుంటే క్షరమనే శరీరం యేమీలేదు.

2. గురువాక్య లక్షణం

ఈ పుత్రబట్టబయలే పున్నది. ఈ పుత్రబట్టబయలు పుట్టదు పుట్టించదు అందుకే ప్రపంచం పుట్టినలేదు చావదు. ఈ పుత్రబట్టబయలు మాట్లాడదు.

ఈ పుత్రబట్టబయలుకు వొక్కటి అయినా బాధలేదు. జన్మమేలేదు. గనుక జన్మం లేకుంటే అహంకారంలేదు.

ఈ పుత్రబట్టబయలే పున్నది ద్వంద్వాలు పుట్టనేలేదు. గనుక ఈ పుత్ర బట్టబయలే పున్నది అహంకారంలేదు.

అహంకారంలేకుంటే ప్రపంచభ్రాంతి యెవరికి.

ప్రపంచం యొక్కడవున్నది.

ఈ పుత్రబట్టబయలుకు యేమీలేదు. ఈ పుత్రబట్టబయలే పరిపూర్ణం.

ఈ వాక్యం సతతం మరువక యాదిపుండవలెను. ప్రయత్నం కొంచ మనక చెయ్యవలెను.

ఈ పుత్రబట్టబయలే ఆత్మంతవిలక్షణం.

విలక్షణంవలనవికారంపుట్టనేలేదు. సదనస్తులనే ద్వంద్వాలజోలేలేదు

“యీ పుత్రబట్టబయలు యేమీలేదు” యిది నిజగురువాక్యం మొదటి పువదేశం.

పుట్టనిచావనివాడే పరబ్రహ్మం. పుట్టనిదే అమృతం

ఆత్మంత విలక్షణంవలన ప్రపంచం పుట్టనేలేదు గనుక యిది మొదటి పువదేశం.

యిది మహారహస్యం. రాజగుహ్యం. పరమగుహ్యం.

గి. అధికారి లక్షణం

అనధికారులకు చెప్పరాదు అనే నేమం వున్నది.

పుణ్యం యిచ్చువున్నవారికి చెప్పరాదు. పాపం యిచ్చు వున్నవారికి చెప్పరాదు,

మిక్కిలి గురుసాంప్రదాయం యెరుగరు బట్టబయలు ప్రభావం యెరుగరు,

యే కులంబయివున్నారో వారికిపుత్రస్థితిలయాలు కలిగి వున్నవి

అ ప్రమాణానికే వేదం ప్రమాణం. యీ పుత్రబట్టబయలు పుట్టని చావనిది. జ్ఞానాజ్ఞానాలు శూన్యం.

ఈ పుత్రబట్టబయలే నిర్భావం సతతం మరువక నిరంతరం యాది వుండవలెను.

ఈ పుత్రబట్టబయలువలన సత్తువుట్టదు అసత్తువుట్టదు. ఈ పుత్ర బట్టబయలే నిరంజనం “బట్టబయలే తాను” “తానే బట్టబయలు” అత్యంత విలక్షణమే స్వరూపం.

శృతి॥ “భిందంతి సర్వశస్త్రాణి” మొదటిది సాక్షిణీమాయ.

యీ పుత్రబట్టబయలే అత్యంత విలక్షణం.

మొదటిది ఆదే లేని యెరుక.

శృతి॥ “విషయావినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః

రసనర్జం రసోవ్యస్య పరందృష్ట్యా నివర్తతే”

యీపుత్ర బట్టబయలువలన వేదాలు భగవద్గీతలు పుట్టనేలేదు.

యీ పుత్ర బట్టబయలుకు జ్ఞానాజ్ఞానాలు విద్యా విద్యలు సద సత్తులు అనే ద్వంద్వాలు పుట్టనేలేదు గనుక యిదే అత్యంత విలక్షణం.

ఈ పుత్ర బట్టబయలు మునుపే వున్నది యీ వాక్యం సంతతం మరువక వుండవలెను వుండే యేమిటోచదు అక్షరంపాపమే క్షరంపారమే

ఈ పుత్ర బట్టబయలే నిరాకారం నిర్గుణం నిర్వికారం నిరంజనం.

శ్లో॥ నిర్గుణోసిష్క్రియోనిత్యో । నిర్వికల్పోనిరంజనః

నిర్వికారోనిరాకారో । నిత్యముక్తోస్మి నిర్మలః॥

శృతి॥ “అనన్యస్థూలమహ్రస్వ । సదీర్ఘ మజమవ్యయం

అరూపగుణవర్ణాఖ్యం । తద్బ్రహ్మైత్యవధాయేత్”॥

బ్రహ్మట విష్ణువట మహేశ్వరుడట. చీ చీ చీ లోకుల మాటలు కాకుల కూతలు.

ఇతి గద్యః॥ శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

ఉత్తరభాగే అమృతసార ప్రకరణం చతుర్థోద్యాయః॥

పూర్వోత్తరభాగ ద్వాదశోద్యాయః ప్రథమ ద్వితీయ భాగం

సంపూర్ణం

ఇతి శ్రీమద్బృహద్వాసిష్ఠ అచలబోధ సిద్ధాంత నిర్ధారణులైన శ్రీ శివ రామదీక్షిత గురు సాంప్రదాయక శ్రీమత్పిల్లాల లక్ష్మణ దేశిక ప్రభుస్వాముల వారి ప్రియశిష్యుడగు శ్రీ సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర స్వామివారిచే ముముక్షుజనులకు సులభోపాయముగా బోధయపుటకొరకై శ్రీ శివరామదీక్షి తీయము అచలబోధ సిద్ధాంతం ద్వాదశిధాం పూర్వోత్తరభాగం ద్వాదశి అధ్యాయములు పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడినది.

సంపూర్ణం

.....

శ్రీ సద్గురవేనమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయము

అచలబోధ సిద్ధాంతం ద్వాదశిధాం

ఉపనిషత్ ప్రమాణం

1. పూర్వభాగం 2.

1. శరీరరహిత ప్రకరణం

1 శ్లోకం॥ ఇదంపూర్ణమదః పూర్ణం పూర్ణాత్పూర్ణముపిర్వతే

పూర్ణన్యపూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవాపిష్యతే॥

2 శ్లోతి॥ ఆత్మాన ఆకాశః సంకూతః

3 శ్లోతి॥ ఆకాశన్యగుణశ్చబ్ధో నిశ్చబ్ధోబ్రహ్మపుచ్ఛ్యతే

4 శ్లోతి॥ ఏనవాచాకోతి

2. చైతన్య నిరసన ప్రకరణం

5 శ్లోకం॥ షడ్వృత్తరహితం పూర్ణమ్ ఆప్తావరాణః ర్హితమ్

షడ్వర్గరహితం పూర్ణమ్ షట్కోశరహితంసదా॥

6 శ్లోకం॥ అశరీరంసర్వదాస్తి । శరీరంరహితంసదా
అయమేవసద్యోముక్తి । రన్యదాబ్రమకారణం॥

3. అహంకార నిరసన ప్రకరణం.

7 శ్లోకం॥ న్యపూర్ణావ్యతిరేకేణ । జీవబ్రహ్మమయంజగత్
నాస్తిమాయానదాబ్రహ్మ । నాస్తినాస్తివిధీయతే॥

8 శ్లోకం॥ శుద్ధేసుమస్తిద్వష్టాంతం । తస్మిన్నాహంకదాచన
తద్వత్సదాపియస్యాస్తి । ప్రపంచంనాస్తిసర్వదా 1॥

9 శ్లోకం॥ యదానాహంతథాశుద్ధం । తస్మాత్ శుద్ధేననిర్ణయః
జగదస్తితికోవేద । నాస్తికోనచనిర్ణయః 2॥

10 శ్లోకం॥ అత్మాతీతం కేవలాత్మ । దేహోనాస్తికదాచన
అస్తినాస్తితికోవేద । నిర్ణయోనాస్తి సర్వదా 3॥

11 శ్లోకం॥ నారాయణుత్పరంవస్తు । తస్మిన్నాహంకదాచన
గుణత్రయంసవిద్యంతే । వికారరహితంసదా ॥

12 శ్లోకం॥ ఇదంవస్తునారాయణాత్పరం । శేషంస్పష్టం ॥

4. తేత్రతేత్రజ్ఞ నిరసన ప్రకరణం

13 శ్లోకం॥ దృశ్యాదృశ్యవిహీనాత్మా । దృష్టాదృక్ వివర్జితమ్
ఖండాఖండవిహీనాత్మ । తేత్రతేత్రజ్ఞ వర్జితమ్ ॥

14 శ్లోకం॥ తేత్రతేత్రజ్ఞలక్షణ । ప్రృథిద్వయాఖ్య । ఉపాధిద్వయదోష
రహితమేవమోక్షః ॥

15 శ్లోకం॥ తేత్రతేత్రజ్ఞ యోరన్యం । నామరూపవివర్జితం
సచాత్రిపుటిరహితం । సర్వద్వంద్వ వివర్జితం ॥

16 శ్లోకం॥ కరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహితమేవ । విచారన్యఫలం ॥

17 శ్లోకం॥ విజ్ఞానమయమత్పన్నా । జ్ఞానాజ్ఞానమనోమయం
జ్ఞేయంశబ్దయోనైతి । ప్రయముతిత్పతఃపురః ॥

18 శ్లోకం॥ జీవః ప్రకృతి జీవోపాధిః ప్రకృతిద్వయమేవ పుపాధిద్వయం ॥

- 19 శ్లోతి॥ శ్రీ శరీరత్రయాఖ్యం , పరాప్రకృతిరహితనామసిద్ధయేనమః ॥
 20 శ్లోతి॥ చైతన్యాఖ్య పరాప్రకృతి । రహితనామసిద్ధయేనమః ॥
 21 శ్లోతి॥ సత్యాఖ్యబ్రహ్మరహిత॥
 22 శ్లోతి॥ నిర్గుణరహిత॥ 23 శ్లోతి॥ అద్వైతరహిత॥
 24 శ్లోతి॥ జ్ఞానరహిత॥ 25 శ్లోతి॥ చిద్రూపరహిత॥
 26 శ్లోతి॥ మాయాఅవిద్యారహిత॥ 27 శ్లోతి॥ బంధమోక్షరహిత॥
 28 శ్లోతి॥ ప్రకృతి పురుషరహిత॥ 29 శ్లోతి॥ గురుశిష్యరహిత॥
 30 శ్లోతి॥ వాచ్యార్థలక్ష్యరహిత॥

ఏ. ధర్మాధర్మ నిరసన ప్రకరణము

- 31 శ్లోకం॥ సత్యానత్యవిహీనంచే । విద్యావిద్యవివర్జితం
 ద్వైతాద్వైతవిహీనంచ । ధర్మాధర్మ వివర్జితం ॥
 32 శ్లోకం॥ చిదేవచేదచిదమేవలోకా । చిదేవభూతానిచిద్రిందియాణి ॥
 కరాచిదంతఃకరణంచిదేవ । చిదేవసర్వంపరమార్థరూపం ॥1॥
 33 శ్లోకం॥ చిదిహస్తి తిచిన్మాత్ర । మిదంచస్మయమేవచ
 చిత్వంచిదహమేతచ । లోకాశ్చిదితినంగ్రహః ॥2॥
 34 శ్లోకం॥ చిదేవపంచభూతాని । చిదేవభువనత్రయం
 విజ్ఞానమధునాసమ్యక్ । గ్రహమస్మిచిదేవహీ ॥3॥
 35 శ్లోకం॥ చైతన్యం శాశ్వతంశాంతం । వ్యోమాతీతంనిరంజనం
 నాదబిందుకళాతీతం । తస్మై శ్ర గురువేనమః ॥4॥
 36 శ్లోతి॥ సిద్ధోహం॥ 37 శ్లోతి॥ బుద్ధోహం ॥ 38 శ్లోతి॥ హంసోహం ॥
 39 శ్లోతి॥ అహంబ్రహ్మస్మి ॥ 40 శ్లోతి॥ జపేశ్వరైశ్చజ్ఞానం॥

ఓ. కాంక్షాతను నిరసన ప్రకరణము

- 41 శ్లోకం॥ కుద్దేసుమప్తావివచ । తస్మిన్నాహంకదాచన
 తద్వత్సదాసియస్యాస్తి । ప్రపంచంనీతస్యవై ॥

- 42 శ్లోతి॥ సర్వార్థదాత్రి సావిత్రి । సచ్చిదానందస్వరూపిణి ॥
 43 శ్లోతి॥ ఆర్యాదిష్టితావాశుదాః ॥
 44 శ్లోతి॥ ఆర్యాప్రయతాః । వైశ్యదేవోన్సగుమ్స్కర్తారమ్యః
 ఆర్యాఃతైవర్షికాః ॥
 45 శ్లోతి॥ సజాయతే నవిద్యతే । అచేద్యోయిం అదాహ్యోయం॥

7. కారణ కార్యరహిత ప్రకరణం

- 46 శ్లోకం॥ కార్యోపాధిరయంజీవః । కారణోపాధిరీశ్వరః
 కార్యకారణతాంహిత్యా । పూర్ణబోధవశిష్యతే॥
 47 శ్లోతి॥ నిర్ణయోనాస్తిసర్వదా॥

8. ఉపదేశ ప్రకరణము

- 48 శ్లోకం॥ ఏతన్నిద్యా శుద్ధవియత్ । కించిన్నాస్తితితేమయా ।
 కృపయాపరమంప్రొక్తం । భజాగ్రే ద్వాదశాక్షరం॥
 49 శ్లోకం॥ సర్వధర్మాః పరిత్యజ్య । మామేకం శరణంప్రజ
 అహంత్యా సర్వపాపేభ్యో । మోక్షయిష్యామిమాశుచా॥

2. ఉత్తరభాగం 4

9. మూలప్రకృతి నిరసన ప్రకరణం

- 50 శ్లోకం॥ ప్రకృతి పురుషోనాస్తి । ఏకంనాస్తి, ద్వయంనహి ।
 భాహాభ్యాంతరంనాస్తి । సత్యంసత్యం మహర్షిశం॥
 51 శ్లోతి॥ వికారరహితేచ యీశ్వరః॥
 52 శ్లోతి॥ తద్విష్టో పరమంపదం । సదాపశ్యంతి సూరయః ।
 యద్గత్వాన నివర్తంతే । తద్దామ పరమంపుమ ।
 తతఃపుదంతత్పరిమార్గితవ్యం । మస్మిన్ గతననివర్తంతేభూయః ।
 53 శ్లోతి॥ ఉత్తమః పురుష స్త్యన్యః॥
 54 శ్లోకం॥ యస్మాత్తర మతీతోహ । మక్షరాదపిచోత్తమః
 55 శ్లోకం॥ ఉత్కృష్టతమః : అక్షరదపిచ అమోమోత్తమః ।
 అక్షరపరబ్రహ్మణోపి । క్షరాక్షరాభ్యాంఅన్యః॥
 56 శ్లోతి॥ బ్రహ్మేణాహం బ్రహ్మేణత్వం । బ్రహ్మేణో హిసకోజనః ।
 బ్రహ్మేణేశ్వర భవత్వం । బ్రహ్మమూల మిదంజగత్॥
 10 మహావాక్య స్వప్రకాశ ప్రకరణం
 57 శ్లోకం॥ ప్రజ్ఞానవాక్య హినాత్మ । తత్త్వమస్యాది వర్జితం ।
 బ్రహ్మోహం దావహినాత్మ । ఆయమాత్మేతి వర్జితం॥

38 శ్లోకం॥ సర్వశూన్యం మాయారూపం । జన్మశూన్యం స్వభావతః
జన్మభావేన మృత్యుశ్చ । పరిపూర్ణం స్వభావతః॥

39 శ్లోతి॥ ఏనం పరమాత్మానం ।

30 శ్లోకం॥ నై నంచిందంతిశాస్త్రాణి । నై నం దహతిపావకః ।

31 శ్లోకం॥ అచ్చేద్యోయ మదాహ్యోయ మక్లేద్యోఽశోష్యఏవచ
నిత్యఃసర్వ గతఃస్థాణు । రచరోయం సనాతనః॥

32 శ్లోతి॥ నచ్చిదానంద స్వరూపిణి । శక్తిశ్రీ పురుషశ్చ ।

33 శ్లోతి॥ సత్యం జనవిరోధాయ । అసత్యం జనరం జకం ।

11. అమల ప్రకాశ ప్రకరణం.

34 శ్లోకం॥ జన్మభావే కరనాస్తి కర్మభావే ఫలంనహి ।

ఫలాభావే భయంకుత్ర । భయభావేనసంశయః॥

35 శ్లోతి॥ యత్రనాన్యత్పశ్యతి । నాన్యశృణోతి నాన్యద్విజానాతి ।
నభూమ ।

12. అమృతసార ప్రకరణం

36 శ్లోకం॥ బంధాబంధాది రహితం । అమృతంచాస్తి సర్వదా ।

సూక్ష్మాత్పూర్ణ తరంగాస్తి । మహతోన్మహిత వర్జితం॥

37 శ్లోతి॥ ఆచార్య స్వరూపోవేదాః ।

38 శ్లోతి॥ ఖంబ్రహ్మ ।

39 శ్లోతి॥ చిందంతి సర్వశాస్త్రాణి ।

40 శ్లోతి॥ విషయా వినివర్తతే । నిరాహారన్య దేహినః ।

రసవర్జ్యం రసౌప్యన్య । పరంద్వష్టానివర్తతే॥

41 శ్లోకం॥ నిర్గుణోనిష్క్రియోనితోఽస్మి । నిర్వికల్పోనిరంజనం

నిర్వికారో నిరాకారో । నిత్యముక్తాస్మి నిర్మలః॥

42 శ్లోతి॥ అనణ్యస్థూల మప్రాన్య । మదీఘమజమవ్యయం ।

అరూపగుణవణాఽఖ్యం । తద్భ్రష్మాత్వ వదారయేత్॥

ఇతి శ్రీనచ్చిదానంద వేంకటేశ్వర స్వామిచారిణే శ్రీశివరామ దీక్షి
తీయ్యమను అచలబోధ సిద్ధాంతం ద్వాదశిభావములో యుండు ఉపనిషత్
ప్రమాణ శ్లోతులు శ్లోకములు బోధ కొరకై క్రమముగా యేర్పరచబడ్డది
సర్వం సంపూర్ణం॥.

050

యన్వేషణాత్మక

డా॥ కూన దయానంద

స్వామి

MBBS(MD)

సర్పాస్పరం, ములుగు

జి॥వరంగల్-506343.

పదోక్తికాలని - హస్తకౌండ్

ఓం

శ్రీ సద్గురు వేదము:

శ్రీ మద్రామధు శివరామ దీక్షితులవారిచే

రచియింపబడిన

శ్రీ శివరామదీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్ఠం

అ చ ల బో ధ సి ధ్ధాం త ము

పోడశిభావం

స్వప్న దృష్టాంతములు

ధ్రాంతి రహిత ప్రకరణము

మూడవ భాగం.

అమలానంద త్రైదల కుమారయ్యగారిచే

పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి

ఏజిత్ పీఠసాంప్రదాయక భక్తమండలివారి ప్రేరేపణచే

శ్రీ దయానంద

జయోగి గారి వలన

పు (౧౦౦౦) ప్రతులు

పరశాలయందు ముద్రింపబడియె,
కంద్రాబాద్.

రిజిస్టరు కాపీ రైటు.

1956

వెల 4-0-0

ఓం
శ్రీ సద్గురువేనమః

శ్రీ శివరామదీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్టం

అచలబోధసిద్ధాంతం
షోడశి భావం స్వప్న దృష్టాంతం

భౌతికహిత ప్రకరణము.

మూడవ భాగం.

ఇయ్యది

శ్రీమద్బృహద్వాసిష్ట అచలబోధ సిద్ధాంతులన
శ్రీ మద్రామండు శివరామ దీక్షితులవారిచే
రచియింపబడి

అమలానంద తై దల కుమారయ్యగారిచే
పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి

ఏకాదశీతీర్థసంప్రదాయక భక్తకుండలివారి ప్రేరేపణచే
అచలఋషి నయానంద రాజయోగిగారి వలన

రెండవకూర్పు (౧౦౦౦) ప్రతులు

శ్రీ దత్త ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె,
శికింద్రాబాద్.

రిజిష్టరు కాపీ రైటు.

1956

వెల 4-0-0.

అచల పరిపూర్ణబోధ సిద్ధాంత గురుపీఠ

సాంప్రదాయక గ్రంథముల వివరము.

శ్రీశివరామ దీక్షితీయము. చలాచల	} మొదటి భాగము	2-8-0
నాక్యములు సదృష్టాంతములు		
శ్రీశివరామదీక్షితీయము ద్వాదశీ భానము. రెండవ భాగము		2-8-0
బృహద్వాక్యేష్టము షోడశీభానము	} మూడవ భాగము	4-0-0
స్వస్మి దృష్టాంతములు		
బృహద్వాక్యేష్టము అచలబోధ ద్వాష్టాంతములు నాల్గవ భాగము		3-0-0
అచల పరిపూర్ణ రాజయోగము నిజప్రబోధ విధానము		8 0-0
రాజయోగీయ పరిపూర్ణ రాజయోగములు		3 0-0
ప్రబోధ చూడామణియను శక్తిద్యయ నిరాసకంబైన		
శుద్ధనిర్గుణ తత్వ కందార్థదర్పణలు, కందపద్యములు		5-0-0
పరిపూర్ణ బోధ సిద్ధాంత శిరోమణి		4-0-0
పరతత్వసుధాబ్ధి చంద్రోదయమను అచలబోధ శిఖామణి	} పూర్వోత్తర భాగములు	3-0 0
అభినవ దీక్షితీయము ఉపాసనాకాండః		3-0-0
వేంకటేశ్వరావధూత నాక్యత్రయము పరిపూర్ణ బోధామృత	} మను మహాఅద్వైత సిద్ధాంత పరతత్వ కందార్థములు	3-0-0
మను మహాఅద్వైత సిద్ధాంత పరతత్వ కందార్థములు		
సద్గురుభక్తశతకము సాంఖ్యతత్వములు		
శుద్ధనిర్గుణ పరతత్వ బోధామృత కందార్థ దర్పణలు	} నిజానంద తత్వములు కందపద్యములు	2-0-0
నిజానంద తత్వములు కందపద్యములు		
సుజ్ఞానదీపమను గురుగీత తాత్పర్య సహితము		1-8-0
భూమానంద నాక్యత్రయము		1-8-0
భద్రాద్రిరామశతకము విశేషార్థ సహితము		1-8-0
భక్తజనముకావళి అను సద్గురు సంకీర్తనలు		1-0-0
శ్రీశివరామదీక్షిత గురుపీఠ అనుష్ఠానవిధి		1-0-0
పరిపూర్ణ బోధ సిద్ధాంత ప్రకాశిక		0-8-0
(శ్రీ) శివరామ దీక్షిత గురుపీఠ రాజయోగా శమ నియమావళి		0-8-0

ఈ గ్రంథములు వలయువారు :—

పొన్నాల రాజయోగి ఆచలగురుపీఠము

సెల. 2362. కంజరిగూడెం, శికింద్రాబాదు అని వ్రాయవలయును.

శ్రీ శివరామ దీక్షిత అచలగురుదీత

భక్తమణి

అబ్బూరి వెంకటరామమ్మ

అవతారిక

శ్రీమద్వేద వేదాంత శాస్త్రమును, ఆత్మైక్య శరీరహితులును, జనన మరణభ్రాంతి రహిత రాజమార్గ బృహద్వాశిష్ట శిద్ధాంత నిదానములును. శ్రీమదచల పరిపూర్ణబోధ సీతిష్టాపనా చార్యులునగు శ్రీమద్రామణ్య శ్రీ శివరామదీక్షితాచల పరిపూర్ణస్వామివారు నై జాయితాక నల్లగొండ తాలూకాలో చేరిన నారాయణపురంబను గ్రామంబులో నివసించుచు తమ నిజగురువులగు శ్రీ శ్రీశుక్లామివార, ఆనతిచ్చిన అఖండజ్ఞాన పూర్ణ భావమును సకలభక్తజ్ఞులకు బహుదూరము హస్తామలకమగునటుల నాంధ్రదేశములతో శ్రీశివరామదీక్షితీయము చలచల వాక్యములు మొదటిట్టిగాముగాను, శ్రీశివరామ దీక్షితీయము ద్వాదశిభావము ద్వాదశ ప్రకరణములు రెండవ భాగముగాను,

శ్రీశివరామ దీక్షితీయ బృహద్వాశిష్టము షోడశి భావం స్వస్తి దృష్టాంతములు షోడశి ప్రకరణములు మూడవ భాగముగాను,

శ్రీశివరామ దీక్షితీయము అచలభోద ద్రాష్టాంతము, పంచదశ ప్రకరణములు నాల్గవ భాగముగాను, రచియించిన యీ పురాతన గ్రంథము శ్రీ సచ్చిదానంద వెంకటేశ్వర అవధూత స్వామిలవారిచే సంపాదించబడి శ్రీ భూమానంద మంచెప్పల హనుమంత రాజశాస్త్రి శిష్యుండగు శ్రీ దల కుమారయ్యగారిచే ముముక్షువులగు సులభోపాయముగా తెలియు నటుల పరిచ్ఛేదములుగా విభజింపబడి ఏకతో భక్తమండలివారి ప్రేరేపణచే హైద్రాబాద్ రాజధానిలో చేరిన సికింద్రాబాద్ వాస్తవ్యులును శాండిల్య సగోత్రోద్భవులును బ్రహ్మశ్రీ రావులపాటి హనుమంతరావు ధర్మపత్ని యగు అంకలక్ష్మమ్మగారి గర్భమాక్తికమును తెనాలి గ్రామవాస్తవ్యులును హరిత సగోత్రోద్భవులగు అబ్బూరి సుబ్బారావు పంతులుగారి కొమారు డగు వెంకటరామయ్యగారి ధర్మపత్ని యగు అబ్బూరి వెంకటరామమ్మ తన పూర్వజన్మ పుణ్యవిశేషముచే శ్రీ శివరామదీక్షిత అచలగురుపీఠాది పతులగు అచలముని దయానంద పొన్నలరాజయోగిగారిని ఆశ్రయించి అచల పరిపూర్ణ బోధవడలి జనన మరణ భ్రాంతిరహిత పరిపూర్ణ సీతిజెంది కృతార్థులయిరి అదేప్రకారము సకల ముముక్షువులు కృతార్థులగుటకు యీ గ్రంథరాజమును తమ ద్రవ్యసహాయమున ముద్రింపజేసిరి.

శ్రీ సద్గురుభ్యోనమః
అనుష్టానవిధిః

౧. గురుపరంపరాధ్యానం.

ఓంనమోబ్రహ్మదిభ్యో | బ్రహ్మవిద్యాసాంప్రదాయకర్తృభ్యో |
 వంశేఋషిభ్యో | మహద్భ్యో | నమోగురుభ్యః || సర్వోష్ణాన రహిత
 ప్రజ్ఞానఘన ప్రత్యగర్థో | బ్రహ్మైవాహ మస్మిఅహంపదార్థ రహితః ||
 శ్లో॥ ఓంకారపీఠసిద్ధాంత | బ్రహ్మవిద్యోపదేశిక
 శ్రీమన్నారాయణంసూర్యం | సద్గురుభ్యో నమోనమః ||
 శ్లో॥ యాజువల్క్యంచ జనకం | శుకసాందీప మీశ్వరమ్
 కృష్ణమరునసంయుక్తం | ఉద్దవంచ నమోనమః ||
 శ్లో॥ శ్రీధరస్వామియోగీంద్రం | శివరామాఖ్యదీక్షితం
 కంబాలూరిఅప్పబ్రహ్మం | సద్గురుభ్యోనమోనమః ||
 శ్లో॥ పరశురామసీతారామ | భాగవతకృష్యయోగినః
 క్షీలుఖానలక్ష్మణార్య | సద్గురుభ్యోనమోనమః ||
 శ్లో॥ బృహద్వాసిససిద్ధాంత | పూర్ణబోధోపదేశిక
 వేంకటేశ్వరయోగీంద్ర | సద్గురుభ్యోనమోనమః ||
 శ్లో॥ వేంకటేశ్వరపాదార | విందామృతరసాయనం |
 పిబన్మత్త మనోభృంగం | హమమంతం గురుంభజే ||
 శ్లో॥ వేదశాస్త్ర విధిఖ్యాతం | పూర్ణబోధోపదేశికమ్ |
 సుగుణాకరం దయానందం | రాజయార్య గురుంభజే ||
 శ్లో॥ అన్నద్గురుసమారంభం | కృష్ణసాందీపమధ్యమామ్
 ఓంకారపీఠపర్యంతం | వందేగురుపరంపరామ్ ||

౨. లఘుపూజ.

శ్లో॥ బ్రహ్మనందం పరమసుఖదం | కైవలం జ్ఞానమూర్తిం
 ద్వింద్వాతీతం గగననదృశం | తత్త్వమస్యాదిలక్ష్యం
 ఏకం నిత్యం విమల మచలం | సర్వధీసాక్షిభూతం
 భావాతీతం త్రిగుణరహితం | సద్గురు తం నమామి ||

- శ్లో॥ ధ్యాన మావాహనం సింహం । సనం పాద్యంతధై వచ
అర్ఘ్యమాచమనీయ్యంచ । నానం పంచామ్నతై స్సహ॥
- శ్లో॥ శుద్ధోదకం వస్త్రయుగ్మం । యజ్ఞ సూత్రం విభూషణం
విశేషనం చాక్షతాంశ్చ । పుష్పం స్వర్ణ వినిర్మితః॥
- శ్లో॥ ధూపదీపంచ నై వేద్యం । పానీయ్యం ఫలమేవచ
తాంబూలం దక్షిణార్తిక్యం । మంత్రంపుష్పం ప్రదక్షిణం॥
- శ్లో॥ నమస్కారం దేశికేంద్రం । మయాతుభ్యం నివేదితమ్
కృపయాగృహ్య తాంస్వామిక్ । న్యూనాధిక్యం సచింతయ॥
- శ్లో॥ లఘుపూజా విధింభాగ । వతకృష్ణ ద్విజన్మనా
రచితంశ్లోతృ వక్తృణా ॥ మిదంమోక్ష కరంపదం॥

3. పరిపూర్ణ అచలధ్యానం.

- శ్లో॥ పూర్ణమేవ నిరాలంబం । ఆగ్నేయే నిర్గుణంతథా
దక్షిణేనిత్య శుద్ధంచ । నైర్ఋత్యో నిరుపద్రవం॥
- శ్లో॥ పశ్చిమే నిష్కళంచైవ । వాయవ్యేచ నిరంజనం
ఉత్తరేచ నిరాకాశ । మీశాన్యో నిర్మలాభవేత్॥
- శ్లో॥ ఊర్ధ్వమేవ నిరాకారం । అధచ్చ సర్వికారకః॥
అంతర్బహిశ్చ సర్వత్ర । అచల్యం సనాతనః॥
- పరాపూజ.
- శ్లో॥ పూర్ణస్య వాహనంకుత్ర । సర్వాధారస్య చాసనం
స్వచ్ఛస్య పాద్యమర్ఘ్యంచ । శుద్ధస్యచ మనంకుతః॥
- శ్లో॥ నిర్మలస్య కుతస్సాన్నినం । వస్త్రం విశోద్ధరస్యచ
నిరాలంబ స్యాపవీతం । రామస్యాభరణం కుతః॥
- శ్లో॥ నిర్లేపస్య కుతోగంధః । పుష్పం నిర్వాసనస్యచ
నిర్గంధస్య కుతోధూప । స్వప్రకాశస్య దీపకః॥
- శ్లో॥ నిత్యతృప్తస్య నై వేద్యం । నిష్కామస్య ఫలకుతః
తాంబూలంచ విభోకుత్ర । నిత్యానందస్య దక్షిణా॥
- శ్లో॥ స్వయం ప్రకాశమానస్య । కుతో నీరాజనాదికం
ప్రదక్షిణ మనంతస్య । అద్వితీయస్య కాన్తుతిః॥

శ్లో॥ అంతర్బహిశ్చ పూర్ణస్య । కథమున్వాసమం భవేత్
ఇయమేవ పరాపూజా । సర్వాపసాసు సర్వదా॥
శ్లో॥ ప్రేమబుధ్యాతు సర్వేశే । మనోదేవే నినేశమోతే
ఏషా మజానజేనానాం సమసారిష శాంతయే ।
యద్యభోద్ధవ్య మఖిలం । తత్తద్భక్త్యా బ్రవీమ్యహం
ద్వాదశాక్షరీ.

అస్యశ్రీద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య । అచలముఖిః । అవినాశః ।
ఛందః । అభవో దేవతా । అమృతం బీజం । అప్రమేయాశక్తిః । అయ
మాత్మా తత్త్వమస్మాది సామరహిత కీలకం । అఖిల శాలేషు పరిపూర్ణ
మస్తి । మాయాసహిత మేతత్ప్రపంచం నాస్తీతి నిశ్చయ సిద్ధ్యధికారి
ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥
అ థ క ర న్వా సః.

ఏతన్నిధ్యా=అంగుష్ఠాభ్యానమః । శుద్ధవియత్=తర్జనీభ్యామ్మమః
కించిన్నాస్తి=మధ్యమాభ్యానమః । ఏతన్నిధ్యా=అనామికాభ్యానమః
శుద్ధవియత్=కనిష్ఠికాభ్యానమః । కించిన్నాస్తి=కరతలకరపృష్ఠాభ్యాన
నమః॥
అథహృదయాదిన్వాసః.

ఏతన్నిధ్యా=హృదయాయనమః । శుద్ధవియత్=శిరసీన్వాసః ।
కించిన్నాస్తి=శిఖాయైవషట్ । ఏతన్నిధ్యా=కవచాయహం । శుద్ధవి
యత్=నేత్రత్రయాయ వౌషట్ । కించిన్నాస్తి=హస్తాయఘట్ । ద్రవ
వర్షన దృశ్యాదిసహిత । అహంపదార్థరహితః భూర్భువస్సువరోమి తిదశ
సిద్ధింధః॥

అ థ ధ్యా నం.

శ్లో॥ అచలముఖిలం చాద్య । సర్వలోకేషు పూర్ణం
సర్వాతీతం । స్వానుభూతావ గమ్యం
సర్వాబాధ్యం । సర్వకర్తృత్వశూన్యం
సర్వావేద్యం । సర్వరహితం సమామి॥
శ్లో॥ అవాచ్యం హ్యఖండం । హ్యలక్ష్యం హ్యబాధ్యం
హ్యసంగ్యం హ్యవేద్యం । హ్యచింత్యం హ్యరూపం

హ్యసాధ్యం హ్యనాద్యం । హ్యతీతం హ్యసంతం
 హ్యశబ్దం హ్యబుద్ధం । హ్యనామం నమామి॥
 శ్లో॥ మృత్యుజన్మ భయదుఃఖవరితం
 సర్వదృశ్య దృగ్దృష్టృ నాశనం
 అప్రతర్క్య మమలం నిరామయం
 అనుపమాన మచలం నమామ్యహం॥

శ్లో॥ నిత్య పూర్ణాయ సత్యాయ । నిశ్చలాయ నిరీహిణే
 నిర్మలాత్మ స్వరూపాయ । నిర్గుణాయ నమోనమః॥
 శ్లో॥ ఏతన్నిధ్యా శుద్ధనియత్ । కించిన్నా స్తీతితేమయా
 కృపయా పరమం ప్రోక్తం । భజేత్ ద్వాదశాక్షరం॥

అ థ మ నుః.

ఏతత్	మిథ్యా	శుద్ధ	వియత్	కించి	న్నాస్తి
తః	పుత్ర	బట్ట	బయలు	ఏమి	లేదు.
		బోడ	శాక్ష	రి.	

అన్యశ్చిబోడశాక్షరీ మహామంత్రస్య । నిరంజనఋషిః । నిరహం
 కారః ఛందః । నిరామయనిరాకాశో దేవతా । నిరావణబీజం । నిస్సృ
 గుణాశక్తిః । నిర్గుణప్రజానరహితంకీలకం । నిఖలకాలేషుమాయా సహిత
 భూతపంచకనిర్మిత, దశేంద్రియ, పంచప్రాణ మనోబుద్ధిసహిత, సూక్ష్మశరీర
 రహిత, సిద్ధర్థం, బోడశాక్షరీ మహామంత్రజపం కరిష్యే॥

అ థ క ర న్వా సః.

నిర్మూలం అంగుష్ఠాభ్యాంనమః । ఏతత్ తరస్థాభ్యాంనమః । జ్ఞానా
 చ్ఛరీరం - మధ్యమాభ్యాంనమః । నాస్తి - అనామికాభ్యాంనమః । కేవలం
 కనిష్ఠికాభ్యాంనమః॥ నిర్మూలమేతజ్ఞా నాచ్ఛరీరంనాస్తి కేవలం కరణల
 కరపృష్ఠాభ్యాంనమః॥

అథహృదయాదిన్యాసః.

నిర్మూలం - హృదయాయనమః । ఏతత్ శిరసేస్వాహా । జ్ఞాన
 చ్ఛరీరం - శిఖాయైవషట్ । నాస్తి - కవచాయహం । కేవలం - నేత్రోత్తర
 యాయవౌషట్ । నిర్మూలమేతదా నాచ్ఛరీరంకాస్తి కేవలం - హస్తా

యః ఘటః॥ సమస్తనిర్మోహాయ, త్రైకాలేషు, మద్రహిత, నిశ్చయో
భూర్భువస్సుతతోమితదశదిగ్బంధం॥

అథధ్యానము.

శ్లో॥ సర్వనిగమగుహ్యం । శాశ్వతం సార్వకాలం
సకలదివిజవంద్యం । సర్వదిక్పూర్ణమచలం
సకలభయనివారం । సర్వలోకాంతరస్థం
సకలమునిహృదిస్థం । సర్వదేశే ప్రశస్తం॥

శ్లో॥ నజ్ఞాతం పరవస్తురూపరహితం । నిస్తేజమమృతం సదా
నిశ్శబ్దం నిరుపాననం నిరుషమం । నిరేశపూరసితం
నిత్యాభ్యాసవివర్జితం విహితప । ద్వాపారశూన్యం సదా
నిస్సంగం నిరుపాదికం నిరవయం । నిత్యం హృదింభావయే॥

శ్లో॥ ఆపంకరహతోస్మి నిత్యమచలం । నిరాతనిరోతనిరీంద్రియత్వం
నిర్మోహనిర్ద్వంద్వం నిరూపసత్యం । మహద్గురునిత్యమహంసవహాః॥

శ్లో॥ నిరాలంబాయ నిత్యాయ । నిర్మలాయ నిరంజన
నిత్యశుద్ధాయ బుద్ధాయ । వస్తుమద్రహితం నమః॥

శ్లో॥ నిహూలమేతదాజ్ఞానా । చృగీరం నాస్తి కేవలం
పోషశాక్షరితత్ సిద్ధ । మిదం వస్త్రనిశంభజే॥

అథమనుః.

నిహూల మేతదా, జ్ఞాన, శృగీరం నాస్తి కేవలం.
మూలం లేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమిలేదు.

దృష్ట దాహంతం.

శ్లో॥ వ్యష్టే ప్రతీయమానాని రూపాణి చ యథాతథా
కర్పూరదీపసంయోగం జ్యోతిరూపయథాతథా॥

దృ॥ కలలోడోచిన శరీరములు యేలాగో అలాగే.

ద్రా॥ కర్పూరము కలికి కూడితే యేలాగో అలాగే.

శ్లో॥ ఇతి మంత్రస్సమానై న । సాంధీపకుర్వగ్రిణి
కృష్ణస్యమస్త కేనస్య । హస్తం తుష్టిబభూవహా॥

శ్రీసద్గురుచరణార విందార్పణమస్తు.

శ్రీ శివరామ దీక్షిత ఆచలగురు పీఠాధిపతులు
ఆచలర్షి

శ్రీ దయానంద పొన్నాల రాజయోగి

శ్రీ గురుభ్యానమః

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్ఠం పోడశి భావం స్వప్నదృష్టాంతములు.

౧॥ వేదాంత ప్రకరణము.

ప్రథమ కల.

శ్లో॥ అశరీరంసర్వదా స్తి | శరీరంరహితంసదా
అయమేవసదాముక్తి | అన్యదాభ్రమకారణం॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే శిద్ధాంతమే శిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే సర్వం నావలన పుట్టియున్నది అని తనవంటివారితో చెప్పితే నమ్మివున్నారు.

పుట్టని చావనిది మోదలుకొనలేనిది గనుక అచలం యేమి అనలేదు. చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే యున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే సకల అబద్ధాలు ఆడింది. యీ గుర్తెరిగే శరీరమే చలం.

యిటువంటి చంచలస్వభావం గలది యేమిచెప్పిన చెలించి సోయ్యేవే కాని వక్కచైన పుట్టని చావని అచలం కావు.

చంచలం చెప్పినది సిరమని నమ్మేమాత్రమేకాని యీ గుర్తెరిగే శరీరంతోకూడా పొఛావి.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం చెప్పినది. యిటువంటి గుర్తెరిగే శరీరాలె నమ్ముచావిగాని.

పుట్టని చావని అచలం వినదు, చూడదు, అడుగదు, యెరుగదు, యెన్నుటకి చలించదు.

౨ శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్టం

యీ గుర్రెరిగే శరీరమే సకల వినోదాలు చేసి యేమిలేక పోచుంది.

తనకు తానే స్వతస్సిద్ధం అయివున్న అచలానకు యే జోలిలేదు.

మధ్య వచ్చి మధ్య పోయ్యేది యీ గుర్రెరిగే శరీరమే సకల వినోదాలు చేసి యేమిలేక పోచుంది.

అచలానకు చంచలమైన శరీరానకు కొంచమైన సంబంధంలేదు.

సమస్తమైన మహత్తు యీ గుర్రెరిగే శరీరానికేగాని

పుట్టని చావని అచలానకు వక్కతైన మహత్తులేదు.

అచలం గనుక రాకడలేదు, పోకడలేదు, సార్వకాలం వక్కతీరె.

యీ గుర్రెరిగే శరీరంతో సంబంధం యీషత్తులేదు.

దానికి అదే.

దీనికి యిదేకాని,

యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు పుట్టని చావని అచలానకు సమ్మంధంలేనిదే సమ్మంధం వున్నదని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే అన్నది.

సర్వకాలం వక్కతీరుగావున్న అచలం యేమి అనక వక్కతీరుగానే వున్నది. యిందుకు అనుమానం యెవ్వరికి లేదు.

పుట్టని చావని అచలం యేమిచెయ్యదు అని అందరికి సమాధానమే.

యీ పుట్టి చచ్చే శరీరానకు అచలం మూలం అని అనరాదు. అదిగాక మరివకటి అటువంటిది వున్నదని అనరాదు.

అందరు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే చేసిన శాస్త్రాలు వేదాలు నమ్మి అదే యిది యిదే అది అని అనుకున్నారు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే నానా మార్గాలు చేశి నాకు మూలంలేదని వకవేళ కనుక్కుందురని వేదాలు, శాస్త్రాలు, స్మృతులు, సూత్రాలు, పురాణాలు, యితిహాసాలు అనేక కథలు చేశి యెవ్వరికి యీ మూలం తెలియకుండా కాడుబడలేని తాను చేశినని

తనంత వారికి చూపుకుంచు యన్నటికి భ్రాంతి తీరకుండ తానే ముందరబడి అచలాన్ని స్మరించక చలమై స్థిరమని మరికొందరు నమ్మక పోయేరని శరీర మబద్ధం నేను నిబద్ధి అని కల్పించి మరివక వేరుప్రకారం నేను శరీరం వక్కాటే అని కొందరితో అని నేను వేరే నాకంటే వేరు యీశ్వరుడు వున్నాడని తాను చేసిన శృతులు ముందరపెట్టుకొని కీచులాడు కుంచు యిది నిబద్ధి అది అబద్ధం అనుకొంచు సార్వకాలం యీ గుర్రెరిగే శరీరం నేను అనుకొంచు వివేకం అవివేకం అని నిబంధన చేసు కుంచు గురువు దేవుడు నేను వక్కాటే అని తెల్సుకుంచు యిది యాలా గంటే మహాశతినం మహారహస్యం అనుకుంచు.

నేను యీ గుర్రెరిగే శరీరమే

దేవతా యీ గుర్రెరిగే శరీరమే

నీవు యీ గుర్రెరిగే శరీరమే అని చమత్కారాలు చేసి చూపి

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే చేసిన గ్రంథాలు పుస్తకాలు వినుపిస్తు అన్యోన్య సంతోషపడుకుంచు కొన్నాళ్ళకు తాను దేవతా యేమి లేకపోతే అపుడు గాఢనిద్రలో మునిగిపోయిన్నట్లు పోచాడు. యింతేగాని వున్నది వున్నట్లు పడకపాయ.

మూలంలేనిది యిదియని తెలియకుండ అందరు గుర్రెరిగే శరీరానకు కారణం వున్నది అని భాష్యాలు చేసినారు. గనుక పుట్టని చావని అచలం వారుకారు. మంది కాకుండాకూడ మధ్యన అరికట్టినారు.

భాష్యాలనే తాళ్లతో యీ గుర్రెరిగే శరీరాన్ని కట్టివేసినారు.

తనకు యెప్పుడు సమాధానం అయితే అప్పుడే తాళ్ళతోగూడ మునిగి కొంతసేపటికి మరి తేలుచుండి మరిమరి సకలమైన చమత్కారాలు చేస్తుంది. యింతేకాని,

గురువు కావలెనని కోరడు.

తన మతం తనకే సమ్మతంకాని యే మతం నమ్మడు.

భూమండలములో శరీరము లేనివారు వున్నారని యెవ్వరు యెరు గరు. చెప్పిన నమ్మరు. తనకు శిఖ్యమేకాదు.

౪ శ్రీ శివరామ దీక్షితీయమను బృహద్వాసిష్టం

అందుకే భ్రాంతిలేని గురువు దుర్లభం. అందరివలె నుంటాడు. గనుక సమ్మిక వ్రుండదు.

విడిచినవారు, దొడ్డవారు, చేసినవారు, మరిదొడ్డవారు.

అందరివలె వ్రుంటే అందఱివంటివాడే అనిపిస్తుందిగాని శరీరంలేని వారు అని అనిపించదు.

అత్యంత గురు సాంప్రదాయము లేనివారుగనుక యీ గుహ్యం అద్వైత సిద్ధాంతం వంటిదికాదు. యదేకాకుంటే యే సిద్ధాంతానకు మూలంలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరము సకల సిద్ధాంతాలకు మూలం.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం వ్రున్నంతసేపు సమ స్తమైన లీలలు అనుభవింపబడుచావి.

రెండోదానిచేత అనుభవింపబడదు.

అనుభవించేవాడు వక్కడేగనుక అంతబ్రహ్మనుభవమే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వక్కటేగనుక అనుభవం చేతనే అనుభవింపబడుచావి. గనుక అంతబ్రహ్మనుభవమే.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వ్రున్నంతసేపు అనుభవము.

యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమి లేదు అని యెప్పుడు వింటే అప్పుడే పుట్టని చావని అచలం స్వతస్సిద్ధమై సకల దేహాలయందు సమ స్తమైన వస్తువులయందు సర్వకాలాలయందు జ్ఞానకర్మాలు యెరుగక తనకుతానే వ్రున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సంపత్తం సర్వకాలం అభ్యాసము చేసిన వక్కటైనా బాధవ్రుండదు. వ్రున్నదే వ్రున్నది.

గద్య

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
వేదాంతప్రకరణం ప్రథమోధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యానమః

ద్వి తీ య క ల

౨ ప్రకృతిపురుష సంయోగ నిరసన ప్రకరణము.

శ్లో॥ త్వజధర్మమధర్మంచ । ఉభై సత్యాన్యతంత్యజేత్
ఉభై సత్యాన్య తేత్యక్వా । ఏనంత్యజదితంత్యజేత్ ॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగె శరీరం యేమిలేదుఅని విచారించుటే అచలం స్వతస్సిద్ధమైయున్నది. నీకు యేమికావలె.

శిష్య॥ రాకడ పొకడలేనిది సార్వకాలం వొక్కతీరుగా వున్నది. మొదలు కొన లేనిది పుట్టని చావనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమ స్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమైయున్నది సూచన కావలె.

గురు॥ సూచన చేస్తాగాని మళ్ళి అడుగవుగదా ?

శిష్య॥ మళ్ళా అడుగ. నే నేమైన చదువుకున్న మగవాణ్ణి. నాకు యిదిమాత్రం సూచన అయితే సరి.

గురు॥ నీవు యేమి ?

శిష్య॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను.

గురు॥ యిప్పుడు యేతీరుగా అడిగినావో ఆతీరు వున్నదో లేదో అని సంశయము లేదుకదా ?

శిష్య॥ కోటిమార్లకు వున్నది.

గురు॥ అట్లే అటువంటి దానియందే నీవు వున్నావు ?

శిష్య॥ సరే సరే పట్టుగావున్నది.

గురు॥ కోటిమార్లకు వున్నదిగదా ?

శిష్య॥ కోటిమార్లకు వున్నది. నాకు యేమి విచారంవున్న యేమి లేదు కొనకు యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగే కాదు. యిప్పుడు కలలో వచ్చిన యేనుగులు మేలు కుంటే యూలాగో ఆలాగు యిప్పుడై తే సర్వకాలం వున్నది. అది లేక సముద్రమువలె వక్కతీరుగా వుండవలె.

శిష్యు|| యేమి అయితే అది యేమి లేదు. కేవలం అచలమే. సార్వకాలం వక్కతీరే. వ్యవహారం యాలాగు యవరికి యేమి అన్న ఆశ్చర్యం యిది?

గురు|| ఆశ్చర్యమే యేమిలేదనేటందుకు యేమిలేకపోయింది.

శిష్యు|| యిక యాలాగు అన్న యిది అంత ఆశ్చర్యం. యిది గురుస్వామికి తెలియవలె. అనరాదుగాని వారికి శక్యం కాదు. బహు కఠినం.

గురు|| అటుపంటివారితోకూడ వుండి చూడవలె

శిష్యు|| చూచిన శక్యం కానట్టె వున్నవి అన్న అందుకే బ్రహ్మ విద్య అతిసులభం. అతికఠినం స్వామి నాకు స్వభావమైన శరీరం అనే ప్రశయంవుండే.

గురు|| కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యాలాగు తనకు తానే యేమి లేదనే దృఢమో ఆలాగే.

శిష్యు|| నీ సూచనచాత మూలంలేని యీ గుర్తెగ్గే శరీరం ఆలాగు ఆయనా సార్వకాలం వక్కతీరే.

గురు|| సరేకదా.

శిష్యు|| సరే సరే.

గురు|| శాభాసు చదువుకున్నవారికంటే నీవు దొడ్డదానవు. యాలాగు వుండవద్దా అమ్మా యిసుపంటివారు యేలాగుఅంటే ఆలాగు నడువరుకదా. యిది ప్రమాణమని నడువరుకదా.

శిష్యు|| అయ్యా యెన్నటికి యేది మూలమో అదే కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యేమిలేదని తనకుతాను దృఢంవున్నట్టు మూలం లేని యీ గుర్తెగ్గే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢం ఆయ యేదివున్నదో అదే వుండే యిక ముచ్చట వద్దు చాలుచాలు యెక్కవ ముచ్చట. అదే అందుకు మూలం యేమిలేదుఅని శిగువుండవలె వూరికే అదే వున్నది. అంటే వుండిపోయే. వున్నది వున్నట్టు సూచన అయినవారికి ముఖం చెల్లదు. మునుపటివలె చెళ్ళావణిలేదు. చెల్లని రూపాయవలెనే రాగిరూపాయిపాటిదికాదు యిందుకు అనుమానం లేదు అన్ని అబద్ధాల

పుస్తకములవలె అలాగుకాదు. యిది ఆపాటిదికాదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు బడులులేదు. పుట్టని చావనిదానికి బడులు లేదు. యీలాగు వుండువలె గురు సాంప్రదాయం

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
ప్రకృతి పురుషసంయోగ నిరసన ప్రకరణము

ద్వితీయోధ్యాయః

శ్రీ సద్గురువేదముః

తృ తీ య క ల

3. శివశక్త్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ సర్వశూన్యంమయాచూషం । జన్మశూన్యఃస్వభావతః
జన్మభావేనమృత్యుశ్చ । పరిపూర్ణస్వభావతః॥

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు. ఆ సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము. కలలో వక్క (స్త్రీ) వచ్చి మీరు యెవ్వరు అని అడిగి యెవ్వరయితే యేమిఅనె.

శిష్యు॥ యేమిలేదుగాని అయ్యా నేను యేమిలేదుఅనె.

గురు॥ అందుకే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంయేమిచేసినా అన్నియేమిలేదు.

సార్వకాలం మొదలు కొనలేని అచలం వున్నదిగదా దానికి వుత్పత్తి లేదు స్థితిలేదు లయంలేదు సర్వకాలం వక్కతీరె. యిది నమ్మినవారికి భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు. యెవ్వరికి అనుమానంలేదు. నిబద్ధి అను వారులేరు అబద్ధం అనేవారులేరు. శూన్యం కాదు వోయి శిష్యుడా కలలో యేనుగ వచ్చి కొంతసేపు వుండి మేలుకొంటే యేమిలేదుగదా.

శిష్యు॥ నిబద్ధే యేమిలేదు.

గురు॥ అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం వచ్చింది. కొన్నాళ్ళువుండి కొనకు యేనుగవలెనే యేమిలేదు.

పుట్టని చావని అచలం మొదలుకొనలేక సకలదేశాలయందు నాకు
కాలాలయందు సవస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్న
దిగనుక ప్రయత్నము యేమిలేదు. అదే అచలం చలించనిది గనుక గురు
వాక్యం మరువకు.

శిష్యు|| యేది గురువాక్యం?

గురు|| మూలం లేని యీ గుర్రెరికే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యిందుకు సందేహంలేదు. యిదే కోటిమార్లకు సత్యం
నాకు వక్కాత్తైన సాధనం చెయ్యందే తనకుతానే స్వతసిద్ధమయివున్న
దాన్ని సూచన చెయ్యండి అనె. యింత అనగానే మారు దొమ్మరగడ
యెత్తు యెనుగ చొడొలతోగూడవచ్చె. దానిమీదనే పెద్ద చెరువు రాజు
గుర్రాలు అనేక పిరంగులు తోపులు తుపాకులు అనేకమయిన ఆడవాండ్లు
దానిమీద చిన్నచిన్న యేనుగులు దానిమీదనే వంటలు భోజనాలు నిత్యం
మారువేలపుట్ల శనగలు పదివేలమంది ఆడవాండ్లు లెన్నకాళ్లు లేకుండుచేసి
పెద్దగొనె పట్టాపరచి ముందరపోస్తే మూడు ఘడియలకు ఫలహారంచేశేది.
చేశినతరువాత తూర్పు సముద్రంనద్దికి తోలుకపాతె వక్క బొట్టు లేకుండు
పీల్చేది. మల్లి తోలుకవచ్చి పదివేలమంది యినుపగొలుసులతో కట్టివేసి
లక్ష చెరుకు మోపులు వేస్తే తినుకుంచు వుండేది. యీ గురువుగాబర
అయ్యి చూస్తువుండే. వుండంగానే ఆడది వచ్చి అయ్య శీఘ్రంగా పుట్టని
చావనిది మొదలుకొనలేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. నాకు
శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యండి అనె.

గురు|| చేస్తే యేమి అనె.

శిష్యు|| దాన్ని వుండజూచి సకలభ్రమలకు మూలమైన యీ
గుర్రెరికె శరీరాన్ని విడిపై శరీరంలేని అచలమే వుంచుందిఅనె.

గురు|| అంటే యేలాగు విడుస్తావు అనె.

శిష్యు|| అది వున్నది అని నమ్మిక అయితే సరే. యిది తనకే
తానే లేకపోయింది.

పోడశి భావం స్వప్నదృష్టాంతములు.

గురు॥ సేకు నమ్మికలేకంటె చాలాగు అనె.

శిష్యు॥ అది పుట్టని చావనిది అయితె యషువంటి మూఁకులకు సంశయంపుండదు.

గురు॥ విను పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాకమునుపు వున్నదియేమి.

శిష్యు॥ యేమి అట్లెత్తే కనుక్కంటి.

గురు॥ కనుక్కంటె మళ్లీ సూచన చెయ్యుమా.

శిష్యు॥ యిషువంటి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలు అనేక కోట్లు రాని పోని దానికి యేమి భారంలేదు అదే.

గురు॥ అంటే.

శిష్యు॥ సార్వకాలం అచలమే.

గురు॥ అట్లెత్తే సరే.

శిష్యు॥ అయ్య మీరు యంతవారు అని అంటే.

గురు॥ నేనేమి నాకంటె యధికం యీ యేనుగ చూడు అనె. అంచువుండగానే అనేక యుద్ధం ఆయ. అయితె యక్కడిది అక్కడనే అడ్డంపడె.

శిష్యు॥ అయ్య మీరు సూచన చేసిన అచలం వక్కతీరుగానే వున్నది గద అయ్య పుట్టని చావనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించక ఘట్టిగా వున్నది అనె.

గురు॥ అట్లెత్తె సరేకాని వక్క కార్యం వున్నది అనె.

శిష్యు॥ చెప్పండి అనె.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనె అంటే.

శిష్యు॥ యిందుకు సమాదానపడి సత్యం సత్యం అనె. తపుకుల కోటి నాల్గుకోట్ల మొహరీలు తెచ్చి ముందరపెట్టంగానే యీ గురువు మేలుకొనె. మేలుకొంటే ఆ యేనుగ యేమిలేదు అడది యేమిలేదు.

మొహరీలు యేమిలేవు యప్పటి అచలమనె గురువువుండె ఆయనా పుట్టని
చావని అచలం గనుక యాలాగు వుండవద్దా, అడది అయినాగాని శాబాసా
ఘట్టిదానవు. ఆయ్యేనది గొలుసు అయినాలేదు. ఆ లద్ది అయినాలేదు.
తిన్న శనగలు యేమామెనో తాగిన నీళ్లేమాయనో అదివున్న స్థలమైన
చూతామంటే యేమిలేదు. అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం
యేమిలేదు అని రాధాంతం. రాధాంతమే సిద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
శివశక్తోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
తృతీయాధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

చ తు ర్ద క ల

౪. విద్యా విద్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ వ్యాప్యవ్యాపకతా మిథ్యా । సర్వమాత్మాతిశాసనాత్

ఇతినిర్దాదితంశ్చత్వా । బృహదారణ్యసంస్తయా॥

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. ఆ శిద్ధాంతమే

శిద్ధాంతము.

కలలో వక్క స్త్రీ వచ్చె వచ్చి మీరు యెవ్వరు అని అడిగితె.

గురు॥ యెవరై తె నేమిఅనె.

శిష్య॥ యేమిలేదుగాని అయ్య యక్కడజూచిన యేమిలేదు మీరు
వక్కరేవున్నారు యేమి అని నాకు సంశయం అనె

గురు॥ నాకు యేమి శంక నీవు వున్నావుగదా అనె.

శిష్య॥ నేను యిప్పుడు వత్తి నేను రాకమునుపు వక్కరు యాలాగు
వున్నారో అని నాకు సంశయం అనె.

గురు॥ పుట్టినదానికల్లా భయం కద్దు అనె.

శిష్యు|| అటైతె పుట్టని చావనిది వున్నదా అనె.

గురు|| అవి వుండగానే భయంలేకవున్న నేను సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్న.

శిష్యు|| అటైతే అది నాకు సూచన చెయ్యండి అనె.

గురు|| అది నమ్మేవారు దుర్లభం యవ్వరు పుట్టని చావనిది వున్నదంటే నమ్మరు.

శిష్యు|| యిహవంటి మూలంలేని శరీరం నమ్మకుంటే లేకపోదు గదా.

గురు|| వుండగానే యేమి మీవంటివారికి సూచన చెయ్యంగానే నమ్మిక కద్దు యీ పుట్టనిచావని అచలం యెవ్వరికి కావలె.

శిష్యు|| శీఘ్రంగా చెయ్యండి అనె.

గురు|| అటైతే విను నీవు యేమిఅనె.

శిష్యు|| నేను యీ మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరాన్ని అనె.

గురు|| నీ నిర్ణయం మొదలు చెప్పనా పుట్టని చావనిదాని నిర్ణయం మొదలు చెప్పనా అనె.

శిష్యు|| నా నిర్ణయం నేను యెరుగుదు. నేను అనేక నిర్ణయాలు చేసిన మీరు కావలెస్తే చూడండి అని కృష్ణావగతమై గోదావరి దాక యంత వెళుట అంత వెళుచుది తాటికమ్మల పుస్తకం తెచ్చి ముందర పెట్టి విడిచిచూస్తే ముత్యాలవంటి అక్షరాలు నూరేళి పంక్తులు వక్కటైన అబద్ధంలేదు. స్త్రీ లింగాలు పుల్లింగాలు నపుంసకలింగాలు తప్పకుండా విశేషము యెలాగో అలాగే విశేషణము తప్పకుండా వున్నవి. యిది అబద్ధం లేని ప్రతి అంతది శ్రీ తాళపు ఆకులది రెండవది తెచ్చి ముందరపెట్టి విడిచిచూస్తే అక్షరాలు లెన్నలేవు. అంత అబద్ధాలతడక స్త్రీలింగందగ్గర పుల్లింగం, పుల్లింగందగ్గర నపుంసకలింగం యేమీ లెన్నలేదు భూతుల తడక.

గురు|| సరే చూస్తే వక పుస్తకంలోని బద్ధులు రెండో పుస్తకంలో

అన్ని అబద్ధాలు లెస్స అదే రెండు నీవే వ్రాశినావు. ఒక పుస్తకములో అబద్ధాలు యేమి రెండో పుస్తకంలో నిబద్ధాలు యేమి.

శిష్యు|| నాకే మూలంలేదు. వాటికేమి మూలము అనె.

గురు|| సరే అప్రమాణికురాలవే.

శిష్యు|| నేను వున్నంతసేపు ప్రమాణం రెండూ కద్దు. మీవలె పుట్టనిచావని బాజ్ తెలిస్తే రెండోది యేమిలేదు అనుకొందు. నేను మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అయివున్న పుట్టని చావనిదిగనుక మీరు శరీరంలేనివారు నాకు మూడుతిప్పలు అని కొందురు నానంటి. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అయివున్నారు. కాని నాకు రెండు తిప్పలువుంటే వుండేది తేకంటే యేమిలేదు. అదేలాగు వచ్చినా వున్న కొనకు యేమిలేదు. అందుకే కలలోవచ్చి కొంతసేపువుండి మేలుకుంటే యేమిలేదు. అందుకే రాకడా యెక్కడనుంచో అది యెవ్వరికి తెలియదు మూలములేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం కొన్నాళ్ళువుండి కొనకు చూడంగానే యేమిలేదు. స్వప్నంలో శరీరం మేలుకుంటే యెలాగో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అందుకే పుట్టని చావనిది మొదలుకొన లేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువుల యందు సార్వకాలం చెలించక ఒక్కతీరుగానే వున్నది నాకు సూచన చెయ్యవయ్యా.

గురు|| నీవు అందులోనేవున్నావు.

శిష్యు|| యేమి నేను అందులోనేవున్న యిదేమయ్య అశ్చర్యము. అటెతే మల్లా చెప్పండి.

గురు|| పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక సార్వకాలం ఒక్కతీరుగానే వున్నది.

శిష్యు|| యింతేకదా యిది అవునోకాదో అని గాడిదవంటి మనిషికి అయిన సంశయం వుండదు. అది లేదు లేదు అని కోటిమార్లు అన్నా లేకపోదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నది వున్నది

అన్నా యేమిలేదు. కలలో యేనుగ మేలుకంటే యేమిలేదని తనకు తాను యేలాగు నిశ్చయమో అలాగే పుట్టని చావని అచలాన్ని సూచన చేశి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని చెప్పితే భ్రాంతిరహితం అయిపోయింది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢం వుండడమే, విచారనకు ఫలం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంతోటి కావలెననుకొన్న యేమిలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేకపోవడమే విచారము నకు ఫలం. మాటిమాటికి కలలో శరీరం మేలుకంటే యేలాగో ఆలాగే దృష్టాంతం వుండవలె. అదియిది వక్క-సారే వచ్చి అది యేమిలేకపోతే ఇది వెనకచిక్కి-సెండ్లాడి సంసారి అనుకుంటు వున్నది. దానికంటే ఇది మరి మాయలది దీనికి ఆసరా లేకవున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాను యేమిలేదు, లేకపోను యేమిలేదు. యిన్నియేల మూలములేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని అనుకుంటే చాలు. యే ప్రయత్నం పట్టదుగనుక స్వతస్సిద్ధమై సార్వకాలం వక్క-సారే యిషువంటి గురుసాంప్రదాయమే భ్రాంతిరహితమైనది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం వున్నది కాదు లేకపోయినదికాదు. అందుకే భ్రాంతి వున్న దానికి యేమిలేదు. అంటే వక్క-సారే వుండదు. కలవచ్చిన శరీరానకు అనేక భ్రాంతులు వుంది. మేలు కంటే యేమిలేదు. కొన్ని వుండి కొన్ని పోయినవిగావు. ఆలాగే యీ మూలములేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదుగనుక అంతకంటే యెక్కువలేదు.

గురు॥ మా గురు సాంప్రదాయం అషువంటిది.

శిష్యు॥ సరే కాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంకు శీఘ్రంగా పుట్పత్తి స్థితి లయం లేనిదానిజాడ చెప్పండి అనె.

గురు॥ ఆనంగానే నీకంటే నాకు మరి తీవరంవున్నది నిను నీవు పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్న దానియందు వున్నావు.

శిష్యు॥ అట్లె తె సరే యిది వున్నదో లేదో అని నాకు అను

౧౪ శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్టం

మానం లేదు, నేను వున్నది అన్నా వున్నది నేను లేదులేదు అన్న వున్నది.
యిగ నాకు ముందరి ముచ్చట చెప్పండి.

గురు|| కలలో యేన మేలుకుంటే యేలాగో అలాగే మూలంలేని
యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యిసు చెప్పకుండి నేను మరున మరివకటి నాకు పట్టదు.

గురు|| యింతేచాలు నీకు సమాధానమైతే మల్లి సూచన చెయ్యనా.

శిష్యు|| సూచనకు మూలంలేదు పరమార్థపు ముచ్చట వడ్డిస్తే
చాలు.

గురు|| ఘట్టివాడవే శాబాసు నీవంటివాన్ని యెన్నడు చూడలేదు.
యీలాగు వుండవలె.

శిష్యు|| అట్లైతే సరే. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరంవచ్చే.
మునుపటిదో మఱొటిదో యేది అయితేనేమి మునుపటిదానికి మూలం
యేమిలేదు, యిక కోట్లకొద్ది వచ్చినా మూలం యేమిలేదు మనశ్శేమి
భయం. శరీరంలేనిది మొదలుకొనలేక రాకడాపోకడలేక సకలదేశాల
యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించకవున్నది. సార్వకాలం
వ్యక్తీరే మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం వున్నా యేమిలేదు. చచ్చినా
యేమిలేదు సార్వకాలం శరీరం లేకనేఉన్నది చలించకవున్నది.

గురు|| సరే శాబాసు యీలాగు వుండవద్దా.

అ యి ద వ క ల

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరంవచ్చి పుట్టని చావనిది
పుట్టి చచ్చేదానిని లోపల వున్నదా బయటవున్నదా అని అడిగె.

గురు|| నీవు చెప్పుమా.

శిష్యు|| నాకు లేన్న తెలియదు. నాకు నేనేకాని పుట్టనిచావని దాని
జాడ యెరుగ.

గురు|| నీవే పుట్టనిచావని వస్తువవు కావుగదా.

శిష్యు|| నేను యెందుకు అవుచ నాకు మూలంలేని మీరే యెరుగుదురు.

గురు|| కాదాంతంగ వచ్చేది వున్నంతశేపు వుండేది కలలో పెద్దపులి వలెనే మేలుకుంటే యేమిలేదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం పుట్టని చావనిదాని దరిశనం గురుమూలంగా సూచనకాంగానే యేమిలేదు యేను గుకు సింహం స్వప్నమందు వస్తే యేలాగు మరణమో ఆలాగే.

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు పుట్టని చావనిది యెక్కడవున్నదో యెటువంటిదో దాన్ని సూచన చెయ్యండి చెప్పినంతలో కనుకుంచ.

గురు|| అటైతె కనుక్కో నీవుయేమి.

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే నేను.

గురు|| యింతేనా నీకు యేమయినా పేరు వున్నదా.

శిష్యు|| యింతేకాని వెనుకటి ముచ్చట యేమి చెప్ప మీముందర యేమిచెపుకున్న మన్నించరు.

గురు|| భీ అబద్ధాలలో యేమిలేదు చచ్చినటు విన.

శిష్యు|| దయ చెయ్యండి అనే.

గురు|| యిపుడు నీవు యెక్కడనుంచి వచ్చినావు.

శిష్యు|| నాకు మూలం యేమిలేదు.

గురు|| మరల యెక్కడకు పోచావు.

శిష్యు|| యేమయినా వున్నంతశేపు నా ప్రభావంతోచినా యేమిలేదు. మధ్యవచ్చి యీలాగువున్న పుట్టని చావనిదాన్ని కనుక్కోవలెనని యిచ్చ పుట్టింది యిక మీకాళ్లు మ్రొక్కుతా వెనుకటి పుస్తకాల ముచ్చట తేకండి అవి నేనేచేసిన నాకే మరల ముచ్చట చెప్పితిరి అవ్వీ ఆలాగే వుండనీ.

గురు|| అటైతే సూచన చేతునా.

శిష్యు|| చెయ్యండి.

గురు॥ పుట్టని చావనిది మొదలుకొనలేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. సకల దేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వున్నది నీవు దానియందు కూర్చున్నావు అది నీవు కావు నీవు అది కావు నీకు దానికి కొంతమైన సంబంధంలేదు.

శిష్యు॥ సరేకాని యిథు నా వర్తమానం యాలాగు.

గురు॥ కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యెలాగో అలాగే.

శిష్యు॥ నాకు లెస్స చెప్పుము సూచన చెయ్యంగానే తెలియవలె.

గురు॥ అయిన విను మేలుకుంటే కలలో చూచి గుర్తెరిగినావా లేదా.

శిష్యు॥ గుర్తెరిగినా.

గురు॥ ఆ యెరుక నిన్ను గుర్తెరిగిందా లేదా.

శిష్యు॥ గుర్తెరిగింది.

గురు॥ యిప్పుడు వున్నదా లేదా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు మహా మొద్దుపు అన్నావునరే.

గురు॥ అలాగే గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు॥ యెక్కడవామెనో చూతామంటే.

షష్ఠమ క ల

శిష్యు॥ మళ్లా మూలంజేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కలలోవచ్చే వచ్చి గురుస్వామి మీరు నాకుమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంలేకుండా శరీరం లేక సకలదేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక వుండి మరల పుట్టుక కావు లేక మొదలుకొనలేక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వుండేది సూచన చెయ్యండి చేస్తే సరకస్వర్గమనే శరీరాన్ని నిశ్చిచిపెటుతా అనె.

గురు॥ మునుపు నీవు కావితెనంటే వచ్చిందే.

శిష్యు|| అయ్యా నేను యెన్నడూ అనుకోలేదు నడుమంత్రాన తనకుతానే వచ్చింది.

గురు|| అట్టే విచారిస్తే యీ గుర్రెగె శరీరానకు మూలం యేమి.

శిష్యు|| నేను యీ వచ్చిన నాటనుంచి యేదయిన వకచింత కాశేపయిన స్వస్థతలేదు వున్నంతసేపువుండి దరిజేరుదామంటే నాకు వచ్చేటపుడు మూలం యేమిలేదు. పోదామంటే వుండేటందుకు స్థానం యేమిలేదు. నాకు బ్రతుకువున్నంతసేపు చచ్చినట్టు పడివుండవలె లేని సమయంవస్తే నేను ఏమిలేదు. రెండోది ఏమిలేదు. కేవలం అంధకారమే.

గురు|| నీవు వున్నావుగనుక అంధాకారమని నీకేయెరుక నేను యేమి లేదు. నాకువెనుక యేమిలేదు. ముందర యేమిలేదు.

శిష్యు|| నీవులేవు నీమాటయేమిగాని నాకు శాంతిలేదు. యేదయిన దండి ఆనరాదొరికితే నాకుస్వస్థత లేకుంటే భ్రాంతిపోదు.

గురు|| అట్టే నీకు భ్రాంతివున్నదే నీవుయేమి.

శిష్యు|| నేను మూలంలేని యీ గుర్రెగె శరీరంను.

గురు|| నీకు యేమికావలె.

శిష్యు|| యిషువంటి వనేకకోట్లువచ్చిన వున్న యేమిలేకపోయినా చలించక యుండేదికావలె.

గురు|| సరే మంచిమాట నీవుకావలెనంటే సూచనచేస్త కనుక్కొమ్మూలంలేని యీ గుర్రెగె శరీరానకు మూలం యేమిలేదుగదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్రెగె శరీరం కొనకు యేమిలేదుగదా.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| యెక్కడపాయ.

శిష్యు|| యేమిలేనిది యెక్కడనుంచివస్తుంది యెక్కడికి పోచుంది.

గురు|| సరేసరే అట్టే నీవుయేమి.

శిష్యు|| యేమిలేని యీ గుర్రెగె శరీరంను నేను.

గురు|| సరే సూచనచేతు.

శిష్యుః॥ చెయ్యండి.

గురు॥ పుట్టనిచావనిది మొదలుకొనలేనిది సకలదేశాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సార్వకాలాలయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే యున్నది. యేమిలేని యీగురైగే శరీరం అయివున్న నీకుదానికి యీషత్తు సంబంధంలేదు, నీజోలి దానికిపట్టదు. దానిజోలి మనకు అవశ్యంకావాలే. అది మనస్సుకు పడకుండు మనస్సుకు శాంతిలేదు. యిక సరేనా.

శిష్యుః॥ యిఖనేను యేమిఅడుగ నేను అందులోనేవున్న దానికి బదులులేదు నావ ర్తమానం నాకేతెలుసు.

గురు॥ యేమి తెలుసు.

శిష్యుః॥ మునుపు నాతో చెప్పినట్టే మళ్లాచెప్ప.

గురు॥ మూలంలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు. పుట్టని చావనిదేవున్నది. మూలంలేని యీగురైగే శరీరం వున్నదాన్ని కనుక్కొనివుంటే బాధ. వున్నదానికి శరీరమేలేదు యేమిలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యుః॥ బాధయెవ్వరికి బాధలేకపోవటం యెవ్వరికి.

గురు॥ శాభాసు కనుక్కొని వక్కదృష్టాంతంచెప్ప.

శిష్యుః॥ సిద్ధలో వెయ్యి యేనుగులువుండి మేలుకుంటే యేమి లేదు. అలాగే పుట్టనిచావనిది రాకడపోకడలేనిది మొదలుకొనలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది. సూచనకాంగానే యేమిలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు.

గురు॥ శాభాసు మరిదొడ్డవాడవు.

సప్తమ క ల

మళ్ళాకలలో వక్క-సన్యాసివచ్చె వెంటనే పెద్దపట్టెనామల అయ్య వారు పుస్తకం చంకపెట్టుకునివచ్చె తరువాత అద్దకపు బట్టవలెనున్న మనిషి వచ్చె ఆహువంటి ఆయనే ముసలి ఆయనవచ్చె వీరిని చూతామని నై సు వారువచ్చె.

ప|| వీరునల్లరు నాలుగువిధాల పెట్టుకున్నారు.

ప|| మీకు మీరేపెట్టుకున్నారా మీకు యెవ్వరయినా చెప్పినారా అని అనుచు విభూతి చెమటకు తడిసిపోయిందిగనుక ఆతను మనవలె నున్నాడు. యాయన మన మతమువారె అనుకొనె అనుకొని నైత్తి చూచె కొమ్ముచూచె చూచి మనసంబంధమే అనుకొని మీకులందఱుమి అని అడిగె.

శం|| నాకు కులంలేదు గోత్రంలేదు అనె.

ప|| లేదని నీకేయిరుక నీకు మరివొకడు యెవ్వడయినా చెప్పినారా అని అనె.

శం|| నాకు చెప్పేవారు యెవ్వరు నాకంటే వేరె యెరుకలేదు. నేనె అందరిలో వుండి యెరిగేవాణ్ని నేనే నేను సమస్తనిర్నయాలకు కర్తను నేనుననే అనె.

ప|| అయ్యవారిని నీవేమయ్యా అనె.

రా|| వారలు నీవు యెమి నిర్నయంచేసినావయ్యా అనె.

శం|| నేను నిబద్ధి శరీరం అబద్ధం అంటే [లేదుఅనుట].

రా|| అట్లైతే పుట్టిందిసేవా శరీరమా.

శం|| శరీరమే నాకు పుట్టుకలేదు చావులేదు. సార్వకాలం వక్క-

తీరె.

ప|| నీవు చెప్పవయ్య అయ్యవారు.

రా|| సరేకాని నేనువేరు శరీరంవేరు అన్నాడు.

శం|| వారు మేము నేను శరీరంవక్క-టే నన్నువిడిచి శరీరంవుండదు శరీరంనుండిచి నేనువుండ నాలోకలసి శరీరంవున్నది. శరీరంలాకలిసి నేను

పున్న యితేకాని రెండుకాపు వక్కటికాదు. శిలాప్రతిమ యేలాగో అలాగే పకీర అయ్యవారుని అడుగుమా వ్యవహారంచేసేది శిలాప్రతిమ నా అడుగుమా.

రా॥ మాసిద్ధాంతం వొకటికాదు రెండుకాపు విశిష్టం పకీరా వ్యవహారం అడిగితివి మీవార్ని అడుగు

ప॥ వారు మావారాయేమి,

రా॥ యేమయిన యెక్కువ తక్కువ జుట్టులేదు జంఘాలులేవు.

ప॥ అదియేమయ్యా అనె.

శం॥ వ్యవహారం నీవుచేస్తానా శరీరంచేస్తుందా అంటె.

రా॥ నేను యేమిచేస్త క్రియాశూన్యడను అకర్తను అభోక్తను నేను యేమిచేయ్య అన్ని దేహధర్మాల దేహమే చేస్తుందిఅనె అనంగానే.

ప॥ పకీరునవ్వె నవ్వి అద్దకపుబట్టవంటి మనిషి నీవేమయ్యా అనె.

మ॥ ఛీ శరీరం యేమిచేస్తుంది సకలవ్యవహారాలకు కర్తను గుర్తెరిగేవారిని "జ్ఞాత్వాకర్మాణి కుర్వంతి" అని వున్నది. సమస్తమయిన వ్యవహారాలు నేనేకాని స్వతంత్రుణ్ణికాను.

ప॥ నీకంటెవేరు మరివకరువున్నారా.

మ॥ వున్నారు.

ప॥ గురువును యెరిగినవారా యెరుగనివారా.

మ॥ యిత మాసిద్ధాంతం.

ప॥ ముసలిమనిషి నీదేమయ్యా.

వే॥ నీవు నిబద్ధ పరీక్షనిబద్ధ అనె.

రా॥ నేనునిబద్ధ శరీరనిబద్ధ నేనులేనిది శరీరంచేయ్యదు శరీరం లేనిది నేనుచేయ్య గుర్తెరిగే నేను జ్ఞానం శరీరంచేసేది కర్మ జ్ఞానంనిబద్ధ కర్మాలునిబద్ధ ద్వైతంనిబద్ధ అద్వైతంనిబద్ధ అనె.

ప॥ పకీరువచ్చి మీరు యెక్కడికి పోతారు అనె.

వే॥ మేము నల్లరము నాలుగుబాటలవారం మాకు యేమిప్రయోజనంలేదు, సకలవిద్యలు చదువుకున్నాము. చెపుదామంటె చదువుకునే

వారులేరు. శ్రీవణమయిన చేతామంటె వినెవారులేరు. యెవ్వరయిన వస్త
రేమో వస్తె నలుగురము నాలుగుగ్రోవలు చేతామని యున్నాము.

॥ యెవరైన వచ్చేరు రావలెనని తపస్సుచెయ్యమని చెప్పి
నాయె.

యీనలుగురు యెక్కడచూచినా యేమిలేదు అని వుండిది. వుండగా
వుండగా అనేకమంది బూడిది పూసుకవచ్చిరి. అనేకమంది నామాలవారు
వచ్చిరి. అనేకమంది నాలుగు విధాలవచ్చిరి. రాంగానే వినవలెనని యిచ్చు
పుట్టె పుట్టంగానెవినిరి. మనము యీలాగే కొందరికి చెపుదామని పుస్త
కాలు వారివారి సమధానంగా శాస్త్రవాసుకొనిరి వ్రాసుకొని చెప్పుకూచూ
చదువుకొనుచుండిరి. వుండగా వుండగా అనేక కోట్లకొద్ది స్త్రీలువచ్చిరి.
అనేకఆభరణాలు అనేకవస్త్రాలు అనేకమయిన గుర్రాలు రథాలు అనేకమ
యిన బానిసవాండ్లు మంటితపుకులొయెక్కి అధాతువచ్చిరి. రాంగానే
చదువులుచాలించి చెప్పెవారితోకూడా మోహపడి రతికర్మాలు చాయబ
ట్టిరి. యీలాగు వుండగానే ఆవులు, బ్రెలు, మేకలు, అనేకకోల్లు, గొర్రెలు
కాచేవాండ్లతోకూడ వచ్చిరి వచ్చేవరకు యీమంటితపుకులో యెక్కడ
చూచిన సమముల వంటిగడ్డి యెక్కడినుంచో పెద్దపులులువచ్చె అవ్వి
రాంగానే యీమంటితపుకులో అనేకమయినగట్లు గుట్టలు గుహలువచ్చె
రాంగానే పులులు ప్రవేశించే. యీప్రకారాన అనేక దినాలుగడిచె. దాని
మొదలు యెవ్వరికి తెలియదు. కొనతెలియదు యిది యెంతకాలం అందరికి
తెల్వకుండ నలుగురు యీమూలంలేని గుర్రరిగే శరీరానకు మూలంపున్నదని
యీమూలంలేని గుర్రరిగే శరీరం నేను అని నిశ్చయంగలవారు. కొంత
మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరానకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంపున్నదని
తెన్నారు. మళ్ళివస్తుంది అని అన్నారు. మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీ
రానకు మోక్షమని ముర్పించినారు. మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీ
రమే యిన్నిమార్గాలు చేసింది. చెప్పేవారికోవేలు అవుతే వినేవారికి
గొగ్గతవుండవలె. అందరికి మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరం ప్రతిదిన
కుందు యేమిలేదు. కలలోవచ్చినవారిని ఘట్టిగా కట్టివేసుకున్నట్టు

మళ్ళామళ్ళా ఘట్టిగానన్నే కట్టివేసుకుంటారు. యీదుఃఖం నాకుయేమి అని అందరు చూడగానే మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరం ప్రతిదినమండ యేమిలేదు. కొనకుయేమిలేదు. యేమిలేని అపకీర్తి సుషుప్తి అని కల్పించినారు. కొనకుమరణమని కల్పించినారు. తల్లికి అలవాటు అయి పిల్లకు తల్లి కొనకుచస్తే ఆపిల్ల అమ్మ అమ్మ అని యేడిస్తే నీళ్లకుపొయి జియ్యచేకేరాను పొయింది అన్నట్టు మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీర స్వర్గానకుపొయింది సరకానకుపొయింది అని కల్పించినారు. నేను రా రాను. నేనువస్తినా కాశ్యేపువుండి మీకు తెలిసేటట్టు మళ్లయేమిలే అని నిశ్చయంఅయేటట్టు కలలోవచ్చి కాశ్యేపు మీతోకూడ వు మీరు అటు మొకంకాగానే మీకునేను యేమిలేదు అని నిశ్చయ అయిందో లేదో ఆలాగే మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరం పుట్ట చావనిది మొదలు కొనలేనిది వక్కటయినా క్రియలేనిది శరీరంలే సకలదేశాలమందు చలించక సర్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది. సూ కాంగానే మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు మధ్య కాశ్యే పుండి మేలుకుంటే యేమిలేనట్టు మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీర ఆలాగువుంచుంది. శీఘ్రంగా మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరంలేని గ స్వామిని వెతకి పుట్టనిచావనిజూడ సూచనచెయ్యండి అని అడగం వారిదగ్గరవుండి తెన్నుచూచి శాంతిపొందవలె అనంగానే తప్పుకా మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరంచేత సాధ్యంకాదు. స్వతసిద్ధమ వున్నది గనుక కలలో రెండోదిలేదని ప్రసిద్ధికద్దు. కలతప్పనిడిచి రె అనన్తలేదు. యేదయినా వున్నపుడేగనుక మూలంలేని యీగుర్రరిగే శ పున్నంతశేపు వుండేది కొనకు యేమిలేదు. పుట్టనిచావని దాని ను కాదు. యీలాగున వుండగా తప్పున వక ఆడదివచ్చె.

శ్లో॥ వస్తూనే నన్ను మీదగ్గర సర్వకాలం యెడతెగకుండా వు కొండి అనె.

గురు॥ నీకు సమాధానంవుంటే వుండు నీకు సమాధానం కాక నేను నిన్ను యేమిఅన.

శిష్యు|| నాకు క్షణమయిన యెడతెగకుండ మీదగ్గర యుండవలెనని యున్నది.

గురు|| వుంటేవుండు.

శిష్యు|| నేను వున్నంతశేపు సీవునన్ను యేమనకుండా యెప్పుడు లేక పోవానో అప్పుడు జీతచెయ్యండిఅనె అంచూనే బట్టపరచుకొని అడ్డంపడె అరునెలకులేచె.

గురు|| నాలుగుదినాలకు నేటిదాక యెక్కడికి పోయినావు అనె.

శిష్యు|| మంది యేమనుకున్నారు అనె.

గురు|| మందిమాటలుయేమి నీకు యేలాగు యెరుకవున్నాదో అలాగు చెప్పుమనె.

శిష్యు|| మూలంలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు. నేను వుంటనే నాకుయెరుక నేను యేమిలేకుంటే యేమిలేదు.

గురు|| అటైతె నీకు మూలంవున్నదీ.

శిష్యు|| నాకు మూలం యేమిలేదు. మందిసుషుప్తి అంటారు అప్పుడు మందిలేరు. నేనులేదు. నేనురాంగానే నాతోటివచ్చినారు వారు నావంటివారే కాళ్ళేపువుండి కొనకు యేమిలేకపోయేది పుట్టనిచావని దాన్ని వారుయెరుగరు నేనుయెరుగ.

గురు|| దాన్ని చెప్పేవారు వున్నారు.

శిష్యు|| యెమొ శరీరం లేనివారు అయితేయెమొ మూలంలేని యీ గురైగే శరీరంచాత సాధ్యంకాదు.

గురు|| నీకు యేమి యెరుక.

శిష్యు|| అసాధ్యవస్తువని ప్రసిద్ధికద్దు యిఘ సూచనచెయ్యండి.

గురు|| కద్దుకదా మూలంలేని యీగురైగే శరీరంచాత పుట్టని చావనిదాన్ని మొదలు కొనలేనిదాన్ని రాకడపోకడ లేనిదాన్ని స్వకాలాలయందు సమ స్తమయిన వస్తువులయందు చలించకవున్న దాన్ని వుండ జూచి కలహోయేనుగ మేలుకుంటే యేమాయ.

శిష్యు|| యేమిలేక పాయనయ్యా.

గురు|| మూలంలేని యీగురైగే శరీరం యేమిలేదు. అని నిశ్చయమే విచారణకు ఫలము.

శిష్యు|| సరే యిదియేమి ఆశ్చర్యం వున్నదివున్నట్టె చెప్పితిరి. అది కఠినంకాదు. అచలంవున్నది నిబద్ధ చలించేశరీరం యేమిలేదని నిబద్ధ యొక్కడచూచినా పరిపూణమే చూపులేదు మేపులేదు.

గురు|| కాని పూరికే మాట అది.

శిష్యు|| అసాధ్యంనిబద్ధ అనాయాసంనిబద్ధ యిదే రాజమాగం.

గ ద్య

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

విద్యావిద్యోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

చ తు ర్థో ద్యాయః.

శ్రీ గురుభ్యోనమః

అష్టమ క ల

౫, సదసదుపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం.

శ్లో|| యదాకాశో హృషీకేశో | నానాపాధిగతోవిభుః |

తద్వైదాభీన్నవద్భూతి | తన్నాశో కెవలోభవేత్ ||

మూలంలేని గురైగే శరీరంయేమిలేదు అని నిశ్చయమే విచారణకు ఫలం కలహో అయోనిసంభవుడు వొకరాజు చతురంగబలాల తోట నచ్చే వచ్చినసేనంత రాజువలెనే అయోనిసంభవులు వస్తూనే.

రాజు|| అయ్యా నాకు మూలంయేమి అని అడిగె.

గురు|| అడిగితె నీతోకూడ వచ్చినవారు అందరికి మూలమేదో అదే నీకు అనె.

రాజు|| అయ్యా నాతోకూడ గుర్రాలు, యేనుగులు, లొటిపిట్టలు, కుక్కలు, గాడిదలు, పందులు, పిల్లులు, యెలుకలు, పెద్దపులులు, సింహములు, అనేకమంది గుర్రాలు తోమేవాండ్లు అనేకంవున్నారు అనేకమయిన స్త్రీలు వున్నారు వారికినాకు వకచేమూలమా అనె.

గురు|| అందరు అయోనిసంభవులు కారా అనె.

రాజు|| సరేకాని నేనుమాత్రమే అనుకున్నా.

గురు|| అదే భ్రాంతి అందరు మొదట యేమిలేకనే వచ్చినారు. నీకు తల్లిదండ్రీ మూలాగులేనో ఆలాగే సమస్తమెవ్వారికి లేదు. నీవు అందరు సమానమేకాని నీవు వక్కడవు యెక్కడా.

రాజు|| నేను మొదలు యేమిలేనివాడను అని యెరిగే నిన్ను అడిగినాను. యెవ్వరికైనా తెలుసునోలేదో అని అడిగినాను. నాకు యెరుకే స్వామి. నేనుతప్ప విడిచి యివ్వెవ్వరులేరు అనుకున్నా. నావంటివారు అందరు అని యెరుగ. యిప్పుడు అందరివంటివాడని అని సంశయం వచ్చినాది. అందరికంటె యెక్కువవాడిని చెయ్యండి అయ్యా.

గురు|| దాండేమి. పుట్టనిది వున్నది అది నీకు సూచన చెయ్యగానే అదేకాని వొక్కటి నీకు భ్రాంతివుండదు.

రాజు|| అది సూచన అయినతరువాత నేనేవుండ యెందుకు అందరితో సమానంగా ఛీ యిది నాకు పట్టదు. మూలంలేని యీ గుర్రరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తనకంతానే నిశ్చయం అయ్యేట్లు సూచన చెయ్యండి అది నాకు సమాధానం అనె.

గురు|| అట్లైతే విను నీవు నీతోకూడ సేవ మొదలుకొనలేని దానిలో వున్నారు. అది నీవు కావు నీకంటె వేరే.

రాజు|| సరే అట్లైతే నీకు మొదలులేదు కొనలేదు నావంటిదా యేమి.

గురు|| నీవంటిదికాదు. అట్లైతే నీవు యేమి.

రాజు|| నేను మూలంలేని గుర్రరిగే శరీరాన్ని అనే.

గురు|| అంటే మోక మొదలులేదు కొనలేదు. అది వున్నది.

రాజు|| వుంకే.

గురు|| నీకు యేమివున్నది తలకాయ మొదలు కాళ్ళు కొనయివ్వే.
రాజు|| నేను దీనికి అనలేదు.

గురు|| మరి దేనికి.

రాజు|| యీ గుర్రెగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొనకు
యేమిలేదు అని అన్నారు అదే సరి నాకు చులకనే.

గురు|| యిప్పుడు నీవు వున్నావాలేదా.

రాజు|| నేను వున్నాను. మహా తిన్నగా సూచన చెయ్యండి.
నాతో నచ్చినవానికి తెలియకుండా.

గురు|| అలాగే మొదలు కొనలేనిది శరీరానకు మొదలు కొనవున్నది
సమాచంకాదు. యీ గుర్రెగే శరీరంకంటే అది వేరే. మొదలు
కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందు
సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చెలించక తనకుతానే
శరీరంతో వున్నది.

రాజు|| సరే.

గురు|| యీ శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొన యేమిలేదు.

రాజు|| వున్నప్పుడు యేలాగు నిర్ణయం.

గురు|| కలలో కోటి యేనుగలువుండే మేలుకంటే నేమాయ.

రాజు|| యేమిలేదు యింతేనా.

గురు|| యింతే శరీరం యేమిలేదు అని తెలుసుకదా. వున్నప్పుడు
మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదంటే తప్పా.

రాజు|| యేమి తప్పు యేమిలేదు. వున్నది యెన్నటికి లేకపోదు. లేనిది
కాళ్ళేపు వున్నా యేమిలేదు. చెలించేది యేమిలేదుగనుక అచలం వున్నది.

గురు|| సరేకాని రాజు మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరానకు
మొదలు యేమిలేదు కొన యేమిలేదు అని నీకే యెరుక. యెవ్వరైన
చెప్పినారా యిదేమి ఆశ్చర్యం. యిది అంతా కలలో యెక్కడినుంచి
వచ్చి. యెక్కడవుండే తిరిగి చూడంగానె యెక్కడనాయె.

రాజు|| యేమిలేదు.

గురు|| ఆలాగేకాని పరిపూర్ణం వున్నదని సూచన మాత్రమే. దానికి అదే స్వభావం.

రాజు|| యిదే ఆశ్చర్యం దానిలోపలవుండి దాన్ని యెదుగురు చాలు వున్నదే వున్నది.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనంగానే అచలం స్వతస్సిద్ధం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదుగనుక వున్న కాశ్చేపు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. యిది గురువాక్యం. యిది నమినవారీ బంధంలేదు, మోక్షంలేదు, సర్వకాలం పరిపూర్ణమే. యిటువంటివారే పుట్టని చావనివారు.

న వ మ క ల

రాజు|| కలలో మరొక రాజువచ్చె. వస్తూనే నా నిర్మయం నాకు తెలుసు. నాకు తెలియనిది యేమయినా యుండేనా నాకు తీవ్రంగా సూచన చెయ్యండి అనే.

గురు|| పుట్టని చావనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది మొదలు కొన లేనిది వున్నది అనే.

రాజు|| స్వామి అటువంటిదాని జాడ నాకు యెవరయిన సూచన చేసేరాఅని మహా ఆపేక్షత వున్నాను అయ్యా. అది యెక్కడవున్నదో నాకు శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యండి.

గురు|| చేస్తాగాని నా వర్తమానం నాకు తెలుసును అంటిని. నీవు నీ వర్తమానం కొంచెం చెప్పు అనే.

రాజు|| నాకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు స్థానం యేమిలేదు. నాకు నేనేవచ్చి కాశేపు వుండి వెంటనే శూన్యమయి పోచా.

గురు|| శూన్యమంటే.

రాజు|| యేమిలేదు.

గురు|| యిగ నీకు యేమికావలె.

రాజు|| యీ ప కారాన పాములు, కొంగలు, కాకులు, గడ్డలు, గువ్వలు, పిట్టలు, చిలుకలు, గొరింకులు, నెమళ్ళు, బాతులు, హంస, జేగులు, మొదట యేమిలేనిదే వచ్చి కాశేపువుండి కొనకు శూన్యమాయ నేను వాటివలెనే అయితే నీ ధర్మాన పుట్టని చావనిది వున్నదని వింటి. విన్నందుకు నాకు సూచన అయితే మాళ్ళా నాకు యీ దేహభ్యా పుట్టకపోయ్యే. కొనకు యేమిలేదని మీకే తెలుసు.

గురు|| సీకేమికావలె.

రాజు|| యీలాగు అన్ని జంతువులకు సమానమే. యీలాగు రాజనయ్య అన్నిటివంటివాణ్ని కావలేనా స్వామి. నాకు సార్థకంలే సూచన చెయ్యండి.

గురు|| అలెత్తే నీవు శరీరం లేనిదానిలోనే వున్నావు.

రాజు|| నేనా యేమి గురుస్వామి.

గురు|| దానికి మొదలు లేదు కొనలేదు.

రాజు|| సరే సూచన అయ్యే.

గురు|| యిక అదే పుట్టని చావనిది.

రాజు|| సరే మరినకటి నేను యెందుకు అన.

గురు|| అదే రాకడాపోకడా లేనిది. అదే మొదలు కొన లేనిది.

రాజు|| మీవంటివారెని యెవరిని చూడలేదు స్వామి.

గురు|| సరే శబాస్.

రాజు|| నేను యేమి సమమంత్రపువాణ్ని. మొదలు యేమిలే కొనకు యేమిలేదు. సర్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది. శరీరం లేనిది యెంత వొడ్డవాన్ని అయితే నేమి కొనకు యేమిలేదు.

గురు|| నీను సర్వకాలం వొక్కతీరుగా చలించక సకలదేశాలయం సర్వకాలాలయం సమస్తమైన వస్తువులయందు గట్టిగా యున్నది. సరే యిందుకు అనుమానము వున్నదే.

రాజు|| కోటిమాటలకు లేదు లేదు అన్నా అదేవున్నది. మూ లేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని అనంగానే స్వతసిద్ధుడే.

అచలం తనకుతానే వున్నది. ప్రయత్నంచేత సాధ్యంకాదు. ప్రయత్నం చేసేది యేమిలేదు.

గురు|| గనుక రాజా యీ శరీరం యేలాగులేదో వక్క దృష్టాంతం చెపుమా.

రాజు|| యీకలలో కొటి యేనుగులుండే యిటు చూడంగానే యేమాయ. యేమిలేనిది అందరికి దృఢమే. నాకు వారికి వకటి యెక్కువ తక్కువా.

గురు|| యేమి.

రాజు|| మీరు సూచన చేసినదాన్ని వుండజూచి మళ్లా యీ వున్న శరీరం యేమిలేదు అని మునుపటి దృఢం వలెనే దృఢం కద్దు.

గురు|| మునుపే వున్నదానికి సంశయంలేదు దృఢంలేదు సర్వకాలం వక్కతీరే.

ద శ మ క ల

వృ|| యీ కలలో ముసలి వృద్ధు వచ్చె. వస్తూనే నా మూలం నాకు తెలియదు. యెంతవారికి తెలియదు యీ రహస్యం చెప్పండి అనె.

గురు|| యిదియంత నీవు పుట్టసి చావనిది మొదలు కొన లేనిది శరీరం లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది, క్రియాశూన్యమయింది, భోంచెయ్యనిది, వక్కటయినా భ్రాంతిలేనిది, సకలదేశాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు. చలించక వున్నదాని యందు నీవు వున్నావు.

వృ|| యింత దొడ్డదానియందా.

గు|| నీకు సూచన అయిందా లేదా.

వృ|| నేను యెన్నడు విసంది, అత్యద్భుతమైంది, అధాత్తుగా శ్రవణం చేయిస్తిరి. యిష్టవంటిది నాకు యెవ్వరయినా సూచన చేశేరేమో అని నాకు యిచ్చువుంది.

గు|| నీకు సూచన అయిందా యథార్థముగా.

వృ॥ వున్నది అని నాకు దృఢం అయింది అరిచేతులో పుశీరీకాయ
పున్నదో లేదో అని అనుమానం లేనట్టు తనకుతానే యధార్థంకావలె.

గు॥ అయితే నీకు అయిందాలేదా.

వృ॥ అయినట్టేకాని యింక నకసారి వినుపించండి.

గు॥ విను.

వృ॥ సరే సరే.

గు॥ తెన్న వింటివి మరి వున్నది యిప్పువంటిది.

వృ॥ లేదని యెంత మూఢునికీ, మూర్ఖునికీ అనుమానంలేదు.

గు॥ అదే దృఢం.

వృ॥ అయినా మూలం చెప్పండి అనె.

గు॥ చెపుతాగాని నీకు సూచన అయినది పోదుకదా.

వృ॥ నాకు దానికియేమి సంబంధం నావంటివారలే కోటురాని,
నీళ్ళలో పరపుబండవలె వున్నదానికి, యంతప్రవాహం వచ్చిన దానికి
యేమికొడువ. యెక్కువ అయినా నీళ్లకేగాని దానికి సార్వకాలం వక్క-
తీరే.

గు॥ యిక నీ వర్తమానం విను నీకు తల్లిదండ్రీ యెవ్వరయినా
వున్నారా.

వృ॥ యీ మాట నేనెన్నడు వినలేదు. యీ పాపపు మాట నేడు
వింటి.

గు॥ అదే.

వృ॥ మేము అయోనిసంభవులము.

గు॥ చూస్తే నీవు నక్కడవు. చాలామంది వునట్టు ముచ్చట
అడుతావు.

యీలాగు వుండగానే గుర్రాలు, ఏనుగులు, మనుష్యులు, రథాలు
అనేక జిల్లాలు మూడుపాళ్ల వుత్తదుర్లువాండ్లు, బూడిదగాండ్లు, నామాల
వాండ్లు అనేకమంది గుర్రాల దగ్గరవాండ్లు అనేకకోట్లు వచ్చె.

గు॥ శాభాసు వృద్ధయ్య వీరంత అయోనిసంభవులు కారా.

వృ॥ సరే సరే.

గు॥ వృథా తల్లిదండ్రులు అననేరాదు. శృ॥ “అన్యతాత్ పాతకంపర” అని వున్నది. (అబద్ధంకంటే వేరే పాపంలేదు.) యీ వచ్చినవార్ల అడిగేరు సుమ్మా. తమన నెత్తికొట్టి పోతారు.

వృ॥ అటైతే నేను అడుగనే అడుగు, యీ దుఃఖం నాకు యెందుకు అయ్యా నాకు మూలంయేమి.

గు॥ నీకు యేది సూచన చేస్తినో అది కాదుగదా.

వృ॥ అది యెన్నటికి కాదు.

గు॥ అటైతే నీకు యెన్నటికి మూలం యేమిలేదు.

వృ॥ కొనకు యెక్కడికి పోచా అనె.

గు॥ నీకు యెరుకే.

వృ॥ నేను వున్నంతసేపు నాకు యెరుక.

గు॥ నీవు యెప్పుడూలేవు

వృ॥ నేనా యెప్పుడంటే అప్పుడే శూన్యం.

గు॥ శూన్యం అంటే.

వృ॥ యేమిలేదు.

గు॥ నీవు లేకపోయిందే నేను సూచనచేసింది లేకపోదుగదా.

వృ॥ అది రానూలేదు, పోనులేదు, వుండేదియేమి, లేకపోయ్యేది యేమి నాకు నేనే యేమిలేదు.

గు॥ అని దృఢమేకదా యిక నీకు యేమికావలె. పుట్టని చావనిది నేను కావలెననియు యిచ్చలేదుగదా. గాడిద గుర్రం యెన్నడు కాదు గదా.

వృ॥ నేనని మొదట యెన్నడు లేదు. కాసేపు వున్నప్పుడు యేమి లేదు. కొనకు యేమిలేదుగనుక యిషువంటిది నాకు కావలెనని యెన్నటికి యిచ్చలేదు. అయితిననే అబద్ధాలు పట్టవు. పుట్టని చావనిది వున్నది అని నమ్మకవుంది.

గు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు, నడుమ వున్నపుడు యేమిలేదుగనుక శరీరం వున్నపుడు శరీరం లేనిదానిని వుండచూచి సర్వకాలం శరీరం లేకుండేది. యిదే భ్రాంతి లేని మార్గం. యితకంటే అధికంలేదు.

ఏ కా ద శ క ల

స్త్రీ|| యీకల్యాణ వక స్త్రీ వచ్చే. వస్తూనే నాకు మొదలు యేమిలేదు అని యెరుగుదు. వున్నపుడు నా వర్తమానం నాకే యెరుక. సార్వకాలం శరీరం లేకవున్నది. వున్నాదని విన్నా. దానిని సూచన చెయ్యండి.

గు|| వున్నది.

స్త్రీ|| యెక్కడున్నది, యెఱువంటిది.

గు|| అది పుట్టని చావనిది శరీరము వున్న శరీరాన్ని ముట్టనిది, రాకడలేనిది, క్రియాశూన్యమైంది, మొదలు కొన లేనిది సార్వకాలాల యందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు చలించక అచలమనే ప్రసిద్ధి చేత వున్నది. యెఱువంటిదానిలో నీవు వున్నావు.

స్త్రీ|| యితేగదా. సరే సరే స్వామి యిది వకవేళ తోచు.

గు|| యేమని.

స్త్రీ|| యిది యేమోలనుకుందు. యిది పుట్టని చావనిది అని యెరుగ, యిపుడు తోస్తుంది. యిపుడు నాకు యితకంటే ప్రకటమై యిది యేమిలేదు, కుండ ముందర వున్నట్టు వున్నది యిదే పుట్టని చావనిది అని తోచకనాడు, యిపుడయితే పాపాలకు, వృత్తులకు వేరు కలుపు ఆయె.

గు|| కోటి యుక్తులకయిన పుట్టని చావనిది మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం కాదు. యిది కలతలేని గురు సాంప్రదాయం కలనారి చేత సూచన దేహగుణవుతుంది. మీరు యిది చూచి భ్రాంతిరహితము

అయ్యేది. అయిన మళ్ళా మళ్ళా చూడండి, వ్రాసుకోండి. యిది గురూపదేశం లేనివారికి యెంతవారయిన బాడకాదు. చలం, అచలం యీ రెండేకాని మూడోది ఏవేకమయినా అపేవేకమే. పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకడా పోకడా లేనిది సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాకమునుచే సకలదేశాల యందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది. యిటువంటిది యేమిచెయదుగదా.

స్త్రీ॥ యిటువంటిది యేమిచెయ్యదు.

గు॥ సకల నిర్ణయాలు యెవరు చేసిరి.

స్త్రీ॥ యీ పుట్టని చావని దానిలోనే మొదలు యేమిలేక కొనకు యేమిలేక యీ కలలోనే తనకుతానే వచ్చి సమస్తమయిన నిర్ణయాలు, సకల వినోదాలు, అనేక భాష్యాలు, అనంతమయిన వేదాలు, శాస్త్రాలు, పురాణాలు, పట్టణాలు, పల్లెలు, సిద్ధాంతాలు తనకు మనసు వచ్చినట్టుగా తానే చేసి తనకుతానే కొనకు శూన్య మవుతుంది.

గు॥ శూన్యం అంటే.

స్త్రీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ వున్నపుడు నీ పేరు వేమని అడిగేటందుకు యేమిలేదు. అది పోయినతరువాతను యేది చూచినా మన్నుపోసి అంబలి కాచినట్టే పేరుగు అంబలి తాగబోతే బురద మన్ను వున్నట్టే. నీవు యెక్కడ నుంచి వచ్చినావు మళ్ళి యెక్కడకు పోతావు అని వక్కడయిన అడుగ లేదు. వచ్చినవాడల్లా రానూ, వచ్చి తన కార్యాలు చేసుకుపోను వున్న వాండ్రకు మనకు సుఖమయిన దుఃఖమయిన పుట్టని చావనిదానికి యేమి లేదు.

స్త్రీ॥ తనకు తానేవచ్చి నేను వున్నపుడు నీ పేరుయేమి అని వక్కానాడు అడిగిన. అడిగితే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అనుకుంటాను.

గు|| దాందేమోయీ మనకే కలలో అనేకమయినవి కన్నులచూచి పలానిది పలానిది అది అని గురైరుగుతామాలేదా. అవి మనలను యెరుగునా యెరుగవా? కలలో వచ్చిన దొరతోటి మనుష్యులతోటి మనము వ్యవహరించేసినామా లేదా? పుట్టని చావని జాడవాండ్లు యెరుగరు. మనము యెరుగము. అమృతవాండ్లమాట యేమి నిబద్ధియి. ఛీ వారిని వారి మాటలను నమ్మినవాండ్లు చెడిపోయ్యేరు. అయినా మనము యిమృతవాండ్లు ప్రకారంగానే యేమిలేదు. మనదే భ్రాంతి పుట్టని చావనిది యీ జోలి యెరుగదు. మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం రాకముందు వున్న పుడు కొనకు యేమిలేకపోయినా సార్వకాలం నక్కతీరే. అందుకే సార్వకాలం శరీరంలేనివారు దొడ్లవారు. యిదే గురుసాంప్రదాయం. అదే అది సులభమా కఠినమా అనే.

స్త్రీ|| నాకయితే కఠినంవలె వున్నది అనే.

గు|| యితకంటే సులభంలేదు అనే.

స్త్రీ|| వక్క యుక్తి స్వామీ. పుట్టని చావనిది యెక్కడ వున్నది, అది యెటువంటిది, దానికి మొదలు కొన వున్నదాలేదా, దానికి రాకడ పోకడ వున్నదా లేదా. మీరు సూచని చేస్తూవుండగానే తాత్పర్యము చేసుకుంటా.

గు|| సరేకాని నీవు యేమి యథార్థంగా చెప్పుమనే.

స్త్రీ|| నాకు వచ్చేటందుకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమిలేదు. నేను యేమని చెప్పు.

గు|| పుట్టనిదానికి యేలాగు మొదలు కొన లేదో అలాగే నీవు.

స్త్రీ|| అలాగుకాదు. నేను మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరం గనుక శరీరమునకు మొదలు వున్నది, కొన వున్నది, విత్తనంలేని చెట్టువంటి వాణ్ణి.

గు|| యీ శరీరం యెక్కడినుంచి వచ్చెనుంటే యీ శరీరానకు మూలం వున్నది. యెవ్వరై నా అనిరా వారు కలలో యెనుగవలెవుండి దాని మీద కూర్చుండి వున్నది అని అన్నారని నమ్మితే మేలుకోగానే యేనుగ మీద ఆ మనిషివున్నాడు.

స్త్రీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు మొదలు వున్నది. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం వున్నాది అనేవారు అలాగే.

స్త్రీ॥ ఆలాగే.

గు॥ యేమి యెవ్వరు యీలాగు అనంగా వినలేదు.

స్త్రీ॥ అట్లేతే చులకనవలెనున్నది.

గు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమైనా వున్నంతసేపు వున్నది అనేది లేదనేది పుట్టనిచాపనిది. వుండేనా అదియేమి అనలేదు. సకల వ్యవహారాలు యీ శరీరానికే అని గుర్తెరుగు యింతకంటే అధికంలేదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంకంటే నీచంలేదు. అధికం నీచం యిదే.

స్త్రీ॥ యేనుగ అధికం. యెలక నీచం. సింహం యెక్కువ. ఏనుగ తక్కువ. పిల్లి యెక్కువ. యెలక తక్కువ.

గు॥ అందరు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే కాని, కుక్కుకు బ్రహ్మజ్ఞానం అని వాడిక, కోడికి కాలజ్ఞానమని వాడిక, చీమకు దివ్యజ్ఞానమనే వాడిక, అన్ని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాలకే కనుక గుర్తెరిగింది వక్కటీలేదు. పుట్టని చాపనిది సార్వకాలం వక్కటీరుగా వున్నది. దానికి మధ్యవచ్చి, మధ్య యేమిలేకపోయేదానికి కొంచెం సంబంధంలేదు. అది శాశ్వతమయినది. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం మెరుపువలె వున్నాననిపిస్తుంది. మెటనే యేమిలేదు. ఆలాగే కలలో రాంగానే గుర్తెరుగుతాము. మనను అవి గుర్తెరుగు. వాళ్లు మనము పుట్టని చాపనిదాంట్లో లేకవున్నాము. మొదలు కొన లేనిది సర్వకాలం వక్కటీరుగానే వున్నది. శరీరం లేనిది, క్రియాశూన్యమయినది, రాకడా పోకడాలేనిది, సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం రాక మునుపే చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్నది.

ద్వాదశకల

శ్లో॥ యూ కలలో వోక మనుష్యుడొచ్చే. వస్తూనే అయ్యా స్వత
స్సిద్ధమై పున్న దాన్ని చెప్పండి అనే

గు॥ స్వతస్సిద్ధమయి యున్న దానియందు మీరు మేము పున్నాము
అనే.

శ్లో॥ అదిమాత్రమే పుండేట్టు సూచన చేసేవారు కావలెనని
చూస్తున్నాము. యీలాగు పుండగానే.

అయిదుగురు అంబాదీలు యెక్కివచ్చిరి. వారివెంటనే అనేకమైన
లష్కరు. వక్కరికి నూరుకోట్ల మంది శిష్యులు కోటిగురాలమీద కాగిత
పుస్తకాలు, కోటి యెడ్లమీద కమ్మకు పుస్తకాలు, అనేకమయిన శ్రీ
తాబాలకకు పుస్తకాలు, అనేకమయిన సంపటాలు, సర్వకాలం తీరంసాగి
నట్టే అనేకమంది రాకడాపోకడా, విదుగురు గురువులు, అందరు మధ్య
వచ్చినవారే. అందులో శరీరంలేని ఆయన పున్నాడని ప్రశ్నించి కద్దు. అది
యేమోఅని ఆయననే చూడవత్తురు. వచ్చిచూస్తే అందరు కూర్చున్నట్టే
కూర్చున్నారు. యిది యేమిఅన్నా అనుకుంటిమి. మనకు కావలినన్నిది
యెవ్వరయినా సూచన చేస్తారేమో అడిగి చూతామనుకొనిరి. ఆయితే
ఆయె కాకుంటే కాకనాయె. అడుగుదామని అడిగిరి. పోయ్యేటపుడు
వారికి వారి లష్కరుకు సకల సమాగ్రి గడ్డి, కట్టెలతోకూడా తీసుకుపోయి
యిచ్చి సమస్కారాలుచేసి స్వామి మొదలు యేమిలేదు కొనకు ప్రవేశించే
టందుకు స్థానం యేమిలేదు. మాకు మేమే వస్తిమి సకల భాగ్యాలతో
పుంటిమి. మాకు పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది, సార్వకాలం
వక్కతీరుగా యున్నది, శరీరం లేనిది, క్రియా శూన్యమయింది, సకల
దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తువులయందు
చలించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమయి యున్న దానిని సూచన చెయ్యంగా
వెంటనే మేము యేమిలేకుండ మాకు సూచన చెయ్యండి, సాధనం
చెయ్యందే మాకు స్వతస్సిద్ధం కావలె.

నవ్వి న బోధగురు॥ సరేకాని నీవు యేమని అడిగిరి.

శిష్యులు॥ నేనా నాకు మొదలు కొన యేమిలేదు. కొనకు యేమి లేదు. మధ్య వచ్చివున్న నేను మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంనే. నాకంటే అధికంలేదు, నాకంటే సీచంలేదు అనంగానే.

స॥ బో॥ గు॥ అందులో నక్క గురువు పక్కన నవ్వె.

బోధగురువులు ర॥ నవ్వంగానే ఆ నలుగురు చిన్నపోయిరి. పోయి ఆలోచనచేసిరి. దీనికి యేమి విచారం అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ దాండేమి మీదగ్గర విస్తారంగానే యున్నది. మా దగ్గర విస్తారంగానే వున్నది. పుస్తకాలు విడిచి విచారించండి అని నవ్విన గురువు అనే.

బో॥ గు॥ ర॥ నలుగురు ఆదే పనిమీదవుండిరి.

స॥ బో॥ గు॥ నవ్విన ఆయన యెప్పటివలె కూర్చున్నాడు.

శిష్యులు॥ అందులో కొందరు అయ్యో మేము అడిగినది సూచన చెయ్యకపోతిరి అనే.

బో॥ గు॥ వారిదగ్గరకి పోయిరండి చూస్తువున్నారు అనే.

శిష్యులు॥ అక్కడికిపోయి భోంచేతి అందరు మళ్ళా నవ్విన ఆయన దగ్గరకు వచ్చిరి. అందరము మొద్దులముకాము. మమ్ము మేము యెరుగుదుము. మావంటివారు కోట్లకొద్ది వచ్చినా యెరుగుదుము. కాకుంటే మాకు మొదలు యేమిలేదని గుర్రెరుగుతామా. ఆలాగే మాకు ప్రవేశించేటందుకు యేమిలేదని గుర్రెరిగినామా. మాకల్లా పుట్టనిది చావనిది యెక్కడవున్నది అని ఆశ తగిలించి. అదిమాత్రం సూచన చెయ్యండి అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ అట్లాతే సకే.

శి॥ మాకు యేమి పట్టదు. మరివకటి శరీరంలేక కొందరు వున్నారట అది యేలాగో అని చెందు ఆశలు వున్నవి. అట్లాతే శరీరం కొనకు యెక్కడకు పోచుంది అనె.

స॥ బో॥ గు॥ ముందు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు యిది అందరికి సమానమే. యిక యేమి.

శి॥ సార్వకాలం శరీరం లేకనే వక్కతీరుగా వుండవలె.

స॥ బో॥ గు॥ పుండేరు అనే.

బో॥ గు॥ ఆ నలుగురు నవ్విన ఆయనదగ్గరకు వచ్చిరి. యే పుస్తకములోను అడివిమార్గమేకాని వారు అడిగినట్లు సమాధానం చేతామంటే దొర్కదు. మందర యెవ్వరు దగ్గిరవచ్చి దండమయిన యేలాగు జెప్పేరు. చేతులూ పుష్ప పుట్టదు. లేనిపోని అవకీర్తి యెన్నడు యీలాగు పిడుగుపడలేదు అనిరి.

స॥ బో॥ గు॥ పుస్తకాలు కట్టించండి పోదాము అనే అనంగానే.

శీ॥ నేటిదాక నడిచినవాండ్లు చిన్నపోయి పోయ్య అయ్య అయ్య సూచన చెయ్యమని అంటే చేయకపోవడము ధర్మమా అనిరి. అనంగానే.

స॥ బో॥ గు॥ పుట్టని చావనిదానిలోనే మీరు పున్నారు. మేము పున్నాము అనే.

శీ॥ అనంగానే సరే సరే అనిరి.

(రెండో కూచి ఆయ)

గు॥ ప్రజల్లారా మీరు మేము యింతపర్యంతంకూడ పున్నాము గదా.

శీ॥ పున్నాము పున్నాము.

గు॥ మమ్ముల మీరు యెరుగుదురు. మమ్ముల మేము యెరుగుదుము. మేము మేలుకొంటే మాకు మీరు యేమిలేదుగదా.

శీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ మీరు మేలుకంటే మాకు మేము యేమిలేదుగదా.

శీ॥ యేమిలేదు.

గు॥ మీరు మేము యేమిలేదని తనకుతానే దృఢమా యేమైత కష్టపడవలెనా.

శీ॥ యేమి కష్టంలేదు.

గు॥ పుట్టని చావనిది పున్నాది కదా.

శీ॥ పున్నదే అది.

గు|| మనవంటివారు కోటిమంది రాసి కోటిమంది పోసి చాసికి యేమికావలె.

శి|| అవునయ్య నీవే గురువుకు తగుదువు. అందుకే శరీరం లేని వారు వున్నారని యందురు.

[మూఱొ కూచి] కాంగానే యీ ప్రజలెల్ల మేలుకుంటి. మేము మేలుకుంటే యెక్కడచూచుకొన్న యేమిలేదు. ఆ యేనుగ లంజన లేదు. యేమి మహాశ్చర్యం యేమిలేదు. యేది వున్నదో అదే వున్నది. ఆ గురువు చెప్పేగదోయి మేము మేలుకుంటే మీరు యేమిలేదు. మీరు మేలుకుంటే మేము యేమిలేదు. యిక యేమోయీ యీలాగు చెప్పే గురువు యెక్కడన్నాడోయి. నరేకాని నలుగురు ఆ నలుగురే. వారి పుస్తకాలలో వన్నదే నమ్మికే.

గు|| ఛీ ఆ నమ్మికే ఆ పుస్తకాలు యిప్పుడు యేమాయ.

శి|| యేమిలేదు.

గు|| ఆలాగు అవ్వించి చెప్పేవారేమైరి.

శి|| వారు యేమిలేదు.

గు|| అనేకమంది శిష్యులు యేమైరి.

శి|| యేమిలేదు.

గు|| యిన్ని గావలెనా మేలుకుంటే యేమిలేదు. అప్పుడు యెప్పుడు పుట్టని చావనిది, మొదలు కొన లేనిది, సర్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది, శరీరం లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, క్రియాశూన్యమయినది, సకల దేశాలయందు, సర్వకాలాలయందు చలించక, దేన్ని స్మరించక తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమయియున్నది.

శి|| యిసువంటిదాన్ని గురుస్వామివలన సూచన చేసినారు. చెయ్యగానే శృతి|| “ఆకాశం గగనంశూన్యం” ఆలాగు యిక్కడ శూన్యంగాదు. కోటిమాట్లు వున్నదన్నా మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు. కోటిమాట్లకు లేదు లేదన్నా పుట్టని చావనిది లేకపోదు.

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యనును బృహద్వాసిష్టం

గు|| యిదే సిద్ధాంతం. సిద్ధాంతమే రాధాంతము.

శి|| చాలు చాలు విసుకువస్తుంది.

గు|| నీకు చాలుగదా.

శి|| నాకు చాలు.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
సద సదుపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
పంచమోధ్యాయః

శ్రీ గురుభ్యోనమః

త్రయోదశకల

మాయ విద్యోపాధి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో|| ఉల్క-హస్తో యథాలోకే | ద్రవ్యమాలోక్యతాంత్యజేత్
జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య | పశ్చాజ్ఞానంపరిత్యజేత్ ||

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సిద్ధాంతం.
సిద్ధాంతమే రాధాంతం.

యీ కలలో వక్క అబ్బ మనిషివచ్చే. వస్తూనే నేను వున్నంత
నేపు వుండేది, యేమి లేకపోయ్యేది యీ రెండూ నాకు స్వభావమే
నా జాడ తెలియక కొందరు సుషుప్తి అని అనుకొన్నారు. కొందరు మర
ణము అని అనుకున్నారు. ఆ రెండు మంచి అనంగ నేను దొరికించుకున్నా.
నాకు సుషుప్తి యెరుకలేదు, మరణము యెరుకలేదు, తప్పన వచ్చేది, వుం
డేది, సుఖమైన, దుఃఖమైన అనుభవించేది. కొనకు అందరూ చూడంగ
యేమిలేదు. నిత్యం కోటిమాట్లు వుండేది, యేమి లేక పోయ్యేది, నాకు
స్వభావమే. మండికి ఆశ్చర్యం.

గు|| అయితే నీవు యెక్కడినుంచి వచ్చినావు.

శి|| నాకు మూలం యేమిలేదు, కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం
యేమిలేదు.

గు|| నీవుయేమి.

శి|| నేను మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరమును. నన్ను నేను యెఱుగుదును. నేను పున్నంతసేపు కోట్లకొద్ది వచ్చినా యెఱుగుదును యింతే.

గు|| యిపుడునీకు యేమికావలె.

శి|| రాకడ పోకడలేనిది సర్వకాలం వక్కతీరుగావున్నది మొదలు కొనలేనిది పుట్టనిచావనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి యున్నది సూచన కావలె.

గు|| సూచన చేస్తాకాని మళ్ళా అడగవుగదా.

శి|| మళ్ళా అడుగ నేను యేమయిన చదువుకున్న మొగవాణ్ణే నాకు యిదిమాత్రం సూచన అయితే సరి.

గు|| నీవుయేమి.

శి|| మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరమును.

గు|| నీవు యిపుడు యేతీరుగా అడిగినావో ఆతీరు వున్నదోలేదో అని సంశయం లేదుగదా.

శి|| కోటిమాటకు వున్నది.

గు|| అపవంతిదానియందే నీవు వున్నావు.

శి|| సరేసరే.

గు|| గట్టిగా వున్నదిగదా.

శి|| కోటిమాట్లకు వున్నది. నాకు యేమివిచారంవున్న యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు.

గు|| ఆలాగేకాదు యిపుడు కలలోవచ్చిన యేమగు యేలాగో ఆలాగే.

శి|| యిపుడు అయితే సర్వకాలు వున్నది కేవలం అదిలేక సముద్రం వలె వక్కతీరుగా యుండవలె.

గు|| అదియేమిలేదు యిదియేమిలేదు. కేవలం అచలమె సర్వకాలం వక్కతీరె ఆలైతె వ్యవహారం యేలాగు యెవ్వరికి.

శి|| యేమి అన్నా ఆశ్చర్యం.

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్టం

గు|| యిది ఆశ్చర్యమే.

శి|| యేమిలేదనేటందుకు యేమిలేకపోయె యిక యేలాగు అన్న యిది తంత ఆశ్చర్యము యిది గురుస్వామికి తెలియవలెను. అనరాను గానీ హరికి శత్యముగాదు బహుకృతినం అటువంటివారితోకూడావుండి చూడవలెను చూచినా శత్యముకానట్టెవున్నది.

గు|| అందుకే బ్రహ్మవిద్య అతిసులభం అతికఠినం.

శి|| స్వామీ నాకు స్వభావమే శరీరమనె ఆవరణంవుండె.

గు|| కఠలోయేనుగ మేలుకుంటే యేలాగు తనకు యేమిలేదని వృథామో అలాగే సూచనచేత మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శి|| అయినా మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

గు|| యేమిలేకంటే సర్వకాలం వక్కతీరె సరేనా.

శి|| సరెసరె.

గు|| శభాస చదువుకున్నవారికంటే నీవుదొడ్డదానవు యీలాగు వుండవద్దా అమ్మా.

శి|| యిటువంటివారు యేలాగుఅంటే అలాగు నడువరుగదా యెన్నటికి.

గు|| యేదిమూలమో అదేకలో యేనుగ మేలుకుంటే యేమిలేదని తనకుతానే ధృఢంవుండవలె.

శి|| ధృఢంఅయె ధృఢంయేమిలేకపోయె.

గు|| యేదివున్నదో అదేవుండె యిఖముచ్చటేనద్దు చాలుచాలు యెక్కువముచ్చట లాడేటందుకు మూలం యేమిలేదని సిగ్గువుండవలె వూరికె అది వున్నదంటే వుండిపోయె వున్నది వున్నట్టుసూచన ఆయెనా వారికి ముఖంచెల్లదు మునువటివలెనె చెలామణిలేదు. చెల్లనిరూపాయి వలెనే రాగిరూపాయి పాటిగాదు యిందుకు అనుమానంలేదు.

శి|| అన్నా మూలంలేని యీగుతెరిగే శరీరంయేమిలేదు. పుట్టచి చావని దానికి బదులులేదు.

గు|| యీలాగు వుండవలెను గురుసాంప్రదాయం.

చ తు ర్థ శ క ల

యీ కలలోనే నెనుకటి అయిదుగురు వచ్చిరి. వచ్చినవారిలో
వొక్కడు శరీరంలేనివారు అనిరి. ఆయనే గురువు. అదే భ్రాంతిలేని
మార్గం. అప్పువంటిది మూడు కన్నులవాడయినా సూచన శాయలేడు.
యినె యిప్పువంటిది వచ్చి అడుగంగానే సూచన చేస్తున్నాడంగానే కనుకుం
చాడు. యిదియేరాజమార్గం నాకు సూచనచాయండి,

గు|| నేను యెటువంటిదని సూచన చేస్తానో అప్పువంటిదానియంటే
నీవు వున్నావు. నీకు సూచనచేసినట్టు మళ్లా అడుగవుగదా,

శి|| అడుగకుండా అన్నం వడ్డిస్తే యెందుకు అడుగుతా.

గు|| విను పుట్టనిచావనిది వొక్కదాన్ని అయినా, ముట్టుకోనిది అనే
కమంది సూచన చేస్తే అనేకమంది భ్రాంతికహితులు అయినారు.

శి|| సరే యిదే.

గు|| యిదిగాక మరోదానిని యెప్పుడు సూచనచేసినా చేసినవి పడవు.
యిప్పువంటి శరీరాలు కోట్లకోట్ల వచ్చినా అది అలాగే వున్నది. యీ
గురైగే శరీరానకు దానికి సంబంధంలేదు. దీనివంటిది అదికాదు. కలలో
యేనుగు వచ్చింది. దానిమీద మనుష్యులు వున్నారు. వారు మనము
కూడా మాట్లాడితిమి. వారిని మనము యెరుగుదుము, మనను వారు
యెరుగుదురు, వారు మేలుకుంటే వారికి మేము యేమయినా వున్నామా.
మనము మేలుకుంటే మనకు వారు యేమయిన వున్నారా.

శి|| వారు మనము కూడా వున్నప్పుడు, లేనప్పుడు దానికి యెన్నటికి
భయంలేదు.

గు|| మూలంలేని యీ గురైగే శరీరంవంటిది గాదుకదా.

శి|| అదిగాక రెండోది యెమయిన వున్నదా. అదియే అది. చాలు
వ్యవహారానకు మూలం యేమిలేదు.

గు|| శాబాసు యెంతోపొడ్డవాడవు మీకు సూచన చేసినంతా
అందరికీ అదే.

పంచదశకల

శి॥ యీ కలహానే పోక మనిషివచ్చే. వస్తూనే నాకు యెనిమిది వృష్టాంతరాలతో సూచన చెయ్యండి అనే అంటే.

గు॥ మా బాగు అనే. సరేకాని నీవు యేమీ అని అడిగే అడే, జే.

శి॥ నేను మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరమును అనే.

గు॥ యీశరీరానకు యెవ్వడైనా దొరపున్నడా.

శి॥ నేను దొరను యెరుగ, దొరసాన్ని యెరుగ. నాకు మొదలు మేమిలేదని నాకు యెరుకే. నాతోకూడా వచ్చినవారే అతిప్రీతిచాత పడి పుండి తనవంటి అడదాన్ని తగిలి కొడుకులా బిడ్డలా కంచూ వున్నవారం. మాకు దుఃఖంపట్టదు. మేము రెండుమార్గాల వున్నాము. స్వతస్సిద్ధమో మాకు మేమే వస్తాము. వొకవేళ కడుపులోపుండి వెల్లివస్తాము. మాకు అనంతమయిన ప్రకారాలు అన్ని నిర్మాణాలు చేసినాము. మా కంటే అన్యం పుట్టని చావనిది దానికి మొదలు యెక్కడ వున్నాదో కొన యెక్కడవున్నాదో.

గు॥ దానికి రాకడాలేదు పోకడాలేదు సార్వకాలం వొక్కతేదే శరీరంయెప్పుటికీలేదు. క్రియాసూన్యమైంది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది. దానితోకూర్చునా పేరులేదు. దానికి అదేకాని రెండోది బదులు లేదు. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు మర్యాదాలేదు యిన్నాన్ని పునికీఅని తన సమాధానమేకాని రెండోదాన్ని చూచి భయపడదు.

శి॥ రెండోది అంటే,

గు॥ పుట్టని చావనిది.

శి॥ అదే అంటే నాస్తానమేఅది నేను వుండేది దానియందు పుట్టనిది మాతో సంభాషణ చాయదు. మేము దాన్ని పుష్టిపెట్టి న్యవహారం చాయము. మాకు అది మూలం కాదుగదా. మళ్ళీ సగవేళించే

టందుకు సానం కాదుగదా. మా సుఖమేమో మా దుఃఖమేమో వున్నంతనేపూ వుండవలె. లేకుంటే యేమిలేదు. దానికి మాకు సమ్మం ధంపుంట్టే అదీయిదీ వొక్కటే అవును. యిది మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమిలేదు. అది సర్వకాలం వక్కతీరే. యిది యెవ్వడు విచారిస్తే అప్పుడే యేమిలేదు. అది విచారించినా విచారించకున్నా సార్వకాలం చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది.

గు|| స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుకనే సాధనచాత సాధ్యంకాదు. అది నేను వక్కటేఅంటే యెవ్వరునమ్మరు. వొక్కటిసరిపోదు మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం చంచలం అది క్రియాశూన్యమైంది. సకలక్రియ లకూ మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరమే మూలం పుట్టని చావని దాని యందే వున్నావు అంటివి అందరూ అనంగా అన్నావా నీకు ధృఢమా.

శి|| అధిష్ఠానమని అనుకోంగా అన్నా.

గు|| అధిష్ఠానము వుంట్టే నీకు మూలం వుండనేవుండే మళ్లా ప్రవేశించేటందుకు సానం అది కాదా యేమి.

శి|| యేమీ చీ చీ అది యేమిలేదు,

గు|| నాకు మూలం వున్నదనీఅంటే తలలుకొట్టించే కొనకు ప్రవేశించేటందుకు సానంవున్నది అని అంటే మెడలకు వుర్లుబోయిందే. ఛీ ఛీ అషువంటి అధికమైన అబద్ధాలు వెనక యెందరుకూసినా యేమీ యెదురుగా నిలబడి అనుమను యెవ్వడుఅంటే వాడే పుట్టేవాడు కొనకు యేమీ లేకపోయేవాడు. పుట్టని చావనిది సంభాషణచేస్తుందీఅని చచ్చిన శవాలు తినేవాండ్లుఅయినా అనరు. తలలు గొరిగేవాళ్ళు అయినా అనరు. బట్టలు వుతికేవాండ్లుఅయినా అనరు. పుట్టని చావనిదానికి వక్కటైనా వికారం లేదు. సార్వకాలం వొక్కతీరే.

శి|| నేను దానియందే వున్నాగాని నాకు అధిష్ఠానం మరియూదా లేదు.

గు|| యిటు యేమీ.

శి|| దానికీ నాకు యీషత్తుఅయినా సంబంధం లేకవున్నాము.

గు|| యిది సరే. యిది అందరికీ సమాధానమే.

గు|| నీకు యాలాగు కావలే.

శి|| గురువాక్యం యెప్పుడు వింటే అప్పుడే వుండవలె. లేనిది యేమీ లేకపోవలే.

* మొదటి వ్రసమానం *

గు|| మంచిది నీకు ఆలాగేఅయ్యి పుట్టనిచావనిది సూర్యుడు వున్నాడో లేడో అని అనుమానం లేనట్టువున్నది.

శి|| అదియేమీ సాయంకాలానికీ యేమీలేదు యిది అచలం.

—♦ రెండవ వ్రసమానం ♦—

గు|| చంద్రుడు వున్నాడో లేడో అని అనుమానం లేనట్టు రాకడ పోకడలేనిది వున్నది.

శి|| అది యేమీ తెల్లవారీ యేమీలేదు యిది సార్వకాలం వాక్యతీరే.

—* మూడవ వ్రసమానం *—

గు|| భూమి ప్రత్యక్షంగావున్నట్టు మొదలు కొనా లేనిదివున్నది.

శి|| యీ భూమికి మొదలుకొనవున్నది. తనకుతానే స్వతశిద్ధమై వున్నదానికీ మొదలు యెవ్వరూ చూడలేదు. కొన యెవ్వరూ చూడలేదు. యీ శరీరం వంటినే యివి అన్ని.

[నాల్గవ వ్రసమానం]

గు|| పుట్టని చావనిది నిప్పు ప్రత్యక్షంగా వున్నట్టువున్నది.

శి|| ఆలాగే వున్నదిగాని కట్టె లేకున్నా పిడక లేకున్నా యేమీ లేదు పుట్టని చావనిదానికీ రెండోది యేమీలేదు.

—: ఐదవ వ్రసమానం :—

గు|| పుట్టనిచావనిది శరీరం ప్రత్యక్షంగా వున్నట్టువున్నది.

శి|| శరీరం వున్నప్పుడూ వుండదు శరీరం లేకుంటే లేకపోదు. సార్వకాలం యేమీలేదు మూలంలేని యీగుఠేశరీరం.

* ఆరవ పుష్పమానం *

గు|| పుట్టనిచావనిది సార్వకాలం ముందర పెద్దఘట్టూపున్నట్టు పున్నది.

శి|| ఘట్టూ యెక్కడవుంటే అక్కడనే వున్నది. పుట్టని చావనిది సకలదేశాలయందువున్నది.

* శ్రీభగవద్గీతా *

శ్లో|| అనినాశితృతద్విద్ధి । యేనసర్వమిదంతతమ్

విनाశమవ్యయస్యాస్య । సకశ్చిత్కర్తుమర్హతి||

తా|| దేనిచేత ఈ సకలప్రపంచమును వ్యాపింపబడినదో అట్టి కేవలత్మ నాశము లేనిదని తెలియుము. నాశములేని యీ కేవలత్మకు నాశము గలిగించుట ఎవరికిని శక్యముగాదు. [యీ శ్లోకము బ్రహ్మ తత్వమును గూర్చినదని శంకరభాష్యము.]

[ఏడవ పుష్పమానం]

గు|| యీ పుట్టని చావనిదీ పెద్దఘట్టూ పున్నట్టు పున్నది,

శి|| ఘట్టువంటిదికాదు, పుట్టని చావనిది; గొడ్డంగ్లఘేదింపబడదు. నిష్పచాత కాలంది, నీళ్ళచాత చీకంది, యండచాత, ఘాలిచాతయెండి పోంది.

* శ్రీభగవద్గీతా *

శ్లో|| నై సంఖ్యై నిశస్యాణి । నై నందహతిపావకః

నచై సంక్షేదయంత్యాపో । నశోషయతిమూరుతః

తా|| యీ కేవలత్మను ఆయుధములు నరుకజాలవు. అగ్ని దహింపజాలదు. నీళ్లు తడుపజాలవు. వాయువు యెండింపజాలదు.

శ్లో|| అచ్ఛేద్యోఽయ మదాహ్మోఽయ । మక్షేద్యోఽశోష్యపవచ నిత్యస్సర్వగత్స్యాణు । రచలోఽయంసనాతనః||

తా|| ఈ కేవలత్మ ఘేదింప నలవిగానిది, దహింపనలవిగానిది, తడుప నలవిగానిది, ఎండింప నలవిగానిది, నాశములేనిది, అంతటను వ్యాపించియుండునది, స్థిరరూపమగునది, చలింపనిది, అనాదియైనది.

శ్లో॥ యపనంవేత్తిహంతారం । యశ్చైసంమన్యతేహతం
ఉభౌతౌనవిజానీతో । నాయంహంతినహన్యతే॥

తా॥ యెవడీ కేవలాత్మను వధించుదానిగా దలంచుచున్నాడో, ఎవడు ఈ కేవలాత్మను వధింపబడుదానిగా జెలియుచున్నాడో, వారిద్దరును జెలియనివారలు. ఎందువల్లననగా నీ కేవలాత్మ వధించునదియునుగాదు వధింపబడునదియునుగాదు కర్తుత్వ, కర్మత్వములు రెండును కేవలాత్మకులేవు. అవివికారములుగాన పరబ్రహ్మకవిలేవు.

* యెనిమిదవ ప్రపమానం *

గు॥ ప్రత్యేక్షంగా స్త్రీముందరపున్నట్టూ పుట్టనిచావనిది, కండ్లముందర పున్నది.

శి॥ స్త్రీవంటిదికాదు, కేవలం అపవిత్రవస్తువు మూత్రపురీషాలకంటే తక్కువ.

గు॥ మగవాడు ముందరపున్నట్టూ, కండ్లుయెత్తి చూడంగానే పుట్టనిచావనిది, రాకడ పోకడలేనిది, సకలదేశాలందు, సార్వకాలాలందు సమస్తమైన వస్తువులయందు, చెలించక తనకుతానే స్వతశిద్ధమైవున్నది. దానికేదరులేదు ఆకారంలేదు శరీరంకొట్టుబడ్డా ఆ పుట్టని చావనిది కొట్టిబడదు.

శ్లో॥ నజాయతేమ్రయతేవాకదాచి । న్నాయంభూత్వాభవితావానా
భూయః । అజోనిత్యశ్శశ్వతోఽయంపురాణో । నహన్యతే
హన్యమానేశరీరే॥

తా॥ ఈ కేవలాత్మ ఒకప్పుడుపుట్టదు. ఒకప్పుడుచావదు. ఒకప్పుడుండి మరల మరియొకప్పుడు ఉండనిదియుగాదు. మునుపులేక వెనుకవచ్చినదియునుగాదు. ఎందువల్లననగా నిదిపుట్టుకలేనిది, మరణములేనిది, ఎల్లప్పుడుఉండునది, అనాదియైనది. శరీరములుహస్తమైనను ఈ కేవలాత్మ హతముకాదు.

శి॥ యదాధంగావున్నది పాకుచాలు కొనకూ వాక్యం జయచేయండి.

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహద్వాసిష్టం

గు|| “మూలం లేని యీగుతైరిగేశరీరం యేమిలేదు” మూలం లేని యీగుతైరిగేశరీరం కలలో యేనుగ మేలుకొంటే యాలాగో ఆలాగే మూలంలేని యీగురైరిగేశరీరం యేనుగ.

మూలంలేని యీగుతైరిగేశరీరం యేమిలేకుంటే యాలాగువున్నదో ఆలాగే సార్వకాలం అదేపరిపూణాంగనుక యిది భ్రాంతిలేనిరాజమాగ్గం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
మాయవిద్యోపాధిద్వయ దోషరహిత ప్రకరణం

స ప్టా ద్యా యః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౭. దేహదేహాపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం

శో డ శ క ల

శ్లో|| గురుణావరణత్యాగః | అనావరణ ఉత్తమం |

పరిపూణాం పూర్ణమేవా | పూర్ణాచల సముదవత్ ||

మూలంలేని యీగురైరిగేశ రీరం యేమిలేదు. అనె శిద్ధాంతమే శిద్ధాంతము.

కలలో గుర్రముయెక్కి ఒకమనిషివచ్చె. గుర్రముయేమో మనము యెందులోవున్నామో అదేపుట్టిని చావనిది అనిచెప్పి. నేను యేమిలేదు. యీగుర్రం యేమిలేదు. నీవు యేమిలేదు అని చెప్పిరి. మేలుకంటే పుట్టనిచావనిది వున్నది. వారు యేమిలేదు.

గురు|| శాభాసు సరసరే యీలాగు వుండవద్దా కలతప్పవిడిచి మరివక అవస్థలేదు. యంతనేపు యీశరీరం మేలుకోక వుంచుందో అంతనేపు కలే కలతప్పితే యేమిలేదు. యీశరీరం యేమిలేదు. సుఖస్థి అని మరణమని ప్రజలు కల్పించినారు. వున్నవేరెండు. కండ్లుమూశిన

యెరుకె కండ్లు తెరిచినాయెరుకె, యెరుక లేకుంటే యేమిలేదు. సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నదానికి యేమిన్నదని నిర్ణయించాయ మరివకటి యేమి వున్నది.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరమే సకలనిరయాలకు శరీరము ప్రమాణము, పుట్టనిచావనిద క్రియాశూన్యమైనది. గనుక పుట్టనిచావని దానికి యెరుకలేదు. కర్మాలు యెక్కడవున్నావి. ఛీ అందుకే మూలం లేని యీగుత్తెరిగే శరీరం వున్నదన్నపాపమే లేదన్నపాపమే యేమిలేదు అన్నా పాపమే తాను పుట్టనిచావని అచలంగనుక తాను నిరయమనే పాపం తగలకుండా మెదలవలె నిర్ణయించేసినా శరీరంలేనివారుకారు. యెంతవారికి అంతవారిని దంటశాయవలెను. నేను శరీరంలేనివాణ్ణి అని చెసినా పాపమే విడిచినా పాపమే యేమిలేదని చేసినా పాపమే.

శి॥ అటె తె యాలాగు.

గు॥ పుట్టనిచావనిది యేలాగువున్నదో మొదలుకొనలేనిది యాలా గువున్నదో రాకడపోకడలేనిది యాలాగువున్నదో శరీరంలేకయాలాగు వున్నదో సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువుల యందు చలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధంగా యాలాగువున్నదో సర్వకాలం యాల గువున్నదో అలాగే యావత్తునిర్ణయం అంతాఅదే రెండోదిలేదు.

శి॥ సిద్ధులు యాలాగు వుంచారు.

గు॥ ఛీ ఛీ మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరంచాత యెన్నటికి సాధ్యంలేదు గనుకనే సిద్ధి యెన్నటికిలేదు.

శి॥ వెనుకటివారు అందరు యేలాగు అయినారు.

గు॥ ఛీ ఛీ యెవ్వరుకాలేదు.

శి॥ కాకుంటే యెందుకు ప్రయత్నం చేస్తారు.

గు॥ అన్నిప్రయత్నాలవలె యీ ప్రయత్నం అన్నియిచ్చలవలె యీయిచ్చ అన్నిచేసినట్టె యిదిచేస్తారు. మొదలుపెట్టిన నాటినుంచి చేస్తూనేవున్నారు. యిప్పటికి దరిలేదు. జ్ఞానంచేత సాధ్యంకాదు. కోటి యెందుకు చెప్పవలె మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం చాతకాదు.

యీశరీరానకు మూలం లేదు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం లేదు. పరిపూర్ణంలేదు. శరీరం వేరేవున్నదని యషువంటి పశువుఅయినా అనడు పరిపూర్ణవస్తువు వకటేవున్నది. మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరం యేమి లేదు. అని రెప్పపాటంతసేపు మరువకవుండవలె. మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని నిరయంకాక తన్నుకుంచాడు. మూలం లేని యీగుఠేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని రెప్పపాటంతసేపు మరువకవుండవలె వుండకపాయనా యెంతప్రజ్వవంతుణ్ణి అయిన మోసపెడుచుంది. మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరమే విక్షేపశక్తి యీవిక్షేపశక్తి ఆవర్ణ శక్తి విక్షేపంలేకుంటే ఆవర్ణంపాయ ఆవర్ణంపోతే విక్షేపంపోదు విక్షేపశక్తి ఆవర్ణంకుమూలం విక్షేపంచేతనే అనేక ఆవర్ణాలు వస్తాయి. అందుకే గుడు సాంప్రదాయం కావలె.

సకలభ్రమలకు మూలం మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరమే అందుకే మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరం యేమిలేదు. యంతకంటే అధికంలేదు. యిదే గురువాక్యం పరిపూర్ణం పుట్టనిది చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకపోకడలేనిది సార్వకాలం క్రియాశూన్యమైనది. సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు చలించక తనకు తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది గనుక అందుల ప్రయత్నంలేదు. మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని యెన్నికోట్లుచేస్తే అంతదృఢం వున్నదానికి యిది విరోధిగనుక దీన్ని కూకుడువేళ్లతో తీసివెయ్యవలెను. యిది అభ్యాసం అయినాకొద్ది సుఖదుఃఖరహితం అవుచుంది యప్పటి పరిపూర్ణం యప్పటివలెనే వుంచుంది. పరిపూర్ణం యేతీరుగావున్నదో ఆతీరుగా కుదరవలె. మూలంలేని యీగుఠేరిగేశరీరం యేమిలేదు అని సకలక్రియలుచేసినా అది క్రియాశూన్యంగాదు. విడచినా క్రియాశూన్యంగాదు. కొన్నివిడిచి కొన్నినడిచినా క్రియాశూన్యంగాదు. యిది పరమగుహ్యం యిదేమహాగుహ్యం యంతవారికి శబ్దంకానట్టె యుంచుంది. దీనికి కలలో యేసుగవచ్చి మేలుకుంటే కొంతవుండి కొంతలేకపోచుందా యేమిలేదా.

శ్రీ. యేమిలేదు.-

గు|| అలాగే గురువాశ్చంచాత ఆయ.

శి|| యేమి ఆయ.

గు|| మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేనుగవలెనే జాడలేక పోయ.

శి|| తేకపోతే.

గు|| పుట్టనిచావని పరిపూర్ణ మేవుండే మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం మధ్యవచ్చే మధ్యపోయే వున్నదివున్నట్టెవుండే సర్వకాలం వక్కతీరే మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యిదిలేకుంటే ప్రసంగాలు నిలిచే యిదిమహా గుహ్యం పుట్టనిచావనిది వ్యవహారంలేనిది యేలాగు వ్యవహారంచేస్తుంది, గురుకూటం తప్పవిడచి మరివకటి భ్రాంతిలేని మాఘంలేదు. యెవ్వరు మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరాన్ని విడిపించక బోధిస్తారు. గనుక భ్రాంతి తిరుగదు.

పుట్టని చావని దానిజాడ తెలియదు. అందుకే స్త్రీ స్త్రీతోకూడ వుండి సంతోషపడటే పురుషుడు పురుషునితోకూడి సంతోషపడటే యెప్పుడు యెంతో అంతే నార్వకాలం యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరమే ఆయ్యి భ్రాంతుడయ్యి వుంటాడు. దరవాజా తీకే గురువుకావలె దర్వాజతియ్యక మంత్రాలు, నాథనాలు, లక్ష్యాలు, మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరానకు చెప్పినా దర్వాజకుతాళం వేజినట్టే తాళంచేవి ఆగురువు దగ్గరేదు ఆగురువు వెయ్యిమెరుగుగాని తియ్యనేరడు ఆగురువుకు మరియొకగురువు తాళంవేసి పోయినాడు. యిదిఅని జాడచూపలేదు.

యీలాగే హాశరిహాశరు, హాశరిహాశరు. తలుపుతీసి పుట్టనిచావనిది యిదియని జాడచూపి తలుపురెక్కలు విప్పివేసి యిదే రాజమాగం అని వకసారి సూచనఅయితే మల్లావాడు యెవ్వరిని నమ్మడు. వానితలుపు తీసివేసినమాగం వానికి దృఢంఅయితే వానికి వకటైన బాధలేదు. సార్వకాలం వక్కతీరే అందుకే శరీరంలేని గురు సాంప్రదాయం అరుదు.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. పుట్టనిచావనిది తనకుతానే స్వతసిదమెయున్నది. దానికి ప్రయత్నంలేదు మూలంలేని

యీగుత్కేరిశేరీరం యేమిలేదు. అని పరిహరిస్తేనరి సుఖంపున్నది తనకు. తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది. దానికి జ్ఞానంలేదు కర్మాలులేవు, యీశరీరమే జ్ఞానకర్మస్వరూపం యీశరీరం లేకమునుపే మొదలు కొనలేక రాకడపోకడ లేక పుట్టనిచావనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్త మయిన వస్తువులయందు సార్వకాలం చలించక వక్కతీరుగా దనకుతానే స్వతసిద్ధమై యెన్నటికి శరీరంలేకయున్నది.

అందులోనే మూలంలేని యీగుత్కేరినే శరీరంపున్నది యిది అదికాదు, అది యిదికాదు. పర్వతానకు ఆవగించకు యెంతయెక్కున. తక్కువో అంతయెక్కువతక్కువ సరేకాని మూలంలేని యీగుత్కేరిగే శరీరానకు వున్న సామర్థ్యం పుట్టనిచావనిదానికిలేదు. చూడబోతే మొదలు యేమిలేదు కొనకుయేమిలేదు. వున్నంతసేపు ఆడది మొగవేషంవేళి మొగ వాడనిమించుకున్నట్టు చేస్తుంది. మొగవాడువచ్చి నిచారిస్తే యప్పటిఆడదే యిక్కడ గురునాంప్రదాయం దొడ్డది. అయినా యీమూలంలేని గుత్కేరిశేరీరం యేమిలేదు. కలలోయేనుగ మేలుకుంటే యెలాగో ఆలాగే మూలంలేని యీగుత్కేరిశేరీరం వాదశూన్యమాయ యప్పటిపరిపూర్ణం వుండే దానికి శరీరం రానులేదు. పోనులేదు. సకలభ్రమలు శరీరంతోటి వచ్చినవి. శరీరంతోటెవాయ వున్నంతసేపు వకటితప్పదు. సర్వంవుంది సర్వంశరీరంతోటి పోతుంది శరీరంలేనిది వుండిలేదు లేకపోలేదు. సర్వకాలం వక్కతీర కలలోయేనుగ యీశరీరంపోకటే లుది యేమిలేదు అదియేమి లేదు రెండులేకుంటే వున్నదేవున్నది శరీరంలేనిదేవున్నది.

శి॥ శాభాసు సరెసరే యేమిశైలుసుకుని నీకుచెప్పుదును అన్నా యేమి గురుస్వామికి తెలియవలెగాని మల్లా పలికేటందుకు నాకుబోచదు నీవుయేది అయివున్నవో అదేనేను అన్నావు సరేకాని నాకే యెక్కడ తోచదు.

గు॥ నీవు సార్వకాలం వ్యవహారంచేస్తు వున్నావాలేదా.

శి॥ యేమి అనాకు తెన్న తెలియదు.

గు॥ అటేలే అనుమాన మెందుకు.

శి॥ మొదలుదొరకదు, కొనదొరకదు.

గు॥ నీవు యేలాగు తెలుసుకున్నావు.

శి॥ నేను తెలుసుకొన్నట్టు నాకుతోచదు.

గు॥ అట్లే యేలాగువున్నది. నీవు యేలాగు అయినావు.

శి॥ నేను యేలాగు అయినా నేను యేమికాలేదు.

గు॥ అట్లే నీవు యేమి.

శి॥ అన్నా నాకుతోచదు నాచేతకాదు. అందుకు బహుసమర్థులు కావలె చెప్పేదికాదు. చదువుకొనేదికాదు.

గు॥ రెండు మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం చాతనేకాని పుట్టని చావని పరిపూర్ణంచెప్పదు వినదు యెరుగదు. అది శరీరాకారముకాదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం అదికాదు. అది శాశ్వతమైనది. యిది పున్నట్టు పుంచుంది అగ్ని హోత్రమువలె చూస్తుండగానే యేమిలేదు. సకలదేశాలయందు పున్నదానికి సార్వకాలం వక్కతీరే సార్వకాలాలయందు పున్నదిగనుక వక్కటయినా వికారంలేదు. సమస్తమయిన వస్తువులు అందు లేవుగనుక సర్వకాలం వక్కతీరే వస్తువులయందువుండేవి వస్తువులతోకూడా యేమిలేదు. అన్యవస్తువు పుట్టనేరదు. మొదలు యేమి లేదుగనుక కొనకుయేమిలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం అన్యవస్తువువలెన్నది. నిష్పావంటిదిగనుక పున్నంతనేపు పున్నట్టే పుంచుంది కొనకుయేమిలేదు గనుక మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం అన్యంకాదు. అదికాదు యేమిలేదు. దీనికి సామూర్థ్యం విస్తారంగనుక అబ్బా అనిపించు కుంచుంది ధీరులకు కలలోయేనుగ మేలుకుంటే యేలాగో అలాగే సూచన చేసేటప్పుడు యేమిలేదు.

శి॥ అటుతరువాత.

గు॥ అంతా పపూర్ణమే యీశరీరం చిదగ్నిగనుక యెన్నటికి నమ్మకూడదు. మహానమ్మించి చూస్తుండగానే యేమిలేకపోయ్యేది యిది ఘనమిది అనుకున్నా శక్యంగాదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని అనుకున్నవాడే సకలభాంతిరహితుడు అవుచాడు పరి

పూర్ణము స్వతసిద్ధమయివున్నది. దానికి యత్నంచేయటమే దీనికి విఘ్నం యత్నంచేసేదాన్ని తీసివేయడమే ప్రయత్నం.

శ్రి॥ అదియేది.

గు॥ మహాగుహ్యం మూలంలేని యీగుత్తేరిశేరీరం యేమిలేదు. యంతకంటే అధికమలేదని యీగురువాక్యం.

శ్రి॥ గురుపరంపరా ప్రాప్తిఅయింది. దీన్నినిల్పేవాడు నిల్పుకునే నారంతకంటే వేరేభ్రాంతికులులేరు. వాడేవికారస్వరూపులు ఛీ ఛీ ఆవాక్యంమాకు యన్నటికిపట్టదు.

గు॥ మూలంలేని యీగుత్తేరిశేరీరం యేమిలేదు మూడు కాలాలయందు కాలాచక్రవెయ్యిచొప్పున ప్రతిదినమందు జపంచాయనలే చేస్తే కృతకృత్యమవుతాడు యిదిగాక మరివకటితగినా మునిగితేలడం యంతకంటే అధికంలేదు.

మొదలుకొనలేనిది, పుట్టనిచాననిది, రాకడబోకడలేనిది, సార్వ కాలం వక్కతీరుగాయున్నది. అచలంగనుక శరీరం యెన్నటికికాదు. కలలో అనేకశరీరాలు వసావి వాటికిమూలం యెన్నటికిలేదు. సకలదేశాల యందు వున్నది. యీశరీరానకు మూలంకాదు. సమస్తమయిన వస్తువుల యందువున్నది. యీశరీరానకు మూలంకాదు మూలంలేని యీగుత్తేరిశే శరీరమే అనేకకోటి బ్రహ్మాండాలువున్నవి అని భ్రాంతి పెడుచుంది. నాకు మూలంలేదని యవ్వరితోటిచెప్పదు. అందరు తానే అయివున్నది. యంత కంటే కాతుకంటేదు. అందుకే చూచినగురువు అల్లాపనికీరాడు. యీశరీరా నకు మూలంయేమిలేదని చెప్పేగురువుకావలె వున్నపుడు వున్నట్టెవుంచుంది చూస్తువుండగానే యేమిలేదు.

మొదలు కొనలేనిది పుట్టనిచాననిదిగనుక సార్వకాలం వక్కతీరే అందుకే సకలదేశాలయందు సమస్తమయిన వస్తువులయందు తనకుతానే చలించక స్వతసిద్ధమయివున్నది. యెరుకలేనిదిగనుక కర్మాలులేవు. యెరుక వున్నా కర్మాలువుంటవిగనుక శరీరమేయెరుక యెరుకేశరీరం నేనే అని వెర్రివిడనండి శరీరం రాకమునుపే పుట్టనిచాననిది మొదలు కొనలేనిది రాకడబోకడలేనిది సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాల

యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక సర్వకాలం వక్కతీరుగానేయున్నది. గురువాక్యంచాత భ్రాంతిరహితం అయితే సరి.

మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు యిదిలేకుంటే అది స్వతసిద్ధం వున్నదోలేదో అని దరిద్రంవిడవలేరు విడిసే చస్తామంటు విడవరు. వారివలె అనుమానంలేదు. పుట్టనిచావనిదాన్ని వుండజూచి మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని విశ్వయంవుంటే చాలు.

యేసాధనవద్దూ యేసాధనాచేసినా దేహమనేశరీరం విడవదు. యెరుకఅనే నిష్పకాలుస్తువుంటుంది. యెరుకకంటే వేరేనిష్పలేదు. చిదగ్ని దేహాల సర్వకాలం చిత్తుఅనే చింత నిష్పవలె గాలుస్తుంది. సమస్తమయిన శరీరాలు యెరుకతోకూడ నచ్చినవి. యెరుకతోకూడా యేమిలేదు. సార్వకాలం అచలమేవున్నది. శరీరంలో కొంతనిబద్ది కొంతఅబద్ధం అనేది అన్యాయం అందుకేగురువాక్యం మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని వాక్యంవచ్చింది. చలనములేకుంటే అచలమే స్వసిద్ధం. చాచలం మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీమేకాని మరి ఓటిలేదు. శరీరంరాశమునుపు వక్కటైనా వికారంలేదు. శరీరమే వికారస్వరూపం.

యిందులో చొట్లు ఒకతీరుగావున్నది. నోటినిండబూక్కలు చుట్టు పెంట్లుకలు లోపలనాలుక నోరు మాట్లాడుచున్నది. యీవికారాలు శరీరానకు ప్రత్యక్షంగావున్నవి. శరీరం యేవికారంలేనిది వక్కటైనా లేదు. కడుపులో వికారాలకు లేకలేదు. తలలోవికారాలు అనేకము. కళ్ళలోవున్న పిప్పలు చెప్పశక్యంగాదు. యిన్నిఅయినా యీశరీరాన్ని మన్నించేటందుకు ఆదరువులేదు. గురువుఅనేసింహం మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరాన్ని యేమిలేదనిచెప్పి అచలము తెలిపితే వుండగానే స్వస్తాయె అందుకే (నగురొరధికం) అని శాస్త్రం మొరబెట్టుచుంది. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యిదిలేకుంటే యేది

పున్నదో అదే అచలం కావలెనని యిచ్చనద్దు కాకపోతినని విచారంనద్దు అయితినని అబద్ధాలు ఆడనద్దు సార్వకాలం గురువాశ్రయం మరువకుండు చాలు.

శి|| యెఘవంటిది గురువాశ్రయం.

గు|| మొదలు గురుస్వరూపమే లెస్సవుక జూడవలె.

శి|| గురుస్వరూపం యెటువంటిది.

గు|| శరీరంలేది; పుట్టనిచావనిది, మొదలుకొనలేనిది, రాకడపోకడ లేనిది, సకలదేశాలయందు చలించకవున్నది. సార్వకాలాలయందు జ్ఞాన ఖర్మాలులేక వున్నది, తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించకయున్నది. గురు స్వరూపం అటువంటిది.

గురుస్వరూపములోనే మొదలు యేమిలేదు కొనకుయేమిలేదు. మధ్య తనకుతానే శరీరంవచ్చి యెక్కడతోచకవున్నది. వుండగానే వక్క-మనిషివచ్చి యిదేగురుస్వరూపమనీ కండ్లుతెరిచి చూడమనె.

శి|| చూచినతర్వాత విస్తారమయిన గురురూపము వున్నదిగదా అనె యెక్కడచూచిన అదేవున్నది అనె.

గు|| మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. యీగురు వాశ్రయం సర్వకాలము మరువకవుండునది. యీశరీరంచాత. యీవాశ్రయం తప్పనిదిచి మరివకటి అభ్యాసంచాయకు సర్వకాలం వున్నదేవున్నది. నేను యేమిఅనె.

శి|| వున్నది యేతీరుగావున్నదో ఆతీరుగావుండు సరీరం గురువు యెపుడు శ్రవణంచేసినాడో అపుడులేదు యెదివున్నదో అదేవున్నది.

గు|| సర్వకాలంవక్కతీరు వున్నదానికి శరీరంరానూలేదు పోనూ లేదు. బాటతోలిగివుండే బాటమళ్ళా రాజమార్గంఅయె దరవాజతీస్తె సరి దరవాజవేస్తె బాటదొరకదు దర్వాజతీనే గురువుకావలె శిష్యులు మూర్ఖులుకాకపోవలె యిద్దరు మంచివారు అయితె బట్టబయలు అయి పాయె యిక అతకదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం రాజద్వారం యీదరువాజవేస్తె రాజదర్శనం కానేరదు. యీదరువాజతీస్తె రాజ్యం నిండారాడె ఈదరువాజ వేసేవారేకాని తీసేవారులేరు. దరువాజవేసుక

పున్నావారు అనేకకోట్లుపున్నారు. యీదరువాజదాచేది మహాకఠినం సులభం గురుకటాక్షంలేక శక్యంకాదు. శాస్త్రాలు యీదరువాజకు అనంతమయిన తాలాలువేసి చేతులుదాచుకున్నారు. అన్ని తాలంచేతులు గురువుద్గిరివున్నవి. ఆయనా వెయ్యగలడు తియ్యగలడు.

మతాలవారు దరువాజకు పూజచేస్తువున్నారు. యెన్నటికయినా దాచేమని నమస్కారాలు చేస్తువున్నారు. దరువాజలోపల పున్నాడని కొందరికితాళ చెక్కలోపల పున్నాడని కొందరికితాళ గడవక్రింద పున్నాడని కొందరికితాళ తాలంబురలో పున్నాడని కొందరికితాళ తినేవాడు స్వామిఅని కొందరికితాళ ముంతచేతబట్టుకొని పొయ్యేవాడు స్వామిఅని కొందరికితాళ.

ఛీ ఛీ అది మంచిదికాదు. దాహానికి పుచ్చుకొనేవాడుస్వామి, మూత్రంచేసేవాడుస్వామి అయితాడా ఛీ అది మంచిదికాదు.

మందికి యిటువంటి పెరివున్నది.

శి॥ నేను యేమియెరుగ అందుకే గురువాశ్చర్యంతోటి సమాస మయిది యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుతెరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని వినంగానే అచలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమయియున్నది.

గు॥ యింకా యేమయిన ప్రయత్నం చేయవలెనా.

శి॥ యేమిలేదు శరీరం యేమిలేకుంటే ప్రయత్నం యేమిటి చేతచేయ స్వతసిద్ధమయి పున్నదానికి ప్రయత్నం యందుకుచాయ అది నేను అవుచానా నేనుఅది అవుచానా పున్నపరిపూర్ణంకాక నేను వేగే పున్నానేమి అని అనుకున్న మూలంలేని యీగురైరిగే శరీరమే నేను అనుకున్నట్టుకాక నాకంటెమునుపె తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక యున్నది. అదినేనుయెరుగ నేను అందులోనేవున్నాను. అదినన్ను యెరుగదు నాకంటెవేరే.

గురు॥ మొదలుకొనలేక రాకడపోకడలేక పుట్టుచావులేక సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తువులయందు, గురైరుగుటం ఖర్మాలులేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చలించక సార్వకాలు వక్రతీరుగానేవున్నది. యీశరీరం పున్నట్టెవుంచుంది. చూసు

వుండగానే యేమిలేదు. పుటనిచావనది శాశ్వతంగ ఆలాగెవున్నది. శరీరం వున్నపుడు శరీరం నవ్విజేసవ్వదు. శరీరం మాట్లాడితె మాట్లాడదు. శరీరం వుంటేవున్నది. ఒకవేళ శరీరం యేమిలేదు. అది యెప్పటివలెనే వుంటాది. యీబట్టబయలు శరీరంవున్నా చచ్చినా వొక్కతీరుగా వుంచుందా వుండదా.

శిష్యు|| శరీరానికి దానికి యేమిసంబంధం యిటువంటివి కోటిశరీరాలు వచ్చినావున్నా చచ్చిన యీబట్టబయలుకు యేమిచింతలేదు.

గురు|| మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం దానసంస్కంధం అయినవికాదు. దానిప్రేక్ష్యం యీషత్తులేదు. అది శాశ్వతమైన పదార్థం జ్ఞానఖర్మలను యెరుగనే యెరుగదు. యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు. అగతకుకంగా తనకుతానే వచ్చింది. వుండేది వెంటనే యేమిలేదు. తనకుతానే స్వతసిద్ధమయివున్న అచలం వక్కతీరుగా వున్నది. దీక్షిణి దానికి పట్టదు. దానిజ్ఞోలి దీక్షిణిపట్టదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు. మెర్పువలె మెరసి వెంటనే యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం నేను అని వున్నవారికి సుఖదుఃఖంకద్దు. శరీరములేకనే తపశ్శతానే స్వతసిద్ధమయి వుంచుంది. వక్కటయినా భ్రాంతివుండదు. మొదలు కొనలేనిది బట్టబయలువున్నదా లేదా దీనికి అనుమానమా.

శి|| యిది యొక్కడికి పోచుంది శాశ్వతంగా యెప్పటికి వుంచుంది. మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు. బట్టబయలు యెప్పటికి వున్నది. యిందుకు సంశయంలేదు.

గురు|| యిక వకవాక్యం మహారహస్యం తలకొట్టిన వకరితో అన్నాడు. తాను మరువకూడదు. దీనికంటె దొంగవాక్యంలేదు. కలలో యెంతపెద్దయేనుగ అయినా కాని శాశ్వతంగా వుండదుగదా కలలో యెంత మంచి స్త్రీ వచ్చినా శాశ్వతముగ వుండదుగదా కలలో భూమండలము చూచినాము, ఆభూమండలము శాశ్వతంగా వుండదుగదా గట్టంత బంగారము చూసినాము అది శాశ్వతముగ వుండదుగదా కలలో మహా చదువుకొన్న మొగవాణ్ణి చూచినాము, ఆమగవాడు ఆచదువు

శాశ్వతంగా వుండదుగదా నచ్చినవాటికి మూలం యేమి లేదుగదా వున్నంతనేపు యెవ్వరి ఆశ లేదుగదా మేలుకోంగానే అవి అన్ని ప్రవేశించే దానికి స్థానం యేమిలేదుగదా అలాగేమూలంలేని యీగుఱ్ఱేరిగే శరీరా నకు మొదలు యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. వున్న పుడు యీశరీరా నకు దిక్కు- యెవ్వడూలేదు. తనకుతానే తిప్పలుపడవలె యీశరీరానకు కారకుడువుంటే ధైర్యం వుంకనేవుండు దిక్కు-మాలింది. యీశరీరానకు కలలోవచ్చిన యేనుగును యిరుప గొలుసులతో కట్టి వేసుకుంటే వుండనట్లు తండ్రి కొడుకును నమ్ముతాడు. తల్లి బిడ్డను నమ్ముచుంది. భార్య మొగ్గణ్ణి నమ్ముచుంది. మొగడు భార్యను నమ్ముతాడు. వకర్ణి వకరు నమ్ముకొని వున్నమాత్రమే కలలో మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో అలాగే.

యేదైన యొక రోగం మించివస్తే యీశరీరము 'యేమిలేదు. కలలోవచ్చిన శరీరం కొంతవుండి కొంతపోదుగదా అలాగే యీశరీరం కొంతవుండి కొంతపోదు. వచ్చేటపుడు యెంతవచ్చిందో అంత యేమి లేదు. స్వప్నంలోవచ్చిన శరీరం పుణ్యం పాపం చేసిందా లేదా అన్ని అన్ని వ్రాసుకున్నవారు యెవ్వరు. ముందర విమర్శ చేసేవారెవ్వరు. అది వేరే యిదివేరేకాదు. వకట వ్యాపారం పునీకనక్క-తీరే కొనకుయేమి లేదు. యీలాగు అన్ని శరీరాలకు సమాసమే పుట్టినవి మట్టిపుట్టవు. కలకు మరిచూడచేసేవారు యెవ్వరులేరు. కల యెవ్వరిస్వాధీనంలేదు. అందుకే యీజగత్తుకు దిక్కు-లేదు. యెవ్వరికి యేలాగు అనుకూలం అవుతే అలాగే యెవ్వరెవ్వరి నమ్మలేమే మతంయేమరియూద నిలువదు ఉదరువు లేనిదిగనుక.

న్యాయం నమ్మరాదు, అన్యాయం నమ్మరాదు.

అచారం నమ్మరాదు, అనాచారం నమ్మరాదు.

ధర్మం నమ్మరాదు, అధర్మం నమ్మరాదు.

కీర్తి నమ్మరాదు, అపకీర్తి నమ్మరాదు.

యీశరీరానకు మొదలు యేమివుండేది అని యెవ్వరువిచారిం చరు. తనకు తానేపుట్టి తనకుతానే కొనకు యేమిలేదు. యీలాగు

నిశ్చయంవుంటే వున్నపుడు వ్యవహారానకు కర్తలేడు కారహితలేడు, వున్నంతసేపు మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరమేకర్త. మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరమే చేయిస్తుంది. సమస్తమైన వ్యవహారాలకు మూలం లేని యీగుత్కేరిగేశగిరమే కాని మరివకటిచెయ్యదు చేయించదు.

మొదలు కొనలేనిది రాకడపోకడలేనిది. పుట్టనిచావనిది యెన్నటికీ శరీరంలేనిది, సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులయందు, చలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై సార్వకాలం వక్కరీరుగా వున్నది. దాన్నివుండజూచి మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరమేమిలేదు అని ధృఢంవుంటే చాలు.

పుట్టనిచావనిదే గాక శక్లంగానిది వకవంతవున్నది.

ఆవంతకు మొదలు యేమిలేదు. విచారిస్తే కొనకు యేమిలేదు.

ఆవంతనేను అని తగిలించి.

ఆవంతను వదలించుకున్నవాడు భ్రాంతిలేనివాడు.

ఆవంత మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరమేకాని మరివకటికాదు.

సర్వం మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరముతోటే వున్నది.

మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరంతోటి సర్వం యేమిలేదు.

వున్నది తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి వున్నది గనుక ప్రయత్నం యీషత్తులేదు. గురువాక్యంకంటే యెక్కువలేదు శరీరమనేదరవాజ తీసి వెయ్యిగురువు పనికిరాదు. యది ఆత్మ ఇది అనాత్మ అని. సఘంనిబద్ధి సఘంఅబద్ధం అని చెప్పిన ఆయనే దొంగగురువు.

జ్ఞానందొడ్డి దేహాదిపదార్థాలను గుర్తెరిగేవాడవునీవు. అని చెప్పిన ఆయనే అజ్ఞాని. నేను యెదుగును నేనుయెదుగు అనెజ్ఞానికే అజ్ఞానం వున్నదిగనుక జ్ఞానజ్ఞానంవకటే వుంటే రెండువున్నవి. లేకుంటే రెండులేవు. మూలంలేని యీగుత్కేరిగేశగిరం యెప్పుడులేకుంటే అప్పుడే అచలం స్వతసిద్ధం అయివున్నది.

శ్లో॥ 'నిత్యసర్వగతస్థాణురచలోయంసనాతనః' శ్లో॥ 'అయమచలః' శ్లో॥ 'నిత్యంసర్వగతఃస్థాణుసనాతనః' శ్లో॥ ఆయమిత్యత్ర ఆత్మేతికే చిదిచ్ఛతి

తదనత్ జీవభూత క్షేత్రజ్ఞస్వరూప పరాపక్వతి స్వరూపత్వాత్ ప్రకృతి
రూపమితి శరీరమిత్యధః॥

అందుకే గురువాక్యం మూలంలేని యీగుత్తేరిశేషరం యేమీ
లేదు అని రాధాంతం రాధాంతమే సిద్ధాంతం.

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత విచారణే
దేహదేహోపాదిద్వయ దోషరహిత ప్రకరణము

సప్తమో ద్యాయః..

శ్రీగురుభ్యోనమః.

౧॥దృగ్దృశ్యోపాదిద్వయ దోషరహితప్రకరణం॥

శ్లో॥ అబీజంవృష్ణ సంపన్నం । శాఖాపల్లవ వరితం ।
పుష్పంనాస్తి ఫలంనాస్తి । పరిపూర్ణం వృష్ణసంకులం॥

మూలంలేని యీగుత్తేరిశేషరం యేమిలేదు అని సిద్ధాంతమే సహస్ర
సిద్ధాంతం.

యీగుత్తేరిశేషరాసకు బీజంపుండ్రేనా యీగుత్తేరిశేషరం
ప్రమాణమే యీగుత్తేరిశేషరమునకు బీజంలేకుండు యింతకంటె అప్ర
మాణము వేరేలేదు. యీగుత్తేరిశేషరం యేమిపలికిన అప్రమాణాలె.

శ్లో॥ "ఆయమలః అజః నిత్యంశాశ్వతః పురాణః

శ్లో॥ ఆయమచలః అచ్ఛేద్యః ఆదాహ్య ఆక్లేద్యః ఆశోష్యః"

చలించే యీగుత్తేరిశేషరాసకు చలించక సార్వకాలము వక్క
తీరుగా సకలదేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమయిన వస్తు
వులయందు, తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి వున్న దానికి జానకర్మాలులేవు.
వక్కంటెన వికారములేదు. యీగుత్తేరిశేషరము అదికాదు. అది

యీగుత్తేరిశేరీరం కాదు. మూలంలేని యీగుత్తేరిశేరీరం యేమి లేదు. సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

శిష్యు|| రెండువున్నవిగనుక ఒకదానిచేత ఒకదాని సాధించెనా .

గురు|| శేరీరములేనిది వక్కతేవున్నది. యీశనుపించేశరీరాన మూలం యేమిలేదు గనుక వున్నట్టువున్నా యేమిలేదు. విచారించి యేమిలేదు. యీగుత్తేరిశేరీరంయొక్క నిర్ణయంఅప్పుతె సమస్తనిర్ణయాలు ఆయె మొదలునిబద్ధిఅయితె అంతసబ్బ మొదలు యేమీలేకుంకొనవేళ్ల యేమిలేదు. యప్పటిపరిపూర్ణమే వున్నది. అదిలేదు పోదలేదుఅన్నా వున్నది. మూలంలేని యీగుత్తేరిశేరీరం వున్నదన్న యేమిలేదు. యిటు అతడు. యీగగాకూతలనుంచి యేమిలాభము వున్నది వున్నట్టువిచారించినవారు దొడ్డవారు. లేనిది వున్నది అని వున్నదిలేద అని అంటె యెవరికి భ్రాంతితిరుగక క్లశపడితె ఆక్లశం అబద్ధాలు ఆదీనవారి మరి వఘరికి కాదు.

పూరికె వున్నది వున్నదనిచెప్పి లేనిది యేమిలేదనిచెప్పితె యేమి పాయె అందుకే చదువుకున్న పాపాత్ములకంటె పూరికేవున్న రాక్షసయం గుంజలునయం, పశువులునయం కన్నులున్నవాడు, గుడ్డివాడు సమానమాయె. యిద్దరిదివక్కతె గురైరుగుటంగనుక వున్నది వున్నది లేనిది యేమిలేదు. అని చదువుకున్నవాడు యెరుగకపాయె ఛీగురుహంప్రదాయం లేని చదువెందుకు యంతవారికి దేహాభిమానం బరువుగావుంచుంది. అందుకే వున్నది వున్నట్టుపడదు మూలంలేని యీగుత్తేరిశే శరీరం యేమిలేదు. అని సార్వకాలం అభ్యాసం చేసేవారికి పుట్టనిచావని బట్టబయలు అరచేతిలో వుసరికాయవున్నట్టు వుంచుండి. శీఘ్రంగా భ్రాంతిరహితం అవుచుంది గురువుద్గార వున్నకొద్ది ఘట్టి.

శరీరంలేని గురువుకావలె శరీరంలేక యీలాగువున్నదో అని చూచి నేర్చుకోవలెగాని అడిగిచెప్పితె సాధ్యంకాదు. అషువంటివారి సహవాసం చెయ్యవలె యిదియేరహస్యం చూస్తె శరీరంవున్నట్టె వుంచుంది అశ్యద్వష్టికి స్వద్వష్టిచేతలేదు. యేమిలేనివారు శరీరంలేకనే సకలప్రయోజనాలు చేస్తరుగనుక వారే క్రియాశూన్యులు వారికే చేసేటం

శరీరంలేదు, విడిచేటందుకు శరీరంలేదు, యేమిలేదనేటందుకు శరీరంలేదు, సర్వకాలం శరీరం లేకనేవుంటారు. గనుక వారే పరిపూర్ణులు, వారే బంధ మోక్షరహితులు, వారే జ్ఞానకర్మరహితులు, వారే జన్మ భ్రాంతిలేనివారు, వారే పుట్టనిచావనివారు, వారే రాకడపోకడలేనివారు, వారే మొదలు కొన లేనివారు, వారే సకలదేశాలయందు చలించక యున్నవారు, వారే సార్వకాలాలయందు వక్కతీరుగ వున్నవారు, వారే సమస్తమయిన పస్తువులయందు వున్నారు. వారే సకలపస్తువులను స్పృశించక యున్నవారు, వారే కర్తలుగాక, కారహితులుగాక యున్నవారు. వారికి బదులు యేవరులేరు వారేవారు.

అందరు పరిపూర్ణులేకాని మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మియున్నవారు గనుక వారికంటే నీచులు లేరు, వారికంటే పాపాత్ములులేరు, సకలకులాలవారు వక్కటే. పశువులకు, మనుష్యులకు సంభాషణమాత్రమే యెక్కువతక్కవ. పశువులు పవిత్రం. మనుష్యులు చెడిపోతే పంచకవ్యము పుచ్చుకుంటే పవిత్రులు అవుతారని వున్నాది. లోకాచారం పశువులు యేలాగు నడిచిన పాపంలేదు. పశువులు చదువుకోలేదు గనుక చదువుకుంటేగాని యిది విహితం అది అవిహితం అని తెలియదు. తెలిసి నడవకున్నారే యింతే. మనుష్యులకు, పశువులకు యెక్కువతక్కవ నడత సమానమే. మూలం యెవ్వరికి యేమిలేదు. ఆవాంతర దొరతనం.

యీ గుర్రెరిగే శరీరానకు మూలా యేమిలేదు. కొనకు యేమిలేదు. వున్నంతశేపు సకలతిప్పలబడి నానామార్గాల నడిచి నానా భ్రాంతుల బడి కొనకు యేమిలేదు. అదే సత్త కలది ఆయ. వున్నట్టేవుండే యేమిలేక నాయ. పుట్టనిచావని అచలం హోటి పుట్టి చచ్చేది హోటి. అని రెండు యెన్నడులేవు. సార్వకాలం వక్కటేకాని యిది వున్నట్టు భ్రాంతి కద్దు. విచారించనివారికి అత్యంత గురు సాంప్రదాయ రహితులకు.

వున్నట్టు పడకుండా దొంగత్రోవలు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే

శరీరమే చేసిపెట్టింది. వాటి అన్నిటిని తీసివేసి దరువాజ తగులబెట్టి రాజ బాటచేసి గురువు దొరికెనా అప్పుడే వక్కతైన భ్రాంతి వుండక కృత కృత్యుడవుచాడు. యే సిద్ధాంతం నమ్మినా బుద్ధిలో గుఱజ వున్నట్లు వుంటాడు. దేహమనే దరవాజదగ్గర కావలివాడు అయ్యివుంటాడు. ఆవలికి పోలేడు, తాళం వున్నాదికనక ఆవలికి రాలేదు. కడుపునొయెముడుకవలె గుర్తెరుగుచు వుంటాడు. గురుస్వామిని వెతుక్కోలేడు. అందరు గురువులే అనుకున్నాడు.

జ్ఞానమును బోధించినవాడు గురువుకాడు.

భక్తిని బోధించినవాడు గురువుకాడు.

వైరాగ్యమును బోధించినవాడు గురువుకాడు.

దేవతాభ్రాంతి బోధించినవాడు గురువుకాడు.

శ్రవణము చేయించినవాడు గురువుకాడు.

మననం చేసినవాడు గురువుకాడు.

ధ్యానము చేయ్యమని చెప్పినవాడు గురువుకాడు.

యెన్ని అని వ్రాత జన్మభ్రాంతి లేకుండచేసినవాడు గురువు.

వున్నది వున్నట్లు తెలిపినవాడు గురువు.

లేనిది వున్నది అని వున్నది లేదని చెప్పినవాడు వేషదార్లుగానీ తమరు దాటలేరు. మరి వఘరిని దాటించలేరు. లోకుల చెరుస్తువుంటారు. ఘట్టివాడు యెవడిని నమ్మడు. చూచిచూచి సహవాసం చెయ్యవలె, రాజమార్గం అయింది పిల్లబాట అయింది. చూడవలె చూచి విచారించినా అటుతర్వాత యేది రుచివుండదు.

మొట్టమొదట పుట్టనిచావని జాడ కనుక్కోవలె.

కనుక్కోని యీ దేహపు వర్తమానం అడుగవలె.

యీ రెండేకాని మూడోముచ్చట వద్దు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం చంచలం. యీ శరీరం దేని యందు వున్నదో అది అచలం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అచలాన్ని స్పృశించక యున్నది. ఆ అచలం మూలంలేని యీ గుర్తె

రిగే శరీరాన్ని తగలక వున్నది. దాని ప్రేక్ష్యం దీనికి లేదు. దీని ప్రేక్ష్యం దానికిలేదు. దానికిందిది యిదికాదు. దీనికిందిది అదికాదు. అది శాశ్వతంగా వుండేది యిది యేమిలేదు. నెనకయేమి లేదు, ముందర యేమిలేదు, పున్నట్టువుండేది వెంటనే యేమిలేదు. విత్తనములేని చెట్టు యింత నమ్మతగంది యేదిలేదు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరము అనేక అవతారాలు యెత్తినదట. పుట్టనిచావని అచలం యెన్నటికి ఘట్టదు చావదు. యీ బట్టబయలు వున్నదాలేదా.

శి|| వున్నది.

గు|| యీ బట్టబయలుకు పుట్టుట చచ్చుట వున్నదాలేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలుకు పుట్టుటలేదు చచ్చుటలేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు మొదలు కొన వున్నదా లేదా ?

శి|| ఆ బట్టబయలుకు మొదలు కొనలేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు రాకడపోకడ వున్నదా లేదా ?

శి|| ఆ బట్టబయలుకు రాకడపోకడలేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదా లేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నటికి లేదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు చెయ్యటం చేయించటం వున్నదాలేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలు చెయ్యదు చేయించదు.

గు|| యీ బట్టబయలుకు వక్కచైన వికారం వున్నదాలేదా ?

శి|| యీ బట్టబయలుకు వక్క వికారములేదు.

గు|| సార్వకాలం వక్కతీరుగావున్నదా మరివకతీరుగా వున్నదా ?

శి|| సార్వకాలం యాలాగువున్నదో ఆలాగే వుండుంది.

గు|| యీ బట్టబయలు సకలదేశాలయందు సమంగ వున్నట్టు వున్నది. యీ శరీరంవలె కాదుగదా ?

శి|| యీ శరీరాన్ని క్షణమయిన నమ్మరాదు. నమ్మిననారినీ చెరిచేది మూలంలేని యీ శరీరం వంటిదగాది యేమిలేదు. యీ బట్టబయలు సమస్తదిక్కుల వున్నది. శరీరాలలోపుట లేదు, బయటలేదు,

ఆ బయలు చొరచొరదు వెళ్ళువెళ్ళదు తనకుతానే చలించక స్వతస్సిద్ధమయివున్నది. యెన్నటికి వకతేరే ఆకలిలేదు దప్పిలేదు యెన్నటికి భోజనమయ్యదు మాటాడదు తలలేదు కాళ్ళులేవు అందుకే గురువాక్యం మూలంలేని యీ గుర్రెగేశరీరం యేమిలేదు అని శిద్ధాంతం. శిద్ధాంతమే రాధాంతం.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
దృగ్దృశ్యోపాది ద్వయదోషరహితప్రకరణము
అష్టమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౯॥ జ్ఞానజ్ఞానోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

శ్లో॥ నస్వతఃప్రత్యభిజ్ఞానా । న్నిరంశత్వాన్నచాన్యతః
నచాశ్రయవినాశాన్మే । వినాశస్యాదనాశ్రయత్॥

మూలంలేని యీ గుర్రెగేశరీరము యేమిలేదు అని శిద్ధాంతమే రాధాంతము, రాధాంతమే శిద్ధాంతము. యీ మూలంలేని గుర్రెగేశరీరము మొదలు యేమిలేదు కొనకు యేమిలేదు, యీ శరీరాన్ని యేలాగునమ్మవలెనో నమ్మితిమి కలలో యేనుగును యినుపగొలుసులతో కట్టివేసుకొని దాణా పెట్టుకుంచు చెరుకు మోపులు కొనివేసుకుంచూ ధర రానలెనని కావలి పండితే ధరవచ్చి గూపాయిల సంచులు అడిగినట్టు యిస్తామనే మంచి సమయానకు మేలుకుంటే యాలాగో ఆలాగే యీ మూలంలేని గుర్రెగేశరీరం. యింతేకాని మనము అమ్ముకున్నట్టు పడేడికాదు. మొదలు అడరువులేదు కొనకు అడరువులేదు. వున్న బట్టబయలుకు యీ శరీరం జోలేపట్టదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెగేశరీరం అనేక అబద్ధాలు ఆడింది.
నమ్మకపాల్పేయులని శాస్త్రాలు చేసి యింటింటా పెట్టింది.

మూలంలేని యీ గుర్తెరకేశరీరమే అనేకభాషలు నేర్చుకొని నమస్తమైన భాషలచాత గ్రంథాలు రచించి పాంచాలపువారు కొతుకం నగలు చేసినట్టుచేసింది విచారస్తేకందు వెండి యెనమిదోవన్నె యేడోవన్నె బంగారుమాత్రం యిక్కడలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరకేశరీరం యేమిలేదుగనుక యిషువంటి శరీరం చాత పుట్టనిచావని బట్టబయయి సాధ్యం అవుచుంది అనియాలాగు నమ్మి. గురుకటాక్షం తప్ప విడిచి యీశరీరంచాత సాధించుతాననే మూర్ఖు విడిచి గురుకటాక్షం శీఘ్రంగా సంపాదించుకొని భ్రాంతిలేక కాలం గడిపినవాడు ధన్యుడు.

యీ బట్టబయలు వున్నదోలేదో అని అనుమానంలేక వుండ జూచి మూలంలేని యీ గుర్తెరకేశ శరీరం యేమిలేదని క్షణమయినా మరువక కాలం గడిపినవాడు భ్రాంతిలేనివాడు అని రాధాంతం. రాధాంతమే సిద్ధాంతం.

సకల శాస్త్రాలు వాడియబోస్తే యీ అభిప్రాయం బైటపడ్డది. యీ అభిప్రాయంచేతనే అనేకమంది భ్రాంతిలేనివారు అయినారు. యిది గాక మరివకటి నమ్మినా భ్రాంతి అధికమయి సుఖదుఃఖ సముద్రములో బడి ముణిగి తేలదు.

శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం చూచి శరీరానకు నాకు మూలం యేమి అని అడిగి యీ రెండు వుండజూచుకొని పుట్టనిచావనిది యెక్కడ వున్నది అని అడిగి కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమి అని అడిగి యీ రెండు వుండజూచుకొని పుట్టనిచావనిది యెక్కడవున్నది అని అడిగి నాకు సార్వకాలం వక్కతీరుగా యాలాగు అయ్యా అని అడిగి తెలుసుకోవలె.

శిష్యుః క్రియాశూన్యం యాలాగు. జన్మభ్రాంతి యాలాగు. పాశి పొయ్యేని సార్వకాలం శరీరంలేక యాలాగువుండ.

గురు॥ దాండేమి యేమిలేని బట్టబయలులో యేమిలేకవుంటే విచారణకు ఫలం యీ గుర్తెరకేశ శరీరంలో కొంచెం ఆశపడ్డా వికారం

తప్పదు. యేమిలేనిదానిలో గురువాశ్శ్యం చాత యేమిలేకుంటే పరిపూర్ణమే చలించకవున్నది. పట్టువద్దు విడుపునద్దు యేమిలేదని యాలాగంటే అలాగు నడువవలె. సార్వకాలం క్రియాశూన్యమే చేసేశరీరం యేమిలేకుంటే చేశేది యేమివున్నది.

శిష్యుః॥ గురువాశ్శ్యం వినకమునుపు భ్రాంతివుండే యిప్పుడు గురువాశ్శ్యం మూలంలేని యీ గుర్రెగేశరీరం యేమిలేదు అని పరిపూర్ణమైన అభలమే వుండే, మళ్ళా అడిగేటందుకు ఆశలేదు. యీ శరీరం తీసివేసిన తరువాత యేమిటిచాత అడుగ.

గురుః॥ యేమిలేని శరీరాన్ని తెచ్చుకున్నదాక యేమి. అడిగేదాక యేమి. మంచి గురువు ఆయనా మాటే ఆడడు. శిష్యుడు మూఢుడు. ఆయనా మంత్రం చెప్పి తంత్రంలో కలిపితే పాయ. లేకుంటే రుద్రాక్షలు ధరించినా సరే. దొంగశిష్యుడు ఆయనా లింగధారణ చేసేది. మరి మోటు ఆయనా చెక్కొంకితం చేసేది. మరి ఘట్టివాడు ఆయనా అగ్ని హోత్రాలు చెయించేది. దేవతార్చన చేసుకొమ్మని చెప్పేది. కాశీ నుంచి జగన్నాథం జగన్నాథం నుంచి రామేశ్వరం శ్రీఘంగా పోయి రమ్మని చెప్పేది. వున్నది వున్నట్టు మొద్దులకు తెలుపకూడదు. బట్టబయలు పుట్టని చావది అని అందరికీ యదార్థమే. యెవ్వరు యెరుగరు. అందరు యీ బట్టబయలు లోనే వుండి యీ బట్టబయలు యింత దొడ్డదని యెరుగరు. యీ బట్టబయలు అచలంబని యెరుగరు. యీ బట్టబయలులోనే అందరువున్నారు. యీ బట్టబయలు పుట్టనిచావనిదని యెరుగరు. యేమిలేని మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం నేను అని జ్ఞానమనే అజ్ఞానంచాత భక్తిఅనే ఆ భక్తిచేత నైరాగ్యమనే రాగంచేత యీ శరీరాన్ని ఘట్టిగా కట్టివేసుకున్నారు. పుస్తకాలనే గుంజలకు యితేకాని యీ శరీరానికి మూలం యేమిలేదు అని యెరుగరు. కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమిలేదని యెరుగరు. మధ్యవున్నట్టే వుంచుంది. వెంటనే యేమిలేదు అని యెరుగరు, యేమిలేదని అందరికీ యెరికే వున్నది వున్నాగాని నిద్ర అని అబద్ధాలు ఆడుతారు. యేమిలేదుగనుకనే నిద్ర కొంచమున్న కల అనుపించుకొంచుంది. గాఢనిద్రఅంటే యేమి లేదు అనుట. మూలంలేని

యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు అనుట. అభిప్రాయం అలాగే సార్వ
కాలంయీ గుర్రెగే మూలంలేని శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయం
గలవారు. పరిపూర్ణమనే అచలమే వారు చలించే శరీరం యేమిలేదుగనుక
యీ పుట్టనిచావని బయలుపలన యీ శరీరం పుట్టలేదుగదా. మరిహోటి
మూలం వుండేనా దాన్ని బయటపెడితే తునుకల బడ చిన్నవాండ్లే
తీశివేస్తారు.

అచార్య స్వాములవారు మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరమే
శరీరాలకు మూలం అని గుర్రెగే దానికి వికారాలు లేవు అని.

గుర్రెగే దానికి కర్మాలు లేవు అని.

గుర్రెగే దానికి గుణాలు లేవు అని.

గుర్రెగేదే వక్కటే అని.

గుర్రెగేది భోంచేయదు అని.

శరీరం వేరే గుర్రెగేది వేరే అని.

అందరిచాత భంకపడ్డాడు.

గుర్రెగే అన్నం తించుంది అని అన్నారు

అందరు గుర్రెగే శరీరం అన్నారు.

అందరు గుర్రెగేదే అన్నం తింటే అన్నం తించుంది అని అన్నారు.

అందరు యీ మూలంలేని గుర్రెగే శరీరమని అన్నారు.

యీ గుర్రెగే శరీరం తనకు తానే వచ్చి తనకుతానే యేమిలేదు.

యీ పుట్టనిచావని బట్టబయలులో యీ గుర్రెగే శరీరం వున్నట్టు
వుండేది. యేమిలేకపోయ్యేది స్వభావం. దీన్ని నిల్పేవారులేరు తీసివేసేవారు
లేరు. యేమిలేని యీ బట్టబయలులో యేమిలేని వింతవున్నట్టు వున్నది.

గురుసాంప్రదాయంవలన విచారిస్తే మూలంలేని యీ గుర్రెగే
శరీరం యేమిలేదు పుట్టనిచావని బట్టబయలే వున్నది. సార్వకాలం వక్క-
తీరే గురుమూలంగ యీ మూలంలేని గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు అని
వినంగానే అచలం స్వతస్సిద్ధం.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమిలేదు అని చెప్పంగానే
పుట్టని చావనిది మొదలు కొన లేనిది రాకడపోకడలేనిది సకలదేశాల

యందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకు తానే శ్వేతస్నిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగ శరీరం లేకవున్నది.

మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరంనుంచి సర్వం తోచి యీ శరీరం తోపే అన్ని పోయినవి. వున్నదానికి తోచలేదు. పోనూలేదు. యాలాగు వున్నదో ఆలాగే వున్నది. గురుసాంప్రదాయం దొడ్డది. ఆయనా భ్రాంతిరహితం అవుచుంది. గురుసాంప్రదాయం లేక తన కల్పన ఆయనా మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరం సకల కర్మాలకు మూలం. మూలం లేని యీ గుర్తరిగే శరీరమే మహాలింగం. యీ మహాలింగమే నక్క, నారాయణ, అందరు మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరంను మోసు కున్నారు. యెన్నటికైనా శీఘ్రంగా శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం కనుక్కొని మూలంలేని యీ గుర్తరిగే శరీరం యీలాగు వచ్చినదని అడిగి యదార్థంగా చెప్పగా నమ్మి శీఘ్రంగా కనుక్కోవలే. కనుక్కోక శరీరం నిల్చుకొని సాధనచేశేనా కోటి శరీరాలచేతనైనా పరిపూర్ణం సాధ్యంకాదు. తనకుతానే శ్వేతస్నిద్ధమై వున్నదిగనక రెండోది వున్నదంటే రెండోదానికే భ్రాంతి.

యీ శరీరానకు మూలం వున్నది అని అందరు గడ్డితిన్నారు తించన్నారు. శంకరాచార్యులు దేహాది పదార్థాలను గుర్తరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే పరాసకృతిని ఆత్మ అని అబద్ధం అడి. యీ ఆత్మే పరబ్రహ్మ స్వరూపమని అన్నాడు. అయమాత్మ బ్రహ్మ అనే అబద్ధాల శృతి ముందర పెట్టినాడు. అబద్ధాలనే లెస్స విచారిస్తాము. గుర్తరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే పరబ్రహ్మ అయితే క్షేత్రమెందుకు? పరబ్రహ్మ స్వరూపముకాదు. బ్రహ్మ జగత్కారణంగానుక క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమయిన ఆత్మకు బ్రహ్మకు వేరుగానట్టే. బ్రహ్మకార్యమయిన క్షేత్రానకు వేరులేదు. సర్వం బ్రహ్మ స్వరూపమే. కార్యకారణాలకు యెన్నటికీ భేదంలేదు. బ్రహ్మసత్యం. జగత్తులేదనుట యెందుకు.

౧. సర్వం గుర్తరిగే బ్రహ్మ స్వరూపమే. గుర్తరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానస్వరూపం నిబద్ధి. కర్మాలు అబద్ధం అని యెందుకు మొరగవలె.

౨ గుర్రెగే శరీరం చైతన్యం నిర్గుణం. శరీరాలు సగుణం అని యెందుకు కుయ్యవలె.

౩ దేహాదిపదార్థాలను గుర్రెగే బ్రహ్మస్వరూపం కాశ్చిత్తమయింది. దేహాలు అసత్తు యేమిలేదు అని యెందుకు వదురవలె.

౪ రెండోది యేమిలేదు. అవిద్యఅని యెందుకు అనవలె.

౫ ప్రకృతి అంశ పరమేఅని యెందుకు అనవలె.

౬ శుక్తియందు రజతం తోచినట్టు తోచినదని యెందుకు అనవలె.

౭ హోటి వున్నది హోటి లేదుఅని యెందుకు అనవలె.

౮ క్షురోపాది అని యెందుకు అనవలె.

౯ అక్షురోపాది అని యెందుకు అనవలె.

౧౦ జగత్తుకు కారణం వున్నంతసేపు కార్యాలు యెందుకు లేక పోచావి. సరే యీలాగువుండని.

గుర్రెగే పరబ్రహ్మమే శరీరమైయుండే. శరీరాన్ని పుట్టించిందే పరబ్రహ్మ సాన్నిధ్యంబునలన ప్రకృతి కల్పించిందే. గుర్రెగే పరబ్రహ్మకు వికారాలులేవు అన్నావు. వికారాలు యెవ్వరికి అకర్త అన్నావు, అభోక్త అన్నావు.

రెండో దేమిలేదు అబద్ధం రజనందు సర్పభ్రాంతి తోచినట్టు తోచింది. యేమివున్నది అని భ్రాంతి కలకు మూలం వున్నది అనేవారు కలలో వారే. కలలో అన్నమాటకు పాటిలేదు. శంకరాచార్యుల పాండిత్యమునకు పాటిలేదు. కలలో వచ్చిన పురుషుడు నమ్మవలెగాని మరి వొకరు నమ్మేటందుకు ఆశలేదు.

అందుకే శంకరాచార్యులది హో అవతారంగాని వుట్టనిచావని పరిపూర్ణులని అనుకోరాదు. కృష్ణావతారం రామావతారం ఆలాగే.

పుట్టనిచావని పరిపూర్ణులై తే జగత్తుకు మూలం వున్నదని యీలాగు అని యెవ్వరైన అన్న మధ్యవచ్చి మధ్యనే యేమిలేకపోయ్యే అప్రమాణీకుడే అడే. వాక్యాలవలె వున్నదికాని వున్నది వున్నట్టు పడే యుక్తిగాదు. యిషువంటి అప్రమాణంవలన యేమిలాభమోకానీ బహు

శ్రమపడ్డాడు. దీన్నుంచి ప్రజలకు సుఖంలేకపోయింది. తనకు మహాపాపం ఘటించింది.

జగత్తుకు కారణం వున్నదని పెద్ద అబద్ధం అడి అందరిని అడవిలో కల్పి సంకరుల చేసిరి.

శిష్యు|| వక్క-టే వక్క-టే అని గుర్రెగే చెతన్యం నిబద్ధి అని అందరు వక్క-టే అని దేహాలు యేమిలేవు అని సంగర్లచేశిరి. గుర్రెగే శరీరం వక్క-టే అని నమ్మినవాండ్లకు నరకం తప్పకపోయింది. స్వర్గం యిషు వంటిదే శరీరాలకల్ల వక్క-టే. జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధం అనే.

గురు|| శాఖాన్ శంకరాచార్యులవారు జ్ఞానం నిబద్ధి ఖర్మాలు అబద్ధంఅంటే గుర్రెగే జ్ఞానం వున్నంతమట్టుకు కర్మాలు వదలనే వదలవు. ఆచార్య స్వాములవారు మహా చదువుకున్న వారేకాని వారి మార్గం అబద్ధాల మార్గం అని చాకలవాడు అయిన వొప్పుకపోయింది.

శ్రీ యీ గుర్రెగే జ్ఞానం వున్నంతమట్టుకు కర్మాలు పోనేపోవు అని మంగలివాడు సంతోషపడకపోయింది. అయ్యో యెంత వెరిమాట అన్నాడు అనే. లేవంగానే గుర్రెగే. నేనే మాదిగవాణ్ణి అని చెప్పులు ముందరవేసుకొని కుడుచాడు. యీ గుర్రెగే శరీరమే మాదిగది. నేను వున్నంతనేపు నా మాదిగతనం పోదు. నేను యీ గుర్రెగే జ్ఞానం నేనయ్య అంటే యెవ్వరు చారనివ్వరు. యీ గుర్రెగే చెతన్యం చెప్పులు కుట్టపెట్టి మూటలు మొయ్యి యింతేకాని యీ గుర్రెగే జ్ఞానం గవ్వ కై న పదికీరాదు. అందుకే రావణాసురుడు సన్యాసివేషం వేసుకొని సీతను దొంగులుకపోయినాడు. మూఢులకు దొడ్డి సీత, భాగ్గిరిహితులకు యేమిలేదు. సీత మూఢులకుగనుక సన్యాసి అని భక్తిచేత పూరికే వుంటే యెత్తుకపోయినాడు. సన్యాసి మొద్దులకు మొద్దు. సన్యాసిని నమ్మరాదు.

మనిషిని కుక్కనుజేసి రాత్రి దానితోను సంసారంచేసి మల్లి కుక్కను చేస్తాడట. సన్యాసాన్ని సన్యాసిని నమ్మరాదు. శరీరాన్ను నమ్మ రాదు. సన్యాసిని మరి నమ్మరాదు. తమరు చెడి మందిని చెడిచేవాండ్లు. శ్రీ శ్రీ సన్యాసుల స్మరించరాదు. జగత్తుకు కారణం వున్నదన్న పాప

కంటే రెండోవాడులేదు. తమకుతామే వచ్చినవారు మనను యెరుగుదురు. మనము వారిని యెరుగుదుము. వారు రాకున్నా మనము యేమీ లేదు వారు యేమీ లేదు. కల రాకమునుపు యాలాగువున్నదో అలాగే సార్వ కాలం వచ్చేటందుకు మూలం యేమీలేదుగదా.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు || ఉన్నపుడు పాలించేటందుకు యెవ్వరువున్నారు ?

శిష్యు|| అప్పుడు యేమీలేదు.

గురు || కొనకు శరీరంలేకుండ యెవ్వరుచేసిరి ?

శిష్యు|| కొనకు యేమీలేదు.

గురు || యిషువంటి శరీరానకు పరబ్రహ్మ కారణమంటే యెవ్వరు నమ్మేరు ?

శిష్యు|| నన్ని చెడిపోయ్యే మాత్రమే.

గురు || యీ గుర్రెరిగే శరీరం వికారాలు లేనిది అంటే యెవ్వరు నమ్మేరు ?

శిష్యు|| యీ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నదని అంటే యాలాగు. మొదలు యేమీలేదు. కొనకు యేమీలేదు.

గురు || వున్నపుడు యేమైన ఆశ వున్నదేమో ?

శిష్యు|| చూస్తువుండగానే యేమీలేదు.

గురు || మాటలు వినుటం చెయ్యబట్టి నిబద్ధి అనిపిస్తుందో యేమో ?

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరాన్ని యేమీ ఆదరువు చూచి నమ్మ.

గురు|| అందుకే యీ మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరం చేసిన వ్యవ హారానకు మర్యాదలేదు. పెద్దపులిని చూసి పశువులు వణికినట్లు బలవంత మైన శరీరాన్ని చూసి బలహీనమైన శరీరాలు వణుకుతావి. ఇంతే కాని కేవలం న్యాయంలేదు. శక్తికొద్దీ వ్యాపారం. అడవిలో పెద్దపులివలె యెంతవారికి మూలం వున్నదని భ్రాంతి కద్దు. యీ శరీరానికి మూలం పలానిది అని యెవ్వరు గెల్వలేదు.

శిష్యుః॥ అబద్ధాలు నమ్మికకు రావు. అందుకే మొట్టమొదట బట్ట బయలు వున్నదా లేదా అని అడుగవలె. గట్టిగా వున్నది అనెనా అప్పుడే భ్రాంతిలేనివాడు అవుతాడు.

గురుః॥ అవుతాడుకాని యీ శరీరానకు మూలం యేమయినా వున్నదా లేదా అని అడిగి శ్రమంగా తెలుసుకోవలె. తెలుసుకుంటే మూలం వున్నది అనెనా కల్తసాంప్రదాయం అని గ్రహించేది లేదు అనెనా దృష్టాంతపూర్వకంగా సమాధానం చెప్పండి అనేది. అంటే యిదియంత కడకు మూలం యేమీలేదు. కలలో వచ్చి యెంత ప్రతాపం చూపించినా నిబద్ధిఅని నమ్మరాదు. వెంటనే మేలుకుంటే వారికి మనము యేమీలేదు. మనకు వారు యేమీలేదు. తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయివున్న బట్టబయలు యేలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నదానికి రాకడ లేదు పోకడలేదు వ్రుకిలేదు యేమిలేకపోవటంలేదు సార్వకాలం వక్కతీరే. యిషువంటి యేమీలేని దానికి యేమీ సాధించినా యేమీలేదు అని చెప్పే నా కలతలేని సాంప్రదాయమని గ్రహించి వారి అనుగ్రహముకు పాత్రుడు ఏతే ఫుట్టని చావ నిది మొదలు కొన లేనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం శరీరంలేనిది క్రియాశూన్యమైంది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమయి వున్నది. యెన్నటికి చలిం చనిది సకలదేశాలయందు సర్వకాలాలయందు సమస్తమయిన వస్తువుల యందు జ్ఞానకర్మాలు లేక ఖర్మాలకు కారణమనే జ్ఞానం శూన్యమై జగత్తు వున్నది లేనిది యెరుగక, (శ్రీనిత్యః సర్వగతః స్థావః | అచలోయం సనాతనః॥) అయింది యీ బట్టబై లేకాని మరి హోటికాదు. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని ధృఢం చేస్తాడు. యిఘ సర్వ కాలం వక్కతీరే.

పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నదిగనుక ప్రయత్నంలేదు. యేది ప్రయత్నం చాయ పోతుందో అదే యేమిలేదు. అందుకే మూలం లేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని రెప్పపాటలో సఘం కాల మయిన మరువక వుండవలె. వుండక పాయనా అందరివంటి భ్రాంతికుడే అవుచాడు. యీ రుచి అభ్యాసధారుశ్యం వున్నాకొద్ది అనాయాసం.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం ఆవర్ణంవలె వున్నది. గురు వాక్యంచాత సకల భ్రాంతిరహితం అవుచుంది. యీ శరీరం వ్రంచుకొనెనా నక్కపై న భ్రాంతిపోదు. మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం చాత సాధిం తామని సాధన చేసెనా యెన్నటికి సాధ్యంకాదు. యీ బట్టబయలు తప్ప విడిచి రెండోది యేమీలేదు. యేమీలేని మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం మొదలు యేమీలేదు కొనకు యేమీలేదు. వున్నపుడు గురువాక్యం చేత మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని అన్నప్పుడు కనుకొనెనా వాడు ధన్యుడు. వున్నపుడు కనుకొనకపాయనా అన్నిటి వంటివాడే. శరీరంలేని గురు సాంప్రదాయం అరుదు. దాన్నుంచెకాని సకల భ్రాంతిరహితం కాదు.

ఖర్మాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరమేకాని మఱి హోటికాదు.

యీ శరీరంతో కొంత మంచి అని ఆశపడ్డ అదేవిషయం.

కలలో వచ్చిన యేనుగ యొక్క జంతాలకు ఆశపడితే మేలు కుంటు యేమీలేదు. కలలో వచ్చిన శరీరం కొంత వ్రండి కొంత పోయిందే.

శిష్యు|| మేలుకుంటే యేమీలేదు.

గురు|| ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదు అని గురువాక్యంచేత మేలుకుంటే యెప్పటి బట్టబయలే వున్నది. యీ దేహా భ్రాంతిని శిష్యులంగ వదలవలె కంటిలో నెరుసువలె బాధ పెడుచుండి అందుకే యీ శరీరం లేని మార్గం కఠినం సులభం.

బుద్ధిమంతులకు సులభం వేషధారులకు కఠినం కోటిమాట్లకు మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదుఅని సంతతం సార్వకాలం యిదే ఆనుష్ఠానం.

యింతకంటే తక్కువ గాయత్రిమంత్రం.

పంచదశీ యింతకంటే తక్కువ.

పంచాక్షరీ యింతకంటే తక్కువ.

అష్టాక్షరీ యింతకంటే తక్కువ.

యెన్ని అయినా గురువాక్యం కంటే తక్కువ యేది అంటే అదెల్లా గురువాక్యం కాదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. మొదలు ఏమీ లేదు కొనకు యేమీలేదు. పున్నపుడు యేమీలేదు. సార్వకాలం యీ బట్టబయలు వక్కతీరుగా వున్నది. యేమీలేని బట్టబయలులో యేమీ లేక వున్నవారు. భ్రాంతిలేనివారు యీబట్టబయలుకు తనకు వేరుగాకుండా యుక్తిపూటే సరి.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత అదే నేను నేనే అది అని భావనచేస్తే పనికిరాదు. మొదలు కొన లేక కేవలం బట్టబయలే, అది నేను యెన్నడు కాదు, గురువు కలతలేనివాడు అయితే సరి యాలాగంటే ఆలాగు నడిచే గురువు పనికిరాడు. నడిచే శరీరమే అయివున్నాడు. గనుక విడచి గాభరా అయివున్న గురువు పనికిరాదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమయివున్న గురువు సార్వకాలం శరీరంచేత సాధన చేసే గురువు పనికిరాదు. యేమీలేని శరీరం నేను అని నమ్మినాడు గనుక.

సార్వకాలం యీ మూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నమ్మక పున్న గురువు కావలే. యిటువంటి గురువుకు శరీరం లేదుగనుక చెయ్యా చెయ్యడు, విడువా విడువడు, పట్టాపట్టడు, శరీరమేలేదు చేతెది దేనితోటి.

శిష్యు|| అట్లైతే గోడవలె వున్నాడా?

గురు|| గోడవలె గోడవున్నది.

శిష్యు|| శరీరంలేక వున్న గురువేడి?

గురు|| శరీరంలేక వున్నవారికి యిచ్చే వుండదు.

శిష్యు|| యిచ్చే లేకుంటే?

గురు|| కేవలం బట్టబయలు వారు.

కేవలం బట్టబయలుకు రాకడాలేదు పోకడలేదు,

లేదులేదు అని నడిచేవారు కొందరు.

పున్నది పున్నది అని నడిచేవాకు కొందరు.

అన్ని విడిచినవారు కొందరు.

అన్ని విడిచి గాభరా అయ్యేవారు కొందరు.

అందరికి యీ గుర్తెక్కి మూలంలేని శరీరమే.

శరీరం వదిలిన గురువు వున్నాడోలేడో వుండేనా వారితోకూడ వుండ చూడవలెను. చూస్తే శరీరం అయివున్నది, శరీరం లేకవున్నది, తెలుస్తుంది. వారు భోంచేయ్యగా కనిపెట్టిచూడవలె. నీళ్ళు త్రాగంగ కనిపెట్టిచూడవలె. దేహమై ప్రవర్తించేది దేహాంతక ప్రవర్తించేది తెలుస్తుంది. శరీరంలేక వుండేవారి సామర్థ్యం చెప్ప శక్యంకాదు.

సకల కౌతుకాలు శరీరం అయివున్నవారి దగ్గర కద్దు. వారికంటే మాయకులు వేరే లేరు. ఛీ యిటువంటివారి సాహసం కలలోనయిన కూడదు. సార్వకాలం కలలో వచ్చిన దేహం మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో ఆలోచన మూలంలేని యీ గుర్తెక్కి శరీరమే నేను. యీ శరీరం సూన్యస్వరూపం అయినాగాని వున్నది అని కలలో వచ్చిన యేమి గను యినుపగొలుసులతోటి కట్టివెసి కావలి పండుకుంటే మేలుకుంటే యేమిలేదు అని తనకు తాను ధృఢము వున్నట్టు వుండేనా యీ శరీరం మండికి చూడ వున్నటు వుంచుంది. తనకు వున్నదని యెరుకలేదు. సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నాడుగనుక శరీరంలేని యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదని యెరుక, లేదు అని యెరుక, యేమిలేదు అని యెరుక. యీ మూడు విధాలు యీ గుర్తెక్కి శరీరానికే నా శరీరం నీ శరీరం అని బట్ట బయలుకు కాదు. మూలంలేని యీ గుర్తెక్కి శరీరంకంటే పాప స్వరూపంలేదు. శరీరానికే పాపి ద్వయదోష స్వరూపమని ఆచార్య స్వాముల వారు పరిహేనో అధ్యాయం భాష్యంలో అన్నారు. (క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపం అనుట) అభిప్రాయం యింతేకాని ఆత్మనిబద్ధి అనాత్మబద్ధం అనుటంకాదు. ఆత్మ అనాత్మ వేరే వేరే అనుట కాదు. సార్వకాలం మూలంలేని యీ గుర్తెక్కి శరీరం యేమిలేదు అని అభిప్రాయం.

పుట్టనిచావని బట్టబయలేకాని మరిహోటి వున్నదని యెన్నటికి సంశయం వద్దు. యీ శరీరాలకు దిక్కు యేమిలేదు, యీ శరీరాలకు శరీరాలే దిక్కు. మూలంలేని యీ గుర్తెక్కి శరీరాలకు దేవుడు అయినా దేవత అయినా దిక్కు వున్నది అని కలలోనైన నమ్మనద్దు యిటువంటి

మాయ, యీ ప్రకారాన వున్నట్టే వుండి చూస్తువుండగానే యేమీ లేదు. కలలో ప్రవంచం తనకుతానే వచ్చింది. తనకుతానే వున్నది. తనకు తానే యేమీలేదు. గురుకటాక్షం గలిగినదనక తన్ను కుంచు వుంచుంది. తప్పున కల మేలుకున్నట్టే మేలుకొనెనో పుట్టనిచావని బట్టబయలే వున్నది.

యేమీలేని బట్టబయలులోనే మొదలు యేమీలేదు. కొనకు పగవేశించెటందుకు యేమీలేదు యీగుత్తెరిగే శరీరం వున్నట్టేవుండి వెంటనే యేమీలేదు. మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలుకు రాకడ లేదు పోకడలేదు. యీ బట్టబయలే అచలంగనుక.

యీ బట్టబయలే సకల దేశాలయందు వున్నది.

సార్వకాలాలయందు వున్నది.

సమస్తమయిన వస్తువులయందు జ్ఞానశూన్యమయియున్నది.

పుట్టిన శరీరాలకే జ్ఞానకర్మాలు యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు. కర్మాలులేవు కర్మాలకు మూలం యెరుకఅనే జ్ఞానమేకాని మరి హాంటి మూలంలేదు. గుర్తెరుగక వక్కటైన కర్మాలు చేయబడదు. గుర్తెరిగే జ్ఞానం వున్నంతనేపు కర్మాలు తప్పవు. గుర్తెరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానం నేను అని గుర్తెరుగంగానే కర్మాలు పారిపోవు. జ్ఞానములేని యీ బట్ట బయలు యేమి కర్మాలు చేస్తుంది. గుర్తెరిగే శరీరం పుణ్య పాపాలకు మూలం. శరీరాలకు మూలం. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమేకాని పుట్టనిచావని బట్టబయలు యీ శరీరానికి మూలంకాదు. యీ బట్ట బయలుకు యెరుకలేదుగనుక కర్మాలు చెయ్యదు. సకల వినోదాలు మధ్యవచ్చి కానేపు వున్నట్టు వుండి వెంటనే యేమిలేకపోయ్యేది. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంయొక్క ప్రభావమేకాని రాకడ పోకడలేని యీ బట్టబయలుకు సుఖంలేదు దుఃఖంలేదు. మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యెన్ని తిప్పలు బడ్డ యీ బట్టబయలు యేమీ అనదు. యీ బట్టబయలులోనే తనకుతానే వచ్చి తనకుతానే వుండి తనకుతానే యేమీ లేదు. గురుకటాక్షంచాత యీ బట్టబయలు సాక్షాత్తు శివుడు అని తెలిసి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నిరహేతుక జాయ

మాన కటాక్షం. దాసుడై న నాయందు ప్రసరించెనా నేను బ్రహ్మను అనే ఆఘాత్సంచెడి దాసత్వంవదిలి బట్టబయలే వుంచుంది. అద్వైతం నమ్మేనా ఆడవిలో కలసి యమలోకమనే శరీరమందు యములై వుంటారు. మూలం లేని యీ గుత్కెరిగే శరీరం నేను అని యెన్నాళ్లు నమ్మివున్నా గురు కటాక్షం కలుగదు. దేహం నేను అనే భావనలేకండా యెవ్వరు చేస్తారో వారేగురువులు.

మూలంలేని యీ గుత్కెరిగే శరీరమే పరబ్రహ్మ మూలంలేని యీ గుత్కెరిగే శరీరమే దాసుడు బ్రహ్మకు దాసత్వంకద్దు దాసునికీ బ్రహ్మత్వంకద్దు రెండుసమానమే మునుపు బ్రాహ్మణుడు. రెండోసారి బిక్షుకుడు బ్రాహ్మణుడు బిక్షం సమానమే వేరే యెక్కువ తక్కువా బ్రహ్మ అయినా సుఖదుఃఖాలు తప్పలేదు. దాసుణ్ణి అన్నా సుఖదుఃఖాలు తప్ప లేదు. రెండు వక్కటేయేడ్పు.

బ్రాంతిరహితం బ్రహ్మత్వంచాతకాదు దాసత్వంచేతకాదు యిద్దరు పరతంత్రులే పుట్టనిచావని బట్టబయలు యెవ్వరుకారు జ్ఞాన కర్మాలులేని బట్టబయలుకు శరీరం యెన్నటికీలేదు.

శిష్యు! ఛీ బ్రహ్మత్వంభ్రష్టమే దాసత్వంబ్రష్టమై రెండు అహం కారమే మూలంలేని యీగుత్కెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ వాక్యము చేత అహంకారము మునిగిపోయే పుట్టనిచావని బట్టబయలు బయటపడె. యీలాగు కనుకొన్నవాడు భ్రాంతిలేనివాడు. సుఖదుఃఖాలకు మూలం మునిగిపోయే మతంసమ్మతమాయే అన్ని మూలంలేని యీ గుర్తెగే శరీరానికై యీమహిమలన్ని అందరికీ తెలిసె యీకల నమ్మరాదు వొక్కటే కల మేలుకొంటే పుట్టనిచావని అచలమనే వ్యాపకం ఆరచేతిలో నైకుంఠమనే పేరుచేత బట్టబయలు అని వున్నది.

గురు|| ఆబట్టబయలే వై కుంఠం ఆబట్టబయలుచేయదు చేయించదు. ఆబట్టబయలుకు స్వతంత్రంలేదు పరతంత్రంలేదు. యేలాగువున్నదో అలాగే వున్నది. శరీరం అగంతకుం వున్నట్టువుండేది వెంటనే యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుత్కెరిగే శరీరం మాట్లాడితేభోం చేస్తే యెమోమహత్తు

వున్నది అనిపిస్తుంది. కలలోవచ్చిన శరీరం గుర్తెరుగదా, మాట్లాడదా, భోంచెయ్యదా, మేలుకుంటే యేమిఅయె.

శిష్యు|| యేమీ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు వున్న సామర్థ్యం పుట్టనిచావని బట్టబయలుకులేదు. సకల సామాధ్యాలు మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకే యీశరీరానికి యితరాపేక్ష లేదు.

గురు|| స్వతంత్రురాలు యికయేమి

శిష్యు|| అంటే నమ్మరాదు, అదరువులేనిదిగనుక అవాంతర దొరతనం చేసేవారు చేయించేవారు దొర చెయ్యనివారు చేయించనివారు దొర కాడు దొంగకాడు.

గురు|| యిద్దరికీదు యీకలలోనే దొరనచ్చినాడు దొంగవచ్చినాడు కొనకు యిద్దరు యేమిలేదు. పుట్టనిచావని బట్టబయలు సార్వకాలం వక్కతీరుగానే యున్నది. చదువా చదువదు మరువా మరువదు సార్వకాలం శరీరం లేకవున్నది.

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరం అన్నిపేర్లు పెట్టింది. పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది సకల దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా యున్నది. మూలంలేని యీగుర్తెరిగే శరీరానకు యీ బట్టబయలుకు కొంచమైన సంభందంలేదు. మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ బట్టబయలు చలించక తనకు తానే స్వతసిద్ధమైయున్నది. రాకడలేదు పోకడలేదు సార్వకాలం వక్కతీరే యీ శరీరంజోలి యీబట్టబయలుకుపట్టదు. బట్టబయలుజోలి మూలం లేని యీ గుర్తెరిగే శరీరానకు అవసరం. యీ శరీరంయొక్క వికారాలు బట్టబయలుకులేవు. సార్వకాలం యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు. యీ బట్టబయలు శాశ్వతంగా వక్కతీరుగా వున్నది. వున్నదానికి వక్కపై న వికారంలేదు. యెన్నాళ్లు యీమూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం నేను అని నమ్ముకున్నా భ్రాంతిపోదు. యథార్థంగా యీబట్టబయలు వున్నది అని ధృఢం యీశరీరానకు యేమీ మూలంలేదని నిశ్చయం యీశరీరానకు కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానం యేమీ

లేదని నిశ్చయం వున్నంతసేపు యీ శరీరానకు దిక్కు యెవ్వడులేడని శృంగం వెంటనే యేమీలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంయొక్క స్వభావం యిటువంటి దని నమ్మి కలలో తనకుతానే వచ్చి తనకుతానేవుండే తనకుతానే అన్ని తినె దాణాతినేని దాణాతినే అన్నంతినేని అన్నంతినె గడ్డితినేని గడ్డితినె పండులుతినేని పండులుతినె పాలుతాగేవారు పాలుతాగిరి సురతాగేవారు సురాతాగిరి మాంసంతినేవారు మాంసంతినిని యెవ్వరి స్త్రీలతో కూడ వారువుండి వారి స్త్రీలతోవీరు వీరిస్త్రీలతోవారు సంతోషపడుకుంచు గుర్రాల తోమేవారిభార్య చక్కంది అని దొరచూచి దానితో సహా వాసం చేసేది. గుర్రాలు తోమేవాడు తెప్పవుంటే రాజుభార్య వానిని చూచి వానితో సహావాసం చేసుకుంచూ కాలంగడుపుకుంచు ఆచారం అని అనాచారం అని మందికి తెలుపుకుంచు మేముయొక్కవ మీరేతక్కవ అని అనుకుంచూ మా ఆచారం దొడ్డిది మాఆడవాండ్లు నిష్పవంటి వాండ్లు మాయింటిపంటియిల్లు యెవరియిల్లులేదని మా మొగవాండ్లకు సంతోషం అని వచ్చినవారితోటి మా మొగవాండ్లు మహాభాష్టాకారివాండ్లు పగటి వ్యాళ్ల మాతోటి మాట్లాడకుండి మమ్ముల చూడకుండి మాసంగతి చొప్పున మేమెవస్తాము. మీరుమాత్రం సంగతిచొప్పున నడుచుకోండి అని నిభంధనచేసుకొని యీ ప్రకారాన కలకు మర్యాద.

యెరుకలేకుంటునరి వారికివారే మనకుమనమే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగేశరీరం యేమీలేదు గనుక యీయేమీలేనిది తనకుతానే స్వాధీనంకాదు. మంది తనవంటివారేగనుక మందిస్వాధీనంలేదు. వున్నంత సేపు పెత్తితె తినేటందుకు ఘట్టిది. సమయంవస్తే యేమీలేదు. పెట్టిపెట్టి చెడిపోయ్యేదేకాని కొనకు యేమీలేదు. మూలంలేని యీగుర్రెరిగేశరీరం తిన్నంతసేపేతిండి లేకుంటే అడ్డంపడె అందుకే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం నేను అని నమ్మి వ్రుడరాదు. నమ్మిక యేమిచేయ్యి మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు. అని సంతతం సార్వకాలం యెడ తెగక జ్ఞాపకం వుంచుకొని కాలంగడపినవాడే భ్రాంతిలేనివాడు. కలలో

కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధం అని దండ్యాలు నమ్మెనా అడవిలోకలసి తోవకు యెన్ను టికిరాడు.

సార్వకాలం యీమూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీలేదు అని నిద్రవచ్చినదాక మరణంవచ్చినదాకా విడువక రెప్పపాటులో సఖం కాలమైన మరువకవున్నవాడే బంధమోక్ష రహితుడు.

వాడే క్రియాశూన్యుడు.

వక్క-శరీరం యేలానో అన్నిశరీరాలు ఆలాగే.

మూలంని యీ గుర్రెరిగే శరీరంలో కొంచనిబద్ధి అనుకొన్న వానికి భ్రాంతిపోదు.

తిండి అన్ని శరీరాలకు సమానమే మనిషికి మాటలు యెక్కువ.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంయేది ఆభ్యాసంచేస్తే అది కొండ రికి లెన్న ఆభ్యాసంఅవుచుంది. కొందరికి కొంచం అవుచుంది. సూక్ష్మబుద్ధి కొద్ది యింతేకాని యీశరీరంలో శాశ్వతమయినది కొంచమైనా లేదు.

శాశ్వతమైనది. మొదలుకొనలేక రాకడపోకడలేక శరీరం యెన్ను టికి లేక తనకుతానే సర్వకాలం వొక్కతీరే వున్నది.

సర్వకాలాలయందు శరీరంలేకనే వున్నది.

సమ స్తమయిన వస్తువులయందు ప్రవేశించక తనకుతానే శరీరం లేక వున్నది.

శరీరం లేదుగనుక యెరుకలేదు.

కర్మాలులేవు.

గుర్రెరిగిగాని కర్మాలు చెయ్యదు.

కర్మాలులేకుంటే శరీరాలు లేవు.

యెరుకలేదు కర్మాలులేవు.

కలలో శరీరాలువచ్చినవి ఆశరీరాలు గుర్రెరుగుగనుక సకల కర్మాలు చేసినవి.

గుర్రెరుగుంటే కర్మాలు పుడుచావె.

జ్ఞానంనుంచే కర్మాలు.

కర్మాలకు మూలం యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానమే.

జ్ఞానం నిబద్ధి కర్మాలు అబద్ధమని యీకలలోనే వక్కసన్యాసి అన్నాడు.

శిష్యు|| ఆసన్యాసి అప్రమాణీకుడా.

గురు|| మేలుకుంటే ఆసన్యాసి యేమాయె.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు|| యీ గుర్తెరిగే జ్ఞానమే మాయ.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు|| జ్ఞానం యేలాగునిబద్ధి కర్మాలుయేలాగు అబద్ధం జ్ఞానం పున్నంతనేపు కర్మాలునిబద్ధి జ్ఞానం ముణిగితే కర్మాలు ముణుగుతావి అంతవర్యంతం కర్మాలు లేకపోవు జ్ఞానభ్రాంతిపోయినా విడువబట్టదు. జ్ఞానభ్రాంతిపుండ్రా కర్మాలు విడిచినాపోవు జ్ఞానమే కర్మాలకు మూలం గుర్తెరిగితేకాని కర్మాలు చెయ్యదుగనుక గాఢనిద్రలో మూలం లేని యీ గుర్తెరిగేశరీరం యేమీలేదు. అప్పుడు గుర్తెరిగే జ్ఞానంలేదు. కర్మాలు లేవు. వ్యవహారమేలేదు సరేకదా సార్వకాలం ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు లేకపున్నవారికి వ్యవహారం లేదుకదా.

శిష్యు|| వ్యవహారం లేనేలేదు.

గురు|| శరీరంలేకుంటే యేమీలేదు. పుత్తబట్టబైలే యేమీ లేనిదానిలో యేమీలేదు గదా.

శిష్యు|| యేమీలేదు.

గురు|| యీ శరీరంతోపే జ్ఞానకర్మాలు శరీరంలేకుంటే జ్ఞానమే లేదుగనుక కర్మాలు పుట్టనేపుట్టవు. అందుకే గురువాక్యంకంటే దొడ్డది యేమీలేదు. యేమీలేదనేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వ్యవహారమే లేదుగనుక గురువులు శిష్యులకు యేలాగు తెలుప.

గురుసేవ చెయ్యంగ చెయ్యంగా బాడదొరకదు.

బాడదొరికినా వ్యవహారమేలేదు.

శ్రీ శివరామ దీక్షితీయ్యమను బృహత్పాసిష్టం

అందరివలెనె వుంటాడు.

మూలంలేని యీగుత్తేరిగే శరీరం యేమీలేదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నవారుగమక వ్యవహారానకు మూలం యేమీలేదు. అనిదృశం వున్నవారికి. వున్నది అని అనేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమే చలించక సార్వకాలం వక్కతీరే వున్నది.

సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన వస్తువులయందు శరీరంలేకనే క్రియాశూన్యమై తానుచెయ్యక చేయించక సార్వకాలం భోంచెయ్యక వక్కటైన వికారంలేక శాశ్వతంగా వున్నది.

శిష్యు|| వ్యవహారం లేనిదానిలో వ్యవహారంవున్నట్టు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరంచేత తోచివుండే యిప్పుడు గురుకటాక్షంచేత యీ శరీరానకు కలలోవచ్చిన శరీరానకుకూడా మూలం యేమీలేదు అని చెప్పిరి.

గురు|| దేనికి మూలం యేమీలేదని చెప్పిరి.

శిష్యు|| కొనకు కలలోవచ్చిన శరీరాలు యెక్కడికి ప్రవేశించినావో అక్కడికే ఈ శరీరాలు పాయెనని చెప్పిరి. చెప్పితే రెండు సమానంవలెనే వుండే మొదలు యేమీలేదని నిశ్చయమాయె వున్నపుడు వున్నవి అని నాకు తోచివుండే ఆతొచటం కలలో వచ్చినవి. వీటివలెనె యదాధంగా వుండి వ్యవహారంచేసి వెంటనే యేమీలేదాయె.

ఆలాగే యీశరీరాలయొక్క యనికి అని గురున్వామి తెలిపితే ఆవునికి యీవునికి సమానంగా వున్నట్టెవుంది కొంచమైన యెక్కువ తక్కువ వున్నట్టు తోచదాయె యిటు యేమిఅంటే అనేక భ్రమలు కద్దు కలలో సమానమని తెలిపితే చుటకంగా వున్నట్టువుండగాని మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం కలలో శరీరం మేలుకుంటే తనకుతానే యేమీలేదు అని నిశ్చయంవున్నట్టు కావలెనని నాకు భ్రాంతికద్దు.

గురు|| కలిగితే ఆలాగే అయ్యి యీశరీరానికి మూలంలేదు అని శృంగం వున్నదికదా వున్నపుడు నిబద్ధి అనుకోవటం భ్రాంతియేకదా.

శిష్యు|| భ్రాంతె.

గురు|| నిత్యం కలలోవచ్చిన గుర్రాలు, యేనుగులు. లొట్టిపిట్టలు, పున్నావి.

శిష్యు|| యేమిలేదు.

గురు|| ఆలాగే మూలంలేని యీ గుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంవుంటేచాలు పుట్టనిచావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమే వున్నది గనుక ప్రయత్న మేమిలేదు.

శిష్యు|| మూలంలేని యీగుఱ్ఱేరిగేశరీరం యేమిలేదు. అని ధృఢం వుంటే యేమిటిచేత ప్రయత్నం చెయ్యి.

గురు|| యేప్రయత్నాలకు మూలం యేమిలేదు. నకలకర్మాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుఱ్ఱేరిగేశరీరమేకాని రెండోది యేమిలేదు.

పుట్టనిచావని బట్టబయలుకు వక్కటైన భ్రాంతిలేదు. భ్రమకు మూలంకల కల కల్పనగాకుంటే శరీరమే లేదుగనుక భ్రాంతిలేదు. యెప్పుడు శరీరంలేకుంటే అప్పుడే భ్రాంతిలేదు.

గాఢనిద్రలో మూలంలేని యీగుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేదు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

శరీరం రాగానే కలసిద్ధం.

యీశలోనే అనేకభ్రాంతిలు సిద్ధం.

గుఱ్ఱేరుగగానే భ్రమ పుడుచుంది.

భ్రమవలన కర్మాలుచేస్తాడు.

శరీరంవలన గుఱ్ఱేరుగుటం కర్మాలు పుడుచావి.

యీ వక్క-శరీరంలేకుంటే కర్మాలులేవు జ్ఞానం లేదు.

జ్ఞానానకు కర్మాలకు మూలం శరీరమే.

యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు.

యేమిలేని శరీరం యేమిచేసినా యేమిలేదు.

శరీరంచేసిన కర్మాలునిబద్ధి అయితే గుఱ్ఱేరిగేది సార్వకాలం

వుండవలె.

సార్వకాలం గుఱ్ఱేరిగేదివుంటే కర్మాలువుండవలె.

అందరివలెనె వుంటాడు.

మూలాలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నవారుగరుక వ్యవహారానకు యేమీలేదు. అనిదృశం వున్నవారికి. వున్నది అని అనేటందుకు యేమీలేదు.

పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది తనకుతానే న్వతసిద్ధం చక సార్వకాలం వక్కతీరే వున్నది.

సకల దేశాలయందు, సార్వకాలాలయందు, సమస్తమైన యందు శరీరంలేకనే క్రిమాశూన్యమై తానుచెయ్యక చేయించక కాలం భోచెయ్యక వక్కపైస వికారంలేక శాశ్వతంగా వున్నది.

శిష్యు|| వ్యవహారం లేనిదానిలో వ్యవహారంవున్నట్టు ము యీ గుత్తెరిగే శరీరంచేత తోచివుండె యిపుడు గురుకటాక్షుంశ శరీరానకు కలలోవచ్చిన శరీరానక్షకూడా మూలం యేమీలే చెప్పిరి.

గురు|| దేనికి మూలం యేమీలేదని చెప్పిరి.

శిష్యు|| కొనకు కలలోవచ్చిన శరీరాలు యెక్కడికి ప్రవేశి అక్కడికే ఈ శరీరాలు పాయెనని చెప్పిరి. చెప్పితె రెండు సమా వుండే మొదలు యేమీలేదని నిశ్చయమాయె వున్నపుడు వున్న నాకు తోచివుండే ఆతోచటం కలలో వచ్చినవి. వీటివలెనె యద వుండి వ్యవహారంచేసి వెంటనే యేమీలేదాయె.

ఆలాగే యీశరీరాలయొక్క యునికి అని గురున్వామి ఆవునికి యీపునికి సమానంగా వున్నట్టెవుంది కొంచమైన తక్కువ వున్నట్టు తోచదాయె యిటు యేమిఅంటే అనేక భ్రమ కలలో సమానమని తెలిపితె చుటకంగా వున్నట్టువుండెగాని మ యీ గుత్తెరిగే శరీరం కలలో శరీరం మేలుకుంటే తనకుతానే యే అని నిశ్చయంవున్నట్టు కావలెనని నాకు భ్రాంతికద్దు.

గురు|| కలిగితె ఆలాగే అయ్యి యీశరీరానికి మూలంశ శృకం వున్నదికదా వున్నపుడు నిబద్ధి అశుభోవటం భ్రాంతియేకద

శిష్యుః॥ భ్రాంతె.

గురు॥ నిత్యం కలలోవచ్చిన గుర్రాలు, యేనుగులు. చొట్టిపిట్టలు, పున్నావి.

శిష్యుః॥ యేమిలేదు.

గురు॥ ఆలాగే మూలంలేని యీ గుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంవుంటేచాలు పుట్టనిచావనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమే సున్నది గనుక ప్రయత్న మేమిలేదు.

శిష్యుః॥ మూలంలేని యీగుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేదు. అని ధృఢం వుంటే యేమిటిచేత ప్రయత్నం చెయ్యి.

గురు॥ యేప్రయత్నాలకు మూలం యేమిలేదు. నకలకర్మాలకు మూలం మూలంలేని యీ గుఱ్ఱేరిగే శరీరమేకాని రెండోది యేమిలేదు.

పుట్టనిచావని బట్టబయలుకు వక్కటైన భ్రాంతిలేదు.

భ్రమకు మూలంకల కల కల్పనగాకుంటే శరీరమే లేదుగనుక భ్రాంతిలేదు. యెప్పుడు శరీరంలేకుంటే అప్పుడే భ్రాంతిలేదు.

గాఢనిద్రలో మూలంలేని యీగుఱ్ఱేరిగే శరీరం యేమిలేదు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

శరీరం రాగానే కలసిద్ధం.

యీశలోనే అనేకభ్రాంతిలు సిద్ధం.

గుఱ్ఱేరుగగానే భ్రమ పుడుచుంది.

భ్రమవలన కర్మాలుచేస్తాడు.

శరీరంవలన గుఱ్ఱేరుగుటం కర్మాలు పుడుచావి.

యీ వక్కశరీరంలేకుంటే కర్మాలులేవు జ్ఞానం లేదు.

జ్ఞానానకు కర్మాలకు మూలం శరీరమే.

యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు.

యేమిలేని శరీరం యేమిచేసినా యేమిలేదు.

శరీరంచేసిన కర్మాలునిబద్ధి అయితే గుఱ్ఱేరిగేది సార్వకాలం

వుండవలె.

సార్వకాలం గుఱ్ఱేరిగేదివుంటే కర్మాలువుండవలె.

కర్మాలు జ్ఞానం కైదునిబద్ధి అయితే శరీరం శాశ్వతంగా వుండవలె.

వుండనేవున్నది అంటే కొడుక్కి నొప్పివస్తే తండ్రి మంచంవద్ద కూర్చుండి ఆపదపడవలె తల్లి ముతైద అయి వుండవలె.

శిష్యు|| ఛీ ఛీ ఆప్రసంగం విడువండి యీశరీరానకు మర్యాదలేదు.

యేమిలేనిదిగనుక యేమిలేని శరీరానకు యేమిలేని శరీరమే మూలము వున్నదని అందరు భంగపడ్డారు.

యీశరీరానకు మూలంవున్నదని అందరు మొరిగేమాత్రమేకాని యెవ్వరిమాట ముందరపడదు.

న్యాయ భోంచేస్తాడని నైవేద్యాలు చూపుదురేకాని అవ్వ భోంచెయ్యటమే నిబద్ధి అయితే భోంచేసేదానికి పెట్టక.

బలుపపురానికి యెందుకు చూపవలె కేవలం నల్ల సరపుగుండుకు యెందుకు చూపవలె.

కటెకు యెందుకు చూపవలె

ప్రతిమ నిబద్ధి అయితే ప్రత్యక్షంగా శరీరంవుండగా యెరుకే కర్మాలులేని రాగిప్రతిమకు యెందుకు చూపవలె.

రుద్రాక్షకు యెందుకు చూపవలె.

శరీరంలేనిది మొండిది అని యెవ్వరికి తెలియక శరీరాన్ని గూర్చి జ్ఞానభ్రాంతి కర్మభ్రాంతి తగిలింది.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని నిశ్చయంగలవారే పరిపూర్ణులు,

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని యీలాగంటే అలాగేనడిస్తే వారికి శరీరం వున్నది.

అన్ని విడిచినా వున్నది.

అన్ని చేసినా వున్నది.

కొన్ని దొడ్డవి, కొన్ని చెడ్డవి అని మంచివి గ్రహించి చెడ్డవి విడిచినా వారికి మరిఘట్టిగా వున్నది.

శిష్యు|| అలాగే తె మరి యాలాగునడువ.

గు|| చడిచేది యేమీ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమీ లేదు అని ధృఢం వుండవలె.

శి|| వుంటే.

గు|| మూలం యేమీలేదుఅని తనకుతానే ధృఢం అవుచుంది.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
జ్ఞాన జ్ఞానోపాది ద్వయిదోషరహిత ప్రకరణము
నవమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౦ విక్షేపావరణ ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో|| బీజశూన్యంమనశూన్యం | శూన్యంమ్యామాదిపంచమం
క్షౌరాక్షరాదిశూన్యంచ | శూన్యాతీతంనిరంతరం||
గురు|| మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే
సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీగుర్రెరిగే శరీరం ఆవరణంవలె నున్నది.

యీ ఆవరణం వేసేవారేకాని తీసేవారులేరు.

లేనివారు అయితే లేకుండా చేస్తారు.

వున్నవారు అయితే మూలంలేని గుర్రెరిగే శరీరానకు దరువాజకు
తాంబూలము తాళం వేస్తాడు.

నోట్లో మంత్రంవేళి చెతులో యోనిముద్ర చూపుతారు.

యింతేకాని వున్నది వున్నట్టు సూచన చెయ్యరు.

మొద్దులకు ముందరబెట్టితే భోంచేస్తారు. భోంచేసినట్టు అనుభవం.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంచాత అనుభవం కావలసినది
అందరికీ అభిలాష కదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంలో కొంచెం సత్యమని ఆశ
పడా శరీరం యావత్తు వుంచుంది.

యీ శరీరంలో కనుక్కోవలెనని యీ శరీరమే మొరపెట్టింది.

విత్తనం విడువకూడదని కపటవాక్యం నమ్మినవారు భ్రాంతిలేనివారు ఆవుతారా.

శరీరంవలన పుట్టినవి శరీరం వున్నంతసేపు చప్పుట్లకొట్టి అనేక సంగతాలు చేతులతోటి చూపుతారు తప్పవు.

సార్వకాలం శరీరాన్ని విడిచిలేదు, పట్టుకొనిలేదు. తనకుతానే అనకొయ్యవలె తిరుగుచుండి తనకు స్వాధీనంలేదు. వున్నట్టే వుంచుంది. చూడవుండగానే యేమీలేదు గనుక నమ్మరాదు. నమ్మక మనము యేమి శాయగలము. అంటే యీ శరీరం మూలంలేనిదిగనుక తెగినగాలి పడివలె వున్నది.

మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలువలె శాశ్వతమయిందికాదు వుండి యేమీలేదు.

యీ శరీరం తనకుతానే తండ్రి. అపేక్షలేక పెద్దది అయ్యా యేను మీద యెక్కి అనేక దండుతోటి తనకుతానే వచ్చి తనకుతానే కొంతసేపుండి తనకుతానే యేమీలేదు.

యీలాగే హాప్రకారం తప్పన తనవంటి స్త్రీని జూచి తనకుతాగుతేరిగి కూడితే కడుపులోనే శరీరాకారమై పుట్టేది కద్దు.

యీ పుట్టుకకు వొక్కవిధం మర్యాదలేదు.

నానాప్రకారాలు.

మూలంలేనిదిగనుక వక్కవిధంలేదు.

అనేకప్రకారాలు.

స్త్రీపురుష సంయోగంవల్లనే అని మర్యాదలేదు.

తనకుతానే వుంటావి.

తనకుతానే యేమీలేదు.

కొనకు గిట్టించేది యేమీలేదు.

శాశ్వతమైంది వక్క బట్టబయలే.

యీ బట్టబైలు వున్నది.

విజ్ఞాతీయమైన శరీరం ఆ బట్టబైలుకు లేదు.

యీ శరీరమందువున్న భేదాలు ఆ బట్టబైలుకు లేవు.

శరీరం వక్క-టేకాగి దీనిలోపటవున్న పేర్లు అనేకాలు.

జానం అని.

అజానం అని.

యింద్రియాలు అని.

విషయాలు అని.

గుణాలు అని.

అంతఃకరణం అని.

మనస్సు అని.

బుద్ధి అని.

చిత్తం అని.

అహంకారమని.

దేదాలు అని.

శాస్త్రాలు అని.

యెన్ని అన్ని వ్రాతు. యీ శరీరంలో స్వగత భేదాలు అనుతాలు
వున్నవి. తీసివేసినాకొద్ది మొలుస్తావి. వున్నవాటికి లెక్కలేదు, పోయిన
వాటికి లెక్కలేదు, వ్రాయ శక్యంకాదు.

స్వజాతీయ విజాతీయ విగతసూన్యమైంది. యీ బట్టబైలుకు
బదులులేదు.

యీ బట్టబయలుకు శరీరంలేదు గనుక స్వగత భేదాలు యెన్నటికి
లేవు.

యేమీలేని బట్టబయలులో యేమీలేకవున్నారు పరిపూర్ణులు.

యీ శరీరం వున్నంతసేపు కలేకాని మరిహోటి కాదు.

అందరు స్వప్నావసరేతనే వున్నారు.

జాగ్రత అయితేనే కల.

జాగ్రత లేకమునుపు ఈ శరీరం యేమీలేదుగనుక పృథవీహారమే

లేదు.

వ్యవహారానకు మూలం గుఠేరిగే జ్ఞానమేకాని మరిహోటి లేదు.

గుఠేరిగే జ్ఞానం పుట్టగానే కల సిద్ధం.

యీ కలలోనే అనేక చిత్రవిచిత్రాలు పుడుచావి. వెంటనే యేమీలేదు.

యంతవారు కలకంచూనే వున్నారు. కల రాకమునుపు మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరం యేమీలేదుగనుక మొదలు కొనలేని బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం శరీరంలేక వున్నదిగనుక వక్కపై న వికారంలేదు.

శరీరం లేకవున్నదే క్రియాసూన్యం. కావున పుణ్యకర్మాలు లేవు.

పాపకర్మాలు లేవు, శరీరంలేని యీ బట్టబయలు చెయ్య చెయ్యదు, చేయించా చేయించదు, సార్వకాలం వక్కతీరే. కోటిమాట్లాడు శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం కానలే, భ్రాంతి లేకపోవలే.

భ్రాంతికి మూలం. మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరమే కాని మరి హోటి భ్రాంతికి మూలంకాదు.

సార్వకాలం శరీరంలేని బట్టబయలుకు వక్కపై న భ్రాంతి వున్నదని యటువంటివాడు అనడు.

మూలంలేని యీ గుఠేరిగే శరీరానకు భ్రాంతిలేదు అంటే యిషు వంటి అవివేకుడు వివేకుడుకూడా వొప్పడు.

లేనిదానికి వున్నదన శక్యం కాదు, వున్నదానికి లేదన శక్యం కాదు.

పుట్టని చావనిది, మొదలు కొన లేనిది, రాకడ పోకడ లేనిది, సార్వకాలం చెలించక వక్కతీరుగా తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమైవున్నది. సకల దేశాలయందు, శమ సమైన వస్తువులయందు ప్రవేశించక వెల్లిపోక యేది వున్నదో అదే శాశ్వతమైంది అని నమ్మి కారణంలేక కార్యాలులేక తనకు తానే వచ్చి తనకుతానే వుండి తనకుతానే యేమీలేదు. యిషువంటి మూలంలేని గుఠేరిగే శరీరం నేను అని భ్రమచేత వున్నారగునుక.

పుట్టని చావనిది వృద్ధిపొందనిది ఒక్కపడనిది వున్నప్పటికైనా మూలంలేని యీ గుర్రెకే శరీరమనే మాయావరణం పుంజంగా యంతి వారికి తనవలెనే తీసివేసుకొనేటందుకు శక్యంకాదుగనుక జ్ఞానమనే బ్రాంతి చేత యిచ్చావిస్తారం వుంచుంది. కొంత కర్మాలు ఆచరిస్తూ వుంచారు. యితేకాని శరీరంలేని గురునాంప్రదాయం వున్నది అని యెరుగకా అద్వైత మతనే అడవిలో పులిని దొరికించుకొన్నట్టు దొరికించుకొని గుత్తెరిగే నచ్చిదానందం నేను అని అనుకుంటూ మునుపటికంటే రాగద్వేషాలు అధికమై అడివిపట్ట శరీరమనే గృహలో పెన్దవులివలె గుత్తెరిగే చెతన్యం నేను అని లెస్స గుత్తెరిగి ఆవులు రాగానే ఆవులని గుత్తెరిగి కదలక మెదలక గుండుకింద నతికి తప్పున పశువులు దొరికించుకొని ఫలహారం చేస్తున్నట్టు యీ శరీరంలో గుర్రెకే చెతన్యం నేను అని నిశ్చయంగల వారు ప్రజల క్షేపణులు వుంటారు.

చెతన్యం చేయదు, చేయించదు అనుకుంటు సర్వం గుత్తెరిగి తర్వాత చెప్తుంటాడు.

మధ్యమధ్య నాకు కర్తృత్వం లేదు అనుకుంటు.

శంకరాచార్యులు హరి సిద్ధాంతం దొడ్డది దొడ్డది అనుకుంటూ చరకం అనే శరీరంలో గుత్తెరిగే చెతన్యం నేనుఅనుకొని నమ్ముకొని పుట్టలో పామువలె వకవేళ పెట్టలో పామువలె హోవేళ్ళ భుస్సభుస్స మను కుంటూ కాలం గడిపేవారు.

యెవ్వరైనా వక పెద్దలు యేమీలేదు. సర్వం ప్రసాధికర్మం నేను అనంగుణ్ణి కర్మలు విధ్య లేనేలేవు. అవిద్యా కార్యాలువి హితమైన కర్మాలు విడువరాదు. మనకు కావలె లోకసంగ్రహణం నాకు ప్రన్నా సరే లేకున్నాసరే. చెయ్యకపోతే నలుగురు నెత్తికొడుతారు. అసంపాదకులు కొందరుమాత్రం పనికిరాదు అని అంటారు.

కాశికి పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

గోదావరికి పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

కృష్ణకు పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

రామేశ్వరం పోయినమాత్రమే యెక్కువ.

గోవులది యెంతో దొడ్డు పుట్టుక.

గోవులను మించిన పవిత్ర వస్తువులేదు.

గోమూత్రం యెంత దొడ్డుది వేదాలకంటే, గుత్తెరిగే చైతన్యము కంటే దొడ్డుది. యీ గుత్తెరిగేది గోమూత్రం త్రాగితేకాని పవిత్రం కాదు.

బ్రాహ్మణుడు గోవుకంటే తక్కువ.

వీజేమోయి ద్విపాద పశువు. యంత గుత్తెరిగే చైతన్యం అనుకున్నా గోమూత్రంవలె పనికివస్తుందే చీ గోమూత్రం యెక్కడ బ్రాహ్మణుడు యెక్కడ మూత్రమేకాని పురీషం పనికిరాదు. పంచగవ్యంకంటే పవిత్రం యేదిలేదు గోవుల పురీషం పనికివస్తుంది. తిన్నదల్లా అన్నమే. వెళ్లినదల్లా పురీషమేకాని మనిషిది, భ్రష్టుది, గోవులది, బరది, యడ్లుది, దున్నపోతులది, మేకలది, గొర్లది పనికివస్తుంది. యిందులో గోవులది శ్రేష్ఠం అని శాస్త్రం (పేష) తిసిపించింది, మూత్రపానం చేయించింది. శాయరానివి యెన్నిపున్నవో అన్ని శాస్త్రాలచాత మూలులేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే చేసింది.

పుట్టని చావని యీ బట్టబయలు యేమి చెప్పలేదు. యేమి చెయ్యదు. సార్వకాలం వక్కతీరే.

మూలులేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం తోచకమునుపు కేవలం బట్టబయలే వున్నది. ఆ బట్టబయలు ప్రవేశించదు. వెళ్ళిపోదు. యీ బట్టబయలులోనే అనేక శరీరాలు వస్తాయి. తనకుతానే వుంచావి, తనకుతానే యేమీలేదు.

పుట్టని చావని బట్టబయలుకు జ్ఞానంలేదుగనుక కర్మాలు పుట్టి పుట్టవు.

జ్ఞానకర్మాలు శరీర జన్మాలు.

క్షేత్రానకు క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపానకు భేదం లేదు.

కార్యకారణాలకు భేదం లేనేలేదు.

వచ్చిన శరీరాలు జ్ఞానంతోకూడ వచ్చినవి. జ్ఞానంతోకూడ యేమీలేదు గనుక జ్ఞానకర్మాలు లేవు.

యీ బట్టబయలుకు రాకడలేదు పోకడలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే గనుక యీ బట్టబయలే క్రియాశూన్యమయినది.

యీ బట్టబయలే పుట్టని చావనిది.

యీ బట్టబయలుకు శరీరం వున్నదని తోచాతోచదు.

శరీరం లేదు అని తోచాతోచదు.

చేసేవారికి అన్ని తోస్తావి.

శరీరం నేనుఅని చేసేవారికి తోస్తావి.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం యేమీలేదుఅని యాలాగంటే ఆలాగు చేసేవారికి అన్ని తోస్తావి యదార్థంగా.

కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యాలాగు యేమీలేదో ఆలాగే యీ మూలంలేని గుర్రెగే శరీరం యేమీలేక వున్నవారికి తోచేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వారిది వారికే తెలియవలగాని యితరులకు శత్రుంకాదు. వారికోకూడ వుండిచూడవలె. వారి జాడ కనుక్కోనలెగాని లేకుంటే తెలియదు. యిది మహారస్యం. యాలాగు వున్నవారికి యిచ్చకు మూలంలేదు. యే నిర్ణయం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వున్నది వున్నట్టుండే. యిషువంటివారే భ్రాంతికి మూలం లేనివారు.

వ్రసాధినుంచి అన్ని తోచివుండే.

యీ శరీరోపాధినుండి అన్ని పాయ.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం తోచినప్పటినుండి భ్రాంతి వుట్టించి.

మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం కలలో వచ్చిన మనుష్యులు మేలుకుంటే యేలాగులేదో ఆలాగే శరీరానకు మూలం యేమీలేదు.

పున్నపుడు తన సత్తా తనకుగాని పుట్టని చావని బట్టబయలు యీ శరీరాన్ని పుట్టించిందికాదు. విడువ విడువదు.

యీ శరీరం తనకుతానే మధ్యవచ్చి మధ్యపోయ్యేది.

యీ బట్టబయలు శాశ్వతమయింది.

మొదలు కొన లేదు.

రా డాలేదు పోకడాలేదు.

పుట్టుకాలేదు చావులేదు.

యెరుకలేదు కర్మాలు లేవు.

వక్కటయినా వికారం లేదు.

యిచ్చ యెన్నటికిలేదు.

శరీరం లేదుగనుక చలించనే చలించదు.

యీ కలలో శరీరం తోచంగానే వెంటనే క్రియాసిద్ధం.

మూటలచేత కుదురదు.

సాధనలచేత కుదురదు.

యిది యేలాగులంటే కలలో కొన్నికోట్ల ప్రజలు వచ్చినా వున్నా అనేక చిత్రవిచిత్రాలు చేసినా అనేక పుణ్యాలు చేసినా అనేక మహాపాతకాలు చేసినా యెంత భాగ్యవంతులు అయినా దరిద్రులు అయినా యెన్ని యేనుగులు వున్నా యెందరు కొమాళ్లువున్నా అనేక గోవులున్నా అనేక మొహరీలు మూలను రాసులు వున్నా యంత చమపుకన్నవాడు అయినా కొత్తగా శాస్త్రాలు చేశేవాడుఅయినా వెంటనే మేలుకంటే యేమీలేదు అని తనకుతానే యే సాధన చెయ్యండి యేలాగు ధృఢం వున్నదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం కొంచమయినలేదు.

సాధన చెయ్యండి ధృఢం వుండేనా వాడే పుట్టసి చావసి బట్ట బయలు.

వానికి వక్కటైన వ్రసద్రవంలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే

యెన్నికోట్ల శరీరాలు వున్నా యీలాగే.

నోట అనేటందుకు యీషత్తు శరీరం లేదుగనుక నోరు యేలాగు

వుండి.

యిదే భ్రాంతికి మూలంలేని రాజమార్గం.

సార్వకాలం వక్కతీరే.

శిష్యు|| అపయితే యిషువంటివారు కదలరా మెదలరా భోం
చెయ్యరా యాలాగువుంటారు ?

గురు|| కలవచ్చినమనుష్యులు మేలుకుంటే యాలాగువుంటారుయేమి.

శిష్యు|| యీషత్తు యేమిలేదు సర్వశూన్యం అరచేతిలో బట్ట
బయలు వున్నట్టువున్నది. ప్రజలు లేనేలేదు గనుక వ్యవహారమేలేదు.

గురు|| యావత్తు ఆ శరీరాలు యాలాగు యేమిలేదో అలాగే
యీ మూలంలేని గుతెరిగే శరీరం యేమిలేకుండ విచారించు.

విచారిస్తే అది యిది నమమే.

నోట పృసంగాలు మొదలుపెడితే బడి చదువు చదువుకో.

శాస్త్రాలు చదువుకో.

అనేక యజ్ఞాలు చెయ్యి.

చేయించు.

మహా పెద్దలు అనిపించుకో.

కుక్కలవలె మొరుగు.

గాడిదవలె కుయ్య.

పందివలె చూచిందల్ల తెగబడి తిను.

ఆవుల వుచ్చతాగు.

పేడ తిను.

కాశీ రామేశ్వరం పో.

తీరాలు చేస్తువుండు.

కొనుకు కుక్కకు యేమిగతో నీకు ఆ గతే.

యీ భ్రాంతిలేని రాజమార్గం సాధనలచేత సాధ్యంకానిది.

విచారంచాత అతి సులభం అయింది.

మొద్దు గాడిదకొడుకులకు రెండు మొద్దులు ముందరపెడితే తింజ
కుంచూ వుంచారు.

మొద్దులకు మొద్దులే గతి.

మహా ఆ స్తికులకు అతిసూక్ష్మ ప్రజ్ఞావంతులకు దృష్టాంతం యాలాగు

పున్నదో ఆలాగు తాత్పర్యం చేసుకొని మహాగుహ్యం మహానిహస్యం పుత్రకృష్టమయిన గుహ్యమని యన్వరితో ప్రపంచముచ్చట ఆడక పార మార్ధపు ముచ్చట ఆడక మహాయుక్తిచోష్ఠన కాలం గడిపినవాడు భ్రాంతి లేనివాడు.

యిది అద్వైతంవలె లేదు లేదుఅని యెగబడి చేసే మార్గంకాదు. గుత్తెరిగే జ్ఞానం నేనుఅని కర్మాలు లేనేలేవు అని యెగబడి చేసే రాక్షస కృత్యం కాదు.

తత్వము దొడ్డిదిఅని యిరువది అయిదోది గుత్తెరిగే త్రేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే విద్యాస్వరూపము నేను అని చేసేది అవిద్యఅని యెగబడి చేసినట్లు కాదు.

యిరువది ఆరవది యశువంటిదో అశువంటిదాన్ని కనుక్కోని శాంతిచేత పున్నవాడే కృతకృత్యుడు.

శ్రద్ధామార్గం కావలసినదానికి గురుకులవాసం చెప్పినట్లు దృష్టాంతం చాత సూచన చేస్తే దాష్టాంతికాన్ని వ్రండజూచుకొని శాంతిచేత పున్నది పున్నట్టు పడితేసరి.

కలలో వచ్చిన శరీరాలు మాన్తువుండంగానే యాలాగో ఆలాగో మూలంలేని యీ గుర్తెగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకోవలెను.

అటుకర్వాత తాత్పర్యానకు మూలం వుండదు.

వడ్లు దంచినట్లు దంతామంటె మెదదు.

సాధ్యంకాదు.

అగ్ని హాత్రాలవలె మండిచేత మధించిట్టు కాదు.

కాశీనుంచి కావడి మోసుకొని రామేశ్వరం పోయినట్టుకాదు. అప్పుడే చేసి అన్నం దానంచేసివట్టుకాదు.

పున్నది పున్నట్లు పడే యుక్తి కనుకొని సార్వకాలం శరీరం లేని వారిది జన్మభ్రాంతి లేనిమార్గం.

ఇతి శ్రీ శివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే నిక్షేపావరణా ద్వయవోపదహితప్రకరణము దశమోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యానమః

౧౧॥ కేత్రకేత్ర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ జగదాఖ్యమహాస్వప్నే । స్వప్నాత్స్వప్నాంతరంగజేత్

రూపంత్యజతిన్ శాంత । బ్రహ్మశాంతిత్వబృంహితం

గురు॥ మూలాలేని యీ గురైరిగే శరీరం యేమీలేదు అని సిద్ధాం

తమే రాధాంతము.

మూలాలేని యీ గురైరిగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకొని వున్నట్టు పడేయుక్తి కనుక్కొని సర్వకాలం శరీరం లేకవున్నవారికి జన్మ భ్రాంతి లేనిమార్గం యిది. శాస్త్రాలు చదువుకున్నవారు దున్నిన యెడ్డ నుటివారు. వేదం చదువుకొన్నవారి నోరు దంచిన రోలు మెదిగినట్లు. మెదిగే మా తమేకాని దృష్టాంతంవొప్పన దాష్టాంతంగా వుండచూచుకొనే సామర్థ్యంకాదు.

యీ శరీరం యెన్ని చదువుకొన్నా చదువుకొనిది దొరకదు.

కుక్కలవలె కూసేది నక్కలవలె వదిలేది యింతేకాని కలలోయెన్ని చదువులు చదువుకొన్నా మేలుకుంటేయే చదువులేదు. అలాగేగురుసూచన చెయ్యంగానే దృష్టాంతం తనకుతానే యేమీలేదుఅని ధృఢం అయినట్లు అయి ధృఢం యేమిలేకపోయేనా యెప్పటి శరీరం లేని యీ బట్టబయలు చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమే వుంచుంది. యీ బయటేదా అని చూస్తువుండేనా యెప్పటి కోతిచ్చాట్లు తప్పవు. మునుపటివలెనే (జీవాఖ్యా మోహాధి) అనే దోషరూపం అయివుంటాడు.

శ్లో॥ జీవఃసర్వమలంజాత్వా । జ్ఞానద్రష్టాతిముహ్యతి॥

శ్లో॥ క్షేత్రజ్ఞాఖ్యజీవోపాధిః॥

పుట్టనిచావని అచలము తానేనని అవివేకంచార శబ్దకొని నేను యెరుగుదును అని కర్మాలు చేస్తాడు.

శ్లో॥ సంయోజ్యం చవివేకనజానామీతి । ప్రవర్తతేక్షేత్రజ్ఞాఖ్య ।

శ్లో॥ జీవోపాధివిలయేనతి కేవలభవతి॥

అదే తత్వాతీతం జగత్తు తత్వస్వరూపమే తత్వాతీతం మహా
గుహ్యం । పరమరహస్యం॥ అందుకే ద్వైతాద్వైతరహిత పరమశత్యం
అనే సాజ్ఞ.

తత్వాతీతం యిరవై ఆరోది.

అదే శరీరం లేనిది.

అదే పుట్టగిచావనిది.

అదే మొదలు కొన లేనిది.

అదే రాకడపోకడ లేనిది.

తనకుతానే సత్యస్థిధమై చలించకవున్నది.

సార్వకాలం యేకప్రకారమే.

శరీరం లేనిదిగనున సకలదేశాలయందు జ్ఞానకర్మాలయందు భ్రాంతి
లేక వక్కతీరుగా వున్నది.

అదే సార్వకాలాలయందు మోక్షభ్రాంతి బంధభ్రాంతి లేక వక్క-
టైన వికారంలేక ప్రవేశించక వెళ్లిపోక పెద్ద గుట్ట కదలకవున్నట్టు సర్వతా-
దట్టముగా యెడతెగక వున్నది.

అందరికి అది కావలెనని అపేక్ష కద్దు.

దానికి యెవ్వరిమీద అపేక్షలేదు.

అందరూ నాయందే వ్రుండి నన్ను కనుక్కోలేరు. అన్ని సాధనల
చాత కట్టుబడి జ్ఞానభాగ్గితిచాత కట్టుబడి కర్మాలు తరంగాలవలె పుట్టినా
కొది తీసివేసుకుంచు దేహభిమానచాత గురువులనే మాట మాత్రమైన
తలవక సమస్తదేశాలయందు శరీరం లేకవున్న గురురూపాన్ని ఛీ అని ఛీ
అని ఉపేక్షచేసి చచ్చిన గురువుల పేర్లు చెప్పకొని లెస్సవండుకొని మా
గురువు సమస్తమైన దేశాలయందు పిఠీలికాది బ్రహ్మవర్మంతం సకల దేశా-
లలో వ్రుడి సమస్తం భోంచేస్తాడు. అగ్ని హోత్రం వంటివాడు సమస్తం
తింటాడు సకలమయినవి తాగుతాడు. వారికి పాలువక్కటే సురా
వక్కటే. వారు సకలశరీరాలలో వున్నారు. వారు గుఠేరికే చైతన్య
స్వరూపులు.

యిన్ని తిప్పలు పరబ్రహ్మకే గుఠేరికే చైతన్యం పరబ్రహ్మగనక

గుత్తెరుగక వక్కటైనా తినదు వక్కటైన తాగదు సర్వం గుత్తెరిగే
చైతన్యమే. యిటువంటి గురువు మా గురువు. మా గురువు అని వేషధార్మిక
చెప్పుకుంటారు. మా గురువు మహాదొడ్డవాడు, రామోపాసకుడు. వారి
ఆచారం సార్వకాలం మడితోటే వుండేది. సార్వకాలం దంచేవాండ్లు
సూకలు బుక్కుచున్నట్లు సార్వకాలం నోరు వూరికే వుండదు. యేదైన
ఒక పారాయణ చేస్తుండేది. సార్వకాలం దేవునిమీద చింతే

దీపారాధన యేలాగు గడిచి.

భక్త్యభోజ్యాలు యేలాగు జరిగి అని చింత.

సంసారం నెత్తికొట్టినారు.

“దేవతాశేషం తుదాశాంతి” అయితే సరి.

యేమయినా భక్తి దొడ్డది. జ్ఞానం వున్నది అన్న నేనేజ్ఞానం. లేదు
లేదు అన్నా నేనే జ్ఞానం స్వభావికమే భక్తి దొడ్డది అని నెత్తి కొట్టినారు.
స్వామికి ప్రత్యవం నడిచితే సరి.

శిష్యు|| యిటువంటి వేషధార్మిక జోలియేమి. యీ కలలోనే అనేక
చింతలు తోచిపాయె. యదార్థంగా భ్రాంతిలేని మార్గం సూచన
చెయ్యండి.

గురు|| చేస్తా విను యీ కలలో వక్కమనిషివచ్చే. వచ్చి కొంతసేపు
వుండే. వెంటనే చూస్తువుండగానే యేమిలేదు. యిది నీకు దృఢమా
అనుమానమా.

శిష్యు|| దృఢమేకాని కలలో వచ్చినవి అయోనిసంభవులు. ఇప్పుడు
యోనిసంభవులు యేలాగుఅయ.

గు|| కలలోనే ప్రీతిపురుషసంయోగము లేదా, పెద్దవారుకారా,
నడుగులుకావా, వివాహములుకావా, మళ్ళీ కొడుకులు బిడ్డలు పుట్టరా,
కొరతనం చెయ్యరా, బిటుం యెత్తరా.

శిష్యు|| దానికిమూలా యేమిలేదు.

గురు|| దీనికి మూలంయేమిలేదు. నీకు యేమైనాయెక్క-వత్తక్క-
తోచినాచెప్పు. భ్రాంతి మేలుకున్నదాక తప్పుదు. వున్నంతసేపు యీ
కల నిబద్ధనత్ర వుంచుంది. వెంటనే గుత్తెరుగుచుండగానే యేమిలేదు.

అది వున్నపుడు అలాగే గర్భిణియైది నీవే గుతైరుగుదువు. కొనకు చస్తే యేమిలేదని నీవే గుతైరుగుదువు కలకు దీనికి యెక్కువతక్కువ యేమి.

శిష్యు|| యేమి యెక్కువతక్కువలేదు.

గురు|| సరేకదా నీకు నొక్క భ్రాంతివున్నది. అది పోకడ పెట్టుకుంటే నీకంటే అధికులులేరు.

శిష్యు|| అది యెప్పువంటిది సూచనచెయ్యండి.

గురు|| చేస్తాగాని యెక్కువ ప్రసంగాలు చెయ్యవుగదా.

శిష్యు|| యింత నీకు భయంయేమి? ప్రసంగం పుట్టకుండా సూచన చెయ్యండి.

గురు|| నేను సూచన చెయ్యంగానే యేమి నీప్రకనుకోవాలె.

శిష్యు|| వున్నట్టు చెప్పితే యెప్పువంటి మొద్దుకూడ వినంగానే తనకు తానే తోస్తుంది.

గురు|| నీమాట సరేకానీ యీకలలో వచ్చిన శరీరాలు మనకు యిప్పుడు కానుపించే శరీరాలు సమానమా యెక్కువతక్కువా.

శిష్యు|| యేమి యెక్కువతక్కువలేదు యిది వకసూటిదే.

గురు|| యిది అందరికీ యెరుకేకదా.

శిష్యు|| యెరుకే.

గురు|| అలాగే నీవు యేమి.

శిష్యు|| నేనా నేను యీ మూలంలేని గుతైరిగే శరీరం.

గురు|| కలలో వచ్చిన శరీరాలకు మూలం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యెవ్వరినత్తాచేత వున్నది.

గురు|| కలలో వచ్చిన శరీరాలు యెవ్వరి సత్తాచేతవున్నవి. వాటి కన్నే వీటి సత్తా యెవ్వరికీలేదు వాటివలె వీటికి యెవ్వరిసత్తాలేదు. వీటికి యివ్వే యీ శరీరాలు యెవ్వరు రమ్మనేవారులేరు పొమ్మనేవారులేరు పుండుమనేవారులేరు విచారించని మూఢులు వీటికి మూలం వున్నదని భ్రాంతిచేత వున్నారు. విచారస్తే అందరికీ మూలంలేదని యెరుకే.

శిష్యు|| అట్లయితే కలలో వచ్చిన శరీరంవంటిదే యీ కానుపించే

శరీరం. కానుపించే శరీరంవంటిదే కలలో వచ్చిన శరీరం.

గురు|| యేలాగై నానక్కటే కలలో వచ్చిన శరీరంవంటిది అయినా యేమీలేదు. మనకు కానుపించే శరీరాలవంటిది అయినా యేమీలేదు.

శిష్యు|| అట్లయితే నీకు శరీరం వున్నట్టా లేనట్టా.

గురు|| నాకా. కలలోవచ్చిన శరీరం మేలుకుంటే వున్నట్టా లేనట్టా.

శిష్యు|| మేలుకుంటే యేమీలేదు.

గురు|| కొంచమైనలేదు యేమీలేదు యీ శరీరం యేమీలేదు.

శిష్యు|| యిప్పుడు చస్తేనా.

గురు|| ఛీ యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడు గురుకటాక్షంచాత యేమీలేదు. నిబద్ధేనా?

శిష్యు|| నిబద్ధే.

గురు|| యిందుకు అనుమానమేమి.

శిష్యు|| కొందరూ చస్తే యేమీలేదంటారు అలాగయితే గురువు యెందుకు విచారణకు ఫలమేమి వచ్చిన తరువాత భ్రాంతిరహితమెవరికి.

గురు|| ఛీ అదిమాటకాదు. చచ్చేది యేమి మొదలు యేమీలేదు కానుపించేమీలేదు.

శిష్యు|| యీలాగు అందరికీ సమానమే.

గురు|| గురుమూలంగా విచారించినవారికి యెప్పుడు విచారిస్తే అప్పుడు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేదు.

శిష్యు|| యీలాగు సరేసరే. యిందుకు అనుమానం లేదుగాని గురు స్వామీ నాకు రెండబద్ధాలు తోస్తావి.

గురు|| యేవేవి.

శిష్యు|| నుషు ప్రి అనేమాట మరణం అనేమాట అది యేలాగు?

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమీలేకుండా యేమో.

శిష్యు|| సరే అదీ జాడే.

గురు|| నుషు ప్రి మరణము అని మంచి కల్పించినారు. యింతేకాదు.

వున్నది వక్క-టే. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు క'లే' గురుమూలంగా కలలో వచ్చిన శరీరాలు యెరుకతోటి వుండగానే యేమి తేదు అని తనకుతాను యేలాగు దృఢమో అలాగే గురుమూలంగా మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము యేమిలేదుఅని తాత్పర్యమాయేనా అదే మేలుకొనుట యింతేకాని వక్క-టయినా అవస్థలేదు. స్వన్నావస్థ గురుడు మేలుకొలిపితే అదే జాగ్రత. ఇంతేకాని నాలుగు అవస్థలులేవు. యీ శరీరం వక్క-టే నాలుగు శరీరాలు అనుట అబద్ధం. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము స్వప్నావస్థ గురుకటాక్షంచేత మేలుకుంటే ఆపుడే జాగ్రత యింతేకాని యెక్క-వ ముచ్చట్లు యేమిలేవు.

శిష్యు|| స్వామీ నాకు చాలు మీరు కష్టపడితిరి శిష్యుడు మొద్దు యేమో అని మహా భయపడితిరి. యిషువంటి ముచ్చట యెవ్వరికి దృఢం కాకపోయ్యేని అని మీరు భయంవిడవండి యెంత మొద్దులయిన అనాయాసంగా తనకుతానే దృఢం అవుచుంది.

గురు|| ఏమయినా ఆయాసమున్నదే.

శిష్యు|| అతిసులభం యిషువంటి సులభం యెన్నడు వున్నదని విన లేదు. మహాకఠినం వున్నదని విన్నా. అనేక సాధనలువిన్నా. కొన్ని నేను చేసినా. యిప్పుడు విచారించుకుంటే గట్టుకు మోసిన కట్టెలవలేనుంటే వక్క- సాధన అక్క-రకు రాకపోయే. సముద్రం కాల్గిచేత నడిచిపోయినట్లు ఆయ.

గురు|| శాభాసు.

శిష్యు|| గురువు అంటే యీలాగు వుండవద్దా.

గురు|| శాభాసు.

శిష్యు|| అయ్యా సత్యం యెవ్వరూ నమ్మరు. అబద్ధాలు మహా నిబద్ధి అనిపిస్తుంది. వారు యెంతోవారు అనిపిస్తుంది. వున్నది వున్నట్టే సాధనలేకుండ అనాయాసంగా చెప్పి సూచన చేసినవారికి ఏమైన యితా మంటే ఔ వారికి యేమీగావలె. మనకు ఏమీగావలె. మనకు యేమి వున్నది ఎక్కడికక్కడనే అనిపిస్తుంది. యెన్నడైనా స్వయంపాకమైన

యిత్రామంతు అనుకూలపడదు. అబద్ధాలు చెప్పినవారి ఖర్చు మంచిది గనుక మనకు బుద్ధి పుట్టింది. వారికి ప్రాప్తివున్నది. బహువిద్యాభాత్ నై అన్నమాట యధార్థంవలెనున్నది. అదియేమోకాని అధికులకు ప్రయత్నం చేసినా వారికి ముట్టదు. ఇదియేమోకాని వారికే ప్రాప్తిలేదో మనకే భాగ్యం లేనో అన్నా యీ వింతు తెలియదుస్వామీ నాకు చాలుచాలు

గురు|| యింకా యేమైన అడగమనే.

శిష్యు|| యిచ్చలేదు నేను యేమిఅడుగుదు.

శ్రవణం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

మననం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

ధ్యానం చేసేటందుకు శరీరము కొంచెమైనా లేకుండ చేశే.

యేది చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు.

వున్నది వున్నట్టే వుండే.

సకల నిర్ణయాలు చేసే శరీరం కొంచెమైనా లేకపోయే.

వున్న బట్టబయలుకు యెరుకలేదు కర్మాలు లేవు అని అన్నపుడు అందరికీ యెరుకే. శరీరంలేనిదే వుండే గనక యేమీ నిర్ణయం చేసేటందుకు మూలం యేమీలేదు. వున్నట్టు తెలిస్తే చచ్చినట్టు పడివుండవలె అనే మాట కొంచెం సూటివలెనున్నది. చస్తే శరీరం యేలాగు యేమీలేదో అలాగే.

గురు|| గురుమూలంగా విచారిస్తే కలలో వచ్చిన యేనుగ మేలు కంటే యేలాగు యేమీలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్రంకే శరీరం యేమీలేదు. మళ్ళీ యేమైన అనేటందుకు కలలో యేనుగ కొంచెమైన యేమీలేదు గనుక అలాగే యీ శరీరం యేమీలేదు అని సూచన చెయ్యంగానే యెప్పుటి పరిపూర్ణమే బట్టబయలు వుండే. తనకు ఆశక్యం యితరులకు యేమీ జాడ వచ్చి యీలాగు గురుస్వామి మహత్తువున్నది. యిషువంటి గురుసాంప్రదాయం యే భాశ్యంచాత జాడవస్తుంది. చదివి చదివి చచ్చేదేకాని యే చదువు యీలాగు వ్యవహారం శూన్యం అయ్యేటటు సాధ్యం.

అందుకు అందరికి శరీరమనే బ్రహ్మరాక్షసి పట్టి.

విభూతి కొందరికి పూస్తుంది.

తిరుమణి కొందరికి పూస్తుంది.

కొందరికి భాగవతమనే గొడ్డలి పెడుతుంది.

కొందరికి నిర్మలునిండా ముద్దలు పెడుతుంది.

కొందరికి యేమిలేకా వుత్త నొడుట వుంచుచుంది.

కొందరికి కుంకుమ,

కొందరిని బోడవాండ్లు.

కొందరిని బ్రహ్మచార్లు.

కొందరిని సన్యాసుల చేసి.

కొందరిని అహితాజులచేసి.

కొందరిని వ్రాసకుల.

కొందరిని లింగధారులచేసి అందరిని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమనే పరబ్రహ్మ యిన్ని తిప్పలు పెడుచుంది.

గుర్తెరిగే చైతన్యమునకు వక్కటైన వికారంలేదని అనుకుంచూ యిన్ని గుర్తెరిగే చైతన్యము చేసుకుంచూ యిదే బ్రహ్మమనే రాక్షసిని విడిచిచేవాడు యెవడైనా వున్నాడో లేడో.

దేమహానే చెట్టుకు శంకరాచార్యులు అనే సన్యాసి గుర్తెరిగే జ్ఞానమనే చైతన్యాన్ని కట్టివేసినాడు.

వేదసమాత్రమేగాని వుంటే వుంచుంది. వేదంలే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

కలలో వచ్చిన శరీరము మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో అలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

నామరూపమేలేనిది తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది.

స్వాములనారి అద్వైతం స్వాములవారితోటే పోయినది.

ద్వైతాద్వైతరహిత పరమతత్వమే వున్నది.

యినే మహా అద్వైతం.

దశముఖుడు వేరే శతముఖుడు వేరే అన్నట్లు యెక్కడనంటే అక్కడ బట్టబయలే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేకుంటే యేలాగు వున్నదో అలాగే వున్నది.

కాకపోతినని చింతవుండెనా శరీరం వుండనే వున్నది.

కావలెనని యిచ్చ వుండెనా శరీరం వుండనే వున్నది.

అయితినని శిశ్యుడం వుండెనా మరి ఘట్టిగా వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమి లేకపోయ్యేది స్వభావము.

యిషుపంత్రి చంచలమైన శరీరాన్ని సత్యమని నమ్ము మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే నేను అని బ్రహ్మనుభవముచేత సకల అనుభవాలు చేస్తు అనుభవ వేదాంతమని ప్రసిద్ధి చెప్పుకుంచూ అచలం యొక్క జాడ యెరుగక అచలమందే వుండి అచలంబోనే సంచారము చెనుకుంచూ అచలం మాకు యెన్నటికైన జాడ దొరికెనా అని అనుకుంచూ సుఖదుఃఖము సర్వకాలం అనుభవించుకునుచూ వేదాంత కాలక్షేపముచేత అనేకమంది కేశపడుచూ వున్నారు.

శరీర లేని గురు సాంప్రదాయం కనుక్కొని సుఖదుఃఖ రహితము కావలెనని యెవరికి యిచ్చలేదు.

శీఘ్రంగా యేలాగు భాంతిలేకపోయ్యేనని ప్రయత్నం చాయక సాధనలచేత కేశపడుచూ వున్నారు.

అత్యంత గురునేవచేత అత్యంత గురుసాంప్రదాయం గలవారిని చూచి విద్వాంసులయొక్క శిష్య సాంప్రదాయం చూచి యే సిద్ధాంతం చొప్పున తగులక మహాద్వైత సాంప్రదాయం భేదాభేదరహితమైన గురు సాంప్రదాయం చూచి వారి సహవాసం దీర్ఘ కాలంచేసి కనుక్కొనిన భ్రాంతి లేనివాడు అయి సర్వకాలం యేకప్రకారంగా యేలాగు వున్నదో అలాగే వుంటాడు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరముచాత సాధితామంటే యిషుపంత్రివి అనేకకోట్ల శరీరాలు సాధనలు చేసినా పరిపూర్ణం మోరకక

కొనకు కొన్నాళ్లు నేను గుత్తెరిగే జ్ఞానమనే బ్రహ్మము నేననుకొని సకల సుఖదుఃఖములు సకల భ్రాంతులు వదలక భంగపడి కొనకు యేమీలేక పోయినారు.

యిఁకవంటి దగాపనులు మా మార్గంలో లేవు.

మేము లెన్న సమాధానంగా చూచి విచారించుకొని పుట్టని చావ నిది యీ బట్టబయలు అని మేము అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకే మొదలు కొన లేదు అన్నాము.

యీ బట్టబయలే ఆచలమని అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకు యెరుకలేదు గనుక కర్మాలు పుట్టనే పుట్టవు అన్నాము యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేదుగనుక సార్వకాలం భోగేయ్యదు అన్నాము.

యీ బట్టబయలుకు శరీరం లేదుగనుక క్రియాశూన్యమయిందీ అన్నాము.

యీ బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై సార్వకాలం వక్కతీరుగా సకలదేశాలయందు వున్నది అన్నాము.

యీ బట్టబయలే సార్వకాలాలయందు వక్కతీరుగా వక్కటయినా వికారంలేక వున్నది అన్నాము.

సార్వకాలాలు అంటే శరీరాలు రాకమునుపు యీ బట్టబయలే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము వుండగానూ వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమీలేకపోయినా యీ బట్టబయలు వక్కతీరుగా చలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగా వున్నది.

యీ బట్టబయలు గాక మరివకటి వున్నదని యీ బట్టబయలు యెరుగదు.

యీ బట్టబయలును జ్ఞానచక్షువుచేత వుండజూచినవాడు భ్రాంతి రహితుడు అవుచాడు.

శిష్యు|| యీ బట్టబయలుకు ఒదులు మరియొక బట్టబయలులేదు. అని అందరికి నన్నికై కడ్గ మవకకూడ కడ్గ. యంతమూలంపోయినా

శేక అంశట దట్టంగా యెక్క-వ వక్క-వ లేక మనము బోకమును సే
ర మందర స్వతిస్సిద్ధమైయున్నది. యెప్పువంటి బట్టబయలు పున్నదో
అని యెప్పువంటి మగిషికి సంశయంలేదు.

గురు|| యీ శరీరాలు బట్టబయలు వలన పుట్టవుగదా కదలినా
నా వ్యవహారిమే లేదు. యెప్పువంటి గడ్డితినే వాడు అయినా యీ
నులు వలన పుట్టినదనడు.

శిష్యు|| అనచుగాని యీ శరీరాలు అనేక ప్రకారాలుగా పున్నవి.
గు నిర్మాణాలు ఆయె వక శరీరంవలె వక శరీరంలేదు.

యెద్దు వకతీరుగా పున్నది.

యెనుబోతు వకతీరుగా పున్నది.

గుర్రము హోతీరుగా పున్నది.

గాడిద హో తీరుగా ఉన్నది.

యేనుగ హో తీరుగా యున్నది.

లొట్టసిట్ట హో తీరుగా పున్నది.

కుక్క- హో తీరుగా పున్నది.

బిల్లి హో తీరుగా పున్నది.

యెల్ల- హో తీరుగా పున్నది.

పంది హో తీరుగా పున్నది.

పాము హో తీరుగా పున్నది.

తేలు హో తీరుగా పున్నది.

కాకి హో తీరుగా పున్నది.

గడ్డి హో తీరుగా పున్నది.

పక్షులు హో తీరుగా పున్నది. యీ ప్రకారాన అనేక విధాలు
శబ్దంకాదు. యిన్ని విధాలు యెవ్వరి చేసిరి, యెవ్వరినుంచి
యెవ్వరి సత్తాచేత వుండె కొనకు యెవ్వరి వలన లయం ఆయె. యీ
య మాకు సమాధానం అయ్యెట్టుట అందరు స్థానము అని సంజోవ
యెప్పువంటి భ్రాంతిలేక బొయ్యెట్టుట అనేక సాధనలు చేక వక్క-సారి
కి మాకు తానే స్వతస్సిద్ధం అయ్యెట్టుట మళ్ళీ సంశయం పుట్టె

టందుకు మూలం యేమీలేకుండా సకల భ్రాతులు తోచకుండా క్షేప్రంగా మాకు సమాధానం అయ్యెట్లు దయచేసి చెప్పండి. చెప్పాచుండగానే మాకు సమాధానం కావలె మహత్వరలో శ్రవణం చెయ్యగలిగినె.

గురు|| నీకు మహాత్మివం.

శిష్యు|| తీవ్రం అంటే మీరే అనేకమాట్లు యిదేకలా యిదేకలా అని చెప్పితిరి. గనుక దీన్ని సమ్మరామ అని తప్పన మీరే మేలుకుందురో నేనే తప్పన మేలుకుందునో మీ వంటివార్ని యెన్నటికి చూచేము. అనుకుంటూ వుంటిమి. తప్పన మీకు మీరే వస్తరి. గరుక వేగిరం చిక్కు విందామని యిచ్చ వున్నది.

గురు|| సరేకాని నేను మేలుకుంటే నేను యేమీలేదు. నీకు యేమి.

శిష్యు|| నాకు వినిపించేవారు యేరి.

గురు|| సరే అందుకా అట్టే తే విను. నీవు యేమి.

శిష్యు|| నేనా మూలంలేని యీ గుర్రెక్కే శరీరమును నేను.

గురు|| సరే యీ బట్టబయలుకు వక్కపై న యెరుక వున్నాదీ.

శిష్యు|| దానికి యేమియెరుక. దానికి యెరుకలేదు.

గురు|| యిన్ని శరీరాలు రాకమునుపే అది వున్నది. యీ శరీరాలు నచ్చింది యెరుగదు పోయింది యెరుగదు యిది అవాంతర దొరతనం. యీ బట్టబయలువలె శాశ్వతమయినది కాదు. దీనికి వక మూలం వున్నదిగాదు. యీ శరీరం చూచి నప్పటినుంచి అన్ని శండ్లపడుచున్నవి. యీ శరీరం యెప్పుడు యేమీలేదు. అని తనకుతానే యోదితోచదు. యీ శరీరం తనకు తానే లేకపోవలె,

శిష్యు|| కొనకు చస్తే యేమీలేదు.

గురు|| ఛీ అలాగు కాదు. చావు లేనేలేదు. యీ శరీరానకు మూలం యేమీలేదు. కొనకు చావు యెక్కడిది. చావుఅనే మాట మాత్రమే.

శిష్యు|| సుషుప్తి అన్నట్టా.

గురు॥ ఛీ ఛీ ఆమాటలు విచువు. యీ శరీరం యేమిలేదు. లేకుంటే మంచి సుఖుని అన్నారు. మళ్ళా యేమిలేకపోతే మంచి మరణం అని అన్నారు. యింతేకాని విచారిస్తే యీ శరీరం యొక్క రాకడకు మూలం లేదు. వునికి మూలంలేదు. పోకడకు మూలం యేమిలేదు. యీ శరీరము నకు స్వభావం వున్నట్టే వుండేది వెంటనే యేమిలేదు. మరి యిప్పుడు యెన్ని విధాల శరీరాలు చూస్తానో అప్పుడు కలలో యిన్నివిధాల శరీరాలు చూస్తావుగాదా.

శిష్యు॥ అహ చూడనేచూస్తే లెన్న గురైరుగుతా ఆశరీరాలు నేను కొంతనేపు ముచ్చటాడుతాము యింకా వింత వింత అనేక శరీరాలు అనేక చిత్ర విచిత్రాలు లెన్నలవి మమ్ముల గుత్తెరుగును మేము వాటిని గుత్తెరుగుదుము మాకు వాటికి కొంచమైన యెక్కువతక్కువలేదు. రెండు సమానమే గుత్తెరుగుచూ ఉండగానే ఆశరీరాలు గుత్తెరిగే చైతన్య ముతో కూడా యేమిలేదు ఆశరీరాలు యీ శరీరం రాకమునువే గుత్తెరిగే చైతన్యమనే జ్ఞానము అనేక చిత్ర విచిత్రమైన కర్మాలలో యీ శరీరం యేమిలేదు. కర్మాలు లేని యాబట్టబయలు యప్పటివలెనే వున్నది.

గురు॥ యేలాగు వున్నది.

శిష్యు॥ ఆలాగే వున్నది. యీ శరీరం ఆశరీరాలు యెన్ని తిప్పలుపడ్డా యేమిఅనదు చూడబోతే యీబట్టబయలులోనే ప్రపంచం వున్నట్టు వున్నది.

గురు॥ ప్రపంచానకు యీబట్టబయలుకు యేమీ సంబంధం లేదు.

శిష్యు॥ యీబట్టబయలు తాను చెయ్యచెయ్యదు చెయించా చెయించదు తానేతాను అయివున్నది.

గురు॥ సరేకదా.

శిష్యు॥ సరే.

గు॥ యిప్పుడు నీకువక్కా దృష్టాంతం చెప్పుతాను విను యీకలలో శరీరం వస్తేనే భ్రాంతివచ్చే ఆశరీరాలు యీ శరీరంకంటే కేసేనా.

శిష్యు॥ యీ శరీరమే అనేక శరీరాలు అయినది.

గురు॥ అయినవే మూలంలేని యీ గురైరిగే శరీరానకు నానావిధ

శరీరాలు యీశరీరంవలె వేరేతోచినవి యీశరీరంకంటే వేరేవేరెకావు యీశరీరం అనేక చిత్రవిచిత్రాలుకాలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు చిత్రవిచిత్రపు శరీరాలుతో స్తావి యింతేకాని వచ్చేటందుకు మూలం యేమీకాలేదు.

శిష్యు|| మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు కల్పించే నామధ్యకంలేదు.

యీలాగు అవాంతర సిశాచంవలె నున్నది.

తల్లిగారి పిశాచంకాదు.

తండ్రిగారి సంభంధంవలనవచ్చిన పిశాచంకాదు.

చుట్టాలదీకాదు.

అత్తగారి సంభంధంకాదు.

కాశికిపోగా తోవలో అడ్డంకిలిన బ్రహ్మలనె రాక్షసివలె బ్రహ్మరాక్షసికాదు.

మధ్య యీశలలోనే సన్యాసివచ్చి బ్రహ్మరాక్షసిని పేరుపెట్టి మందికి తగులుపెట్టి పోయినాడు.

వున్న బట్టబయలుకు గుత్తెరిగే జ్ఞానమేలేదు. గనుక నేకర్మాలు లేక పేరూ వూరూలేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక నాశ్యకాలం నక్కతీరుగా వున్నది.

యీబట్టబయలుకు శరీరంలేదు గనుక మోక్కపై నా తోచదు.

సకలధ్రువలకు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం.

యీశరీరం లేనివారికి యేమిలోస్తుంది అనగా

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం లేని యీ బట్టబయలుకు యెలాగుతోచదో ఆలాగే దృష్టాంతం యెలాగో ఆలాగే దాష్టాంతికమని సూచనకాగానే పుట్టనిచావని బట్టబయలే వుంచుంది అని అన్నాడు.

గురు|| మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం లేనివారి సహవాసం చేసిచూడవలెను.

శిష్యు|| చూస్తే యెలాగుతోస్తుంది.

గురు|| విచారించవలె.

శిష్యు|| విచారిస్తే.

గురు|| దాహంతం సూచనచేస్తాడు.

శిష్యు|| చేస్తే.

గురు|| తాత్పర్యం చేసుకోవాలి.

శిష్యు|| చేసుకుంటే.

గురు|| మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు తోస్తుంది. తోస్తున్నా కొలది భ్రాంతి విడువదు.

శిష్యు|| భ్రాంతి విడువకపోతే విచారానకు ఫలముయేమి.

గురు|| వున్న యీ బట్టబయలు తాను ఘట్టదు పుటించకు. యీ బట్టబయలుగాక మరిహోటి శాశ్వతమయినది వక్కపై న వికారంలేనిది మరిహోటిలేదు. యీ శరీరం మధ్యనే తోస్తుంది. మధ్యనే యేమిలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు సర్వం తోస్తుంది. యీ శరీరం యెప్పుడు యేమిలేకపోతుందో అప్పుడే యేమి తోచదు. యీ శరీరాన్ని కలలో వచ్చిన యేనుగు మేలుకుంటే యేలాగు యేమిలేదో ఆలాగే యీ శరీరాన్ని చూడవలె ఆలాగు తాత్పర్యం అత్యంత శూన్యంగా విచారించవలె. విచారించక కలలోవచ్చిన యేనుగును పుణ్యానకు అమ్ముకుంటే పదివేల రూపాయలు వస్తవని ఆశపడినా మేలుకుంటే యేమిలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం చేత యేమి సాధనచేసినా కలలో యేనగు ఆశపడితే అమ్ముకునేటాదుకు యెంత ఆశవుడనో ఆ ఆశవలెనే మేలుకుంటే యేమిలేదు. తనకుతానే దురాశ అని యెరుగు. ఆ దురాశ వంటిదే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంచేత సాధస్తా. పుట్టని చావని బట్టబయలు జ్ఞానాశ్రయిస్తే కలలో వచ్చినట్లు తోచింది. చావాలేదు ప్రాణనూలేదు. యేమిలేదు. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు మూలం యేమిలేదు. గనుకా వున్నట్లు వున్నది. వున్నాగాని మూలం లేని యీ గుత్తెరిగే శరీరము యేమిలేదు. అని కలలోచినది. కలలోనే యేమిలేదు అని కలలోతోచిన శరీరాలు వెంటనే యేమి చింతలేక సర్వ సూన్యమయిపోయెను గనుక ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం కొంచెమైనా యేమిలేకుంటే పరమ శాంతం తనకుతానే అవుచుంది.

సాధనలచేతగాదు. కల తోచినట్లు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం నేను అని తోచింది.

శిష్యు|| తోచిన మాత్రమేగాని శరీరం అయినతేను.

గురు|| సర్వకాలం శరీరంలేని పరిపూర్ణ స్వభావముచేతనే వున్నాడు. యిట్లు యాకెన సై నాయుట్లు అని యీ శరీరం పోతుంది పోయి యెప్పుడైనా వకవేళ నాకొడుకు అని యాచివస్తుంది. నాబిడ్డ అని యాచివస్తుంది. నా భార్య అని యాచివస్తుంది. సార్వకాలము పుట్టని చావని పరిపూర్ణ స్వభావమే సర్వకాలం యీ మూలంలేని గుత్తేరిగే శరీరమే అయివుంటు సార్వకాలం యెరుకేవుడు సార్వకాలం కర్మలే చేస్తువును మధ్య తగులు తుంది మధ్యనే యేమిలేదు. సార్వకాలం మొదలు కొనలేని అచలమే.

శిష్యు|| కాని మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం నెనేమో ఆశ పట్టా ఆశపడితే తాను అనుకున్నట్లు యేది అయింది. తాను ఖకటి అనుకుంటే వున్నది ఖకటి రాజమార్గం వుండంగా అడవికిపోయి తోనవలె మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం నెనేమో అనుకున్నా యిప్పుడు యెంత వారు అయినా తోవకప్పేదికద్దు. యెవ్వరైనా యిది బాటకాదు అని రాజమార్గంలో పడవేస్తే మళ్ళా చిల్లరతోవలు నమ్మకట్టు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమిలేదని చెప్పితే పుట్టని చావనిది మొదలు కొనలేనిది రాకడ పోకడలేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక వున్నది. సర్వకాలం యేక ప్రకారంగా వున్నది. దానికి ప్రబంధం మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరమే మరిహోటిలేదు. తనకుతానే కలతోచినట్లు తనకు మూలంలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం తోచింది యీ తెరలేనే గురు సాంప్రదాయం కోట్లలోపల వొక్కరు వున్నారోలేరో.

గురు|| వారి సహవాసంచేసి చూచేదాక నమ్మరాడ తెరలయిలే గాలికి యెగిరి పోయ్యేది.

శిష్యు|| సరే సరే.

గురు|| శరీరాన్ని గట్టిగా రాళ్లగోడవలె నిలిపినవారు కొందర గోడవలె నిల్చినవారు కొందరు. అందుకే శంకరాచార్యుల సంప

మానందు. మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే బట్టతెరవలె వున్నది గనకా మేము పరమపదమనే వై కుంతము బట్టతెర తీగీనట్లు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం లేని ఆచార్య కటాక్షంచేత నిరుహేతుక జాయ మాన కటాక్షము గలిగినా యీ బట్టతెరతీస్తే అంతా వై కుంతమే రెండో ప్రతిమ లేదు.

వై కుంతంగానే అనేక ప్రతిమలు వున్నవి.

వై కుంతమును యెరుగవు.

బట్టతెర వున్నది.

తానుతీసుకోలేడు

తనకుతాను పోడు.

సామాన్యులు కీ యలేరు

బట్టతెరవలె మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నది.

యీ తెరతీస్తే సకల దేశాలయందు యీశ్వరుడు వున్నాడు.

యీశ్వరునకు కుంతితంగాని వై కుంతానకు పేరులేదు.

సకల దేశాలయందు వై కుంతం వున్నది.

యెక్కడనంటే అక్కడనే విష్ణువున్నాడు.

యీ రహస్యం యెవ్వరికి తెలియవు.

విష్ణుగూర్మా అని ప్రసిద్ధికెదు.

అరచేతిలో వై కుంతం మున్నది.

ఆచార్య కటాక్షంగలిగి మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమనే తెర దీస్తే కుంతితంగాని వై కుంతం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం యేక ప్రకారంగా వున్నది.

యేసిద్ధాంతం నమ్మినా మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంలేని రాజమార్గం లేదు.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరంనునిల్పి యేమి చెప్పినా మును పటి గాడిద వాలకంపాడు.

యిందుకే మొట్టమొదలు బట్టబయలు వున్నదిగదా అని నిత్య సూరుమాల్లు పదిదినాలు చెప్పవలె గట్టిగావున్నది అని పదకొండోనాడు

అనెనా వీడు ఘట్టివాడే అని వాడిని దగ్గరవుండు మనవలె వుండి శేవవంచన లేక చేశెనా భ్రాంతిలేని రాజమూగ్గం సూచనచాయవలె మొద్దు ఆయనా వేగిరం సూచన చాయకూడదు. చేస్తే వ్యర్థం అవుచుంది వెయ్యిమాట్లికి వుపదేశం చెప్పి వండవలె శరీరంలో కొంచం నిబద్ధి అని చెప్పెనా గురువు పుత్ర మిత్ర కళత్రాదులతోటి నిరూపమయి వంశక్షయమయిపోతాడు అని భరద్వాజుడు పలికెనాడు యేమి అని అంటే.

స్వ సమూలోవా ఏషపరిశుష్యతి । యోఽస్మతమభివదతి

తస్మార్హాన్నామ్యస్మతం వక్తం

అని ప్రశ్నించనిపత్తునందు వున్నది అందుకే ఛీ అని యెవ్వరికి అబద్ధాలు చెప్పకూడదు. అధికారి అయితే నిబద్ధి సూచనచేసేది. మూలం లేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు సార్వకాలం జగత్తుతోచే స్వభావం తనకుతానే కలతోచింది.

అందులో యెంతమంది సన్యాసులు తోచినారు యెంతమంది అనేక మయినవారు తోచినారు వారు గుత్తెరుగే చైతన్య స్వరూపులా మరి హో స్వరూపులా.

శిష్యు|| అందరు గుత్తెరిగేవారే.

గురు|| వారు శరీరం సమానమా

శిష్యు|| యెరుకతో వుండంగానే వారు యెక్కడికి పోయిరి, యెక్కడి నుంచి వచ్చినారుగనుక యెక్కడికి పోయిరి అని చెప్పుదు. తనకు తానే తోచింది వెంటనే యేమిలేదు.

గురు|| తనకుతానే స్వతసిద్ధమయిన బట్టబయలులో తనకుతాను వచ్చిన శరీరం శరీరమే నేను అనుకొనుచున్నది. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వుండంగా అనేక శరీరాలు తోస్తువున్నవి. కలలో వచ్చిన శరీరాలవలెనే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని మేలు కుంటే యెవ్వరికి తోస్తావి. యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేకుంటే యేమితోచదు. కలలో వచ్చిన శరీరాలు మేలుకుంటే యేమిలేదు అని తనకుతానే ధృఢంవున్నది.

శిష్యు|| యేమీ సాధన చెయ్యందే తనకుతానే మూలంలేని

యా గురైగే శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకోవలె.

గురు॥ యేమీ యెన్నడయినా కల తోచిన దేహాలు యాలాగు యేమీలేదో అలాగే మూలాలేని యీ గురైగే శరీరం యేమీలేదు అని సరిపుచ్చుకున్నావు.

శిష్యు॥ సరిపుచ్చుకోలేదు.

గురు॥ యిప్పుడెవని

శిష్యు॥ యీ గురైగే శరీరం కల తోచిన శరీరం మేలుకుంటే మాలాగు యేమీలేదో అలాగే యేమీలేదు అని అనుకున్నా. నాకు స్మరకంవచ్చు. యెవ్వరు అనుకోరయ్యా పూరికే కలవంటిది యీ సంసారం అని అనుకుంటారు.

గురు॥ అప్పుటిది అప్పుడేనాయ. యీ సరిపుచ్చుకుంటే వున్న దానికి శరీరం యేమీలేదు గనుక దానికి తోచనేతోచదు. అందుకే మూలాలేని యీ గురైగే శరీరంకు తోచిన శరీరాలు వెంటనే ఏమీ లేదు అని దృఢం వున్నట్టు వుంటే చాలు. యిందుకు యెమైన సాధన చెయ్యవలె.

శిష్యు॥ యే సాధనచేస్తే కల దోచిన శరీరాలు యేమీలేదు అని దృఢం అయింది యేమీలేదు. తనకుతానే దృఢం వున్నది. యిక్కడ దృఢంతోకూడా ఏమీలేదు అనుకుంటూ వున్నా వున్నంతసేపు వున్నట్టు వున్నవి వెంటనే యేమీలేదు.

గురు॥ అలాగే గురుమూలంగా యెప్పుడు మేలుకుంటే అప్పుడే కొంచెమైన శరీరం లేక కల తోచిన దేహాలవలె వెంటనే యీ గురైగే శరీరం యేమీలేదు. యీషత్తు ఆశపడ్డా అంతా వుంచుండి. యిది రాజ మార్గం.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే
క్షేత్రక్షేత్ర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము
ఏకాదశోధ్యాయః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౨॥ ఆత్మనాత్మ ద్వయదోషహరత ప్రకరణం

శ్లో॥ ఆకాశం నై వమాకాశం । సర్వమస్తి నచాస్తి చ
ఇతిస్థితం సమం శాంతం । యస్తస్మోచంశుషు స్థితత్ ॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుఱెరిగే శరీరం యేమిలేదు
సిద్ధాంతమే సహస్రసిద్ధాంతం.

కల దోచిన దేహాలు యీ దేహాలు చుట్టాలు వీరికి వారికి
స్నేహం నిత్యా మీరు తెన్న వున్నాడుగదా అని అన్యోన్య యేకా
కద్దు. మీకు యేమి విపత్తులేదుగదా అని కల తోచినవారు
మీకు మీరే దిక్కు మాకు మేమే దిక్కు అని వీరు వారు సహ
చేసుకుంచారు.

కల॥ సరేకాని మనము చేసిన పు సకాలు చూస్తారుగదా.

జా॥ చూస్తారుగాని మఱలోనే పోటీలు వున్నవి.

కల॥ అదేమి.

జా॥ వీరువారు సమానమే అని గులగుల పుట్టింది.

కల॥ యిక యాలాగుఅన్నా.

జా॥ మఱకు మూలం యేమిలేదు. కొనకు పవేసి

స్థానం యేమిలేదు అని పుట్టింది.

కల॥ అంతా యీ కల తోచిన దేహాలు వెంటనే
గదా.

జా॥ అలాగే మూలంలేని యీ గుఱెరిగే శరీరం
అని కొందరు కనుకొంచువున్నారు.

కల॥ యేమి యేమి అట్టతే ముణిగే వెల్లివచ్చిన
యాలాగు వున్నది యే సంతోషంలేదు. యింతమర్మం యే
మనలో సామి దోహాలువున్నారు. అట్టతే దేవతాభా
లేదు

జా॥ మీరు యేమిలేకుంటే మీకు యేమి భ్రాంతి వున్నది.

అలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సరి
పుచ్చుకుంటే భ్రాంతికి మూలం యేమివున్నది.

కల॥ అట్లే తే మనసనికూడా కూసుడువేళ్లకు వూడిసాయ. యప్పు
టిది అలాగే వున్నది.

జా॥ యెంతఅయినా యీ శరీరంలో గ్రహించేనా కదలక మ
మంతా వూడుము. యీ దరువాత తగులబెట్టితే యేకబాట ఆయ.

కల॥ యిది యెన్నరి తరం.

జా॥ మొదలు కొనలేని యీ బట్టబయలు నెయ్యిమార్లు వు
దేశించి చెప్పేది. కల దోచిన శరీరాలు నెంటనే యాలాగు యేమిలేదు
అలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్ప
ర్యముతే యప్పుటి పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమే వున్నది.

కల॥ మనకు చోటుయేది మొదల శక్యంకాకండా ఆయ. మా
చాచీలు చెప్పినట్లు రానూ నెంటనే యేమిలేదు. మమ్మలను చు
వాండ్లు మీ జాడ కనుక్కునిరి. మీరు జాగ్రత్తచాతే వుండరారు. మీ
యేమిదిక్కు మాకు యేమి దిక్కు నెనకయేమిలేదు ముందర యేమి
మగడులేని ముత్తైదువతనం యంతకని ఆపశరం. కాని యాలా
అలాగు మనస్వభావమేలేదు. మనము దేనియందువున్నామో అదే
పోదుగదా.

జా॥ అందరికీ అదే ఆశ.

గురు॥ యేమిలేనిది యేమిలేదు వున్నదిరాదు పోదుగదా.

శిష్యు॥ సార్వకాలం వక్కతీరే దీన్ని యెంతనమ్మినా యే
శీఘ్రంగా యీ బట్టబయలు వున్నదనినమ్మి మూలంలేని యీ గు
శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యంచేసుకో వలెను.

గురు॥ యీ గుత్తెరిగే శరీరంచేత లేదు లేదు అంటే
రమే వుంచుంది కలదోచిన శరీరం కొంతవున్నదా.

శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ ఆ శరీరాలు యేమయిన అనుకునుచున్నవా.

శిష్యుః॥ యేమిలేదు యేమి అనుకుంచావీ.

గురు॥ ఆలాగు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరాన్ని తాత్పర్యం చేసుకుంటే పరిపూర్ణం చెలించక తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై వున్నది. విచారించాతనేకాని సాధనచాతకాదు. అట్టైతే శ్రమమాత్రమే.

శిష్యుః॥ అట్టైతే యెందుకు శ్రమపడవలె. పుట్టనిచావని బట్టబయలు తనకుతానే స్వతస్సిద్ధమై చెలించకవున్నదిగాదా.

గురు॥ యీ బట్టబయలు శాశ్వతంగా వుండనేవున్నది. యిప్పుడేమిఅంటే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం అగంతకుం. కల తోచినట్టు దేహం తోస్తుంది. యిందుకు యుక్తి.

కల తోచిన దేహాలు వెంటనే యేమిలేదు అని తనకు మేలాగు దృఢమో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం అయితే సరి.

యీ రెండు దేహాలు అగంతుకాలే

కల తోచిన దేహాలు యీ దేహాలు వక్కాంటే.

రెంటికి మూలం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం అయితే సరి.

మధ్యవచ్చి మధ్యపొయ్యే వాటికి మధ్యనే తోచింది.

మధ్యనే యేమిలేదు.

మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం లేకుంటే యేమితోచదు.

నకల భ్రాంతులకు మూలం మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరమే.

శరీరంలో కొంత సత్యమని ఆసపడ్డా అంతయెప్పుటివలెనే వుంచుంది.

శరీరం పుట్టకమునుపే మొదలుకొనలేని యీ బట్టబయలు తనకు

తానే స్వతస్సిద్ధమై యున్నది.

వుంటే తాను పుట్టదు.

రెండోదాన్ని పుట్టించనే పుట్టించదు.

సార్వకాలం చెయ్యక చేయించక తనకుతానే జ్ఞానకర్మ సాధన ధ్యాయయొక్క అపేక్షలేక జ్ఞానంచేత కర్మాలచా సాధ్యంకాక వక్కాంటే వున్నది.

సాధనసాధ్య పరామర్శరహితము. తనకు తానే స్వతసిద్ధమై వున్నది.
 మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే
 విచారించాత కలలోవచ్చిన శరీరాలు చెబుతే తనకుతానే యేమిలేదు,
 అని ధృఢం అయినట్లు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం అలాగుకొంచ
 మైన యేమిలేదు. అని తాత్పర్యం తెన్నలయితే యెప్పటిబట్టబయలే స్వత
 సిగమై వున్నది.

అత్మ అనాత్మతనే అడవిలో వుండేనా నరఅడవితప్పదు.
 సకలభాంతులకు మూలం.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరమే గనుక యిదిదైవతా దైవత
 రహితపరమ తత్వం.

ఇతి శ్రీవరాహ దీక్షితప్రభావేవేదాంత విచారణే
 ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.
 ద్వాదశోధ్యాయః.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౩॥ ఆత్మబ్రహ్మ పాదిద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ దృశ్యదర్శనయోల్లేఖనం | తుణతుణవినాశనోః |
 కేవలేదగ్రవరీక్షణం | రూపనామామచేతనం॥

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనేసిద్ధాంతం
 తమి రాధారతము రాధాంతమే సిద్ధాంతము.
 మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని కలలో
 వచ్చిన శరీరాలవలెనే యేమిలేదని సాధనలు చెయ్యందే తనకుతానే బ్రాహ్మ
 రహితం ఆయనా పుట్టని చాననిది రాకడపోకడలేనిది జ్ఞానకర్మ శూన్య
 మైంది, బంధమోక్ష శూన్యమయింది బేధాబేధ రహితమయింది జ్ఞానభక్తి
 నై రాగ్యాలు శూన్యమైంది శరీరాలలో ప్రవేశించనిది వెల్లిపోనిది సకల

దేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు తనకు తానే తనంతది రెండోది లేక తనసంభంధం శరీరాలుగాక తనకుతానే ఆ శరీరాలయందు వున్నా అనేకభేదాలుగాక సార్వకాలం భించేయ్యకా వుడక పానమైన చెయ్యకా సుఖ దుఃఖాలయొక్క గంధమాత్రమైనలేక మహద్వైతమనే నామముధరించక నామరూపము లేక సార్వకాలం వక్కటైన వికారంలేక చదువుకోక మరచిపోక లింగత్రయంగాక యాలాగున్నదో ఆలాగేవున్నది యిచ్చాలేదు శరీరంలేదు గనుక.

మూలంలేని యీ గుణైరిగే శరీరం వక్కటేకాని రెండోశరీరం లేదు శరీరంవున్నంతశేపు స్వప్నావస్థకాని రెండోఅవస్థలేదు వక్కటే దేహం వక్కటేఅవస్థ. నాలుగుదేహాలు నాలుగుఅవస్థలులేవు. గురు మూలంగా దృష్టాంతంవలె మేలుకుంటే అప్పుడే జాగ్రత అంతవర్తంత. లేక భ్రమకు మూలంవక్కటే అయ్యే రెండోదియేమిలేదు అదియేదిఅంటే మూలంలేని యీ గుణైరిగే దేహ అయ్యే.

మూలంలేని యీగుణైరిగేశరీరం వున్నంత శేపూ కాశేపూ అయోని సంభవుల గుణైరుగుచుంది. వెంటనే మూలంలేని అయోని సంభవులుతోచి యెరుకవుడంగానే యేమిలేదు యోనిసంభవులు ఆలాగే గర్భిణి వద్దనుంచి తోచి నేను గుణైరుగంగానే యేమిలేదు కలతోటే అయోని సంభవులు తోచిరి కలతోటే యోని సంభవులుతోచిరి వారు యేమిలేదు వీరు యేమి లేదు, నాకు తనకు తానే దృఢంవున్నది.

శిష్యు|| గాని నావర్తమానం కల్తగావున్నది.

గురు|| అదే.

శిష్యు|| నేను యోనిసంభవున్న అయోనిసంభవున్న కాశేప వారు వస్తే నారివలెనేవున్న వీరిని చూస్తే వీరివలెనే వున్న.

గురు|| అట్టేవిచారిస్తే ఆదేహాలకు మూలం యేమిలేదు. యీ దేహాలకు మూలంయేమిలేదు. రెండూనమానము. అవి శాశ్వతమయిన యీ బట్టబయలుకావు యివ్వితాశ్వితమైన యీ బట్టబయలు కావు. అవి మొదలుకొన వున్నవే యివ్వితామొదలుకొన వున్నవే.

వాటికిరాకడ పోకడకద్దు. వీటికి రాకడపోకడకద్దులని నాకుతోస్తు
వుంది. మంచి అనుకోంగావించున్న.

గు|| యదాధాంగా విచారిస్తే తోచడం మాత్రమేకాని ఆదేహా
లకు మూలం యేమీలేదు. యీ దేహాలకు మూలం యేమీలేదు.
రెండు సమానమే ప్రవేశించెటందుకు స్థానంయేమీలేదు, మూలంలేని యీ
గుతెరిగే శరీరం నేనుఅని అనుకున్నంతసేపు యీ ప్రకారానతోస్తుంది.
మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యెప్పుడు యేమీలేకపోలే అప్పుడే
యేమీతోచదు.

శిష్యు|| తోచకుంటే.

గురు|| సుఖం యేమీలేదు. దుఃఖం యేమీలేదు.

శిష్యు|| అట్లే సర్వశూన్యమా.

గురు|| అట్లే శరీరంలో కొంతవుంచుకొన్నా వుంచుకోవాలే.

శిష్యు|| వుంచుకుంటే.

గురు|| శరీరంయూవత్తు వుంచుంది.

శిష్యు|| వుంటేయేమి, చల్లలో వెన్నవుంటే బాధయేమి.

గురు|| అదియేమి, పెరుగుతరిస్తే పెరుగులోనే పుట్టింది.

శిష్యు|| చైతన్యం చేహంవలన పుట్టింది. అనినేను యెన్నుకున్నా
లేదు.

గురు|| పెరుగు కవ్వంచాత తరిస్తే వెన్నపుట్టింది అని అందరికి
యెరుక. దేహంలోవున్నది గుర్రెరిగే జ్ఞానం దేహంవలన పుట్టుచుంది.
త్రిగుణాత్మికం దేహాది పదార్థాలను గుర్రెరిగేజ్ఞానం సత్త్వగుణంవలన
పుడుచుంది.

శ్లో|| పదార్థవాచజ్ఞానస్య సత్త్వకార్యత్వాత్

శ్లో|| సత్త్వాత్సం జాయతే జ్ఞానం మితిశ్చతః

శ్లో|| జాగ్రదవస్థాయాంచ జ్ఞానాధిక్యాత్ ||

శ్లో|| చిజ్జడం నామయోద్రష్టాః సాచ్యుతః ||

అని శ్లోతివున్నది. నాశరహితమైంది అచ్చుతుడు అనివున్నది.

శిష్యు|| అట్లే తే.

శ్రీ॥ జాతస్య హిదుగ్రోమృత్యుః

అని పున్నదిగనుక శరీరంతోకూడా యేమిలేదు.

గురు॥ అబ్బ యిదిఅందరూ అనుకుంచూవున్నారు.

శిష్యు॥ గాఢనిద్రలో మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనిలేస్తున్నదికదా.

గురు॥ శరీరం వున్నంతశేషే.

శిష్యు॥ శరీరం లేకుంటే.

గురు॥ యేనిదు.

శిష్యు॥ అటు తే సర్వశూన్యమూ.

గురు॥ లేనంతానే యేమిలేదు. నన్నేమంచావు.

శిష్యు॥ శరీరానకు మూలం యేమిలేకుంటే దానిబ్రతుకుయేమి.

గురు॥ యిందునాకే ఆ జానిసంభవాలు కలలో అనేకశరీరాలు తోచినావి. గురుత్వేరిగేజ్ఞానంతోకూడా తోచినవి. వెంటనే, వెంటనే యేమి లేదు మన ఆశచాత శరీరాన్ని కొంతకట్టవేసుకుంటే వుండదలచిందేయేమి.

శిష్యు॥ కాదు అటు తే జ్ఞానందొడ్డని అనిపిస్తది యెందుకువున్నది.

గురు॥ లోకంలో పాపాత్ముడు ధర్మంచేస్తే మహావృద్ధవాడు అని ప్రసిద్ధివలె కొంచెం సగుణంవుంటే ప్రసిద్ధికదా.

శిష్యు॥ అబ్బ నకు జీవనం ప్రసిద్ధి.

గురు॥ రాళ్లు దేవతలని ప్రసిద్ధిలేదా పూజలుచెయ్యరా దాందేమి సంచకంతాగరా, పెండతినరా, యీలాగే లోకవాడికే

శిష్యు॥ యీ బట్టబయలు పారిపోచుందా యేమి.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంవున్నా యేమిలేదు. శాశ్వతమయినదానికి యేమిలేని యీగుత్తెరిగే శరీరానకు యేమిపాటి యేమిలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంలో కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధం అని కుక్కలవలె మొరిగిందాకాయేమి. దాడిదవలె కూసిందాకాయేమి నక్కల వలె వర్లిందాకాయేమి.

శిష్యు॥ పశువులకు నోరులేదా యేమి.

గురు॥ మనుష్యులు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరాలలో

కొంతనిబద్ధి కొంతఅబద్ధమని అనుకోంగావిని ఛీ వారివలె మనము మాటలు ఆడవద్దని పూరికే వుంచున్నది మనుష్యులు యెంతభ్రాంతులు అని అనుకునుమాటె అబద్ధమని నోరుమూసుకొని మొదలుకొనలేని దానిలో పడ కుంచావి. అవిపుట్టని చావని దానియందే వున్నావి. దాన్ని యెరు గవు. మూలం లేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని దృఢంగా యెరుగు.

శిష్యు|| వున్నప్పుడు మనుష్యులతో సర్వసమానం.

గురు|| సమానమేకాని అబద్ధాలుఆడవు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరంలో కొంతనిబద్ధి అనేది యెందుకు అనుకున్నావు.

శిష్యు|| వాదించేటందుకు.

గురు|| వాదనకు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే మూలం. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదని మేలుకుంటే వాదం యేమి.

శిష్యు|| వాదం యేమిలేదు.

గురు|| వున్న పరివార్నం వాదించదుగదా.

శిష్యు|| వాదించనే వాదించదు.

గురు|| దానికి యెరుకలేనే జ్ఞానమేలేదు. కర్మాలు యెలాగువుడు చావి.

శిష్యు|| జ్ఞానఖర్మరహితమైంది పరమతత్వం.

గురు|| యిదితత్వం వంటిదికాదు లక్ష్యంలేనిబాట.

శిష్యు|| లక్ష్యంవుంటే.

గురు|| అన్ని లక్షణాలె లక్ష్యభ్రాంతిచేతనే అన్ని లక్షణాలు తోస్తు వున్నవి. లక్ష్యంలేని యీ బట్టబయలుకు యేమిలక్షణభ్రాంతి వున్నది. లక్ష్యం భ్రాంతికి మూలం.

శిష్యు|| లక్ష్యంలేకుంటే.

గురు|| లక్షణాలు అనే న్వరూపానకు మహాకోపం అందుకే లోకం లో గురియనికదు. లక్ష్యంవుండేనా లక్ష్యం తనకుసూటిగా లక్షణంను కల్పిస్తుంది.

శిష్యుః॥ లక్ష్యంఽపః.

గురుః॥ స్వరూపం.

శిష్యుః॥ లక్షణమంఽపః.

గురుః॥ స్వరూపాన్ని కల్పించేది లక్ష్యంపున్నంతసేపు అనేకలక్షణాలు అనేకస్వరూపాలు తోస్తావి. అందుకే లక్ష్యంలక్షణాలు వక్కాటే కార్య కారణాలకు భేదంలేదు. గనుక భ్రాంతికిమూలం అన్యోన్యం లక్షణమనే స్వరూపంలేకుండు లక్ష్యంశూన్యమే, లక్ష్యంజ్ఞానం లక్షణంచేసేది కర్మలు జ్ఞానకర్మాలు, మోక్షపాథనాలు అని ప్రసేధింపబడ్డాయి. లక్ష్యంలక్షణ రహిత మయినది పరిపూర్ణం లక్షణంక్షేత్రం లక్ష్యంక్షేత్రజ్ఞస్వరూపం లక్షణ జన్యం లక్ష్యం.

శ్లో॥ సత్వాత్సంజాయతేజ్ఞానం.

అనిపున్నదిగనుక,

శ్లో॥ లక్షణాపేక్షయాలక్ష్యం.

విషయంపుంటేనే విషయ దేహంపుంటేనేదేహిదృశ్యం పుంటేనే దృక్కు పోని ఆముచ్చటయేమి మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం పున్నంత సేపు వ్యవహారం. యిప్పుడు యీమూలంలేని గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు, అని సరిపుచ్చుకుంటే ఆప్పుడే పరిపూర్ణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావేవేదాంత విచారణే

ఆత్మబ్రహ్మపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

త్రయోదశోధ్యాయః.

శ్రీగురుభ్యాసమః

౧౪॥ జీవేశ్వర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ రూపవస్తోమనోనాశో । యోమయోరైఘదృహ

విదేహముక్తోవాసా । విద్యతేనిష్కళాత్మకః॥

మూలంలేని యీగుర్తెరిగేశరీరంయేమిలేదు అని రాద్ధాంతమేసహస్ర

సిద్ధాంతము.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం జీవుడు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యీశ్వరుడు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరమే ఆత్మబ్రహ్మ.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేకుంటే యేమిలేని పరి

పూణం తనకుతానే స్వతసిద్ధమైయున్నది.

అదియెఘవంటిదియంటే యేమిలేనిపరిపూణం తనకుతానే స్వత

సిద్ధమయియున్నది

జ్ఞానకర్మ శూన్యమయింది.

పుటని చావనిది.

రాకడ పోకడలేనిది.

సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం వున్నదని భ్రాంతి వున్నంతశేపు

అనేక శరీరాలు తోస్తువుంచావి.

పరిపూణానకు శరీరంలేదు గనుక యేమితోచదు.

కలతోచినా తనకుతానే యేమిలేదు అనిధృడంవున్నట్టు ధృడం
మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యేమిలేదు అని దృడం సంపాదించి
వాటివలె అత్యంత శూన్యంగా మూలంలేని యీశరీరాన్ని తాత్పర్యం
చేసుకోవాలె

శిష్యు|| చేసుకుంటే.

గురు|| కలతోచినది యేమిఅనుకోక యాలాగు సర్వశూన్యమయి
పాయనో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరాన్ని సరిపుచ్చుకో
వలె.

తానుయేమిలేకపోవలె.

అదికతిసంకాదు.

మూలంయేమిలేదు.

కలతోచినది వేలుకుంటే యాలాగో ఆలాగేశరీరాన్ని సరిపుచ్చు

కోవలె.

శిష్యుః॥ సరిపుచ్చుకుంటె.

గురుః॥ భ్రాంతియేమిలేదు యీశరీరం కొంచెంపుంచుకున్నా అంతా యెప్పటివలెనే పరిపూర్ణం యన్నటికి జాడరాదు.

యీశరీరంపున్నట్టు వున్నది యదేబట్టతెరవలెవున్నది దీనికివున్నదని భ్రాంతిదీనికి.

తనకుభ్రాంతి వున్నదనె భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు.

శరీరంలోనిది.

పరిపూర్ణంగనుక గ్రహణం పట్టె విడిచె అన్నారు.

పట్టలేదు విడువాలేదు.

సార్వకాలం వకతీరుగా వున్నది

వున్నదిమరువకుంటే యీశరీరం యేమిలేదు.

యీశరీరం యేమిలేకుంటే వున్నది అదే.

వున్నదాన్ని సార్వకాలం మరువకవుంటావా యీశరీరం యేమీ లేదని సరిపుచ్చుకుంచావా.

శిష్యుః॥ నాకు యేమి తెలియదు.

గురుః॥ యేమిలేని యీశరీరంతోటి సాధ్యంకాదు అదిస్వతసిద్ధమై యున్నది.

శిష్యుః॥ గనుక దీనికి యాలాగుయుక్తి.

గురుః॥ కలదోచిన శరీరాలుయేమి ఆయ.

శిష్యుః॥ యేమిలేదు.

గురుః॥ అలాగె మూలంలేని యీగుతేరిగేశరీరం యేమిలేదు.

శిష్యుః॥ యాలాగుఅనుకోనా.

గురుః॥ అనుకొంచువుంటే యీశరీరంపున్నట్టా లేకటా.

శిష్యుః॥ అనుకొంచువుంటే వున్నట్టే.

గురుః॥ కలతోచినశరీరాలు మేలుకుంటే యేమయినా వున్నావి.

యేమిలేదు.

గురుః॥ యేమిలేకుంటే యీశరీరాలు యేమనుకుంచావి.

శిష్యుః॥ యేమిఅనుకోవు.

గురు॥ యీశరీరం యేమిలేకుంటే యేమిఅనుకోంది అనుకుంచుంది శిష్యు॥ యేమిలేదు.

గురు॥ యిఘాటడగకు నాకువ్యాసటవస్తుంది.

శిష్యు॥ సరేకాని నాకు మహాశ్రమతోస్తుంది.

గురు॥ తోపై నీవుయెట్టివాడవు.

శిష్యు॥ నేను యేమిమూలంలేని యీ గురైకి శరీరం కలతోచిన శరీరంవలెనే సూచనచేస్తిరి.

అలాగే శరీరం వెంటనే యేమిలేదు.

గురు॥ కులందేనికి, గోల్గందేనికి అపుడుయేదివున్నది.

శిష్యు॥ అటు తేనరే మరీసులభం వున్నది.

గురు॥ మూలంలేని యీ గురైకి శరీరం పుట్టకమునుపు కలతోచలేదు. యీభూమితోచలేదు, తోచేటందుకుమూలం, మూలంలేని యీ గురైకి శరీరమే గనుక యీశరీరాలకు శరీరాలే మూలం కనకావకవేళలేకుంటే తనకుతానే స్వతసిద్ధాలు కలతోచినట్టు వీటికి హా వీరు మర్యాదలేదు. యీజగత్తు అవాంతరం సార్వకాలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది. పరిపూర్ణం చెలించక వున్నది. దానికి యీశరీరాలకు కొంచమైన సంభంధంలేదు. తనకుతానేవచ్చేది తనకుతానే వుండేది, వెంటనే యేమిలేదు. మొట్టమొదలు బట్టబయలువున్నదని భృడంచేసుకొని మూలంలేని యీ గురైకి శరీరం యేమిలేదని తాత్పర్యంచేసుకుంటే కలతోచదు. యీభూమి మొదలై నదితోచదు సార్వకాలం మొదలుకొనలేని యీ బట్టబయలు వుంచుంది.

శిష్యు॥ యిదిసరే మరీచుల్కన.

గురు॥ కలతోచినది యేమిలేదు అనితోచినావున్నది. వున్నట్టే తోస్తుంది, కలతోచేటందుకు మూలం యీశరీరమే కనక యీశరీరం మొదలు యేమిలేదు అని మేలుకుంటేచాలు.

శిష్యు॥ సరేకాని యిన్ని మాకుయెందుకు, మీకుయేమాగణించాల భౌతికపోయిందో అదేమాకు సూచన చేయ్యండి మీవలెనే మాకు

భ్రాంతిలేకుంటే సరి.

గురు|| నావలెమీకునమ్మికవుండవలెగదా.

శిష్యు|| నిమ్మికగలిగెలాగ సూచనచెయ్యండి.

గురు|| అటుతే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యేమిలేకుంటే యేమిలేదు. సర్వసూన్యమా.

గురు|| ఆహా మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేకుంటే యాలాగో అలాగే యేమిలేదు.

శిష్యు|| అదేజాడ. యిదివొక్కటైన భ్రాంతికి మూలంలేని రాజు మాగ్గాం యిటువంటివారుశ్రవణం చెయ్యరు, ధ్యానంచెయ్యరు, మననం చెయ్యరు.

గురు|| అదే.

శిష్యు|| అంటేవున్నది, వున్నట్టెవున్నది, లేనిదిలేకనేపాయ, యిక యేమిచేసెటందుకు మూలంయేమివున్నదని భ్రమపడ.

గురు|| యిదేపెద్దలయొక్క విచారం యంతకంటే దొడ్డమాగ్గాం తేదు. అని అనేకమంది శాంతిపొందినారు అందరివలెనే వుంటారు వారి జాడవారిఅంతవారికేగాని మరివకరికి తెలియదూ.

యేసి గ్రాంతమునమ్మినా మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే చేసింది కనక అనేకకోట్లలోపలవిచారిస్తే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం విచారించకు తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చెలించకవున్నది. యన్నటికి లేకపోదు. యీ శరీరములేకమునుపు తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది వొక్కటైన వికారములేదు పరిపూర్ణమైన యీశ్వరునకు చలనం యన్నటికి లేదు యన్నటికి పుట్టదుచావదు.

అనేక బ్రహ్మాండాలు వచ్చెవుండే వెంటనే యేమిలేదు. యీ మాయవున్నది అటుయేమిలేదు. లేదుఅంటేసర్వం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరాలు అయ్యిపోతుంది. భాగ్యవిశేషంచేత తనకుతానే శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయందొరికెనా ధనాజ్ఞానంకొరకు శిద్ధిక్రియవేరు త్రవ్వబోయితే అచ్చెట్టకొందనే అనేకకోట్ల మొహరీలు భావిదొరికినట్టు.

మొదలుకొనలేనిది, రాకడపోకడలేనిది, పుట్టనిచావనిది, తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించకవున్నది. సకలదేశాలయందు సార్వకాలలాయందు సమస్తమైన వస్తువులయందు లోపటబైట అనక రెండోది అయినశక్తిరాన్ని యెరుగక స్మరించక యెందులోప్రవేశించక నెల్లిపోక యాలాగువున్నదో అలాగే శాశ్వతంగ వున్నది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే నేను అనిసార్వకాలయేత్వాలు పీత్వాలు చేస్తువుండేవారికి యెన్నటికిదొరకక మాలవాండ్లవలె మేమే యెక్కువ మాదిగవాండ్లవలె మేమేతక్కువ అనినమ్మకొని మాదిగవాండ్లవలె చచ్చినగొడ్లదియింతబిక్షుంఅడుగుకొని వండితినకొంచు మాలదాన్ని మాదిగ వాడు అంటుకుంచూ మాదిగదాన్ని మాలవాడు అంటుకొంచు యీతల తోటే కాలంగడిపినవారికి యేదిగతొ అదేగతిగాని

యీపుట్టనిచావనిదాని జాడదొరకక అలాగే దేహమేనేను అని నమ్మివున్నవారివలె వుండక, శీఘ్రంగా శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం గల వారినిచూచి యీ శరీరానకు మూలంయేమి అనిఅడిగి పుట్టనిచావనిజాడ యదాధంగా కని దేహభ్రాంతి కొంచమైనలేకండ దృష్టాంతంచాత సూటి బడచూచుకొని సార్వకాలం శరీరంలేక పరిపూర్ణంవున్నది వున్నట్టుపడితే పిచారణకు ఫలం సూటిపడకపాయనా అందరివంటివాడే అయికాలంగడిపెనా అందరుయొక్కడికి పోచారో అక్కడికిపోచాడు.

శిష్యు|| మీశరీరానకు మూలంయేమిలేదని మీరుఅంటిరి కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంయేమిలేదు అంటిరి వున్నప్పుడు వున్నదియెమొ అని అందరు అనుకుంటే మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని మీరేత్రవణంచేస్తిరి. యీలాగునిణాయం అయినవారికి యేమి భయం.

గురు|| అట్టైతే యీలాగు నీకుధృడమేనా.

శిష్యు|| వున్నదివున్నట్టైపడె.

గురు|| యీలాగుధృడంవుంటెనరి యెవ్వరికి యీలాగుధృడంవుంటె

అందరికి పుట్టనిచావనిది తనకుతానె స్వతసిద్ధమై చెలించక పూడనే వున్నది యిందుకు అనుమానంలేదు.

గురుసాంప్రదాయం పుట్టనిచావనిది మొదలుకొనలేనిది రాకడపోకడ లేనిది సార్వకాలం తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించకవున్నది సార్వకాలాల యందు సమస్తమైన వస్తువులయందు సకలదేశాలయందు ప్రవేశించి వేల్లిపొంది, శరీరాలుకానిది, శరీరాలుపుట్టించింది, శరీరాలు గుత్తెరుగనిది, శరీరాలకు ఆధారముకానిది, శరీరాలు శృంఖించింది, జగత్తు వున్నదని తోచింది, సార్వకాలంవక్కతీరుగా వున్నదాన్ని కుండను ప్రత్యక్షంగా చూచి నట్ట లెస్సవుండజూచి యీశరీరానకు మూలం యేమిలేదు. అని చెప్పినా యాలాగో దృష్టాంతంఅని అడిగి దృష్టాంతంలేస్సవిని అదృష్టాంతంవొప్పున సమాధానంచేసుకొని శాంతి అయ్యేది.

గురుసాంప్రదాయం యింతేకాని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరంచాత సాధనజేసి సాధితామంటే కోటిశరీరాలచేతనైనగాని సాధ్యం కాదు.

యీ శరీరం మూలంలేనిది.

కొనకు ప్రవేశించేటందుకు స్థానంయేమిలేనిది.

వున్నపుడు వున్నట్టేవుండి వెంటనే యేమీలేనిది.

అనిచూచే ప్రజలకు అందరికి నిశ్చయముకద్దు.

తనకు వున్నంతసేవేకాని కొనకుయేమీలేదు.

నిశ్చయంతనకు లేనేలేదు.

గురుకృపచేత మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు అనేక శరీరాలు తనకుతానే తోచేది, స్వభావం కలతోచినట్టే మేలక వున్నంతసేపు తోస్తావి. కలతోచేటందుకు మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తాత్పర్యం ఆయనా యేమితోచదు. తోచేటందుకు మూలం యేమిలేదు గనుక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది.

వున్నది వున్నట్టేబడితెసరి.

వున్నదివున్నట్టుబడితె వొక్కటయినా యిచ్చవుండదు.

వున్నది వున్నట్టుపడ్డందుకు యిదెచూచుకొవలె.

యిచ్చకు మూలంలేని యీగుర్రరిగే శరీరమేకాని తనకుతానె స్వత
సిద్ధమైనా పరిపూర్ణముకు యిచ్చయెన్నటికిలేదు. మీరువిచారించకండి.

శిష్యుః॥ యీబట్టబయలుకు యేమియిచ్చవున్నది. గురు॥ యీ బట్ట
బయలుకు యెరుకలేదు. గనుక యిచ్చలేదు. యిచ్చలేదు గనుక సంసార
మనే రతికర్మలేదు. రతికర్మలేదు. గనుకతానుపుట్టలేదు. రెండోదాన్ని
పుట్టించాపుట్టించదు.

శిష్యుః॥ తానుపుట్టకపోయె, రెండోదాన్ని పుట్టించకపోయె, యీ
శరీరం యెక్కడినుంచినచ్చె.

గురు॥ యీబట్టబయలును అడుగుచావ నన్ను అడుగుచావా.

శిష్యుః॥ యీబట్టబయలుకు శరీరంలేదుగనుక దాన్నియేలాగు అడుగ
అదియేలాగు చెప్పుచుంది. దానికివ్యవహారమేలేదు.

గురు॥ సరిగదా యవరిని అడుగుచావు.

శిష్యుః॥ నిన్ను.

గురు॥ నేనుయేమి.

శిష్యుః॥ నీవుయేమో, మాకు మాచెటందుకు శరీరంవున్నట్టు
వున్నది.

గురు॥ వున్నదినాకొ నీకు శరీరంవున్నట్టువున్నది.

శిష్యుః॥ మీకుశరీరం యేమీలేదు యని సూచనచేస్తు యున్నార
గనుక శరీరంలేకపోవుటం యేలాగో అనిమాకు ఆశ్చర్యంఅవుచుంది. యిది
యేమి అనిఅనిపిస్తుంది.

గురు॥ శరీరంవున్నది అని మీరెకాదు. నన్ను యెదురుచూచేవారి
అందరికి శరీరంవున్నది. అనియెరుక చూచినవారికెల్లా శరీరపు వర్తమానం
శరీరంలేనివారి వర్తమానం తెలిస్తే మూఢులుయేరి, అజ్ఞానులుయేరి,
మూర్ఖులుయేరి ప్రత్యక్షమైనామని వాదించేచార్యాకులుయేరి.

శిష్యుః॥ అట్లయితే మేముమూఢులమా.

గురు॥ దేహాలకు మూలంయేదో అదిమీకు యధార్థంగా తెలిసినా
సరే మీతాతగారికి తెలిసినాసరే మీముత్తాతగారికి తెలిసినాసరే మీకు

యవరై నా గురువులువుంటే వారికి తెలిసినాసరే యిప్పుడుమీరు విచారించి చెప్పినాసరే శరీరంపలానిదిఅని తాత్పర్యంచేసుకుంటే నేనుమీరు అందరము మూఘలమే, అందరముజ్ఞానులమే, అజ్ఞానులమే, అందరము సమానులమే, యిది వున్నట్టు తెలయకుంటే చాకలచదువు కోటివిద్యలు కూటికొరకె అని చాకలవాడు అంచువున్నాడు. మల్లి అందరికి దాసుడై వున్నాడు అందరికి సేవకుడు, గనుక నిత్యులవలెను యెక్కువనుకోడు. మిత్తులవలె మేము తక్కువ అనుకోడు అందుకె.

బ్రహ్మ కమ్మరివాడు.

విష్ణు సాలెవాడు.

మహేశ్వరుడు చదువుకొన్నవానికంటే యెక్కువవాడు.

అందరుసమానమే యెవరికులధర్మంవారు విడువక స్వధర్మాలచేత వున్నారుగనుక అందుకే శరీరంవున్నది అనిధృఢం వున్నది.

అచుమానమావున్నది.

యెప్పుడుపోవుచుందో అనిఅందరికి ధైర్యంకద్దు. యీ గుఠెరిగే శరీరాలు యేలాగంటే ఆలాగేవిని వున్నంతసేపు భ్రాంతులతోటెవుండి కొనకు సకలశరీరాలు యేమిలేవు.

యెక్కడినుంచి వచ్చే యెక్కడికిసాయె అనియెవ్వరికి విచారం వుట్టదు.

పుట్టినా అనేకదొంగతోవలె, కాని రాజమాగ్గం వొకటైనా కాదు.

శిష్యు|| మాకుయిన్నియెందుకు యీశరీరం యెందుచాతపుడుచుంది. లోకంలో అనేకమాటలు అనుకుంచారు మీరుమాకు వున్నది వున్నట్టు సూచన వెయ్యంటి.

గురు|| చేస్తావిను, మీతల్లితండ్రి నీకుమూలము. నాకు ఆలాగేవారి స్వరూపం మనము యెంతో అంతే.

శిష్యు|| అట్టె తె వారు యెక్కడినుంచినచ్చిరి.

గురు|| యీలాగు వారికివారు వారికిమనము.

శిష్యు|| అట్లే తె సార్వకాలం యీ ప్రకారానవుండె.

గురు|| వుంటే యేమి.

శిష్యు|| యెన్నడు లేకపోయింది.

గురు|| సార్వకాలం నీశరీరం నాశరీరంవున్నంతసేపు సర్వంవున్నట్టె తోస్తుంది మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం భోంచేస్తె.

అన్నరసం శుక్లం అవుతుంది.

నీళ్లుతాగితే యీశరీరంలో ప్రవేశించి రక్తంపుడుచుంది.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమునకు యిచ్చపుడుతె రతికర్మ చేస్తుంది.

పాలుకాచి తోడుపెట్టితె పెరుగువలె గట్టిపడటమిది శరీరాకారమై పుట్టి కొంతసేపు యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరం యెరకచేతవున్నంత సేపుకల వెంటనే యేమిలేదు.

యెరుకవున్నంతసేపు అనేక చిత్రవిచిత్రాలు అయోనిసంభవుల గుత్తెరుగుచాడు. తనవంటియోనిసంభవుల గుత్తెరుగుచాడు. శాశ్విత మయింది యేదిఅనియ్యవ్వరిని అడుగడు యీదేహాలకు దేహాలేమూలము స్వామి నిర్మాణము చేస్తాడు.

శిష్యు|| అయ్యో యీశరీరం వున్నట్టెవుండి వెంటనే అడ్డంపడుచుంది చాలాసేపు యేమీకీదు అపుడు యీ శరీరం యెక్కడికిపోచుంది.

గురు|| యీశరీరానకు రాగానే అయోనిసంభవులు వచ్చిపట్టు అవుచుంది. అందులోనే అనేకయేనుగలు గుర్రాలు రథాలు అనేకమిది స్త్రీలు వచ్చితన్నట్టె వుంటారు నాకు యెరుకవుండగానే యేమిలేదు.

అందులోనే అయోని సంభవులు గుత్తెరుగుతారు యీలాగు కొంతశేపు వుండగానే వెంటనే యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

యీ శరీరంతోడ పుట్టకల యీశరీరం లేకుంటే మంచి సుఖమి అన్నారు.

శేకుంటెమరణం అని అన్నారు.

యింతేకాని.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు మూలం యెరుక.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం ఫలాని దానియందు ప్రవే
సిస్తుందని యెవ్వరు యెరుగరు.

యిషువంటి మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం వున్నంతసేపు నానా
కూతలు మనము కూస్తాము.

మనతోకూడవచ్చినవారు కూస్తారు.

దీనికి దరియెవ్వరు యెరుగరు.

శిష్యు|| యెక్కడ వున్నాడో.

గురు|| అంత అమావాస్య చీకటిలోనే వున్నారు. కాని వొకశరీరం
నిర్ణయంఅవుతే అన్నిసర్వయాలు అవుతాయి.

శిష్యు|| యేలాగుచెప్పండి.

గురు|| యీబట్టబయలు శరీరంపుట్టకమునుపు వున్నవి.

శిష్యు|| శరీరంపుట్టగమునుపు శరీరంయెక్కడ వున్నది.

గురు|| యెక్కడలేదు, యెక్కడనుంచివచ్చె.

శిష్యు|| యెమో అందరు తల్లిదండ్రులు అంటారు కాని నాకు సమా
ధానంకాదు. వారుపుట్టకమునుపు యెక్కడవుండిరి అనితోస్తుంది. యిది
మహాచిక్కువలెవున్నది. యీచిక్కులు ఆతిసులభంగ తెలుపవలె.

గురు|| యిది తెలుస్తేకాని మబ్బవిడవదు మరివక ప్రకారంగ
సూచనజేస్తావను.

శిష్యు|| అయ్యా చెయ్యండి.

గురు|| యీశరీరం పుట్టకమునుపు యీబట్టబయలు మాత్రమే
వున్నది. యీశరీరం యేమిలేదు.

శిష్యు|| యిదిసరే.

గు|| శరీరం పుట్టినతర్వాతవున్నట్టేవుండి సమస్తమైన వ్యవహారాలు
చేసి వెంటనే నిద్రపేరుచెప్పి యేమిలేక పోచుంది. యీమూడునాల్గు ఘడి
యలు వొకవేళ రెండుర్కములు మూలంలేని యీగుర్రెరిగేశరీరం యేమి
లేదు ప్రతిదినమందు యీశరీరం యెప్పుడుమేలుకుంటే అప్పుడు కల
కొన్నాల్లు యీలాగు ప్రతిదినమందు సుషుప్తి యేమిలేకపోయినట్టు యేమి
లేదు అది మరణంఅన్నారు యీశరీరం పుట్టకమునుపు యేమిలేదు.

కొనకు యేమిలేదు.

శిష్యు|| యీదేలెన్న యీ బట్టబయలు వుండనె వున్నది.

గురు|| వున్నప్పుడు యేలాగు యీరెండు విధాలు నీకు సమాధానమా.

శిష్యు|| పుట్టకమునుపు శరీరం యేమిలేదు వున్నట్టు తోచినపుడు యేమిలేదు యీ రెండువిధాలు అడరికి దృఢమే.

గురు|| శరీరం యావత్తు యేమిలేదా కొంచము వున్నదా.

శిష్యు|| కొంత అంత యేమిలేదు.

గురు|| పుట్టకమునుపు యేమి వున్నది.

శిష్యు|| యీ బట్టబయలు వున్నది. యీ బట్టబయలు తప్పవిడిచి శరీరం యేమిలేదు. మూలంలేని యీగుత్తెరిగే శరీరం పుట్టకమునుపు యేలాగు యేమిలేదో వచ్చినతర్వాత యేలాగు యేమిలేదో ఆలాగే వున్నప్పటికిన్ని మూలంలేని యీగుత్తెరిగేశఁగి యేమిలేదు అని కల తోచిన యీ శరీరాలు యెగువ వుండంగానె యేమిలేదు అని తనకుతానె దృఢం యియ్యక చాలుచాలు.

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణే

జీవేశ్వర ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము

చ తు ర్థ శో ధ్యా యః

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౫॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ దిత్తైవోత్తమం దృశేచిత్తం । తదేవాజ్ఞాన ముచ్చతే ।

యేతయోల్లోక లయోదృష్ట్యా । తద్జ్ఞానం సాపరాగతిః॥

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే సిద్ధాంతము కాని యితర సిద్ధాంతములు కలహోవార్తలు మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంవచ్చి శరీరం నేను వున్నాను అనే అనంగానె.

గురు॥ చచ్చిన తరువాత శరీరం లేదని తనకుతానే ధృఢమా యేమయిన అనుమానమా.

శిష్యు॥ ఏమీలేదు తనకుతానే యీ శరీరం మొదలు యేమిలేదు కొనకు యీ శరీరం యేమిలేదని ధృఢమే వున్నప్పుడు వున్నదని ఆశకద్దు.

గురు॥ సరే మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యెరుకచాత వుండగానే యేమిలేదు అనేకమంది రథాలు, యేనుగలు, గుర్రాలు, లొట్ట పట్టలు కలలో వచ్చినట్టు వున్నట్టు ప్రసంగాలు చేసినట్టు వుంచుందిగాని యెరుక వ్రుడగానే యేమిలేదు. యిది తనకుతానే దృఢంకదా.

శిష్యు॥ యిది దృఢమే.

గురు॥ అలాగే వున్నప్పటికిని మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని సరిపుచ్చుకుంటే వున్నది తనకుతానే వున్నది. యింత కంటే అధికమైన మార్గంలేదు యిదే భ్రాంతిలేని మార్గం భ్రాంతికి మూలం యేమిలేదు. ఈలాగు కనుకొన యేమిలేకుంటే దేనిచాత కనుకం చావు.

శిష్యు॥ సరే మీదయ.

గురు॥ యింకా నీకు ఏమైన సంశయంవుంటే అడగు.

శిష్యు॥ అడుగుమన్న దానికి యెరుకే లేదుగనుక సంశయంలేదు.

గురు॥ మూలంలేని యీ గుర్తెరిగే శరీరం యేమిలేనిది గనుక యేమిలేదు. ఏది వున్నదో అదేవున్నది. అదే అంతా అంతా అదే వున్న దానిచాత నిర్ణయంలేదు. గనుక సార్వకాలం వక్కతీరే.

యిందుకు విద్యార్థి స్వాములవారు నిర్ణయం చేసినారు ఈ శరీరం పుట్టకమునుపు నిర్ణయం యేమిలేదు. ఈ శరీరం చచ్చిన తరువాత నిర్ణయం యేమిలేదు వున్నప్పుడు ఈలాగే అన్నాడు అది అంటే

శ్లో॥ నస్యక్తః పూర్వమస్తేవ నవశ్చాచ్ఛవినాశతః అథావత్తైది

యాంనాస్తి వర్తమానోపి తత్తదా॥

అని సిద్ధాంతం చేశినారు.

యిదే భ్రాంతికి మూలంలేని మార్గం అన్నారు.

యిదే బంధభ్రాంతి మోక్షభ్రాంతిలేని మార్గం.

భ్రాంతికి మూలంలేదు.

బంధం యొవ్వరికి.

పుట్టని చావనిది చెలించక తనకుతానే స్వతసిద్ధమయిన్నది.

పుట్టింది చచ్చేది వున్నదానికి యెరుకలేదు.

శిష్యు|| పున్నదని భ్రాంతి వచ్చివుండె.

గురు|| ఆభ్రాంతి యెవరికి దేనికి వచ్చివుండె.

శిష్యు|| అది యేమిలేదు.

గురు|| యిక భ్రాంతి యెవ్వరికి

శిష్యు|| వక శరీరం వంటివే అన్ని శరీరాలు,

గురు|| వక శరీరంతోటి అన్ని శరీరాలు వున్నవి అని తోచినవి వక శరీరం

యేమిలేకుండు యేమిలేకుండు యేమిలేదు.

భూమిని యెవడు యెరుగు.

నీళ్లు వున్నది యెవడు యెరుగు.

నిప్పువున్నది యెవడుయెరుగు.

యిది మహాహాస్యం.

మహాగుహ్యం.

పరమగుహ్యం.

పున్నట్టు విచారమయితే తనకుతానే సరిపుచ్చుకోవలె.

మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే శరీరం యేమిలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే అని తాత్పర్యమయితే ప్రసంగానికి మూలం యేమిలేదు.

పున్నది అనేది యేమిలేదు.

శిష్యు|| అనేది యేమి పున్నదిమాటే ఆడదు లేనిది యేమిలేదు.

నిర్ణయానికి మూలం యేమిలేదు. సార్వకాలం వక్కతీరే.

గురు|| యీముచ్చట రెండోవానితో అనరాదు.

విచారించనివారే ద్విపాదపశువులు మూలంలేని యీ గుర్రెరిగే

శరీరంతో శివశివ అని అనుకునేవారు. మూలంలేని యీ గుతెరిగే శరీరం తోటి యేమి అనుకున్నా వుపాసనే.

గాయత్రిమంత్రం వుపాసన కాదా.

పంచాక్షరి మంత్రం వుపాసన కాదా.

అష్టాక్షరి మంత్రం వుపాసన కాదా.

పాలు త్రాగినా వుపాసనే.

పంచితం త్రాగినా వుపాసనే.

అన్నంతినా వుపాసన.

పెండతిన్నా వుపాసనే.

శాస్త్రం పాలు తాగమని చెప్పింది.

సురాతాగమని చెప్పింది.

మూత్రం తాగమని చెప్పింది.

అన్ని తిప్పలకు మూలం మూలంలేని యీ గుతెరిగే శరీరం.

యీ శరీరమే అన్ని చెప్పింది.

అన్ని తిప్పలు బడుచుంది.

మూలంలేని యీ గుతెరిగే శరీరం నేను అని భ్రాంతి వున్నంత శేపు తీశివేసినాకొద్ది మొలచినట్టు అనేకాలు పొచ్చావి. అనేకాలు పుడు తావి. చేతులు వున్నంతశేపు శరీరం వున్నంతశేపు యిదే ప్రయోజనం. అందుకే శీఘ్రంగా పుట్టని చానని పరిపూర్ణం మరువక వుంటే చాలు. రెండోదాని జోలేవద్దు వున్నదానికి యెరుకలేదు. కర్మాలను యెరుగనే యెరుగదు.

శిష్యు|| అది యెప్పువంటిదో నాకు సూచన చెయ్యండి.

గురు|| అది మహాగుహ్యం మహాహస్యం అనేకకోట్లలో వొక్కరు వున్నరో లేదో యీవ్యాఖ్య దాకా. చెప్పినమార్గం అనేక మంది సాదించి శాంతిచేత వున్నారు. యిప్పుడు యీ ప్రకారంలో ఆ ప్రకారం సూచన చెయ్యకూడదు. అది ప్రత్యేకం బాటవున్నది. మరీ అతిసూక్ష్మం అది దీన్ని మించిన మార్గం యీశాస్త్రాల వంటిదికాదు. తల్లకిందు మార్గం లేనిదే వున్నది. అని లేనిదానికే తోచింది. కనుక ఆనిర్లభ్యం తీసివేసేకొరకు ప్రక

రణం అది మొదలు వెంటాగు ప్రశ్నతో అలాగు పట్టితే భ్రాంతిలేని మార్గం.

అది మహామృత్యు ముద్ధిమంబులకు మొదలే ప్రస్ఫుదిప్రస్ఫుట్టు వడే మార్గం.

యీ ప్రకరణం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నేను అని వాదించే వారిని తేటంగాచేసే మార్గం.

అట్టి శ్రీశరణామదీక్షిత ప్రభావేంద్రాంత విచారణే
యీరాక్షరోదోది ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం
పరిచయబోధ్యమే.

శ్రీగురుభ్యోనమః

౧౬॥ పరాప్రకృతి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణము.

శ్లో॥ అధస్తానానశేషోపి । నాశఃకల్పివస్తునః

భావోభావప్రభావశ్చ । భావస్సైవప్రభావతా॥

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అనే సిద్ధాంతమే రాధాంతము రాధాంతమే సహస్ర సిద్ధాంతము. మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం నేను అని వాదించేవారిని తేటంగా చేసేమార్గం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేనిది. నేను ప్రస్తుతీ నేను ఈశ్వరుణ్ణి నేనే ఆత్మను అని ఆధూత్యంతాత అన్ని మాయా కూతులుకూసే.

యేమి లేనిది జ్ఞానమనే.

భ్రాంతి భక్తి అనే

భ్రాంతి సైరాగ్యమనే.

భ్రాంతి యీ మూలంలేని గుత్తెరిగే శరీరానకు తగులు బెడితే వదిలించుకునే నేర్పులేక బహుశ్లేషపడి. తుక్కలవలె కూసికూసి అందరిని అడవిలో కలివినారు.

అనేకమైన భ్రమలచాత క్లాగుకు బేసీలు వేసుకొని క్లాగుకడక ప్రసూతి అయితే చిన్నపిల్లకు చంటిమీద ఆశవున్నది అని తల్లికి ఆశవుండే మాత్రమే.

మహా వ్రుషద్రవంవస్తై యెవ్వరికి ఆస ముందరపడదు. తల్లికితల్లి పిల్లకుపిల్లి యెవరిచన్నయిస్తై పిల్లకు వారిమీదఆసే తగులుచుంది. యీలాగే కానీ యేమిలేని దానికి మర్యాద యేమిలేదు.

పుట్టని చావని పరిపూర్ణంకు యేమిభ్రాంతిలేదు.

అందుకే దొంగగురువు కాకుండా మాయవేమాలు కాకుండా శరీరం లేని గురుశాంప్రదాయంవిచారించి శరీరంలేని పరిపూర్ణం వున్నది. వున్నట్టే ఆయనా వక్కతై న భ్రాంతిపుట్టదు.

భ్రమలకు మూలం మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమే గనుక అందుకే ఆశరీరం పుట్టకమునుపు శరీరం యేమిలేదు. చచ్చిన తరువాత శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే దృఢంవున్నట్టు వున్నప్పటికిన్ని మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం యేమిలేదు అని తనకుతానే దృఢం వుండేనా వాడే భ్రాంతిలేనివాడు.

అంతకంటె అధికమైన మార్గంలేదు.

యిది అందరికి సమాధానమే స్త్రీలకు పురుషులకు యిదే భ్రాంతి లేని రాజమార్గం.

వున్నది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించకవున్నది గనుక వున్నట్టు పడకుండా ప్రయత్నమే విఘ్నం.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరంచాత స్రయత్నం యేమిచేసినా వున్నట్టు పడకుండా యిదేవిఘ్నం.

మూర్ఖులు నమ్మకపోయిరా భ్రాంతి తొలగదు.

అందరినలెనే ఆశచేత క్లేశపడుతారు.

మూలంలేనియీ గుత్తెరిగే శరీరం లేదులేదు అన్నా సాధనే.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగేశరీరం యిదినిబద్ధి యీ శరీరం అబద్ధం అన్నా సాధనే.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరం అంతా అన్నా సాధనే.
సాధనచాత సాధ్యం యెన్నటికిరాదు.

మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరానకు మూలం యేమిలేదు
గనుక కొనకు ప్రవేశించేటందుకు మూలం యేమిలేదు మధ్య తనకుతానే
వున్నాను అని భ్రాంతిచాత వున్నది గనుక ఆచార్య కటాక్షంచాత
మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే శరీరమనే తెరదీసి వైకుంఠాన్ని అరచేతిలో
చూపినట్టు చూపె గనుక సార్వకాలం సంతతం చెలించక మొదలు కొన
లేక రాకడ పోకడలేక తనకుతానే స్వతసిద్ధమై యితరలోకాంతర స్మరణలేక
వైకుంఠం మాత్రమేవుండె.

వైకుంఠం దొరకక శివుడు స్వస్వరూపమనే భ్రాంతిచేత మూలంలేని
యీ గుత్తెరిగే శరీరమనే దేహభ్రాంతిచాత సమాధిచెస్తూ యిప్పటికి
వున్నాడట.

ఆచార్య కటాక్షంకలిగి మూలంలేని యీ గుత్తెరిగే సచ్చిదా
నందమనే దేహభ్రాంతి తీసివేసి వైకుంఠం అరచేతిలో వున్నట్టు యెవ్వరైన
సూచన చేశేరా అని చింతచాత కైలాసమనే లోకాంతర భ్రాంతిచాత
వున్నాడు.

యితర లోకాలవారికి వైకుంఠం యొక్క అపేక్షకదు.

వైకుంఠం వున్నది వున్నట్టుజాడ సూచన అయితే యీయిచ్చ
యిప్పటికి పుట్టదు.

వైకుంఠం పుట్టనిచావనిది గనుక దానికి బదులులేదు.

దానికి అంతా యంతా అని ప్రమాణంలేదు.

యితర స్థానాలు యొక్కడవుంటె అక్కడనే.

సర్వత్రా తేవు.

యీవైకుంఠం అయితే సకలదేశాలయందు వున్నది.

సార్వ కాలాలయందు వున్నది.

సమస్తమైన వస్తువులకు వైకుంఠం స్థానమే.

యితర స్మరణలేదు.

మూలాలేని యీ గుత్తేరిగే శరీరం యేమిలేకుండా సూచన
ఆయగనుక వై కుంతం మాత్రమే వుండే.

శృ॥ ఆయం వయికుంతః॥

శ్లో॥ అచ్ఛేద్యోఽయమదాహ్యోఽయ । మక్లేద్యోఽశోష్యసవచ
నిత్య సర్వగతస్థాః । రచలోఽయంసనాతనః॥

అని శ్రీకృష్ణభగవానులు వై కుంతం యిషువంటిది అని యిది అని
చాతమాపి పోయినాడు. యిషువంటిది యేలోకముకాదు అందరికి గురు
కటాక్షంచాత సూచనఅయితే వై కుంతం మాత్రమేవుండే.

గురుకటాక్షంలేక గుత్తేరిగే శరీరమనే తెరలయ్యి వున్నారు గనుక
అన్ని శరీరాలు వై కుంతమందే నివశించివున్నది.

వై కుంతం యెరుగు వై కుంతంజూడ సూచనకాటంపై అన్ని శరీరాలు
సమానమే.

అన్ని శరీరాలు మూలాలేని యీగుత్తేరిగే శరీరాలేగనుక అందరు
గుత్తేరిగే జ్ఞానస్వరూపులే.

వై కుంతంలోవున్నా విశేషంచాత అందుకే.

శ్లో॥ పుల్కాహస్తో యథాకశ్చి । ద్రవ్యమాలోక్యతాం తృజేత్ ।
జ్ఞానేనజ్ఞేయమాలోక్య । పశ్చాత్ జ్ఞానంపరిత్యజేత్ ॥

జ్ఞానానికి ప్రయోజనం వై కుంతాన్ని చూచి గుత్తేరిగే జ్ఞానాన్ని
పరిత్యజించవలెనని సిద్ధాంతం.

శృ॥ “పశ్చాద్జ్ఞానం పరిత్యజేత్”॥ అని ఉత్తరగీతలయందు భగ
వానులే అన్నారు.

క్షేత్రజ్ఞుడు భగవానులు గనుక అందరు భగవానులే.

పుట్టని చావనిది భగవానులు కారు.

ఆత్మయిన మాయ ఆత్మఅనే పేరుగల మాయచేతను భ్రాంతి
రహితంకాక అద్వైతమనే భ్రాంతిచాత అక్షరోపాధి అనే పరబ్రహ్మ
భ్రాంతితగిలి బ్రహ్మఅనే దోషస్వరూపంచాత వుండేనా సార్వకాలం దోష
స్వరూపుడే.

మూలం లేని యీ గుర్రెగే దోషస్వరూపం అందరిలో కానుపించే శరీరం యాలాగు అందరిలోలేదో ఆలాగే మూలంలేని యీ గుర్రెగే శరీరం అందరివలెనే స్వచ్ఛంగావున్న నేత్రాలయందుమాస్తై కానుపించే మాత్రమే కాని శరీరం వున్నదని యెరుగదు.

శృ॥ “క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషేణా స్పృష్టః”॥ అని శంకరాచార్యులవారు అన్నారు.

అందుకే రామానుజాచార్యులవారు సమ్మతపడి అద్వైతం ఖండించి విశిష్టాద్వైతమని యుక్తిచేశినారు.

తనకుతానే స్వతసిద్ధమై వున్నది. పుట్టని చావనిదిగనుక వ్యవహారము లేనిది.

వ్యవహారం కల్పించింది యిదిగనుక చదువుకున్ననే పాండిత్యం అని నేను చదువుకున్నాను గనుక విశిష్టాద్వైతం వున్నదని వారిమీద నాకు తోచింది పండితులజాడ పండితులకే తెలియవలెనని మాచేతనయినంత కల్పించినాను దానిది వున్నంతనేమా మావిశిష్టం తప్పదు జగత్కారణం చైతన్యమయితే విశిష్టం యాలాగు పుడుచుంది కార్యకారణాలకు భేదం లేదని అందరికియెరుకే “మృత్యేఘటం ఘటమేమృత్తు”॥

గుర్రెగే చైతన్యమే సమస్తవస్తువులు.

చైతన్యంవలన తోస్తువున్నవిగనుక చైతన్యమే యీ గుర్రెగే

జ్ఞానము.

ఇ యీ గుర్రెగే చైతన్యముకు జగత్తుకు వేరులేదు.

శీలవంటిది,

శరీరంవలన గుర్రెగేజ్ఞానము పుట్టింది,

గుర్రెగే చైతన్యంవలన శరీరం పుట్టింది.

తనకుతానే స్వతసిద్ధమైవున్నది పుట్టని చావనిదిగనుక అది శరీరం

యెన్నటికీ కాదు.

విచారించని యెక్కువకులం మాలవాండ్లకు శరీరం వున్నదని

భ్రాంతికద్దు.

గురుమూలంగా విచారించని తక్కువకులం అనే మాదిగవాండ్లకు వున్నది అనే సిద్ధ్యయం వున్నది.

శరీరం యెవరివలన పుట్టింది అంటే మూడు లోకాలవారు యెరుగరు.

శంకరాచార్యులవారు వున్నది అన్నాడు లేదు అన్నాడు.

రామానుజా చార్యులు "ప్రవాహహుషేణా" సార్వకాలం వున్నదే అన్నాడు.

శ్రీకృష్ణ భగవానులు.

శ్లో॥ కదాచిత్ నజాయతే సంమియతే॥ అన్నాడు.

పుట్టని చావనిది యెరుగదు,

అచలం అదే.

గుణాలు లేనిది.

శరీరాకారము గానిది.

అదేజ్ఞానకర్మ రహితమైనది.

అదే క్రియాశూన్య మైనది.

అదే సార్వకాలం వక్రతీరుగా వున్నది.

అదే చెయ్యనిది చేయించనిది.

అది సత్యమని గ్రహించదు.

అది అసత్యమని విడువదు.

పుట్టని చావనిది గనుక దానికి తోచనే తోచదు.

యేమి తోచినా గ్రంథాలు యెవ్వరు చేశినారో వారికే అన్ని తోస్తాయి.

శిష్యుః స్వామి.

శ్లో॥ నవద్వారే పురేదేహే నై వకుర్వన్న కారయేత్ #

అని అన్నాడు ఆచార్య స్వాములవారు.

శ్లో॥ నాస్త్వాత్మనః కర్తత్వం కారయిత్యత్వం.

లేనిది క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపం అంటే యెవ్వరికి సమాధానం కాదు.

గురు॥ పుట్టని చావనిది యేదో అది సూచనచేస్తే దానికి సరి పొంద్యోగాని యీ ష్టేత్రజ్ఞుడు అభోక్తులంటే యెవరికి సమాధానం కాదు. శిష్యు॥ అశ్చ తే ష్టేత్రజ్ఞుడు లేకుంటే కర్తవ్యం లేదు కారయితృత్వం లేదు.

గు॥ యీ ష్టేత్రం పుష్పంతసేపు లేకపోదు యీ కలలో ష్టేత్ర ష్టేత్రజ్ఞుడు లేనిది వచ్చిందిటా.

శిష్యు॥ రెండూకూడా వచ్చినవి.

గురు॥ ఆలాగే ష్టేత్ర ష్టేత్రజ్ఞులతోకూడా లేకుండా సూచనచేస్తే గురుసాంప్రదాయం ఆయెనా యెన్నటికి భ్రాంతిపుట్టదు శూన్యంకాదు జగజ్జీవులు లేనిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమేవున్నది. సార్వకాలం వొక్కతీరే వున్నదానిలో స్త్రీ ఆకారం తోచదు పురుషాకారం తోచదు. శరీరం సార్వకాలం వున్నదానిలో లేనట్టేతోస్తుంది యేమయినా మూలంలేని యీ వ్యాసారంచేత శంకలుతోస్తావి వున్నదానికి నిశ్చయంలేదు. సంశయం లేదు యీశరీరం లేదుగనుక సార్వకాలం శరీరంలేకనే వున్నది. గనుక వొక్కటైన వ్యవహారములేదు అందుకే వికారంలేదు ఆత్మానాత్మల వ్యవహారంలేదు.

శ్లో॥ క్వచద్వైతం క్వచద్వైతం । స్వేమహంస్తితస్యమే ।

కృపారబ్ధాన కర్మాణి॥

యీ శరీరమే లేదుగనుక వ్యవహారమేలేదు. పుట్టనిది చావనిది వున్నదో లేదోఅని కలతోచిన శరీరాలకు సంశయంకద్దు మేలుకుంటే వున్నదేవున్నది. శరీరం మండితోచిన తనకుతెలసినలేదు. సార్వకాలం శరీరం లేక వున్నవాడు భ్రాంతిలేకవున్నాడు. కోట్లకొద్ది కలలోవచ్చినా శాశ్వతంగ వుండనే వుండను ఆలాగే సమస్తమైన వస్తువులు ష్టేత్ర ష్టేత్రజ్ఞులకేగాని తనకుతానే స్వసిద్ధమై చెలించక వున్నదానికి యేమివస్తా లేదు సార్వకాలం శరీరంలేకవున్నది యెరుగదు లేనిది యెరుగదు శరీరంలేనిదే తనకుతానే తోచిన తనకుతానే యేమిలేదు.

యీ గురుసాంప్రదాయం ఆలాగుకాదు శరీరంలేని గురుసాంప్రదాయం మహాగుహ్యం వేదశాస్త్రాలయొక్క నిర్ణయంచేయ్యింది అదే.

అంశ కలతోచకమునుపు వ్యవహారంలేదు.
 కలతోచంగానే వారుపుస్తకాలు తెచ్చినారు.
 వీరూ పుస్తకాలు తెచ్చినారు.
 వారువీరు ప్రసంగాలు చేసినారు.
 వేదం స్వస్తి చెప్పినారు.
 అనేక దేవాలయాలు చూచినారు.
 అనేకమంది అయ్యవార్లు.
 అనేకమంది లింగధార్లు.
 అనేకమంది స్త్రీలు.
 అనేకమంది దిగంబరులు.
 అనేకమంది విభూతి పూసుకున్నవారు.
 అనేకమంది శ్రీతిరుమణి శ్రీచూర్ణం పెట్టుకున్నవార్లు.
 అనేకమంది తురకలు.
 అనేకమంది బేగరవాండ్లు.
 అనేక గుఱాలు.
 అనేక యేనుగలు.
 అనేక వ్యభిచార్లు.
 అనేక బోడివాండ్లు.
 అనేక ఘోరీర్లు.
 అనేక సన్యాసులు.
 అనేక సముద్రాటలు.
 అనేక పుషాసకులు.
 అనేక అహితాజులు.
 అనేక చుట్టలు త్రాగేవారు.
 అనేకమంది భారిదొంగలు.
 అనేకమంది త్రాగేవాండ్లు.
 అనేకమంది సూద్రులు.
 అనేక కోమట్లు.

అనేక గొల్లవాండ్లు.

అనేక రాజులు.

అనేక కుక్కలు.

అనేక పందులు.

అనేక గొడ్డులు.

అనేక చదువుకున్న మనుష్యులు.

అనేక గోవులు.

అనేక బర్లు.

అనేక దుకాణాలు.

అనేక మాదిగవాండ్లు వీరు అందరు పుస్తకములు ముందర వేసుకొని యీ శరీరం యాలాగుపుట్టింది అని విచారించు చున్నారు.

అందులో మహాచదువుకున్న చిందువాడు యిదిఅంత ఆడదానిమీద మొగవాడు యెక్కితే అన్ని పుడుచావి అని అనె.

అటైతే దేవుడు పుట్టిస్తాడు అని అనుకుంటారు.

దేవుడనేది మరుగుమాట.

దేవుడు తింటాడు యేలాగో ఆలాగే అబద్ధం.

తినేవాడు ఆయనే.

పుట్టించేవాడు ఆయనే.

పుట్టించేవాడు దేవుడు.

దేవునికి యేమితిన్న తెప్పులేదు.

దేవుడు సంసారం చేసేవాడు.

మరి అన్ని రూపాలు దేవుడే పుట్టించే.

గాడిద దేవుడు.

ఆడగాడిద దేవత.

నపుంసక గాడిద పరబ్రహ్మ.

పితామహు యీలాగే పితృదేవతలు గనుక యీలాగు వుండగా అన్ని దేవతా స్వరూపాలె అన్ని పుట్టిస్తునే వున్నవి. అన్ని బట్టిస్తునే వున్నా తినేది పుట్టించేది దేవతాస్వరూపం యింతకంటె వేరే యేమిలేదు.

నమ్మికవుంటే వాండ్లకు దేవునికి వేరు యెన్నటికి లేదు సార్వకాలం తింటారు శరీరాకారమై శరీరాలతోటే దేవతా ప్రయోజనాలు చేస్తారు సార్వకాలం యిదే ప్రయోజనం.

పుట్టని చావనిది వున్నదో లేదో.

సార్వకాలం పుట్టింది చచ్చేది వున్నది.

సర్వం శ్రీ నారాయణ స్వరూపమే.

శరీరానకు శ్రీమన్నారాయణునకు వేరు లేదు యెన్నటికి.

వుంటే ఆరగించేవారు యెవ్వరు.

దేవతాకర్మలు చేశేవారు యెవ్వరు.

శరీరాలకు శ్రీమన్నారాయణునకు వేరు యెన్నటికి లేదు.

శ్రీమన్నారాయణుడు శరీరంకలిసే వున్నది.

అద్వైతంవలె దేహం అబద్ధం దేహినిబద్ధి అన్నట్టూకాదు.

సార్వకాలం దేహానకు దేహానికి వేరే యెన్నటికి కాదు.

యీ దేహంలేదు అనేవారు అఘాయిత్యులు.

దేహం యెవరివలన పుట్టిందో వారిని విచారించి వారి బ్రతుకుగని అప్పుడు వున్నట్టు పడవలె యింతగాని దేహంలేదు అనేది దేహమే. వున్నది అనేది దేహమే. యేమిలేదు అనేదిదేహమే. దేహంలేకుంటే వ్యవహారమునకు మూలంయేమి అని నిర్ణయం చాయ సార్వకాలం యేక ప్రకారమే అవు చుంది.

శరీరం యెవరివలన పుట్టిందో అని నిర్ణయం. మొదలు కలతలేకుండా విచారించవలె.

విచారిస్తే శరీరానకు మూలంయేమి లేకపోయేనా పుట్టని చావ నిది తనకుతానే స్వతసిద్ధమై చెలించక సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది.

వున్న దానికి వున్నదని తోచదు.

లేదు అని తోచదు.

యేమి తోచిన శరీరం వున్నదనే భ్రాంతిలకే.

శరీరం లేకుంటే యేమి తోచదు.

చదువు కున్న యెక్కువ కులమైనా మాలవాండ్లకు చదువుకొని
తక్కువ కులమైనా మాదిగవాండ్లకు అయినా అనుమానం లేదు.

అందుకే శరీరం సార్వకాలం తీసివేసే గురువు దుర్లభము.

అంతా వున్నట్టే వుండవలె సార్వకాలం ఔత్ర ఔత్రజ్ఞులు లేకపోవలె
అది గురువు సాంప్రదాయం.

చూస్తే అందరివలెనే వుంటాడు గనుక అనేక కోటిబ్రహ్మాండాలు
అరిచేతులొనే వున్నవి.

తనయందు పుట్టుకలేదు చావులేదు.

సార్వకాలం పుట్టుని చావని తానేతాను.

శ్లో॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషేణ స్పృష్టః॥

శ్లో॥ ఔత్రఔత్రజ్ఞ స్వరూపదోషద్వయః॥

శ్లో॥ క్షరాక్షరాభ్యాం విలక్షణః॥

శ్లో॥ క్షరాక్షరాభ్యాం ఆన్యః॥

శ్లో॥ ఉత్తమ పురుష స్తస్యః॥

శ్లో॥ యస్మాత్తర మతీతోహం అక్షరాద పిచోత్తమః॥

శ్లో॥ పంచవింశతి ఆత్మాభవతీతిశ్చతేః॥

శ్లో॥ షడ్వింశః "పురుషోత్తమః" "ఉత్తమః"॥

శ్లో॥ పురుషపవ పురుషోత్తమః॥

శ్లో॥ ఔత్రఔత్రజ్ఞ రహితః॥

శ్లో॥ క్షరాక్షరోపాది ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ పరాప్రకృతి ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ జీవేశ్వర ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ ఆత్మానాత్మ ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ జీవబ్రహ్మోపాది ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ సదసద్రూప ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ జ్ఞానాజ్ఞానోపాది ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ విద్యావిద్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ దృక్ దృశ్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ ప్రకృతిపురుషోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ శివశక్త్యోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శృ॥ దేహిదేహోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

లేనివాటికే నిషేధము.

పున్నది గ్రహించదు.

నిషేధించదు.

లేనిక్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే.

పున్నది అంచుంది.

పున్నదానికి వ్యవహారమేలేదు.

శరీరం లేదుగనుక పున్నది శరీరం లేదు అని యెరుగదు.

క్షేత్రంలేని గురుసాంప్రదాయం గనుక క్షేత్రజ్ఞులకు చోటలేదు.

పున్నది పుట్టని చావనిది గనుక క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపము కాదు.

సార్వకాలం క్షేత్రంలేనిది గనుక యే నిర్నయం చాయదు.

పుట్టని చావనిదానికి ఆకారం లేదు గనుక.

చూడదు.

వినదు.

గుర్తెరుగదు.

చెయ్యదు.

చేయించదు.

తినదు.

లిప్తుంగాదు.

యిష్టువంటి దాన్ని మూలంలేని యీ శరీరం తోచినపుడే కను
కోవలె.

శృ॥ అయంజీ వాఖ్యోపాధి విలయేనతి కేవలోభవతి॥

క్షేత్రం లేకుండు క్షేత్రజ్ఞుడు లేనేలేడుగనుక గురుకటాక్షం యెప్పుడూ
అయితే.

శృ॥ క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోషరహితః॥

శ్లో॥ “అస్పృష్టే యితీకేచిత్ తదసత్” స్పృష్టిలేదు అంటే వున్నట్టే వుంచుంది వున్నదేవున్నది వున్నదానియందు వున్నదికాదు. యెపుడు యాలాగువున్నదో ఆలాగే వున్నది. విచారించని గాడ్డులవంటి మనుష్యులకు సంకరంగా వుంచుంది భ్రాంతివిసారం అవుచుందిగనుక యింతేగాని యేసిద్ధాంతం తనకుతోచదు.

గురుమూలంగా విచారించినవారికి భ్రాంతి యెన్నటికిలేదు.

విచారించని మూర్ఖులు బురదసీళ్లవలె వుంటారు.

కుక్కలు చచ్చినట్టు చస్తారు.

యింతేకాని మనిషికి, కుక్కలకు, గాడిదెలకు, పండులకు విచారించక పోయితే యెక్కువ తక్కువలేదు.

పుట్టుక భ్రాంతి సమానమేగనుక చదువుకుంటే యేనుగకు పసిగిడ్డి వున్నట్టు ప్రసిద్ధిమాత్రమే కొనకు రెండూ వకటేయెత్తు.

యెక్కువ విచారించినవాడు సింహమువంటివాడు.

యేనుగలు పర్వాలేవు.

నేను స్వప్నంలోవస్తే యేనుగలుచచ్చే.

నన్ను చూస్తే యేమిబ్రతికిని.

విచారించినవారితో సమానుడు యెవడూలేడు.

విచారించినవారి ముందర మాట్లాడితే తప్పు.

యీదేహం వుండగానే దేహంలేకున్నవారు ధీరులు.

శుద్ధం యీదేహమందు వున్నది అని గురుసాంప్రదాయం వున్నది.

సార్వకాలం దేహంవెతికి చూచినాలేదు.

దేహం పుట్టకమునుపు యాలాగువున్నదో ఆలాగేవున్నది.

దేహంలేకుంటే యేబాధలేదు.

వున్నదానికి సార్వకాలం వక్కతీరే.

దానియందు క్షేత్రమేలేదు.

గనుక క్షేత్రజుడు యెక్కడవున్నాడు.

అందుకే వున్నదానికి వక్కపై నా వికారంలేదు.

శృ॥ నాస్తి కేవలాత్మః

కత్వత్వం కారయిత్యత్వం రెండుఆత్మలు.

శ్లో॥ క్షేత్రజ్ఞాఖ్యజీవాత్మ | కేవలాత్మాచా | తత్రసుషుప్తా

వయం జీవాభ్యోపాది విలయేనతి | కేవలోభవతి॥

క్షేత్రంలేకుంటే క్షేత్రజ్ఞుడు లేడుగనుక సార్వకాలం కేవలాత్మే
పున్నది అందుకే.

శృ॥ “నవద్వారేపురేదేహే నైవకుర్వన్న కారయేత్” అని భగ
వానులు అన్నారు అందరికీ సమాధానమేకాని చేసేవారు చేయించేవారు
యెవ్వరుఅంటే చెప్పలేరు.

గురుసాంప్రదాయ రహితుడు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులు అంటాడు.

క్షేత్రం పున్నదని చెప్పేగురువు సాంప్రదాయకుడు కాడు.

పున్నదనియందు క్షేత్రం మందికి తోస్తుంది.

తనకు తోచనేతోచదు.

కల్తలేనిగురువు ఆయనా క్షేత్రంలేకుంటూ సూచనచేస్తాడు.

శిష్యు॥ క్షేత్రంలేకుండాచేస్తే క్షేత్రజ్ఞుడు యెక్కడవుంటాడు.

సరు॥ గురువు క్షేత్రంలేకుండా సూచనచేసినవాడు కాదుగనుక యీదోషం
సరువులదేకాని శిష్యులది యెన్నటికికాదు.

సకలసిద్ధాంతాలు విచారించిన తర్వాత యీమూలంలేని గుర్తెరిగే
శరీరం యేమిలేదు అని సూచనచేస్తే ప్రపంచభ్రాంతి యెన్నటికి పుట్టదు.

సార్వకాలం శరీరంలేక పున్నది గనుక వికారంలేదు. శరీరంలేక
పున్నవారు పున్నదని నిర్ణయించాయరు లేదని నిర్ణయించాయరు యీ
లాగుపున్నదో ఆలాగే వుండక వుంటారు. మందికి శరీరంపున్నది అని
తోస్తుంది తనకు శరీరంలేదుగనుక యేమి తోచదు మొదలు చక్కనైతే
కొనవేళ్ల చక్కనే సకలకల్తలు గురువులకేగాని శిష్యులకుముచువు యేమి
కల్తలేదు.

గురువులమని.

నామరూపాలు లేనివానికి.

అత్త అని.

బ్రహ్మ అని.

జ్ఞాపి అని.

కలతసూచన చేసినారు.

పుట్టనిశరీరాన్ని పుట్టిందిఅని అనుకున్నాడు.

పున్నది పుట్టదు పుట్టించదు సార్వకాలం వక్కతీరుగానే వున్నది పుండి చెయ్యదు చేయించదు సార్వకాలం వక్కతీరే.

శృ॥ “నకరోతి నలిప్యతే । నై వకుర్వన్న కారయేత్”॥ అని భగవానులు అన్నారు.

క్షరమనే అక్షరోపాధి అక్షరమనే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపం అక్షరోపాధి యీ శరీరమందువున్న కేవలాత్మను క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపము స్మరించదు అన్నాడు.

అందరికి యీ శరీరమందు శుద్ధంపున్నది.

యీ శరీరమే క్షరాక్షరోపాధి ద్వయదోష స్వరూపమని అన్నారు శరీరమందు చెయ్యనిది.

చేయించనిది పున్నది అన్నారు.

యీ శరీరమందే పుట్టనిది పుట్టించనిది పున్నది అన్నారు.

ఆత్మా బ్రహ్మ అనే గురైరిగే పై తన్మాన్ని యెరుగనిది యీ శరీరమందే శరీరంలేక పున్నది అన్నారు.

యీ ఆనుభవము ప్రజ్ఞలేనివారు యితేకాని తాత్పర్యంకాక కావలెను.

యీ శరీరమందు శరీరంలేక పున్నవారికి వికారం యెన్నటికి పుట్టదు.

యీ సాంప్రదాయం సులభం కఠినం.

శరీరంలేకుండా శరీరంలేనిది యాలాగువున్నదో అలాగే పున్నది.

వారికి యెన్నటికి వ్యవహారంలేదు.

వారికి శరీరం యెన్నటికి తోచనేతోచదు.

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ రహితులుగనుక మహారహస్యం.

అది శిష్యులకు చెప్పరు.

సార్వకాలం వక్కతీరుగావుండక చెలించేమూర్ఖులకు సూచన

చెయ్యరు.

చేస్తే జగద్భాంతి వుండదు జీవభాంతి వుండదు.

అందుకే జ్ఞానోపదేశమనే కాతుకంచేత వున్నది.

అనేక ధృఢంచేసి సూచనచేస్తే బహుచులకన,

యిందుకే గురుకులనాసం సార్వకాలం వుండవలె.

వుండకపాయెనా యావత్తుమర్మం తెలియదు.

తెలియకపాయెనా జగత్తు తోస్తునేవుంచుంది.

వున్న దానికి తోచదుగనుక.

యేమి తోచినా శరీరానికే.

శరీరంజడం కాదు.

అన్ని శరీరాలు గుఠేరికే ప్రవర్తిస్తాయి.

గుఠేరికే శరీరం లేదుగనుక లేనిది యీ శరీరమందే వున్నది.

వున్నది వున్నట్టు మహా ఆస్తికులకయితే మహాసూక్ష్మము.

శిష్యు|| అదే.

గురు|| వానికి తపస్సు సార్వకాలం శరీరంలేకనే చేస్తారు.

శిష్యు|| గుఠేరికే శరీరం.

గురు|| దానితోటే పోతుంది పుట్టకమునుపు శరీరం లేదు గనుక
యెరుకలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే.

ఆత్మనాత్మవివేకం ఆచార్య స్వాములవారు అద్వైతం కల్పించే
టందుకు యుక్తిచేసినారు.

గుఠేరికేచేతన్యం బ్రహ్మస్వరూపమని అన్నాడు.

రెండు గుఠేరుగుటలేవు.

అందుకే యీ గుఠేరికే క్షేత్రజ్ఞస్వరూపమనే ఆత్మబ్రహ్మను

ఆని పలికింది.

వేదంబొప్పున వారిసిద్ధాంతం కల్పించినారు.

అద్వైతమంటే తనకుతానే స్వతసిద్ధమయి చెలించక పున్నదాని యందు యేదిలేనిదో అదే అద్వయితం అని భావార్థం వున్నది.

యీ గుర్తెరిగే కారణం వున్నది అన్నారు.

శిష్యు|| వారు యిటునంటివారో.

గురు|| యేదివున్నదో అదేవారు.

శిష్యు|| అంటే.

గురు|| క్షేత్రంవారు

శిష్యు|| అంటే క్షేత్రంవారు అనుకోనా.

గురు|| యీ రెండులేనివారు అయితే వ్యవహారమేలేదు.

యీ రెంటికి మూలంలేదు.

పుట్టనిచావనిది యీశరీరమండే వున్నదికాని యీ శరీరంలేదు.

యీక్షేత్రజ్ఞుడు లేడు.

యీ రెండులేకనే చెలింపకవున్నది.

అందుకే శరీరమందు క్షేత్రజ్ఞరహితమయింది బ్రతికివున్నపుడు యేలాగువున్నదో ఆలాగే చచ్చినప్పుడు వున్నది.

సర్వకాలం పరిపూర్ణంగనుక చెలింపకవున్నది.

పుట్టుకలేదు చావులేదు.

శరీరం వున్నదనే గురుసాంప్రదాయం భ్రాంతి పుట్టకుండా

చెయ్యదు.

అందుకే యీ దేహము వుండగానే భ్రాంతిలేకుండా సూచన

చెయ్యవలె.

శిష్యు|| చేస్తే.

గురు|| సార్వకాలం శరీరంలేకనే వ్యవహారంచేస్తాడు.

శిష్యు|| వారి వ్యవహారం మండికి మహాబాధ.

గురు|| వారుచెయ్యరు చేయించరుగనుక వారికి వక్కపైస బాధలేదు.

పుట్టనిచావనిదిగనుక అత్యంతనిర్మలం అత్యంతస్వచ్ఛం వక్కపైస రూపంలేదు సార్వకాలం అద్దంవలె స్వచ్ఛంగా వున్నది.

అందులో కానుపించే మాత్రమేకాని.

అందులో చొరలేదు.

వెళ్లిపోలేదు.

చూస్తే కానుపించేది స్వభావము.

చూచే శరీరములేకుంటే చూడనిదే వున్నది.

చూడనిదానికి తోచనే తోచదు.

యెక్కడ సకలముతోచిందో అక్కడనే సర్వము లేకపోవలెను.

అందుకే అతీతంగనుక పరబ్రహ్మ స్వరూపం అని అనరాదు.

శ్రీ: "పంచవింశత్యాత్మా భవతి"॥ అనే శ్లోవున్నది.

గుణైరికే శ్చేత్రజ్ఞ స్వరూపము ఆత్మగనుక.

ఆత్మకంటే వేరేపరిబ్రహ్మలేదు.

శిష్యు: "అయమాత్మబ్రహ్మ" అనేశ్లోతి అభిధమాడించింది.

గురు: ఛీ ఛీ ఆలాగు అనరాదు వేదవ్యాము మహా ప్రమాణ మయినది.

యీ గుణైరికే శ్చేత్రస్వరూపమనే పరావ్రకృతి అధిష్టానం గనుక.

యీ గుణైరికే చైతన్యమనే చిత్తవృత్తినాక్షిణి మాయకంటే వేరే.

పుట్టని చావనిది ననకుతానే స్వతసిద్ధమై చలించక సార్వకాలు శరీరంలేక వున్నది.

గురువు అనే సాందీపుడు శిష్యుడు అయిన కృష్ణస్వామికి యేప్రకారం వుపదేశం చేసినాడో అప్రకారం శ్రీధరస్వామికిగాని మరివకరికి యీ రహస్యం తెలియదు.

భగవద్గీతల గుహ్యమయితే జ్ఞానేశ్వరులవారికే తెలుసును.

శ్రీభాగవతముయొక్క రహస్యం శ్రీధరస్వాముల వారికి తెలుసును.

పృథివియందు శ్రీకృష్ణస్వామియొక్క నిజస్వరూపము శ్రీధరస్వామికి గాని మరివకరు యెరుగుదు అనేటందుకు తోచదు.

అందరికి శంకరాచార్యులు చేసిన అద్వైతమందు ఆశకద్దు.

అద్వైతమే గుఱెరిగేసామిని మామమని యెంతవారికి సూచన గాదు.

అచార్య స్వాములవారిజాడ రామానుజాచార్యుల సేగాని మరి యెచటికి తెలియదు.

మహాదజ్జాల్ యొక్క మాయ యింద జాలికి తెలియవలయును గాని రెండవవారికి బేధించదు.

మహా ఆశ కద్దు.

అందరికి ఆశమాతృమేకాని.

పున్నది పున్నట్టు పడదు.

అద్వైతం వాదంకొరకేగాని భ్రాంతిరహితంకాదు.

శ్రీధరస్వామి సాందీపునియొక్క భావార్థము యెరుగు.

భగవానుల యొక్క భావార్థము యెరుగు.

శ్రీశుకులవారి భావార్థము యెరుగదు.

శంకరాచార్యుల భావార్థము యెరుగు.

వ్యాసులవారి భావార్థము యెరుగు.

రామానుజాచార్యుల భావార్థము యెరుగు.

అందరి భావార్థము యెరిగినవారు శ్రీ ధరస్వాముల వారేగాని మరి వారరు పున్నారని తోచదు.

సార్వకాలం వక్కతీరుగా శ్రీధరస్వామికిగాని మరివారికితోచదు.

శ్రీ ధరస్వామివంటివాడు శ్రీకృష్ణ భగవానులేకాని మరివారికి తోచదు.

శ్రీకృష్ణస్వామికి తగ్గుగురువు సాందీపుడేగాని మరివారు లేరు.

సాందీపునకు వశిష్టనకు చాలా యెక్కువ తక్కువ పున్నది.

గురుభావం శ్రీకృష్ణస్వామి అయిన శిష్యుడు యెరుగు.

శిష్యునియొక్క ప్రభావం సాందీపుడే ౧౦౦౦ మార్లు యెరుగు.

యిద్దరియొక్క ప్రభావం శ్రీధరస్వామి యెరుగు.

యీ ముగ్గురియొక్క ప్రభావం యీ పుస్తకం వ్రాసినవారు యెరుగు
౧౦౦౦ మార్లు.

యీ పుస్తకంచూచి చదువుకొన్నవారికి యీ నలుగురి ప్రభావం
౧౦౦౦౦ మార్లు తెలుస్తుంది.

శీఘ్రంగా భ్రాంతిలేనివారు అయివుంటారు.

యీ అభిప్రాయం గురుముఖంగా విచారించినవారికి యేసిద్ధాంతం
రుచివుండదు.

జానకర్మలయొక్క భ్రాంతిపుట్టదు.

౧౦౦౦౦౦ మార్లు విచారించిన యంతకంటె యెక్కువపుష్పదని ఆశ
పుట్టదు.

యీ శరీరమందు ౧౦౦౦ మార్లు శరీరంలేనిది సూచన ఆయెనా
సర్వం శరీరంతోఁజూసాయె.

పున్నదానికి యెరుకలేదు.

సార్వకాలం వక్కతీరే.

శరీరంలేనిది సకలదేశాలయందు సార్వకాలాలయందు సమస్త
మైన వస్తువులయందు వక్కతైనా వికారంలేక గుణాలులేక వక్కతీరుగానే
పున్నది.

ఆత్మలన్నా బ్రహ్మలన్నా యిరువై అయిదోవానికి సంజ్ఞ.

గుర్రుగేది వక్కతేగనుక.

ఆత్మలనే ఆశ.

బ్రహ్మలనే ఆశ.

రెండు వక్కతేగనుక.

పుట్టనిచావని దానిజాడ తెలియదు.

జ్ఞానంలేదు.

అందుకే కర్మలులేవు.

శరీరం లేకుంటే యేబాధలేదు.

యీ శరీరమందు వెతికినా శరీరంలేనిది పున్నది.

శరీరం లేకుంటే యెరుకలేదు.

కర్మాలు లేవు.

సార్వకాలం చెయ్యక చేయించక ఆత్మ బ్రహ్మలనే వ్యవహారం లేక వున్నది.

సకల సంశయాలు యెక్కడ తోచినవో అక్కడనే లేకపోవలె.

శష్య॥ యీ శరీరమందే నిరాకారం, నిర్గుణం వున్నది, అని సూచన చేశినారు. వొకదిక్కున శాస్త్రార్థం నిర్ణయమైతే సర్వత్రా రాద్ధాంతమని కద్దు.

గురు॥ జ్ఞానంకంటే వేరే వున్నదని సూచనచేసే గురువు కదా చిత్॥ కద్దు.

ఆత్మ బ్రహ్మలకంటే వేరేలంటే యెవరికి అనుమానంలేదు. గనుక లోక సమనాధముకాని వున్నది వున్నట్టుగాదు.

లోకులకు లోకంలోవున్న వేదాంత వాక్యాలలో వున్న చొప్పున చూపవలె.

పలుకవలె.

యీ మాయకు సమాధానం కావలె.

కాకుంటే మళ్ళీ పుడుచుంది.

అందుకే కృష్ణస్వామి యీ ఆత్మను యెరుగడం.

బ్రహ్మను యెరుగడం.

యీ ఆత్మ బ్రహ్మకూటస్థులకంటే మునుపే స్వతసిద్ధమై వున్నాడు.

మొదలు కొనలేక చలించక వున్నాడు.

యీ ప్రజలను క్లెషపెట్టే కొరకు దేహములేని తాను దేహము నందు వున్నాడని చెప్పుట,

అలాగు కాదు గురుసాంప్రదాయం.

గురుసాంప్రదాయం మహాగుహ్యం.

మహారహస్యం.

మహాగుహం.

ఆత్మ బ్రహ్మలు లేకుండా.

శరీరాలు లేకుండా సూచన.

మూఢులకు.

మూఢులకు.

శ్రద్ధ లేనివానికి.

జ్ఞానభ్రాంతి కర్మభ్రాంతి వున్నవారికి సూచనచేస్తే ముందరపడదు.

గనుక శీఘ్రంగా సూచన చెయ్యరు.

సార్వకాలం దేహమునకు మూలం వున్నదనే భ్రాంతిచాత యీ గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమయిన ఆత్మచాత బ్రహ్మభ్రాంతి అయినా కర్మభ్రాంతి అయినా ఘట్టిగా నమ్మకొని యీదేహము వున్నది. చచ్చిన దాకా తప్పదు. అనుకుంటూ భ్రాంతిచాత వుంటారుకాని.

సార్వకాలం శరీరం లేనేలేదు.

పుట్టని శరీరం యేలాగు వున్నదని అనుకొందు, అని బిడియంటేక యీ గుర్తెరిగే క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమనే ఆత్మ భ్రాంతిచేత బ్రహ్మ భ్రాంతి చాత సంపాదించుకొని కలతో సమానముగా చూచుకోనేరక గుర్తెరిగే సాక్షిణిమాయ. నేను వక్కాంటే అనుకొని యీ గుర్తెరిగే సాక్షిణిమాయ శహవాసము విడువలేక యీ కలతోవుండి గురువాకన్యంచాత మేలుకోక సర్వకాలం మొగడు విడిచిన ఆడు వాసవలె యధేచ్ఛంగా వుంచుంది.

మొగుణ్ణి విడిచిన ఆడది కాదు.

మొగడు విడిచిపెట్టిన ఆడదికాదు.

అవాంతర పిశాచం.

శిష్యు! అంటే.

గురు! యీ గుర్తెరిగే సాక్షిణి మాయఅనే ఆత్మ.

బ్రహ్మ స్వరూపము గనుక యీ గుర్తెరిగే చైతన్యంచాత సర్వత చైతన్యం వున్నదని నమ్మి యీజ్ఞానం యేలాగువున్నదో అలాగే జ్ఞానాతీతం వున్నదని నమ్మి.

యిది జ్ఞానంవలన పుట్టింది.

యీ దేహంలేకుంటే జ్ఞానం లేనేలేదు.

యీ దుఃఖం యేమిటిని.

సర్వకాలం దేహంలేని యుక్తిచాత్ర అచలమయి వుండేనా సార్వ
కాలం పుట్టని చావనివాడే.

నానా విధాలయే యుక్తిచాత్ర తేత్రక్షేత్రజ్ఞులు లేదు. అనే ఆ
యుక్తిహాడ్డది. అని సమ్మతవారెకి.

సర్వకాలం జాగ్రతలేదు.

స్వప్నంలేదు.

సుషుప్తిలేదు.

తుర్యం అనే ఆత్మలేదు.

బ్రహ్మలేదు.

యేలాగు వున్నదో ఆలాగే వుంటాడు.

వున్న దాంట్లో మునుపు శరీరం పుట్టదు.

వుండదు.

చావ ప.

శరీరం వున్నదనే భ్రాంతిలకు గురుమూలంగా శరీరంలేదని నిశ్చ
యమయి సర్వకాలం శరీరం లేదని ధృఢంవుండేనో శరీరమేలేదు.

శరీరం లేదుగనుక కన్నులు లేవు.

కన్నులు లేవుగనుక.

కంటిలో పాపగురైరిగే ఆత్మలేదు.

ఆత్మలేకుంటే పరబ్రహ్మ స్వరూపంలేదు.

పరబ్రహ్మ స్వరూపం లేకుంటే బ్రహ్మను భవంలేదు.

బ్రహ్మనుభవం లేకుంటే యేలనుభవంలేదు.

యేలనుభవం లేకుంటే వక్కటైనా వికారంలేదు.

వికారం లేకుంటే గుణాలులేవు.

గుణాలు లేకుంటే శరీరంలేదు.

శరీరం లేకుంటే గురైరిగే జ్ఞానంలేదు.

గురైరిగే చెతస్యమునకు సత్త్వగుణము కారణము.

శ్లో॥ సత్త్వాత్సంజాయతేజ్ఞానం.

అని భగవానులే గురైగేజ్ఞానానికి సత్వగుణము కారణమన్నాది
గుణాలు లేకుంటే గురైగేజ్ఞానంలేదు.

శరీరంలేదు.

యప్పటి ప్రపంచం లేనిదే.

యప్పటి జగత్తు లేనిదే.

యప్పటి విశ్వము లేనిదే.

సమస్తమైన వ్యవహారములు శరీరంతోలేపాయ.

శ్లో॥ యథాస్పష్టమువలరైషు | సంవత్సర శతభ్రమః

తదామాయా విలాసోయం | జాయతే జాగ్రతిభ్రమః

ఇతి శ్రీశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత సచారణే

పరాప్రకృతి ద్వయదోషరహిత ప్రకరణం

ఊడపాధ్యాయః.

సంపూర్ణం.

